

ΓΑΛΛΙΚΟΣ
ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΚΩΔΗΞ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΘΕΙΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΘΟΜΙΛΟΥΜΕΝΗΝ

ΗΜΩΝ ΔΙΑΔΕΚΤΟΝ

ΠΑΡΑ Θ. Ρ.

ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ,
ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ Ι. Μ. ΕΒΕΡΑΡΤΟΥ.

1820.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΜΠΟΡΕΥΟΜΕΝΟΥΣ

ΟΜΟΓΕΝΕΙΣ ΕΛΛΗΝΑΣ.

ΔΥΝΑΤΑΙ ἄρά γε ὁ ἀνά χειῖρας ἐμπορικὸς Κώδηξ νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ ἐπομένως νὰ χρησιμεύσῃ καὶ εἰς τὸ ἐμπορικὸν συνάλλαγμα τῶν καθ' ἡμᾶς Ἑλλήνων;

Εἶναι ἀληθινὸν ὅτι τὰ πολιτικὰ ἐπιτηδεύματα ἑνὸς ἔθνους, καταστηθέντα σχετικῶς μετὰ τὴν φυσικὴν θέσιν τοῦ κλίματος, μετὰ τὸν ἠθικὸν χαρακτῆρα, μετὰ τὸ Διοικήσεως εἶδος, καὶ μετὰ τὰς μᾶλλον ἢ ἥττον ἀναφορὰς καὶ συνδέσμους μετὰ τῶν γειτνιαζόντων καὶ διεσκηκότων ἔθνων, δυσκόλως ἐμποροῦν νὰ εἶναι εὐάρμοστα εἰς ἕν ἄλλο κατὰ πάντα διάφορον· ἀλλὰ μικρὰ τις εὐσυχος ἀνάπλασις δύναται νὰ τὰ κάμῃ εὐχρηστὰ. Τὰ ἔθνη λαβόντα εἰς τὴν νηπιότητά των ἀπὸ ἀρχαιότερα ἤδη πολιτευόμενα, καὶ ἀναμορφώσαντα καταλλήλως τὰς ἀρχὰς τῶν νόμων, διακηρύττουσι τρανῶς ταύτην τὴν ἀλήθειαν.

β'

Ὁ ἀνά χειρας ἐμπορικὸς Κώδῆξ εἶναι διη-
ρημένος εἰς τέσσαρα βιβλία·

Τὸ πρῶτον περιέχει τοὺς νόμους, οἵτινες
διέπουσι γενικῶς τὸ ἐμπόριον,

Τὸ δεύτερον, τοὺς ἰδιαιτέρους νόμους, καθ'
οὓς πρέπει νὰ γίνωνται οἱ κατὰ Θάλασσαν
συμβιβασμοί,

Τὸ τρίτον πραγματεύεται περὶ τῶν Στά-
σεων καὶ Χρεωκοπιῶν,

Τὸ τέταρτον, περὶ τῆς συζάσεως τῶν ἐμ-
πορικῶν κριτηρίων, περὶ τοῦ ἰδιαιτέρου αὐτῶν
προνομίου, καὶ περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν γί-
νεται ἡ ἐμπροσθεν αὐτῶν τε καὶ τῶν Ἐφέσεως
αὐλῶν κρισολογία.

Περὶ τὸν κρίνω τὸ νὰ εἶπω τι εἰς ἔπαινον
τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος συγγράμματος,
διότι πολλοὶ μεγάλοι νόες ἐπρόφθασαν, καὶ
τάς ἐπανηγύρισαν, ἀποδείξαντες ἀποχρώντως
ὅτι τὸ οἰκοδόμημα αὐτῶν, συντεθὲν ἀπὸ πάν-
ῳ, τι ἐνομιζέτο δίκαιον συμμα εἰς τε τὰ ἀρχαῖα
καὶ εἰς τὰ καθ' ἡμᾶς εὐνομούμενα ἔσθη ζηρίᾳ

ζεται ἐπάνω εἰς βᾶσεις πολυχρονίου πείρας καὶ ὁμολογουμένης ὀρθότητος.

Ἐπεμελήθη ὅσον τὸ δυνατόν, καὶ καθ' ὅσον συγχωρεῖ τὸ δουλικὸν καὶ ἐπίπονον ἔργον τοῦ μεταφραστοῦ νὰ κάμω τὴν μετάφρασιν εὐκατάληπτον· ὁμολογῶ ὅμως ὅτι, μεταγλωττίζων, εὐρισκόμην εἰς μεγάλην ἀμηχανίαν τοῦ πρακτέου· ἂν ἔπρεπε, δηλαδὴ, νὰ μεταχειρισθῶ τοὺς ἀλλογενεῖς μὲν ἀλλὰ καταχρηστικῶς εἰς τοὺς ὁμογενεῖς μας ἐμπόρους συνήθεις ὄρους, ἢ τοὺς τῆς γλώσσης μας, ἦττον μὲν εἰς χρῆσιν, οὐ πάντῃ δὲ ἀκαταλήπτους. Ταλαντευόμενος τοίνυν ἐπὶ πολὺ εἰς ταύτην τὴν ἀμφιγνωμίαν, τελευταῖον ἀπεφάσισα νὰ εἰσάξω τοὺς ὄρους (I) τῆς μητρῶας ἡμῶν διαλέκτου, τοῦτο μὲν διὰ νὰ γένουν συνηθέστεροι, τοῦτο δὲ διὰ νὰ μὴν ὑποβάλω τοὺς ἀλλογενεῖς εἰς κόπον τοῦ νὰ ἐφαρμόζουν εἰς τὴν γλῶσσάν μας

(I) Εἰ δέ τινες τῶν ὄρων ἐτέθησαν ἐξ ὑπειρίας ἀκαταλλήλως εἰς τὴν μετάφρασιν, τούτους ἐπιδιορθούτω ἀταράχως ὁ εἰδημῶν Ἀναγνώστης.

τὸ πολυθρύλλητον τοῦ με ἀλλότρια πτερὰ ἡμφιεσμένου κολιοῦ. Ἄλλ' ἐπειδὴ τινες τούτων τῶν ὄρων δύνανται διὰ τὸ ἀσυνήθιστον ἢ διὰ τὸν ἀρχαϊσμόν των νὰ ἐπισκοτιζοῦν εἰς τοὺς πολλοὺς τὴν ἔννοιαν τῶν λεγομένων, δὲν ἔκρινα παρὰ σκοπὸν νὰ συνάψω κατ' ἀλφάβητον εἰς τὸ τέλος τοῦ βιβλίου μικράν τινα συλλογὴν λέξεων, ἐπεξηγοῦσαν πρὸς πλείονα σαφήνειαν ἀναλυτικῶς τε καὶ γαλλισί τοὺς καινοφανεῖς νομιζομένους ὄρους.

Τί δαί καὶ περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν προτιθεμένων διατάξεων; Τοῦτο εἶναι ἔργον τῶν ὅσοι εἰς τὰς ἑλληνίδας πόλεις ἔχουν τὸ πρόνομιον τοῦ νὰ δικάζουν τὰ τοῦ ἐμπορίου. Ἡ δὲ ἐμὴ ὑπὲρ τοῦ καταβληθέντος κόπου ἀνταμοισθῆ, ἰκανωτάτη, ἂν ὁ ἀνά χειρας κώδηξ δυνηθῆ νὰ συνεισφέρῃ πολλοσόν τι μέρος εἰς τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ δικαίου.

Ὁ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΗΣ.

Π Ι Ν Α Ξ

ΤΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ, ΕΠΙΓΡΑΦΩΝ, ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

	ΣΕΛ.
ΕΠΙΓΡΑΦ. Α. ΠΕΡΙ τῶν Ἐμπορευομένων...	1
— Β. Περὶ τῶν Ἐμπορικῶν Κατασίχων.	4
— Γ'. Περὶ τῶν Ἐταιρειῶν.....	8
ΤΜΗΜΑ α'. Περὶ τῶν διαφόρων Ἐταιρειῶν καὶ περὶ τῶν κανόνων αὐτῶν..	8
— β'. Περὶ τῶν ἀναμέσον ἑταίρων φι- λονεικιῶν, καὶ κατὰ ποῖον τρόπον ἀποφασίζονται.....	17
ΕΠΙΓΡΑΦ. Δ'. Περὶ χωρισμῶν ὑπαρχόντων..	20
— Ε. Περὶ τῆς Ἐμπορικῆς λέσχης καὶ περὶ Ἀνταλλάγματος καὶ Πραγ- ματειῶν Μεσιτῶν.....	27
ΤΜΗΜΑ α'. Περὶ τῆς Ἐμπορικῆς Λέσχης...	27
— β'. Περὶ Ἀνταλλάγματος καὶ Πραγ- ματειῶν Μεσιτῶν.....	28
ΕΠΙΓΡΑΦ. Σ'. Περὶ τῶν Ἐπιταττομένων.....	33
ΤΜΗΜΑ α'. Περὶ τῶν Ἐπιταττομένων ἐν γένει.....	33

ΤΜΗΜΑ β'.	Περὶ τῶν Ἐπιταττομένων διὰ τὰ διὰ ξηρᾶς καὶ ὕδατος ἀγωγή.	35
—	γ'. Περὶ τοῦ ἀμαξᾶ.	38
ΕΠΙΓΡΑΦ. Ζ'.	Περὶ ἀγορασμάτων καὶ Πωλημάτων.	40
—	Η'. Περὶ τοῦ Ἀνταλλαγματικοῦ Γράμματος, περὶ τοῦ εἰς Ἐπιταγὴν Γραμματίου, καὶ περὶ τῆς παραγραφῆς.	41
ΤΜΗΜΑ α'.	Περὶ τοῦ Ἀνταλλαγματικοῦ.	41
§	1. Περὶ τῆς κατασκευῆς τοῦ Ἀνταλλαγματικοῦ.	41
§	2. Περὶ τῆς Προβλέψεως.	43
§	3. Περὶ τῆς Ἀναδοχῆς.	44
§	4. Περὶ τῆς διὰ μεσολαβήσεως ἀναδοχῆς.	47
§	5. Περὶ τῆς Πτώσεως.	48
§	6. Περὶ τῆς ὀπισθογραφῆς.	49
§	7. Περὶ τῆς Συνεγγυήσεως.	50
§	8. Περὶ τῆς Τριτολαβούσης Ἐγγυήσεως.	50
§	9. Περὶ τῆς Πληρωμῆς.	51
§	10. Περὶ τῆς διὰ μεσολαβήσεως Πληρωμῆς.	55

§ 11. Περὶ τῶν Δικαιωμάτων καὶ τῶν
 Χρεῶν τοῦ Ἐπιφερτοῦ. 56

§ 12. Περὶ τῶν Διαμαρτυρικῶν. 64

§ 13. Περὶ τῆς Ἀνταλλαγῆς. 67

ΤΜΗΜΑ Β'. Περὶ τοῦ εἰς Ἐπιταγὴν Γραμ-
 ματίου. 70

— γ'. Περὶ τῆς Παραγραφῆς. 71

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΕΠΙΓΡΑΦ. Α'. Περὶ τῶν Καραβείων καὶ ἄλλων
 θαλασσίων πλοίων. 73

— Β'. Περὶ Ἐπιλαβῆς καὶ πωλήσεως
 τῶν καραβείων. 80

— Γ'. Περὶ τῶν Καραβοκυρίων. 90

— Δ'. Περὶ τοῦ Ναυκλήρου. 92

— Ε'. Περὶ τῶν ὑποχρεώσεων καὶ μισ-
 θῶν τῶν ναύτων, καὶ λοιπῶν
 ἀνθρώπων τοῦ πλοίου. 103

— Σ'. Περὶ Ναυλωτικῶν συμβιβασμῶν. 113

— Ζ'. Περὶ τοῦ φορτωτικοῦ Γράμ-
 ματος. 116

— Η'. Περὶ τοῦ Ναύλου. 118

— Θ'. Περὶ τῶν μὲ θαλασσίον τόκον
 συμφωνητικῶν. 128

	ΣΕΛ.
ΕΠΙΓΡΑΦ. Ι. Περὶ τῶν Ἀσφαλειῶν.....	137
ΤΜΗΜΑ α. Περὶ τοῦ ἀσφαλείας συμφωνη- τικοῦ, κατασκευῆς του, καὶ ἀντικειμένου του.....	137
— β. Περὶ τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἀσφαλιστοῦ καὶ ἀσφαλιζομέ- νου.....	145
— γ. Περὶ τῆς Ἀπαφέσεως.....	153
ΕΠΙΓΡΑΦ. ΙΑ. Περὶ τῶν Θαλασσοζημιῶν....	166
— ΙΒ. Περὶ τῆς Χύσεως καὶ τῆς Συνεισ- φορᾶς.....	173
— ΙΓ. Περὶ τῶν Παραγραφῶν.....	180
— ΙΔ. Ἀγωγαὶ ἀπορρίπτειαι.....	181

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ τῶν Στάσεων καὶ Χρεω- κοπιῶν.....	183
ΕΠΙΓΡΑΦ. Α. Περὶ τῆς Στάσεως.....	184
ΚΕΦΑΛ. α. Περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς Στάσεως..	184
— β. Περὶ τῆς ἐπιθέσεως τῶν σφρα- γίδων.....	187
— γ. Περὶ τῆς Ὀνοματίσεως τοῦ Ἐφό- ρου κριτοῦ, καὶ τῶν Ἐπισα- τῶν τῆς Στάσεως.....	188

ΚΕΦΑΛ. δ'.	Περὶ τῶν προηγητέων ἐργασιῶν τῶν Ἐπισατῶν, καὶ περὶ τῶν πρώτων διατάξεων ὡς πρὸς ἐκεῖνον ὁποῦ ἔκαμε τὴν ζάσιν.	192
—	ε'. Περὶ τοῦ τῆς Ἀηψοδοσίας λογα- ριασμοῦ	196
—	ς'. Περὶ τῶν προσκαίρων Ἐπι- τρόπων	199
ΤΜΗΜΑ α'.	Περὶ τῆς Ὀνοματίσεως τῶν προσκαίρων Ἐπιτρόπων	199
—	β'. Περὶ τῆς Παύσεως τῶν Ἔργων τῶν Ἐπισατῶν	201
—	γ'. Περὶ τῶν πληρωμῶν διὰ τοὺς Ἐπιστάτας	202
ΚΕΦΑΛ. ζ'.	Περὶ τῶν πράξεων τῶν προσ- καίρων Ἐπιτρόπων	202
—	α'. Περὶ τῆς καθαιρέσεως τῶν Σφρα- γίδων, καὶ περὶ τῆς Κατα- γραφῆς	202
ΤΜΗΜΑ β'.	Περὶ τῆς Πωλήσεως τῶν Πραγ- ματειῶν, καὶ Κινητῶν, καὶ περὶ τῶν Ἐπανακτήσεων	205
—	γ'. Περὶ τῶν Συντηρητικῶν Δι- καιωμάτων	208
—	δ'. Περὶ τῆς ἐξετάσεως τῶν Δανείων.	209

ΚΕΦΑΛ. ή.	Περὶ τῶν ἀποφασισικῶν Ἐπι- τρόπων, καὶ περὶ τῶν ἐργα- σιῶν αὐτῶν.	215
ΤΜΗΜΑ α.	Περὶ τῆς συνελεύσεως τῶν δα- νειστῶν, τῶν ὁποίων τὰ δάνεια ἐξετάσθησαν, καὶ ἐπεκυρώ- θησαν.	215
— β.	Περὶ τῆς Συμφωνίας.	216
— γ.	Περὶ τῆς Ἐνώσεως τῶν δανειστῶν.	220
ΚΕΦΑΛ. θ.	Περὶ τῶν διαφορῶν εἰδῶν δανει- στῶν, καὶ περὶ τῶν δικαιωμά- των αὐτῶν, ἂν τύχη Στάσις.	223
ΤΜΗΜΑ. α.	Γενικαὶ διατάξεις.	223
— β.	Περὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν με- τὰ τὴν ἀποδόσιν δανειστῶν.	225
— γ.	Περὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν Γυ- ναικῶν.	228
ΚΕΦΑΛ. ι.	Περὶ τῆς διανομῆς μεταξὺ τῶν δανειστῶν, καὶ περὶ τῆς ξε- καθαρίσεως τῶν Κινητῶν.	233
— ια.	Περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν γίνεται ἡ πώλησις τῶν ἀκινήτων ἐκεί- νου ὁποῦ ἔκαμε τὴν Στάσιν.	235
ΕΠΙΓΡΑΦ. Β.	Περὶ τῆς Ὑποχωρήσεως ὑπαρ- χόντων.	236

	ια'
	ΣΕΛ.
ΕΠΙΓΡΑΦ. Γ'. Περὶ τῆς Ἐπαναλήψεως.	240
— Δ'. Περὶ τῶν Χρεωκοπιῶν.	244
ΚΕΦΑΛ. α'. Περὶ τῆς ἀπλῆς Χρεωκοπίας.	244
— β'. Περὶ τῆς δολίας Χρεωκοπίας.	247
— γ'. Περὶ τῆς κυβερνήσεως τῶν ὑπαρ- χόντων, ἂν τύχη Χρεωκοπία.	251
ΕΠΙΓΡΑΦ. Ε'. Περὶ τῆς Αποκατάστασεως.	253

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Περὶ τῆς ἐμπορικῆς δικαστικῆς ἐξουσίας.	258
ΕΠΙΓΡΑΦ. Α'. Περὶ τῆς συστάσεως τῶν Ἐμπο- ρικῶν κριτηρίων.	258
— Β'. Περὶ τοῦ προνομίου τῶν Ἐμπο- ρικῶν Κριτηρίων.	264
— Γ'. Περὶ τοῦ κρισολογήσεως τρό- που, ἔμπροσθεν εἰς τὰ ἐμπο- ρικὰ κριτήρια.	270
— Δ'. Περὶ τοῦ κρισολογήσεως τρό- που ἔμπροσθεν εἰς τὰς Εφε- σεως ἀυλάς.	272
Ἐπεξηγήσις τινῶν καινοφανῶν νομιζομένων ὄρων.	275
Ὄνόματα τῶν συνδρομητῶν.	301

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΙΝΑΚΟΣ.

ΓΑΛΛΙΚΟΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΚΩΔΗΞ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τοῦ Ἐμπορίου.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΗ.

Περὶ τῶν Ἐμπορευομένων.

ἌΡΘΡΟΝ. Ι. ἘΜΠΟΡΟΙ ὀνομάζονται καὶ εἶναι ὅσοι καταγίνονται εἰς ἐμπορικὰς ὑποθέσεις, καὶ τὸ ἐπάγγελμά των εἶναι μόνον τὸ ἐμπόριον.

2. Κάθε ἀνήλικος, ἀρσενικὸς ἢ θηλυκὸς, ἀπελευθερωθεὶς ἀπὸ τὴν ὑποταγὴν τῶν γονέων, καὶ ἔχων τοὺς δεκαοκτὼ χρόνους τῆς ἡλικίας του περασμένους, θελήσῃ νὰ ὠφεληθῇ ἀπὸ τὴν ἄδειαν, ὅπου τῷ δίδει τὸ 487. ἄρθρον

τοῦ πολιτικοῦ Κώδικος, τοῦ νὰ ἐμπορεῦται, δὲν ἐμπορεῖ νὰ ἀρχίσῃ ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις, μῆτε νὰ νομισθῇ εἰς νόμον ἡλικίας, ὡς πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις, ὅπου ἔκαμε διὰ ἐμπορίου. 1^{ον}. Ἄν δὲν ἔχῃ προηγουμένως τὴν ἄδειαν ἀπὸ τὸν πατέρα του, ἢ, ἂν ὁ πατήρ του εἶναι ἀποθαρμμένος, ἢ τοῦ τὸ ἐμποδίζει, ἢ εἶναι ἀπὸν, ἀπὸ τὴν μητέρα του, ἢ εἰς ἔλλειψιν τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς, ἀπὸ τὴν ἀπόφασιν τοῦ συμβουλίου τῆς οἰκογενείας, ἐπικεκυρωμένην ἀπὸ τὸ πολιτικὸν κριτήριον. 2^{ον}. Ἄν αὕτη ἡ ἄδεια δὲν εἶναι, προσέτι, καταγραμμένη, καὶ δημοσιευμένη εἰς τὸ Ἐμπορικὸν κριτήριον τοῦ τόπου, ὅπου ὁ ἀνήλικος θέλει νὰ καταστήσῃ τὸ οἰκητήριόν του.

3. Ἡ διάταξις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τοὺς μὴ ἐμπορευομένους ἀνηλικούς, ὡς πρὸς ὅλας τὰς ἐπιχειρήσεις, τὰς ὁποίας αἱ διατάξεις τῶν 632, καὶ 633. Ἄρθρων τῆς δευτέρας Ἐπιγραφῆς τοῦ τετάρτου Βιβλίου διακηρύττουσιν ἐμπορικὰς.

4. Ἡ γυνὴ δὲν ἔμπορεῖ νὰ εἶναι δημοσία ἔμπορος χωρὶς τὴν συγκατάνευσιν τοῦ ἀνδρός της.

5. Ἡ γυνὴ, ἂν εἶναι δημοσία ἔμπορος, δύναται, χωρὶς τὴν ἄδειαν τοῦ ἀνδρός της, νὰ ὑποχρεοῦνται, διὰ ὅσα ἀνήκουν εἰς τὸ ἐμπόριόν της· Καί, ἂν οὕτως, ὑποχρεοῦναι καὶ τὸν ἄνδρα της, ἂν ἔχουν ἀναμέσον των κοινὰ τὰ ὑπάρχοντά των.

Αὕτη δὲν ὑπολαμβάνεται δημοσία ἔμπορος, ἂν μόνον λιανοπωλῆ τὰς πραγματείας τοῦ ἐμπορίου τοῦ ἀνδρός της, καὶ τότε ὑπολαμβάνεται τοιαύτη, ὅταν κάμνη χωρὶς ὄν ἐμπόριον.

6. Οἱ ἀνήλικοι ἔμποροι, ἔχοντες τὴν ἄδειαν ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, δύνανται νὰ βάλλουν ἐνέχυρον καὶ ὑποθήκην εἰς τὰ ἀκίνητά των.

Δύνανται καὶ νὰ τὰ ἀπαλλοτριόνουν· ἀλλὰ καθ' οὓς τρόπους διορίζουν τὰ 457 καὶ ἀκόλουθα ἄρθρα τοῦ πολιτικοῦ Κώδικος.

7. Αἱ δημόσιαι ἔμποροι γυναῖκες δύνανται ὡσαύτως νὰ βάλλουν ἐνέχυρον, ὑποθήκας, καὶ νὰ ἀπαλλοτριόνουν τὰ ἀκίνητά των.

Μ' ὅλον τοῦτο τὰ προίκια συμφωνηθέντα ὑπάρχοντα, ὅταν εἶναι ὑπανδρεύμεναι ὑπὸ προικεῖαν διοίκησιν, δὲν δύνανται νὰ βάλθοῦν ἐνέχυρον, μῆτε νὰ ἀπαλλοτριωθοῦν, παρὰ εἰς τὰς προσδιορισμένας περιπτώσεις, καὶ καθ' οὓς τρόπους διορίζει ὁ πολιτικός Κώδῆξ.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Περὶ τῶν ἐμπορικῶν Κατασίχων.

8. ΚΑΘΕ ἔμπορος εἶναι ὑπόχρεος νὰ ἔχη ἐν ἡμερούσιον κατάσυχον, ὅπου νὰ παρασαίνει, ἡμέραν παρ' ἡμέραν, τὰ ἐνεργητικὰ καὶ παθητικὰ χρέη του, τὰς πράξεις τοῦ ἐμπορίου του, τὰς πραγματεύσεις του, τὰς ἀναδοχὰς καὶ ὀπισθογραφὰς τῶν ἀνταλλαγματικῶν, καὶ ἐν γένει ὅ,τι λαμβάνει καὶ δίδει δι' ὅποιονδήποτε λόγον· καὶ ὅπου νὰ φανερόνη κάθε μῆνα πόσῃ πησότητα χρημάτων ἐμεταχειρίσθη εἰς τὰ ἔξοδα τῆς οἰκίας του, ἐκτὸς τῶν ἄλλων κατασίχων

συνήθων μὲν, ἀλλ' ὄχι τόσο ἀναγκαίῳ εἰς τὸ ἐμπόριον.

Εἶναι ὑπόχρεος νὰ δένη εἰς δεμάτια ὅσας ἐπισολὰς λαμβάνει, καὶ νὰ ἀντιγράφη εἰς ἓν κατάστιχον ὅσας ἐπισέλλει.

9. Εἶναι ὑπόχρεος νὰ κάμνη κάθε χρόνον ὑπὸ ἰδιωτικὴν ὑπογραφὴν μίαν καταγραφὴν τῶν κινήτων καὶ ἀκινήτων ὑπαρχόντων του, καὶ τῶν ἐνεργητικῶν καὶ παθητικῶν χρεῶν του, καὶ νὰ τὴν ἀντιγράφη, κάθε χρόνον, ἐπάνω εἰς ἓν ἐπὶ ταύτου διορισμένον εἰδικὸν κατάστιχον.

10. Τότε ἡμερούσιον καὶ τῶν καταγραφῶν τὸ κατάστιχον πρέπει νὰ μονοκονδυλιάζονται καὶ νὰ ὑπογράφονται μίαν φορὰν κάθε χρόνον.

Τὸ κατάστιχον τῶν ἀντιγραμμένων ἐπισολῶν δὲν ὑπόκειται εἰς τοῦτο.

Ὅλα τὰ κατάστιχα πρέπει νὰ βαςῶνται κατὰ τάξιν χρονίας, χωρὶς ἄσπρους τόπους, παραλείψεις ἢ μεταφορὰς εἰς τὸ περιθώριον.

11. Ὅσα κατάστιχα διορίζουν τὰ ἀνωθ καὶ 9

ἄρθρα νὰ βασιῶνται πρέπει νὰ καταριθμῶνται, μονοκονδυλιάζονται καὶ ἐπιθεωρῶνται. Ἡ ἀπὸ ἓνα τῶν κριτῶν τοῦ ἐμπορικοῦ κριτηρίου, ἢ ἀπὸ τὸν Τοπάρχην ἢ ἀπὸ ἓνα συμβοηθῶν τούτου κατὰ τὴν συνήθη τάξιν καὶ ἀνεξόδως. Οἱ ἔμποροι εἶναι ὑπόχρεοι νὰ συντηροῦν ταῦτα τὰ κατάσιχα διὰ δέκα χρόνους.

12. Τὰ τακτικῶς βασιγμένα ἐμπορικὰ κατάσιχα δύνανται νὰ εἶναι προσδεκτὰ ἀπὸ τὸν κριτὴν διὰ νὰ κάμνουν ἀπόδειξιν μεταξὺ ἐμπόρων διὰ ἐμπορικὰς ὑποθέσεις.

13. Τὰ κατάσιχα, ὅπου τὰ ἐμπορευόμενα ὑποκείμενα εἶναι ὑπόχρεα νὰ βασοῦν, ἂν δὲν ἐπαραφυλάχθησαν τὰ ὅσα ἀνωτέρω περὶ τούτων ἐδιορίσθησαν, δὲν δύνανται νὰ παρρησιάζονται, μήτε νὰ ἔχουν κῦρος εἰς τὸ κριτήριον ὑπὲρ ἐκείνων ὅπου τὰ ἐβάσασαν· χωρὶς βλάβην τῶν ὅσα θέλουν διαταχθῆ εἰς τὸ περὶ Στάσεων καὶ Χρεωκοπιῶν βιβλίον.

14. Ἡ κοινοποιήσις τῶν κατασίχων καὶ τῶν καταγραφῶν δὲν δύναται νὰ ἐπιταχθῆ εἰς

τὸ κριτήριον, εἰ μὴ διὰ κληρονομιῶν ὑποθέσεις, ὑπαρχόντων κοινότητα, ἑταιρείας μοιρασίαν, καὶ ἂν τύχη Στάσις.

15. Ἄν εἰς ἐπὶ κριτηρίῳ διαφορομένους τύχη φιλονεικία, ἢ παρρησίασις τῶν κατασίχων δύναται νὰ ἐπιταχθῇ ἀπὸ τὸν κριτὴν, ἀκόμη καὶ ἐξ ἐπαγγελματος, διὰ νὰ ἀποσπᾶται ἐξ αὐτῶν ἐκεῖνο ὁποῦ ἀναφέρεται εἰς τὴν διαφορὰν.

16. Ἄν τὰ κατάσιχα, τῶν ὁποίων ἢ παρρησίασις ἐπροσφέρθη, ἀνεζητήθη ἐγγράφως, ἢ ἐπετάχθη, εἶναι εἰς τόπους μακρὰν ἀπὸ τὸ κριτήριον, ὁποῦ ἔχει τὴν ὑπόθεσιν· οἱ κριταὶ ἐμποροῦν νὰ σέλλουν βιτητικὴν ἐπιταγὴν εἰς τὸ κριτήριον τοῦ τόπου, ἢ νὰ ἀποπέμπουν ἓνα Εἰρηνοποιὸν κριτὴν, διὰ νὰ τὰ ἐξετάζη λεπτομερῶς, νὰ κατασρόνη σημείωσιν τῆς περιλήψεως, καὶ νὰ τὴν σέλλη εἰς τὸ κριτήριον ὁποῦ ἔχει τὴν ὑπόθεσιν.

17. Ἄν τὸ μέρος, εἰς τοῦ ὁποίου τὰ κατάσιχα προσφέρεται νὰ προσεθῇ πίσις,

δὲν θελήσῃ νὰ τὰ παρῆρσιάσῃ, τότε ὁ κριτὴς ἔμπορεῖ νὰ δίδῃ εἰς τὸ ἄλλο μέρος τὸν ὄρκον.

Ε Π Ι Γ Ρ Α Φ Η Τ Ρ Ι Τ Η .

Περὶ τῶν Ἐταιρειῶν.

Τ Μ Η Μ Α Π Ρ Ω Τ Ο Ν .

Περὶ τῶν διαφόρων Ἐταιρειῶν, καὶ περὶ τῶν κανόνων αὐτῶν.

18. Τὸ ἐταιρικὸν συμφωνητικὸν λαμβάνει τοὺς κανόνας τοῦ ἀπὸ τὸ Πολιτικὸν δικαίωμα, ἀπὸ τοὺς ἰδιαιτέρους νόμους τοῦ ἔμπορίου, καὶ ἀπὸ τὰς συνθήκας τῶν μερῶν.

19. Ὁ νόμος τρία εἶδη ἐμπορικῶν Ἐταιρειῶν γνωρίζει·

Τὴν Περιληπτικὴν ἔταιρείαν,

Τὴν Ἐπιμεριστικὴν ἔταιρείαν,

Τὴν Ἀνώνυμον ἔταιρείαν.

20. Ἡ περιληπτικὴ ἔταιρεία εἶναι ἐκείνη ὅπου συμφωνοῦν δύο ἢ περισσότερα ὑποκεί-

μενα, τῶν ὁποίων ὁ σκοπὸς εἶναι τὸ νὰ κάμνουν τὸ ἐμπόριον ὑπὸ ἐταιρικὴν ὀνομασίαν.

21. Τὰ ὀνόματα τῶν ἐταίρων ἐμποροῦν μόνον νὰ κάμνουν μέρος τῆς ἐταιρικῆς ὀνομασίας.

22. Οἱ εἰς τὸ ἐταιρικὸν συμφωνητικὸν σημειωμένοι περιληπτικοὶ ἐταῖροι εἶναι συνεγγυηταὶ διὰ ὅλας τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ἐταιρείας, ἃς ὑπέγραψε καὶ ἓνας μόνος ἐταῖρος, φθάνει μόνον νὰ εἶναι ὑπὸ τὴν ἐταιρικὴν ὀνομασίαν.

23. Ἡ ἐπιμερισικὴ ἐταιρεία συγκροτεῖται μεταξὺ ἐνὸς ἢ πολλῶν ἐγγυητῶν καὶ συνεγγυητῶν ἐταίρων, καὶ ἐνὸς ἢ πολλῶν ἀπλῶν χρηματοδότων ἐταίρων, οἵτινες ὀνομάζονται ἐπιμερισικοὶ ἐταῖροι.

Αὕτη διοικεῖται ὑπὸ ἐταιρικὸν ὄνομα, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ εἶναι ἀναγκαίως τὸ ὄνομα ἐνὸς ἢ πολλῶν ἐγγυητῶν καὶ συνεγγυητῶν ἐταίρων.

24. Ὅταν εἶναι πολλοὶ συνεγγυηταὶ καὶ

ὠνοματισμένοι ἑταῖροι, ἤτοι ὅλοι ὁμοῦ διοικοῦν τὴν ἑταιρείαν, ἢ ἓνας ἢ πολλοὶ διοικοῦν διὰ ὅλους, ἢ ἑταιρεία τότε εἶναι περιληπτικὴ μὲν ὡς πρὸς τούτους, ἐπιμεριστικὴ δὲ ὡς πρὸς τοὺς ἀπλοῦς χρηματοδότας.

25. Τὸ ὄνομα ἑνὸς ἐπιμεριστικοῦ ἑταίρου δὲν δύναται νὰ κάμνη μέρος τῆς ἑταιρικῆς ὀνομασίας.

26. Ὁ ἐπιμεριστικὸς ἑταῖρος δὲν ὑπόκειται εἰς τοὺς χαμούς εἰ μὴ ἕως εἰς τὴν ἀποπλήρωσιν τῶν χρημάτων ὅπου ἔβαλεν, ἢ ἔπρεπε νὰ βάλῃ εἰς τὴν ἑταιρείαν.

27. Ὁ ἐπιμεριστικὸς ἑταῖρος δὲν ἐμπορεῖ νὰ διοικῇ τὸ παραμικρὸν, μήτε νὰ ἀνακατόνεται εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς ἑταιρείας, ἃς ἔχη καὶ ἐπιτροπίαν ἀκόμη.

28. Ἄν ὁ ἐπιμεριστικὸς ἑταῖρος παραδῇ τὰ ὅσα εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐμποδίσθησαν, εἶναι ὁμοῦ μὲ τοὺς περιληπτικούς ἑταίρους συνεγγυητικῶς ὑπόχρεος, διὰ ὅλα τὰ χρέη καὶ ὑποχρεώσεις τῆς ἑταιρείας.

29. Ἡ Ἄνωνυμος ἔταιρεία δὲν ὑπάρχει ὑπὸ ἔταιρικὸν ὄνομα, μῆτε ἀκούεται ὑπὸ τὸ ὄνομά τινος τῶν ἐταίρων.

30. Αὕτη λαμβάνει τὴν ἐπωνυμίαν τῆς ἀπὸ τὸ εἶδος τῆς ἐπιχειρήσεώς της.

31. Αὕτη κυβερνᾶται ἀπὸ κατὰ καιροῦς ἐπιτρόπους, ἀνακλήτους, ἐταίρους ἢ μὴ ἐταίρους, μισθωτοὺς ἢ ἀμίσθους.

32. Οἱ κυβερνητῆται δὲν εἶναι ἐγγυηταὶ εἰ μὴ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐπιτροπίας ὅπου ἔλαβαν.

Οὔτοι, ὡς διοικηταί, δὲν εἶναι ὑπόχρεοι μῆτε προσωπικῶς μῆτε συνεγγυητικῶς ὡς πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ἔταιρείας.

33. Οἱ ἐταῖροι δὲν ὑπόκεινται εἰς τοὺς χαμοὺς εἰ μὴ διὰ τὴν ποσότητα τῶν χρημάτων ὅπου ἐσυμφωνήθη νὰ βάλουν εἰς τὴν ἔταιρείαν.

34. Τὸ κεφάλαιον τῆς ἄνωνύμου ἔταιρείας διαιρεῖται, εἰς μερίδια, ἀκόμη καὶ εἰς τμήματα ἐστοίμου μεριδίου.

35. Τὸ μερίδιον ἐμπορεῖ νὰ κατασαινέται

ὑπὸ τὴν μορφήν ἀποδεικτικοῦ εἰς τὸν ἐπιφερτὴν.

Κατὰ τοῦτο, ἡ ὑποχώρησις ἐπιτελεῖται διὰ τῆς παραδόσεως τοῦ ἀποδεικτικοῦ.

36. Ἡ ἰδιοκτησία τῶν μεριδίων ἐμπορεῖ νὰ κατασφαίνεται δι' ἐγγραφῆς εἰς τὰ κατάστιχα τῆς ἐταιρείας.

Κατὰ τοῦτο, ἡ ὑποχώρησις ἐπιτελεῖται μετὰ μεταφορᾶς δῆλωσιν ἐγγεγραμμένην εἰς τὰ κατάστιχα, καὶ ὑπογεγραμμένην ἀπ' ἐκεῖνον ὁποῦ κάμνει τὴν μεταφορὰν, ἢ ἀπὸ τὸν πληρεξούσιόν του.

37. Ἡ ἀνώνυμος ἐταιρεία δὲν δύναται νὰ ὑπάρχη εἰ μὴ μετὰ τὴν ἄδειαν τῆς Διοικήσεως, ἣτις πρέπει νὰ ἐπιβεβαιώσῃ τὸ συμφωνητικὸν ὁποῦ τὴν συνιστᾷ· αὕτη ἡ ἐπιβεβαίωσις πρέπει νὰ δίδεται καθ' ὃν τρόπον διορίζεται διὰ τὰ δημοσίας κυβερνήσεως διατάγματα.

38. Τὸ κεφάλαιον τῶν ἐπιμεριστικῶν ἐταιρειῶν ἐμπορεῖ ὡσαύτως νὰ διαιρῆται εἰς μερίδια, χωρὶς νὰ ἀφετῆται ἄλλοτι τῶν διὰ τὰς τοιαύτας ἐταιρείας κατασηθέντων κανόνων.

39. Αἱ περιληπτικαὶ ἢ ἐπιμεριστικαὶ ἐταιρεῖαι πρέπει νὰ ἀποδείχνωνται ἀπὸ δημόσια ἢ ὑπὸ ἰδιωτικᾶς ὑπογραφᾶς γράμματα, ἀκολουθῶντας ὡς πρὸς τὸ δεύτερον τὰ τοῦ 1325, ἄρθρ. τοῦ πολιτικοῦ Κώδικος.

40. Αἱ ἀνώνυμοι ἐταιρεῖαι δὲν ἐμποροῦν νὰ γίνωνται εἰ μὴ μὲ δημόσια γράμματα.

41. Καμμία ἐμμέρτος ἀπόδειξις δὲν ἐμπορεῖ νὰ εἶναι προσδεκτὴ ἐναντίον ἢ πλέον τῶν ὅσα διαλαμβάνουν τὰ ἐταιρικὰ συμφωνητικὰ, μῆτε ἐπάνω εἰς ὅσα ἤθελαν προβαλοῦν ὅτι ἐλέχθησαν πρὶν γένουν, ὅταν ἐγίνοντο, ἢ ἀφ' οὗ ἔγιναν τὰ συμφωνητικὰ, ἅς εἶναι ὁ λόγος καὶ περὶ ποσότητος κατωτέρας τῶν ἑκατὸν πενήντα φραγκῶν.

42. Τὸ ἀπόσπασμα τῶν περιληπτικῶν τε καὶ ἐπιμεριστικῶν ἐταιρειῶν συμφωνητικῶν πρέπει νὰ ἐγχειρίζηται, εἰς δεκαπέντε ἡμέρας ἀφ' οὗ γένουν, εἰς τὴν καγκελλαρίαν τοῦ ἐμπορικοῦ κριτηρίου τῆς περιοχῆς, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι κατασημένος ὁ οἶκος τοῦ ἐταιρικοῦ ἐμπορίου,

διὰ νὰ μεταγραφῇ εἰς τὸ κατάστιχον, καὶ νὰ δημοσιευθῇ διὰ τρεῖς μῆνας εἰς τὸ ἀκροατήριον.

Ἄν ἡ ἐταιρεία ἔχη πολλοὺς ἐμπορικοὺς οἴκους κειμένους εἰς διαφόρους περιοχάς, ἢ ἐγχειρίσις, ἢ μεταγραφῇ, καὶ ἢ δημοσίευσις τούτου τοῦ ἀποσπάσματος θέλουν γίνονται εἰς τὸ ἐμπορικὸν κριτήριον ἐκάστης περιοχῆς.

Ὅλα ταῦτα θέλει παραφυλάττονται, ὑπὸ ποινὴν ἀκυρώσεως ὡς πρὸς τοὺς μετέχοντας, ἀλλ' ἢ ἔλλειψίς τινος τούτων δὲν ἐμπορεῖ νὰ κάμῃ ἐναντίωσιν ἀπὸ τὸ μέρος τῶν ἐταίρων εἰς τρίτα προσώπατα.

43. Τὸ ἀπόσπασμα πρέπει νὰ περιέχῃ.

Τὰ ὀνόματα, παρονόματα, ἐπωνυμίας, καὶ κατοικίας τῶν ἐταίρων, ἐκτὸς τῶν τῶν μετεχόντων ἢ ἐπιμεριστικῶν,

Τὴν ἐμπορικὴν ὀνομασίαν τῆς ἐταιρείας,

Τὴν ὀνομάτισιν ἐκείνων τῶν ἐταίρων, οἵτινες θέλει ἔχουν τὴν ἄδειαν νὰ διοικοῦν, κυβερνοῦν, καὶ ὑπογράφουν διὰ τὴν ἐταιρείαν.

Τὴν ποσότητα τῶν χρημάτων πληρωθέντων

ἢ πληρωτέων διὰ κάθε ἐπιμεριστικὸν μερίδιον.

Τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ἡ ἐταιρεία πρέπει νὰ ἀρχίῃ, καὶ καθ' ἣν πρέπει νὰ τελειώσῃ.

44. Τὸ ἀπόσπασμα τῶν ἐταιρικῶν συμφωνητικῶν, εἰ μὲν ἡ ἐταιρεία εἶναι περιληπτικὴ, διὰ μὲν τὰ δημόσια γράμματα, ὑπογράφεται ἀπὸ τοὺς ταχυγράφους, διὰ δὲ τὰ ὑπὸ ἰδιωτικὴν ὑπογραφὴν, ἀπὸ ὅλους τοὺς ἐταίρους· εἰ δὲ ἡ ἐταιρεία εἶναι ἐπιμεριστικὴ, εἴτε διηρημένη εἰς μερίδια εἴτε μὴ, ἀπὸ τοὺς συνεγγυωμένους ἢ διοικοῦντας ἐταίρους.

45. Τὸ ἐπίταγμα τοῦ Βασιλέως, ὅπου ἐπιτρέπει τὰς ἀνωνύμους ἐταιρείας, πρέπει νὰ δημοσιεύεται, συγχρόνως, μὲ τὸ ἐταιρικὸν συμφωνητικόν.

46. Κάθε ἐξακολούθησις ἐταιρείας, ἀφ' οὗ τελειώσῃ ἡ διορία της, πρέπει νὰ ἀποδείχνηται ἀπὸ δῆλωσιν τῶν συνεταίρων.

Αὕτη ἡ δῆλωσις, καὶ κάθε γράμμα φέρου διάλυσιν ἐταιρείας πρὸ τῆς διορίας ὅπου διαλαμβάνει τὸ συμφωνητικόν της, κάθε ἀλλαγὴν

ἡ ἀποτράδιγμα ἐταίρων, κάθε νέοι συμβιβασμοὶ
ἡ ἰδιαιτέρα ἄρθρα, κάθε ἀλλαγὴ εἰς τὴν ἐται-
ρικὴν ὀνομασίαν ὑπόκεινται εἰς τὰ ὅσα διο-
ρίζουν τὰ 42, 43, 44 ἄρθρ.

Ἄν ταῦτα παραβλεφθοῦν, ἐφαρμόζονται αἱ
ποιικαὶ διατάξεις τοῦ 42, ἄρθρ.

47. Ἐκτὸς τῶν προειρημένων τριῶν εἰδῶν
ἐταιρειῶν ὁ νόμος γνωρίζει καὶ τὰς μετρετι-
κὰς ἐμπορικὰς συνεταιρείας.

48. Αὗται αἱ συνεταιρεῖαι ἀναφέρονται
διὰ μίαν ἢ πολλὰς ἐπιχειρήσεις εἰς ἐμπο-
ρικὰς πράξεις, καὶ γίνονται καθ' ὅλας τὰς
τάξεις μὲ τὰς ἀναλογικὰς μετέξεις καὶ κατὰ
τὰς συμβιβασθεῖσας συμφωνίας τῶν μετε-
χόντων.

49. Αἱ μετρετικαὶ συνεταιρεῖαι ἐμποροῦν
να ἀποδειχθοῦν ἀπὸ τὴν παρρησίασιν τῶν
κατασίχων, ἀπὸ τὴν ἀλληλογραφίαν, ἢ, ἂν τὸ
κριτήριον τὴν κρίνη προσδεκτὴν, ἀπὸ τὴν ἐμ-
μάρτυρον ἀπόδειξιν.

50. Αἱ μετρετικαὶ ἐμπορικαὶ συνεταιρεῖαι

δὲν ὑπόκεινται εἰς τὰ ὅσα διορίζονται διὰ τὰς ἄλλας ἑταιρείας.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῶν ἀναμέσον ἑταίρων φιλονεικιῶν, καὶ κατὰ ποῖον τρόπον ἀποφασίζονται.

51. ΚΑΘΕ ἀναμέσον ἑταίρων φιλονεικία, καὶ διὰ αἰτίαν τῆς ἑταιρείας, θελεῖ δικάζεται ἀπὸ αἰρετοῦς κριτάς.

52. Εἰς τὴν ἀπόφασιν τῶν αἰρετῶν κριτῶν ἐμπορεῖ νὰ γίνεταί ἔφεσις, ἢ ἀγωγή διὰ τὴν ἀκύρωσίν της, ἂν ἢ ἀποφυγὴ τούτων δὲν ἐσυμφωνήθῃ· ἢ ἔφεσις θελεῖ φέρεται ἐμπροσθεν εἰς τὴν Ἐφέσεως αὐλήν.

53. Ἡ ὀνομάτισις τῶν αἰρετῶν κριτῶν γίνεται.

Μὲ γράμμα ὑπὸ ἰδιωτικὴν ὑπογραφὴν,

Μὲ γράμμα ταχυγράφου,

Μὲ γράμμα χωρὶς νὰ ἀναφέρεται ἢ ὑπό-
θεσις,

Μὲ συγκατάνευσιν δοθεῖσαν εἰς τὸ κριτήριον.

54. Η διορία διὰ τὴν δίκασιν προσδιορίζεται ἀπὸ τὰ μέρη, ὅταν ὀνοματίζουσι τοὺς αἵρετοὺς, καὶ ἂν τὰ μέρη δὲν εἶναι σύμφωνα περὶ τῆς διορίας, διορίζεται ἀπὸ τοὺς κριτάς.

55. Ἄν εἷς ἢ πολλοὶ τῶν ἐταίρων δὲν θέλουν νὰ ὀνοματίσῃ τοὺς αἵρετοὺς, οἱ αἵρετοὶ ὀνοματίζονται ἐξ ἐπαγγέλματος ἀπὸ τὸ ἔμπορικὸν κριτήριον.

56. Τὰ μέρη ἐγχειρίζουσι τὰ γράμματα καὶ λογαριασμοὺς εἰς τοὺς αἵρετοὺς, χωρὶς τινος δικανικοῦ τρόπου.

57. Ὅποιος ἐταῖρος ἀργήσῃ νὰ ἐγχειρίσῃ τὰ γράμματα καὶ λογαριασμοὺς, προσκαλεῖται διὰ κριτηρίου νὰ τὸ κάμῃ εἰς τὰς δέκα ἡμέρας.

58. Οἱ αἵρετοὶ, κατὰ τὰς περιστάσεις, ἐμποροῦν νὰ μακρύνουν τὴν διορίαν, διὰ τὴν παρρησίαν τῶν γραμμάτων.

59. Ἄν δὲν εἶναι ἀνανέωσις διορίας, ἢ ἂν ἡ νέα διορία ἀπέρασεν, οἱ αἵρετοὶ δικάζουσι

μόνον ἐπάνω εἰς τὰ ἐγχειρισθέντα γράμματα καὶ λογαριασμούς.

60. Ἄν δὲν ὁμογνωμοῦν οἱ αἵρετοί, ὀνοματίζουν οὗτοι ἓνα τρίτον, ἂν δὲν τὸν ὀνοματίζῃ ἢ ἔγγραφος τῶν μερῶν ὑπόσχεσις· ἂν οἱ αἵρετοί δὲν συμφωνοῦν εἰς τὴν ἐκλογὴν, ὁ τρίτος ὀνοματίζεται ἀπὸ τὸ ἐμπορικὸν Κριτήριον.

61. Ἡ αἵρετοκρισία ἀναφέρει τοὺς λόγους τῆς ἀποφάσεώς της.

Ἐναποτίθεται εἰς τὴν καγκελλαρίαν τοῦ ἐμπορικοῦ κριτηρίου.

Δίδεται ἐκτελεστικὴ χωρὶς τινος μετριάσμοῦ, καὶ μεταγράφεται εἰς τὰ κατάστιχα, δι' ἐπιτάγματος τοῦ προέδρου τοῦ κριτηρίου, ὅστις εἶναι ὑπόχρεος νὰ ἀποφασίσῃ ἀπλῶς καὶ εὐκαταλήπτως· καὶ εἰς τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὴν εἰς τὴν καγκελλαρίαν ἐναπόθεσιν.

62. Αἱ ἄνω διατάξεις εἶναι κοιναὶ καὶ διὰ τὰς χήρας, κληρονόμους ἢ συμμετόχους τῶν ἐταίρων.

63. Ἄν ἀνήλικοι ἔχουν μέρος εἰς τινὰ φι-

λονεικίαν διὰ κάμμίαν ἐμπορικὴν ἐταιρείαν, ὁ ἐπίτροπος δὲν ἐμπορεῖ νὰ ἀποδύεται τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ κάμνη ἔφεσιν διὰ τὴν ἀπόφασιν τῶν αἵρετῶν εἰς ἄλλο κριτήριον.

64. Κάθε δικαίωμα κατὰ τῶν μὴ διὰ τὴν ἐξόφλησιν ἐπιφορτισμένων ἐταίρων, καὶ χηρῶν, κληρονόμων, ἢ συμμετόχων διορίζεται πέντε χρόνους μετὰ τὸ τέλος ἢ τὴν διάλυσιν τῆς ἐταιρείας, ἂν τὸ ἐταιρικὸν συμφωνητικὸν, ὅπου φανερόναι τὴν διάρκειάν της, ἢ τὸ διαλυτικὸν ἐδημοσιεύθῃ καὶ ἐνεγράφη εἰς τὸ κατάστιχον κατὰ τὰ 42, 43, 44 καὶ 46, ἄρθρ. καὶ ἂν, ἀφ' οὗ ἔγιναν ὅλα αὐτὰ ἢ διορία δὲν διεκόπη ὡς πρὸς αὐτοὺς, ἀπὸ τινος κρισολογίας.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΕΤΑΡΤΗ.

Περὶ χωρισμῶν ὑπαρχόντων.

65. Κάθε ζήτησις διὰ χωρισμὸν ὑπαρχόντων θέλει γίνεσθαι, κατασκευάζεται καὶ

δικάζεται καθώς διορίζει ὁ πολιτικὸς Κώδηξ βιβλ. γ^ω. ἐπιγρ. ε^η. κεφ. β^ω. τμήμ. γ^ω. καὶ ὁ πολιτικῆς κρισολογίας Κώδηξ Μερ. β^ω. βιβλ. α^ω. ἐπιγρ. η^η. (1).

(1) Ἄρθρ. 865. Κάμμία ζήτησις διὰ χωρισμὸν ὑπαρχόντων δὲν ἐμπορεῖ νὰ γίνεταί χωρὶς προηγουμένην ἄδειαν, τὴν ὁποίαν ὁ Πρόεδρος πρέπει νὰ δίδῃ ἐπάνω εἰς τὴν ἔγγραφον ἀναφορὰν, ὅπου θέλει τῷ παρῆρσιάζεται ἐπὶ τούτῳ· ἀλλ' ὁ Πρόεδρος καὶ πρὶν δώσῃ τὴν ἄδειαν ἐμπορεῖ νὰ κάμνῃ ὅσας παρατηρήσεις κρίνῃ εὐλόγους.

866. Ὁ καγκελλάριος τοῦ κριτηρίου θέλει ἐγγράφει χωρὶς ἀναβολῆς εἰς ἓνα πίνακα, κείμενον ἐπὶ τούτῳ εἰς τὸ ἀχροατήριον, ἐν ἀπόσπασμα τῆς διὰ χωρισμὸν ζητήσεως, τὸ ὁποῖον θέλει περιέχει,

1. Τὴν χρονίαν τῆς ζητήσεως,
2. Τὰ ὀνόματα παρονόματα, ἐπάγγελμα καὶ κατοικίαν τοῦ ἀνδρογύνου,
3. Τὰ ὀνόματα καὶ κατοικίαν τοῦ συζηθέντος συνηγόρου, ὅστις εἶναι ὑπόχρεος νὰ ἐγχειρίσῃ, ἐπὶ τούτῳ, τὸ ῥηθὲν ἀπόσπασμα εἰς τὸν καγκελλάριον, εἰς τὰς τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὴν ζήτησιν.

867. Παρόμοιον ἀπόσπασμα πρέπει νὰ ἐμβάζε-

66. Κάθε δίκασις, ὅπου ἀποφασίζει χωρισμὸν σώματος ἢ διάζευξιν μεταξύ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς, ὧν ὁ ἕτερος ἤθελεν εἶναι ἔμπορος,

ταὶ εἰς τοὺς πίνακας, κειμένους, ἐπὶ τούτῳ, εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ ἐμπορικοῦ κριτηρίου, εἰς τὰ οἰκίδια τῶν τῆς πρώτης ἀναζητήσεως συνηγόρων, καὶ εἰς τὰ τῶν ταχυγράφων, εἰς τοὺς τόπους δηλαδὴ ὅπου εὐρίσκονται ταῦτα· αἱ εἰρημέναι ἐμβάσεις θέλει βεβαιοῦνται ἀπὸ τοὺς καγκελλάρους καὶ γραμματεῖς τῶν οἰκιδίων.

868. Τὸ αὐτὸ ἀπόσπασμα θέλει ἐμβάζεται, διὰ ζητήσεως τῆς γυναικὸς, εἰς μίαν τῶν ἡμερῶν, ὅπου τυπώνονται εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἐδρεύει τὸ κριτήριον, ἢ ἂν δὲν ἔχη τυπογραφίαν ὁ τόπος, εἰς μίαν τῶν ἡμερῶν ὅπου τυπώνονται εἰς τὴν ἐπαρχίαν.

Ἡ ῥηθεῖσα ἐμβασις θέλει δικαιουῖται καθὼς εἴρηται εἰς τὴν περὶ τῆς Ἐπιλαβῆς ἀκινήτων ἐπιγραφὴν, ἄρθ. 683.

869. Δὲν θέλει ἔμπορεῖ νὰ ἀποφασίζεται, φυλαττομένων τῶν συντηρητικῶν πράξεων ἐπάνω εἰς τὴν διὰ χωρισμὸν ζήτησιν, οὐδεμίαν δίκασιν, εἰ μὴ ἓνα μῆνα μετὰ τὴν παραφυλάξιν τῶν ὅσα ἀνωτέρω ἐλέχθησαν, καὶ τὰ ὅποια θέλει παραφυλάττονται

θέλει υπόκειται εἰς τὰ ὅσα διορίζει τὸ 872 ,
ἄρθρ. τοῦ πολιτικῆς κρισολογίας Κώδικος· εἰς
ἔλλειψιν τούτου, οἱ δανεισαὶ θέλουν εἶναι πάν-

ὑπὸ ποινὴν ἀκυρώσεως, τὴν ὁποίαν ἐμπορεῖ νὰ προ-
βάλλῃ εἰς ἐναντίωσιν ὁ ἀνὴρ ἢ οἱ δανεισαὶ του.

870. Ἡ ὁμολόγησις τοῦ ἀνδρὸς δὲν θέλει κάμνει
ἀπόδειξιν, ἄς μὴν ἤθελεν εὐρίσκεται καὶ ὑανεισῆς.

871. Οἱ δανεισαὶ τοῦ ἀνδρὸς ἐμποροῦν, ἕως νὰ
τελειώσῃ ἀποφασισικὰ ἢ δίκασις, νὰ προσκαλοῦν
τὸν τῆς γυναικὸς συνήγορον, μὲ γράμμα συνηγόρου
πρὸς συνήγορον, νὰ τοῖς κοινοποιήσῃ τὴν τε ζήτησιν
διὰ χωρισμὸν, καὶ τὰ ἀποδεικτικὰ, ἀκόμη καὶ νὰ
προσρέξουν εἰς τὸ κριτήριον διὰ τὴν συντήρησιν τῶν
δικαιωμάτων των, χωρὶς διαλλαγῆς προηγούμενα.

872. Ἡ χωρισμοῦ ἀπόφασις θέλει ἀναγινώσκε-
ται δημοσίως, πλήθοντος τοῦ ἀκροατηρίου, εἰς τὸ
ἐμπορικὸν κριτήριον, ἂν εἶναι ἀπόσπασμα ταύτης
τῆς ἀποφάσεως, περιέχον τὴν χρονίαν, τὴν ὀνομά-
τισιν τοῦ κριτηρίου, ὅπου ἔγινε, τὰ ὀνόματα, παρο-
νόματα, ἐπάγγελμα καὶ κατοικίαν τοῦ ἀνδρογύνου,
θέλει ἐμβάζεται εἰς ἕνα ἐπὶ τούτῳ διορισμένον πί-
νακα, καὶ ἐκθέτεται διὰ ἕνα χρόνον εἰς τὸ ἀκροατή-
ριον τῶν τῆς τε πρώτης ἀναζητήσεως καὶ τοῦ ἐμ-
πορίου κριτηρίου τοῦ οἰκητηρίου τοῦ ἀνδρὸς, ἄς

τοτε προσδεκτοί εις τὸ νὰ κάμνουν ἀνθίςασιν, διὰ ὅσα ἀναφέρονται εις τὰ ὅσα ἔχουν νὰ λάβουν, καὶ εις τὸ νὰ ἀντείπουν εις κάθε ἐξ-

μὴν εἶναι καὶ πραγματευτής· καὶ ἂν δὲν εἶναι ἐμπορικὸν κριτήριον, εις τὸ μεγάλον ἀνώγειον τοῦ κοινοῦ οἴκου τοῦ οἰκητηρίου τοῦ ἀνδρός. Παρόμοιον ἀπόσπασμα θέλει ἐμβάζεται εις τὸ οἰκίδιον τῶν συνηγῶρων καὶ ταχυγράφων, ἂν εὐρίσκεται. Ἡ γυνὴ δὲν ἐμπορεῖ νὰ ἀρχίσῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως, εἰ μὴ καθ' ἡν ἡμέραν ἐκπληρωθῶν τὰ ἄνω εἰρημένα, χωρὶς νὰ εἶναι ἀναγκαῖον τὸ νὰ ἀναμένη τὴν παρέλευσιν τῆς ἄνω ἐνὸς χρόνου διορίας.

Τὸ πᾶν χωρὶς βλάβην τῶν εις τὸ 1445 ἄρθρον τοῦ πολιτικοῦ Κώδικος διαταττομένων.

873. Ἄν τὰ ὅσα διορίζονται εις ταύτην τὴν Ἐπιγραφὴν παραφυλαχθῶν, οἱ δανεισαὶ τοῦ ἀνδρός δὲν θέλει εἶναι πλέον προσδεκτοί, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς διορίας ὅπου ἀναφέρει τὸ προηγούμενον ἄρθρον, εις τὸ νὰ κρισολογῶν διὰ τριτολαβούσης ἀνθίσάσεως, κατὰ τῆς χωρισμοῦ ἀποφάσεως.

874. Ἡ μὴ θέλησις τῆς γυναικὸς τοῦ νὰ εἶναι κοινὰ τὰ ὑπάρχοντα θέλει γίνεται εις τὴν καγκελλαρίαν τοῦ κριτηρίου, εις τὸ ὅποιον ἔγινεν ἡ χωρισμοῦ ζήτησις.

όφλησιν όπου έγινε κατά ταύτην τήν δίκασιν.

67. Κάθε γάμου συμφωνητικόν μεταξύ άνδρογύνου, ών ό έτερος θέλει εΐναι έμπορος, θέλει έγχειρίζεται κατ' απόσπασμα, εις τόν μήνα τής χρονίας του, εις τās καγκελλαρίας καί οικίδια, όπου όνοματίζει τό 872 άρθρον του πολιτικής κρισολογίας Κώδηκος, διά να εκθέτεται εις τόν πίνακα κατά τό αυτό άρθρον.

Τούτο τό απόσπασμα θέλει φανερόνει άν τό άνδρόγυνον έσυζεύχθη με κοινά ή χωρισά ύπάρχοντα, ή άν έσυμφώνησαν ύπό τήν προίκειαν διοίκησιν.

68. Ο ταχυγράφος, όπου έλαβε τό γάμου συμφωνητικόν θέλει εΐναι ύπόχρεος να τό έγχειρίζη, κατά τό προηγούμενον άρθρον, ύπό χρηματικήν ποινήν εκατόν φραγκών, ακόμη καί με χαμόν του επαγγέλματός του, καί με έγγύησιν προς τούς δανειζάς, άν αποδειχθῆ ότι, ών συνεννοημένος, τό παρέλιπε.

69. Κάθε σύζυγος, χωρισά έχων τὰ ύπάρχοντα ή ύπανδρευμένος ύπό τήν προίκειαν διοί-

κησιν, ἤθελεν ἐπιχειρισθῆ τὸ ἐμπορικὸν ἐπάγγελμα μετὰ τὸν γάμον του, θέλει εἶναι ὑπόχρεος νὰ ἐγχειρίζη ὡσαύτως παρόμοιον ἀπόσπασμα εἰς τὸν μῆνα ἀπὸ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν θέλει ἀνοιξε τὸ ἐμπόριόν του, ὑπὸ ποινὴν ἀνκάμῃ σάσιν, νὰ τιμωρῆται ὡς δόλιος χρεωκόπος.

70. Ἡ αὐτὴ ἐγχείρισις θέλει γίνεται, ὑπὸ τὰς αὐτὰς ποινὰς, εἰς τὸν χρόνον τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, ἀπὸ κάθε σύλλογον χωρὶς ἄ ἔχοντα τὰ ὑπάρχοντα, ἢ ὑπανδρευμένον ὑπὸ τὴν προίκειαν διοίκησιν, ὅστις, καθ' ὃν καιρὸν γίνεται ἡ ρηθεῖσα δημοσίευσις, ἤθελεν ἐπαγγέλλεται τὸν ἔμπορον.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΠΕΜΠΤΗ.

Περὶ Ἐμπορικῆς λέσχης, καὶ περὶ Ἀνταλλάγματος
καὶ Πραγματειῶν Μεσιτῶν.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τῆς Ἐμπορικῆς Λέσχης.

71. Ἡ ἘΜΠΟΡΙΚῆ λέσχη εἶναι ἡ συνέλευσις, ἣτις γίνεται μετὰ ἄδειαν τῆς Διοικήσεως, τῶν ἐμπόρων, ναυκλήρων καὶ μεσιτῶν ἀνταλλάγματος καὶ πραγματειῶν.

72. Ἡ ἔκδοσις τῶν εἰς τὴν λέσχην γινόμενων πραγματεύσεων, καὶ συμβιθασμῶν, προσδιορίζει τὴν τιμὴν τοῦ ἀνταλλάγματος, τῶν πραγματειῶν, τῶν σιγουριτῶν, τοῦ ναυλώματος, τῶν διὰ ξηρᾶς ἢ ὕδατος ἀγωγίων, τῶν δημοσίων ὁμολογιῶν, καὶ ἄλλων ὅσα εἶναι ἐπιδεκτικὰ τοῦ νὰ τιμολογοῦνται.

73. Αὗται αἱ διάφοροι τιμαὶ ἐπιβεβαιοῦνται ἀπὸ τοὺς ἀνταλλάγματος καὶ πραγματειῶν.

μεσίτας, καθὼς διορίζουν τὰ γενικὰ ἢ μερικὰ τακτικὰ διατάγματα.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ Ἀνταλλάγματος καὶ Πραγματειῶν Μεσιτῶν.

74. Ὁ ΝΌΜΟΣ γνωρίζει διὰ τὰς ἐμπορικὰς πράξεις μεσολαβοῦντα ὑποκείμενα, ἢ γοῦν, τοὺς ἀνταλλάγματος καὶ πραγματειῶν μεσίτας.

75. Εἰς πᾶσαν πόλιν, ὅπου εἶναι ἐμπορικὴ λέσχη, εὐρίσκονται παρόμοια ὑποκείμενα.

Οὗτοι ὀνοματίζονται ἀπὸ τὸν Βασιλέα.

76. Οἱ ἀνταλλάγματος μεσίται, συζηθέντες καθὼς διορίζει ὁ νόμος, ἔχουν αὐτοὶ μόνου τὸ δικαίωμα νὰ κάμνουν τὰς πραγματεύσεις τῶν δημοσίων ὁμολογιῶν καὶ ἄλλων ἐπιθεκτικῶν τοῦ νὰ τιμολογοῦνται, νὰ κάμνουν διὰ λογαριασμὸν ἄλλου τὰς πραγματεύσεις τῶν ἀνταλλαγματικῶν ἢ γραμματίων, καὶ παντὸς ἄλλου ἐμπορευτικοῦ γράμματος, καὶ νὰ ἐπιβεβαιοῦν τὰς τιμὰς των.

Οἱ ἀνταλλάγματος μεσίται θελεῖ ἐμποροῦν

νά κάμνουν, ὁμοῦ μέ τοὺς πραγματειῶν με-
σίτας, τὰς πραγματεύσεις, καί τὴν πωλημάτων
ἢ ἀγορασμάτων μεσιτείαν τῶν μεταλλικῶν ὑλῶν
αὐτοὶ μόνοι ἔχουν τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐπιβε-
βαιοῦν τὰς τιμὰς των.

77. Εἶναι Μεσίται πραγματειῶν,
Μεσίται ἀσφαλειῶν.

Μεσίται ἐρμηνευταὶ καὶ ναυαγωγοί.

Μεσίται Ἀγωγίου διὰ ξηρᾶς καὶ ὕδατος.

78. Οἱ πραγματειῶν μεσίται, συζηθέντες
καθὼς διορίζει ὁ νόμος, ἔχουν αὐτοὶ μόνοι τὸ
δικαίωμα τοῦ τὰ κάμνουν τὴν μεσιτείαν τῶν
πραγματειῶν, καὶ νὰ ἐπιβεβαιόνουν τὰς τι-
μὰς των· οὗτοι κάμνουν, ὁμοῦ μέ τοὺς ἀνταλ-
λάγματος μεσίτας, τὴν μεσιτείαν τῶν μεταλ-
λικῶν ὑλῶν.

79. Οἱ ἀσφαλειῶν μεσίται καταστρώννουν
τὰ συμφωνητικὰ ἢ ἀσφαλειῶν ἐγγυητικὰ, ὁμοῦ
μέ τοὺς ταχυγράφους· οὗτοι μαρτυροῦσι τὴν
ἀλήθειαν αὐτῶν μέ τὴν ὑπογραφὴν των,
ἐπιβεβαιοῦσι τὴν τιμὴν τῶν ἀσφαλειῶν διὰ

ὄλα τὰ διὰ θαλάσσης ἢ ποταμοῦ ταξειῖδια.

80. Οἱ ἐρμηνευταὶ καὶ ναυαγωγοὶ μεσίται κάμνουν τὴν μεσιτείαν τῶν ναυλωμάτων, ἔχουν προσέτι αὐτοὶ μόνοι τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ παρασαίνουσι, ἂν τύχουν φιλονεικίαι καὶ φερθούσι ἐμπροσθεν κριτηρίων, τὰς δηλώσεις, ναυλωτικοὺς συμβιβασμοὺς, φορτωτικὰ γράμματα, συμφωνητικὰ, καὶ κάθε ἐμπορικὸν γράμμα, τῶν ὁποίων ἡ μετάφρασις ἤθελεν εἶναι ἀναγκαία· καὶ τελευταῖον τοῦ νὰ ἐπιβεβαιόησιν τὴν τιμὴν τοῦ ναυλώματος.

Εἰς τὰς ἐριστικὰς ἐμπορικὰς ὑποθέσεις, καὶ διὰ τὴν τῶν τελωνιῶν ὑπηρεσίαν, αὐτοὶ μόνοι θέλουν εἶναι οἱ ἐρμηνευταὶ εἰς ὅλους τοὺς ξένους, ναυκλήρους, ἐμπόρους, ναύτας, καὶ ἄλλα θαλασσιναὰ ὑποκείμενα.

81. Τὸ αὐτὸ ὑποκείμενον, ἂν τὸ γράμμα τῆς Διοικήσεως, ὁποῦ τὸν συνισᾷ, τοῦ τὸ συγχωρῆ, ἐμπορεῖ νὰ εἶναι μεσίτης καὶ ἀνταλλάγματός, καὶ πραγματειῶν, ἢ ἀσφαλειῶν, ἐρμηνευτῆς καὶ ναυαγωγὸς μεσίτης.

82. Οί διά ξηρᾶς καὶ ὕδατος ἀγωγίου με-
σίται, συζηθέντες καθὼς διορίζει ὁ νόμος,
ἔχουν αὐτοὶ μόνοι, εἰς τοὺς τόπους ὅπου
εἶναι κατασημένοι, τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ κάμ-
νουν τὴν μεσιτείαν τῶν διὰ ξηρᾶς καὶ ὕδατος
ἀγωγίων· οὗτοι δὲν ἐμποροῦν νὰ εἶναι κατ' οὐ-
δένα τρόπον καὶ ὑπ' οὐδεμίαν πρόφασιν μεσίται
καὶ πραγματειῶν, καὶ ἀσφαλειῶν, ἢ ναυαγωγοὶ
ὁποῦ ὀνοματίζουσι τὰ 78, 79 καὶ 80 ἄρθρ.

83. Ἐκεῖνοι ὁποῦ ἔκαμαν ζάσιν δὲν ἐμπο-
ροῦν νὰ εἶναι ἀνταλλάγματος μήτε πραγματειῶν
μεσίται, ἂν δὲν ἀπεκαταστήσῃσαν.

84. Οἱ ἀνταλλάγματος καὶ πραγματειῶν
μεσίται εἶναι ὑπόχρεοι νὰ ἔχουν ἓν κατάσιχον,
καθὼς διορίζει τὸ 11 ἄρθρον.

Εἶναι ὑπόχρεοι νὰ καταγράφουσι εἰς τοῦτο
τὸ κατάσιχον ἡμέραν παρ' ἡμέραν καὶ κατὰ
τάξιν χρονίας, χωρὶς ξύσματα, ἀφήματα τό-
πων, ἢ μεταθέσεις, καὶ χωρὶς συγκοπᾶς μήτε
αἰνιγματογραφίας ὅλας τὰς συνθήκας τῶν ἀγο-
ρασράτων, πωλημάτων, ἀσφαλειῶν πραγμα-

τεύσεων, και εν γενει οσαι πράξεις γένουν δια συνεργείας των.

85. Ένας ανταλλάγματος η πραγματειών μεσίτης δεν έμπορει, κατ' ουδένα τρόπον και υπ' ουδεμίαν πρόφασιν, να κάμνη έμπορικās η τραπεζικās υποθέσεις δια λογαριασμόν του.

Δεν έμπορει να λαμβάνη άμέσως η έμμέσως, υπό το ίδιοι, η άλλου τινος όνομα, μέρος εις κάμμίαν έμπορικην επιχείρησιν.

Δεν έμπορει μήτε να λαμβάνη μήτε να πληρόνη δια λογαριασμόν των επιτακτήρων του.

86. Δεν έμπορει να έγγυάται την εκτέλεσιν των συμβιβασμάτων εις τα όποια μεσολαβεϊ.

87. Κάθε παράβασις των οσα διορίζουν τα δύο προηγούμενα άρθρα φέρει μεθ' έαυτης καθάρεισιν και χρηματικην ποινην, ητις θέλει άποφασίζεταί από το διορθωτικης άσυνομίας κριτήριον, και ητις δεν έμπορει να είναι πλέον των τρισχιλίων φραγκών, χωρις βλάβην των δικαιωμάτων των ζημιωθέντων και μετεχόντων μερών.

88. Κάθε ανταλλάγματος ἢ πραγματειῶν μεσίτης, καθαιρεθεὶς δυνάμει τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, δὲν ἔμπορεῖ νὰ λαμβάνῃ πάλιν τὸ ἐπάγγελμά του.

89. Κάθε ανταλλάγματος ἢ πραγματειῶν μεσίτης, ἂν κάμῃ σάσιν, κρισολογεῖται ὡς ἂν χρεωκόπος.

90. Τὰ δημοσίας κυβερνήσεως διατάγματα θέλουν δώσει ὅλα ὅσα ἀναφέρονται εἰς τὴν πραγμάτευσιν καὶ ἰδιοκτησίας τῶν δημοσίων ὁμολογιῶν διάδοσιν.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΕΚΤΗ.

Περὶ τῶν ἐπιταττομένων.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τῶν ἐπιταττομένων ἐν γένει.

91. Ὁ ΕΠΙΤΑΤΤΟΜΕΝΟΣ εἶναι ἐκεῖνος ὁποῦ ἐνεργεῖ εἰς τὸ ἴδιόν του, ἢ ὑπὸ ἐταιρικὸν ὄνομα, διὰ λογαριασμόν τινος ἐπιτακτῆρος.

92. Τὰ χρέη καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ ἐπιταττομένου ὁποῦ ἐνεργεῖ εἰς τὸ ὄνομα ἐνὸς ἐπιτακτῆρος ἐπροσδιορίσθησαν ἀπὸ τὸν πολιτικὸν, Κώδ. βιβλ. γ^ῶ. ἐπιγρ. 17^η.

93. Κάθε ἐπιταττόμενος, ὁποῦ ἔδωκεν ἐμπρὸς χρήματα ἐπάνω εἰςπραγματείας, ὅσας αὐτῷ ἀπ' ἄλλην πόλιν διὰ νὰ πωληθῶν διὰ λογαριασμὸν τινος ἐπιτακτῆρος, ἔχει πρόνομιον, νὰ λάμβάνῃ τὰ ὅσα ἔδωκεν ἐμπρὸς χρήματα, τόκους καὶ ἐξοδα, ἐπάνω εἰς τὸ ἄξιμα τῶν πραγματειῶν, ἂν αὗται εἶναι ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του, εἰς τὰ μαγαζεῖά του, ἢ εἰς δημοσίαν ἀποθήκην· ἢ ἂν, πρὶν αὗται φθάσουν, ἐμπορεῖ νὰ ἀποδείξῃ μὲ φορτωτικὸν ἢ ἀμαξίου γράμμα, ὅτι τοῦ ἐγενεν ἡ ἀπασολὴ αὐτῶν.

94. Ἄν αἱ πραγματεῖαι ἐπωλήθησαν καὶ ἐγχειρίσθησαν διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἐπιτακτῆρος, ὁ ἐπιταττόμενος πληρόνεται, ἐπάνω εἰς τὴν ξεκαθάρισιν τῆς πωλήσεως, διὰ τὰ ὅσα ἔδωκεν ἐμπρὸς χρήματα, τόκους καὶ ἐξοδα,

κατὰ προτίμησιν ἀπὸ τοὺς δανεισὰς τοῦ ἐπιτακτῆρος.

95. Κάθε δάνεισμα, δόσιμον ἐμπρὸς ἢ πληρωμῇ, ὅπου ἔμπορεῖ νὰ γένη ἐπάνω εἰς πραγματείας ἀποθέτους ἢ ἐγχειρισμένας ἀπὸ ὑποκείμενον, ἐυρισκόμενον εἰς τὸν αὐτὸν τόπον ὅπου καὶ ὁ ἐπιταττόμενος, δὲν δίδουν προνόμιον εἰς τὸν ἐπιταττόμενον, εἰ μὴ κατ' ὅσον ἐφύλαξε τὰ ὅσα διορίζει ὁ πολιτικὸς Κώδ. βιβλ. γ^α. Ἐπιγρ. ις^η. διὰ τὰ δάνεια ἐπάνω εἰς ἐνέχυρα.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῶν Ἐπιταττομένων διὰ τὰ διὰ ξηρᾶς καὶ ὕδατος ἀγωγή.

96. Ὁ ἘΠΙΤΑΤΤΟΜΕΝΟΣ, ὅστις ἐπιφορτίζεται διὰ ἓν μετακόμισμα διὰ ξηρᾶς ἢ ὕδατος, εἶναι ὑπόχρεος νὰ ἐγγράφη εἰς τὸ ἡμερούσιον κατάσυχόν του τὴν δῆλωσιν τῆς φύσεως καὶ τῆς ποιότητος τῶν πραγματειῶν, καὶ, εἰ ἀπαιτεῖται, τοῦ ἀξίσματός των.

97. Αὐτὸς εἶναι ἐγγυητῆς διὰ νὰ φθάσουν

αί πραγματεῖαι καὶ τὰ εἰδήματα εἰς τὸν καιρὸν ὅπου προσδιορίζει τὸ ἀμαξίου γράμμα, ἔξω ἂν ἀποδειχθῇ νομίμως ὅτι ἐμποδίσθησαν ἀπὸ ἀνωτέραν δύναμιν.

98. Εἶναι ἐγγυητὴς διὰ τὰς βλάβας ἢ χαμους πραγματειῶν καὶ εἰδημάτων, ἂν εἰς τὸ ἀμαξίου γράμμα δὲν εἶναι ἐναντία συνθήκη, ἢ ἀνωτέρα δύναμις.

99. Εἶναι ἐγγυητὴς δι' ὅσα κάμνη ὁ μεσολαβῶν ἐπιταττόμενος, πρὸς ἣν ἀπευθύνει τὰς πραγματείας.

100. Αἱ πραγματεῖαι, ἀφ' οὔ εὐγουν ἀπὸ τὸ μαγαζεῖον τοῦ πωλητοῦ ἢ ἀποσέλλοντος, ταξειθεύουν, ἂν δὲν εἶναι ἐναντία συνθήκη, μὲ τυχηρὰ συναντήματα καὶ κινδύνους τοῦ κυρίου τῶν πραγματειῶν, φυλαττομένων τῶν δικαιωμάτων του κατὰ τοῦ ἐπιταττομένου, καὶ κατὰ τοῦ ἀμαξῆ, οἵτινες ἐπεφορτίσθησαν διὰ τὸ μετακόμισμα.

101. Τὸ ἀμαξίου γράμμα κατέχει τόπον συμφωνητικοῦ μεταξὺ τοῦ ἀποσέλλοντος, καὶ τοῦ

τοῦ ἀμαξᾶ, ἢ μεταξὺ τοῦ ἀποσέλλοντος, τοῦ ἐπιταττομένου, καὶ τοῦ ἀμαξᾶ.

102. Τὸ ἀμαξίου Γράμμα πρέπει νὰ ἔχη τὴν χρονίαν.

Πρέπει νὰ ἐκφράζη,

Τὴν φύσιν καὶ τὸ βᾶρος ἢ τὸ χωρητικὸν τῶν μετακομισέων εἰ δησμάτων,

Τὴν διορίαν, καθ' ἣν τὸ μετακόμισμα πρέπει νὰ γένη.

Αὐτὸ φανερόνει,

Τὸ ὄνομα καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ἐπιταττομένου, διὰ τοῦ ὁποίου γίνεται τὸ μετακόμισμα,

Τὸ ὄνομα ἐκείνου, πρὸς ὃν ἀπευθύνονται αἱ πραγματεῖαι,

Τὸ ὄνομα καὶ τὸ οἰκητήριον τοῦ ἀμαξᾶ.

Αὐτὸ δηλοποιεῖ,

Τὴν τιμὴν τοῦ ἀγωγίου,

Τὴν δι' ἀργοπορίαν χρεωσομένην πληρωμὴν ζημίας.

Αὐτὸ ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν ἐπισέλλοντα ἢ ἐπιταττόμενον.

Αὐτὸ παρασαίνει εἰς τὸ περιθώριον ,
Τὰ χαρακτηριστικὰ καὶ ἀριθμοὺς τῶν πετακομιζέων εἰδησμάτων.

Τὸ ἀμαξίου γράμμα ἀντιγράφεται ἀπὸ τὸν ἐπιταπτόμενον εἰς καταριθμημένον καὶ μονοκουνδηλιασμένον κατάσιχον χωρὶς ἀναβολὴν ἀλλὰ πάραυτα.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ τοῦ ἀμαξῶ.

103. Ὁ ἈΜΑΞῶΣ εἶναι ἐγγυητὴς διὰ τὸν χαμὸν τῶν μετακομιζέων εἰδησμάτων, ἔξω ἂν τύχη Ἀνωτέρα δύναμις.

Εἶναι ἐγγυητὴς διὰ βλάβας, ὅπου δὲν προέρχονται ἀπὸ τὴν κακὴν ποιότητα τοῦ πράγματος ἢ ἀπὸ ἀνωτέραν δύναμιν.

104. Ἄν ἐξ αἰτίας ἀνωτέρας δυνάμεως τὸ μετακόμισμα δὲν ἐγινεν εἰς τὴν συμφωνηθεῖσαν διορίαν, ὁ ἀμαξῶς δὲν εἶναι ὑπόχρεος νὰ πληρῶνῃ τίποτε διὰ τὴν ἀργοπορίαν.

105. Ἡ παραλαβὴ τῶν μετακομισθέντων

είδησμάτων, καὶ ἡ πληρωμὴ τῆς τιμῆς τοῦ ἀγωγίου, σβύνουν κάθε δικαίωμα κτὰ τοῦ ἀμαξᾶ.

106. Ἄν τύχη καὶ δὲν εἶναι θέλῃσις, ἢ ἂν εἶναι φιλονεικία διὰ τὴν παραλαβὴν τῶν μετακομισθέντων εἰδησμάτων, τότε ἡ κατά-
σασίς των ἐξετάζεται καὶ ἐπιβεβαιοῦται ἀπὸ ἐμπείρους ὀνοματιαμένους ἀπὸ τὸν Πρόεδρον τοῦ ἐμπορικῆς κριτηρίου, ἢ, εἰς ἔλλειψιν τούτου, ἀπὸ τὸν Εἰρηνοποιὸν κριτὴν, καὶ δι' ἐπιτάγματος εἰς τὸ τέλος μιᾶς ἐγγράφου ἀναζητήσεως.

Ἡ ἀπόφαισις ἢ μεσεγγύησις, καὶ ἔπειτα τὸ μετακόμισμα εἰς δημοσίαν ἀποθήκην ἐμπορεῖ νὰ ἐπιταχθῇ.

Ἡ πώλησις των ἐμπορεῖ νὰ ἐπιταχθῇ ὑπὲρ τοῦ ἀμαξᾶ, ἕως νὰ ἐξισωθῇ ἡ τοῦ ἀγωγίου τιμή.

107. Αἱ εἰς τὴν παροῦσαν ἐπιγραφὴν περιεχόμεναι διατάξεις εἶναι κοιναὶ καὶ εἰς ὅσους ἔχουν ἰδιὰ των πλοιάρια, ἢ ἐπιμισθόνουν ταξειδιωτικά καὶ δημόσια ἀμάξια.

108. Κάθε δικαίωμα κατὰ τοῦ ἐπιταττο-
μένου καὶ τοῦ ἀμαξᾶ, διὰ τὸν χαμὸν ἢ βλά-
βην τῶν πραγματειῶν, προσδιορίζονται, διὰ
μὲν τὰς εἰς τὰ ἔνδον μέρη τῆς Γαλλίας γινο-
μένας ἀποσολάς, μετὰ ἕξ μῆνας· διὰ δὲ τὰς
εἰς τοὺς ξένους τόπους, μετὰ ἕνα χρόνον, λο-
γαριάζοντας, εἰ μὲν τύχη χαμὸς, ἀπὸ τὴν
ἡμέραν καθ' ἣν τὸ μετακόμισμα ἔπρεπε νὰ
γένῃ, εἰ δὲ ζημία, ἀπὸ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν
θέλει ἐγχειρίσθησαν αἱ πραγματεῖαι· χωρὶς
βλάβην τῶν δόλου ἢ ἀπιστίας περιπτώσεων.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΕΒΔΟΜΗ.

Περὶ ἀγορασμάτων καὶ Πωλημάτων.

109. Τὰ ἀγοράσματα καὶ πωλήματα ἀπο-
δείχονται,

Ἀπὸ δημόσια γράμματα,

Ἀπὸ ὑπὸ ἰδιωτικὴν ὑπογραφὴν γράμματα,

Ἀπὸ τὴν σημείωσιν ἢ συμβιβασμὸν ἑνὸς

ἀνταλλάγματος ἢ πραγματειῶν μεσίτου, ὑπο-
γεγραμμένην πρεπόντως ἀπὸ τὰ μέρη,
Ἀπὸ ἀναδεδεγμένον λογαριασμόν,
Ἀπὸ τὴν ἀλληλογραφίαν,
Ἀπὸ τὰ κατάσιχα τῶν μερῶν,
Καί, ἂν τὸ κριτήριο τὴν κρίνη προσδεκ-
τὴν, ἀπὸ τὴν ἐμμάρτυρον ἀπόδειξιν.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΟΓΔΟΝ.

Περὶ τοῦ Ἀνταλλαγματικοῦ γράμματος· περὶ τοῦ εἰς
Ἐπιταγὴν γραμματίου· καὶ περὶ τῆς παραγραφῆς.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τοῦ Ἀνταλλαγματικοῦ.

§ 1. Περὶ τῆς κατασκευῆς τοῦ Ἀνταλλαγματικοῦ.

110. Τὸ ἀνταλλαγματικὸν τραβάται ἀπὸ
ἓνα τόπον εἰς ἄλλον.

Ἔχει τὴν χρονίαν.

Φανερόναι

Τὴν πληρωτέαν ποσότητα ,

Τὸ ὄνομα ἐκείνου ὅπου πρέπει νὰ πληροσῆ ,

Τὴν ἐποχὴν καὶ τὸν τόπον , ὅπου ἢ πληρωμὴ πρέπει νὰ γένη.

Τὸ ἄξιμα δοθὲν εἰς μετρητὰ , εἰς πραγματείας , εἰς λογαριασμὸν , ἢ εἰς ὅποιονδήποτε ἄλλον τρόπον .

Εἶναι εἰς τὴν ἐπιταγὴν ἑνὸς τρίτου , ἢ εἰς τὴν ἐπιταγὴν τοῦ ἰδίου τραδικτοῦ .

Ἄν Εἶναι εἰς α^{ον} . β^{ον} . 3^{ον} . 4^{ον} . καὶ λ . τὸ ἐκφράζει .

III. Ἐν ἀνταλλαγματικὸν ἔμπορεῖ νὰ τραβᾶται ἐπάνω εἰς ἓν ὑποκείμενον , καὶ νὰ εἶναι πληρωτέον εἰς τὸ οἰκητήριον ἑνὸς τρίτου .

Ἐμπορεῖ νὰ τραβᾶται δι' ἐπιταγῆς καὶ διὰ λογαριασμὸν ἑνὸς τρίτου .

II2. Ὑπολαμβάνεται ἀπλῆ ὑπόσχεσις καθε ἀνταλλαγματικὸν ἂν ὑποθέτῃ ἢ ὄνομα , ἢ ἐπάγγελμα , ἢ οἰκητήριον , ἢ τοὺς τόπους , ὅθεν τραβᾶται , ἢ ὅπου εἶναι πληρωτέον .

113. Η ὑπογραφή τῶν μὴ πραγματευτῶν ἢ δημοσίων ἐμπόρων γυναικῶν καὶ θυγατρῶν ἐπάνω εἰς ἀνταλλαγματικά, δὲν ἀξίζει, ὡς πρὸς αὐτάς, εἰ μὴ ὡς αὐ ἀπλῆ ὑπόσχεσις.

114. Τὰ ὑπὸ μὴ πραγματευτῶν ἀνηλίκων ὑπογεγραμμένα ἀνταλλαγματικά εἶναι ἄκυρα ὡς πρὸς αὐτοὺς, φυλαττομένων τῶν ἀμοιβαίων δικαιωμάτων τῶν μερῶν κατὰ τὸ 1312. Ἄρθρ. τοῦ πολιτικοῦ Κώδ.

§ 2. Περὶ τῆς Προβλέψεως.

115. Ἡ Πρόβλεψις πρέπει νὰ γίνεταί ἀπὸ τὸν τραδικτὴν, ἢ ἀπ' ἐκεῖνον διὰ λογαριασμὸν τοῦ ὁποίου τὸ ἀνταλλαγματικὸν θέλει τραβᾶται, χωρὶς νὰ παύῃ ὁ τραδικτὴς τοῦ νὰ εἶναι προσωπικῶς ὑπόχρεος.

116. Εἶναι πρόβλεψις, ἂν, εἰς τὴν πτώσιν τοῦ ἀνταλλαγματικοῦ, ἐκεῖνος, ἐπάνω εἰς τὸν ὁποῖον ἐτραδήχθη, εἶναι χρεώσης εἰς τὸν τραδικτὴν, ἢ εἰς ἐκεῖνον, διὰ λογαριασμὸν τοῦ ὁποίου ἐτραδήχθη, διὰ μίαν ποσότητα τοῦ λά-

χισον ισάριθμον με την του ανταλλαγματικού.

117. Η αναδοχή υποθέτει την πρόβλεψιν.

Κατασεινει την απόδειξιν της ως προς τους όπισθογράφους.

Είτε είναι αναδοχή είτε μη, μόνος ό τραδικτής είναι υπόχρεος να αποδείξη, αν τύχη άρνησις, ότι εκείνοι, επάνω εις τους οποίους έτραδήχη το ανταλλαγματικόν, είχαν πρόβλεψιν εις την πτώσιν· ει δέ μη, είναι υπόχρεος να τó έγγραται, άγκαλά και τó διαμαρτυρικόν να έγινε μετά τας διορισμένας διορίας.

§ 3. Περὶ τῆς Αναδοχῆς.

118. Ο τραδικτής και οι όπισθογράφοι ενός ανταλλαγματικού είναι συνεγγυηταί υπόχρεοι διά την αναδοχήν και πληρωμήν εις την πτώσιν.

119. Η αναδοχῆς άρνησις αποδείχεται με έν γράμμα ονομαζόμενον Διαμαρτυρικόν μη αναδοχῆς.

120. Επάνω εις την γνωστοποίησιν του

μὴ ἀναδοχῆς διαμαρτυρικοῦ, οἷτε ὀπισθογράφοι καὶ ὁ τραδικτῆς εἶναι ἀμοιβαίως ὑπόχρεοι νὰ δίδουν ἐγγύησιν διὰ νὰ ἀσφαλίζουν τὴν πληρωμὴν τοῦ ἀνταλλαγματικοῦ εἰς τὴν πτώσιν του, ἢ νὰ κάμουν τὴν πληρωμὴν του μετὰ διαμαρτυρικοῦ καὶ ἀνταλλαγῆς ἔξοδα.

Ἡ ἐγγύησις ἢ τοῦ τραδικτοῦ ἢ τοῦ ὀπισθογράφου δὲν εἶναι συνεγγυητικὴ εἰ μὴ μὲ ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον ἐγγυήθη.

121. Ἐκεῖνος ὁποῦ ἀναδέχεται ἐν ἀνταλλαγματικὸν γίνεται ὑπόχρεος νὰ πληρώσῃ τὴν ποσότητά του.

Ὁ Ἀνάδοχος δὲν ἐμπορεῖ νὰ τραθήσῃ ὀπίσω τὴν ἀναδοχὴν του, ἂν καὶ, χωρὶς νὰ τὸ ἐξεύρῃ, ὁ τραδικτῆς ἔκαμε σάσιν πρὶν ἀναδεχθῆ.

122. Ἡ ἀναδοχὴ ἐνὸς ἀνταλλαγματικοῦ πρέπει νὰ ὑπογράφεται.

Ἡ Ἀναδοχὴ ἐκφράζεται μὲ τὴν λέξιν· ἀνεδέχθη.

Ἐχει χρονίαν, ἂν τὸ ἀνταλλαγματικὸν εἶναι μετὰ μίαν ἢ πλείους ἡμέρας ἢ μῆνας βλέποντες.

Ἄν λείπη ἡ χρονία τῆς ἀναδοχῆς, τὸ ἀνταλλαγματικὸν πρέπει νὰ πληρόνεται εἰς τὴν σημειωμένην διορίαν λογαριάζοντες ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς χρονίας του.

123. Ἡ ἀναδοχὴ ἐνὸς ἀνταλλαγματικοῦ πληρωτέου εἰς ἄλλον τόπον παρὰ τὸν τῆς καθέδρας τοῦ ἀναδόχου, φανερώνει τὸ οἰκητήριον, ὅπου ἡ πληρωμὴ πρέπει νὰ γένη, ἢ πρέπει νὰ γίνωνται τὰ ἀναγκαῖα.

124. Ἡ ἀναδοχὴ δὲν ἐμπορεῖ νὰ γένη μὲ συνθήκας, ἀλλ' ἐμπορεῖ νὰ ὀλιγοσευθῆ ὡς πρὸς τὴν ἀναδεχομένην ποσότητα.

Καὶ κατὰ τοῦτο, ὁ ἐπιφερτής εἶναι ὑπόχρεος νὰ κάμῃ νὰ διαμαρτυρηθῆ τὸ ἀνταλλαγματικὸν διὰ τὸ περισσεῦον.

125. Ἐν ἀνταλλαγματικὸν πρέπει νὰ λαμβάνῃ τὴν ἀναδοχὴν του εὐθὺς ὅπου παρρησιασθῆ, ἢ τὸ πολὺ εἰς τὰς εἴκοσι τέσσαρας ὥρας ἀφ' οὗ παρρησιασθῆ.

Ἄν μετὰ τὰς εἴκοσι τέσσαρας ὥρας δὲν ἀποδοθῆ ἀναδεδεγμένον ἢ μὴ, ἐκεῖνος ὅπου τὸ

ἐκράτησεν, εἶναι ὑπόχρεος πρὸς τὸν ἐπιφερτὴν
διὰ ζημίας τόκους.

§ 4. Περὶ τῆς διὰ μεσολαβήσεως ἀναδοχῆς.

126. Καθ' ὃν καιρὸν γίνεται τὸ μὴ ἀναδοχῆς διαμαρτυρικὸν, τὸ ἀνταλλαγματικὸν ἐμπορεῖ νὰ λαμβάνῃ τὴν ἀναδοχὴν τοῦ ἀπὸ ἓνα τρίτου μεσολαβοῦντα διὰ τὸν τραδικτὴν ἢ διὰ τινὰ τῶν ὀπισθογράφων.

Ἡ μεσολάβησις ἀναφέρεται εἰς τὸ διαμαρτυρικόν· καὶ ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν μεσολαβοῦντα.

127. Ὁ μεσολαβῶν εἶναι ὑπόχρεος νὰ γνωστοποιῇ χωρὶς ἀναβολὴν τὴν μεσολάβησίν του εἰς ἐκεῖνον διὰ τὸν ὁποῖον ἐμεσολάβησεν.

128. Ὁ ἐπιφερτὴς τοῦ ἀνταλλαγματικοῦ συντηρεῖ ὅλα τὰ δικαιώματά του κατὰ τοῦ τραδικτοῦ καὶ τῶν ὀπισθογράφων διὰ τὴν μὴ ἀναδοχὴν ἀπ' ἐκεῖνον, ἐπάνω εἰς τὸν ὁποῖον τὸ ἀνταλλαγματικὸν ἦτον τραβημένον, ἅς εἶναι καὶ αἱ διὰ μεσολαβήσεως ἀναδοχαί.

§ 5. Περὶ τῆς Πτώσεως.

129. Ἐν ἀνταλλαγματικὸν ἐμπορεῖν ἂν τρα-
βηχθῆ· βλέποντες.

Μετὰ μίαν ἢ πλείους ἡμέρας... }
Μετὰ ἓνα ἢ πλείους μῆνας... } βλέποντες.
Μετὰ μίαν ἢ πλείους συνηθείας... }
Μετὰ μίαν ἢ πλείους ἡμέρας... } ἀπὸ τὴν
Μετὰ ἓνα ἢ πλείους μῆνας... } χρονίαν.
Μετὰ μίαν ἢ πλείους συνηθείας... }

Εἰς προσδιορισμένην ἡμέραν, εἰς Πανή-
γυριν.

130. Τὸ ἀνταλλαγματικὸν βλέποντες εἶναι
πληρωτέον εἰς τὴν παρρησίαν του.

131. Ἡ πτώσις ἐνὸς ἀνταλλαγματικοῦ

Μετὰ μίαν ἢ πλείους ἡμέρας... }
Μετὰ ἓνα ἢ πλείους μῆνας... } ἀπὸ τὴν
Μετὰ μίαν ἢ πλείους συνηθείας... } χρονίαν.

Προσδιορίζεται ἀπὸ τὴν χρονίαν τῆς ἀν-
αδοχῆς ἢ ἀπὸ τὴν τοῦ μὴ ἀναδοχῆς διαμαρ-
τυρικοῦ.

132. Η συνήθεια είναι από τριάντα ημέρας, αίτινες αρχίζουν από την ἐπαύριον τῆς χρονίας τοῦ ἀνταλλαγματικοῦ.

Οἱ μῆνες εἶναι οἱ αὐτοί, καθὼς ἐπροσδιορίσθησαν ἀπὸ τὸ Γρηγοριανὸν καλενδᾶριον.

133. Ἐν ἀνταλλαγματικὸν πληρωτέον εἰς Πανήγυριν πίπτει εἰς τὴν παραμονὴν τῆς διὰ τὸ κλείσιμον τῆς πανηγύρεως διορισμένης ἡμέρας, ἢ εἰς τὴν ἡμέραν τῆς πανηγύρεως, ἂν αὕτη διαρκῆ μίαν μόνον ἡμέραν.

134. Ἄν ἡ πτώσις ἐνὸς ἀνταλλαγματικοῦ εἶναι εἰς νόμιμον ἐορτάσιμον ἡμέραν, τοῦτο εἶναι πληρωτέον εἰς τὴν παραμονήν.

135. Κάθε ἀναβολὴ πρὸς χάριν, εὐνοίαν, συνήθειαν, ἢ τοπικὰ ἔθιμα, διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἀνταλλαγματικῶν, καταργεῖται.

§ 6. Περὶ τῆς ὀπισθογραφῆς.

136. Ἡ ἰδιοκτησία ἐνὸς ἀνταλλαγματικοῦ μεταδίδεται διαμέσον τῆς ὀπισθογραφῆς.

137. Ἡ ὀπισθογραφὴ ἔχει τὴν χρονίαν.

Ἐκφράζει τὸ δοθὲν ἄξιμα.

Φανερόν ἐστι τὸ ὄνομα ἐκείνου εἰς τὴν ἐπιταγὴν τοῦ ὁποίου ἀπέρασε.

138. Ἡ ὀπισθογραφὴ δὲν εἶναι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, δὲν ἐνεργεῖ τὴν μετάδοσιν, ἀλλ' εἶναι μόνον ἐπιτροπία.

139. Εἶναι ἀπηγορευμένον, ὑπὸ ποινὴν ψεύδους, τὸ νὰ γράφονται αἱ ἐπιταγαὶ μὲ προτέραν χρονίαν.

§ 7. Περὶ τῆς Συνεγγυήσεως.

140. Ὅλοι ἐκεῖνοι ὅπου ὑπέγραψαν, ἀνεδέχθησαν, ἢ ὀπισθώγραψαν ἐν ἀνταλλαγματικὸν εἶναι ὑπόχρεοι πρὸς τὸν ἐπιφερτὴν διὰ τὴν συνεγγυητικὴν ἐγγύησιν.

§ 8. Περὶ τῆς τριτολαβούσης Ἐγγυήσεως.

141. Ἡ πληρωμὴ ἐνὸς ἀνταλλαγματικοῦ, ἐκτὸς τῆς ἀναδοχῆς εἰς τῆς ὀπισθογραφῆς, ἐμπορεῖ νὰ ἐγγυᾶται ἀπὸ μίαν τριτολαβοῦσαν ἐγγύησιν.

142. Αὕτη ἡ ἐγγύησις δίδεται ἀπὸ ἑνα τρίτον, ἐπάνω εἰς τὸ αὐτὸ ἀνταλλαγματικὸν, ἢ μὲ ἰδιαίτερον γράμμα.

Ἐκεῖνος ὁποῦ δίδει τὴν τριτολαβοῦσαν ἐγγύησιν εἶναι ὑπόχρεος συνεγγυητικῶς, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὡς οἱ τραβικταὶ καὶ οἱ ὀπισθογράφοι, φυλαττομένων τῶν διαφορῶν συμβιθασμῶν τῶν μερῶν.

§ 9. Περὶ τῆς Πληρωμῆς.

143. Ἐν ἀνταλλαγματικὸν πρέπει νὰ πληρόνεται μὲ τὰ νομίσματα ὁποῦ σημειώνει.

144. Ἐκεῖνος ὁποῦ πληρόνει ἐν ἀνταλλαγματικὸν πρὸ τῆς πτώσεώς του, εἶναι ὑπόχρεος διὰ τὸ κῦρος τῆς πληρωμῆς.

145. Ἐκεῖνος ὁποῦ πληρόνει ἐν ἀνταλλαγματικὸν εἰς τὴν πτώσιν του, καὶ χωρὶς ἐναντίωσιν, ὑπολαμβάνεται νομίμως ἐλευθερωμένος.

146. Ὁ Ἐπιφερτῆς ἐνὸς ἀνταλλαγματικοῦ δὲν ἐμπορεῖ νὰ βιασθῇ εἰς τὸ νὰ λάθῃ πρὸ τῆς πτώσεως τὴν πληρωμὴν του.

147. Η πληρωμή ενός ανταλλαγματικού, γενομένη επάνω εις δεύτερον, τρίτον, τέταρτον και λ., είναι νόμιμος, όταν τὸ δεύτερον, τρίτον, τέταρτον και λ., διαλαμβάνει ὅτι αὕτη ἡ πληρωμή ἀκυρόνει τὴν τῶν ἄλλων.

148. Ἐκεῖνος ὁποῦ πληρόνει ἐν ανταλλαγματικὸν επάνω εις δεύτερον, τρίτον, τέταρτον και λ., χωρὶς νὰ κρατήσῃ ἐκεῖνο, επάνω εις τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται ἡ ἀναδοχή του, δὲν ἐνεργεῖ τὴν ἐλευθέρωσίν του ὡς πρὸς τὸν τρίτον ἐπιφερτὴν τῆς ἀναδοχῆς του.

149. Δὲν εἶναι προσδεκτὴ ἡ ἀντίστασις εις τὴν πληρωμὴν, εἰ μὴ ἂν χαθῇ τὸ ανταλλαγματικὸν, ἢ κάμη σάσιν ὁ ἐπιφερτής.

150. Ἄν χαθῇ ἐν μὴ ἀναδεδεγμένον ανταλλαγματικὸν, ἐκεῖνος, εις ὃν ἀνήκει, ἐμπορεῖ νὰ ζητῇ τὴν πληρωμὴν επάνω εις δεύτερον, τρίτον τέταρτον· και λ.

151. Ἄν τὸ χαθὲν ανταλλαγματικὸν ἔχη τὴν ἀναδοχὴν, ἡ πληρωμή δὲν ἐμπορεῖ νὰ ζητηθῇ επάνω εις δεύτερον, τρίτον, τέταρτον, και λ.,

εἰ μὴ δι' ἐπιτάγματος τοῦ κριτοῦ, καὶ δίδων-
τας ἐγγύησιν.

152. Ἄν ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχασε τὸ ἀνταλλα-
ματικὸν, εἴτε ἀναδεδεγμένον εἴτε μὴ, δὲν ἐμ-
πορεῖ νὰ παρρήσιάζῃ τὸ δεύτερον, τρίτον, τέ-
ταρτον, καὶ λ., ἀλλὰ ἐμπορεῖ νὰ ζητῇ τὴν πλη-
ρωμὴν τοῦ χαθέντος ἀνταλλαγματικοῦ, καὶ νὰ
τὴν λάβῃ διὰ τοῦ ἐπιτάγματος τοῦ κριτοῦ,
ἀποδείχνωντας μὲ τὰ κατάσιχά του, ὅτι ἦτον
ἰδιοκτησία του, καὶ δίδωντας ἐγγύησιν.

153. Ἄν γίνεταί ἄρνησις τῆς πληρωμῆς,
ἐπάνω εἰς τὴν ζήτησιν καμωμένην δυνάμει τῶν
προηγουμένων δύο ἄρθρων, ὁ κύριος τοῦ χα-
μένου ἀνταλλαγματικοῦ συντηρεῖ ὅλα τὰ δικαιώ-
ματά του μὲ δημόσιον μαρτυρικὸν γράμμα.

Τοῦτο τὸ μαρτυρικὸν πρέπει νὰ γένη τὴν
ἐπαύριον μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ χαμένου ἀνταλ-
λαγματικοῦ.

Τοῦτο πρέπει νὰ γίνηται γνωστὸν εἰς τὸν τρα-
δικτὴν καὶ εἰς τοὺς ὀπισθογράφους, κατὰ τοὺς
τρόπους καὶ διορίας ὁποῦ θέλει λεχθοῦν κα-

τωτέρω διὰ τὴν γνωστοποίησιν τοῦ διαμαρτυρικοῦ.

154. Ὁ κύριος τοῦ παραπεσόντος ἀνταλλαγματικοῦ πρέπει, διὰ νὰ λάβῃ τὸ δεύτερον, νὰ ἀναφέρεται εἰς τὸν ἄμεσόν του ὀπισθογράφον, ὅστις εἶναι ὑπόχρεος νὰ τῷ δίδῃ τὸ ὄνομά του καὶ τὰς φροντίδας του διὰ νὰ ἐνεργήσῃ πρὸς τὸν ἰδιόν του ὀπισθογράφον, καὶ οὕτως ἕως νὰ φθάσῃ ἀπ' ὀπισθογράφου εἰς ὀπισθογράφον εἰς τὸν τραδικτὴν τοῦ ἀνταλλαγματικοῦ. Ὁ κύριος τοῦ παραπεσόντος ἀνταλλαγματικοῦ θελεῖ τραβᾶ τὰ ἔξοδα.

155. Ἡ ὑποχρέωσις τῆς εἰς τὰ 151 καὶ 152 ἀρθρα ἀναφερθείσης ἐγγυήσεως σβύνεται μετὰ τρεῖς χρόνους, ἂν, εἰς τοῦτο τὸ μεταξὺ, δὲν ἔγινε μῆτε ζήτησις μῆτε κρισολογία.

156. Αἱ πληρωμαὶ ὅπου ἔγιναν ἐπάνω εἰς τὴν ποσότητα τοῦ ἀνταλλαγματικοῦ εἶναι εἰς ἐλευθέρωσιν τῶν τραδικτῶν καὶ τῶν ὀπισθογράφων.

Ὁ ἐπιφερτής εἶναι ὑπόχρεος νὰ κάμη νὰ διαμαρτυρηθῇ τὸ ἀνταλλαγματικὸν διὰ τὸ περιτεῦον.

157. Οἱ κριταὶ δὲν ἐμποροῦν νὰ ἐπιτρέπουν κάμμίαν ἀναβολὴν διὰ τὴν πληρωμὴν ἐνὸς ἀνταλλαγματικοῦ.

§ 10. Περὶ τῆς διὰ μεσολαβήσεως Πληρωμῆς.

158. Ἐν διαμεμαρτυρημένον ἀνταλλαγματικὸν ἐμπορεῖ νὰ πληρόνεται ἀπὸ κάθε μεσολαβοῦντα διὰ τὸν τραδικτὴν, ἢ διὰ τινὰ τῶν ὀπισθογράφων.

Ἡ μεσολάβησις καὶ ἡ πληρωμὴ θέλει ἀποδείχονται μέσα εἰς τὸ Διαμαρτυρικὸν, ἢ εἰς τὸ τέλος τοῦ διαμαρτυρικοῦ.

159. Ἐκεῖνος ὁποῦ πληρόνει ἐν ἀνταλλαγματικὸν διὰ μεσολαβήσεως, ὑποκαθίσταται εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ ἐπιφερτοῦ καὶ εἶναι ὑπόχρεος διὰ τὰ ὅσα ὁ ἐπιφερτής πρέπει νὰ κάμη.

Ἄν ἡ διὰ μεσολαβήσεως πληρωμὴ ἔγινε διὰ

λογαριασμὸν τοῦ τραδικτοῦ, ὅλοι οἱ ὀπισθογράφοι μένουσιν ἐλεύθεροι.

Ἄν ἔγινε διὰ ἓνα ὀπισθογράφον, οἱ μετὰ τοῦτον ὀπισθογράφοι μένουσιν ἐλεύθεροι.

Ἄν συντρέχουν πολλοὶ διὰ τὴν πληρωμὴν ἐνὸς ἀνταλλαγματικοῦ διὰ μεσολαβήσεως, ὅποιος προσφέρει περισσοτέρων ἐλευθέρωσιν προτιμᾶται.

Ἄν ἐκεῖνος, ἐπὶ τὸν ὁποῖον τὸ ἀνταλλαγματικὸν ἦτον κατ' ἀρχὰς τραδημένον, καὶ ἐπὶ τὸν ὁποῖον ἔγινε τὸ μὴ ἀναδοχῆς διαμαρτυρικὸν, παρῤῥησιάζεται διὰ τὴν πληρώσιν, οὗτος προτιμᾶται ἀπὸ ὅλους.

§ 11. Περὶ τῶν Δικαιωμάτων καὶ τῶν Χρεῶν τοῦ Ἐπιφερτοῦ.

160. Ὁ ἐπιφερτὴς ἐνὸς ἀνταλλαγματικοῦ τραδημένου ἀπὸ τὴν σερραὶν καὶ ἀπὸ τὰς νήσους τῆς Εὐρώπης, καὶ πληρωτέου εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς κτήσεις τῆς Γαλλίας, εἴτε βλέποντες, εἴτε μετὰ μίαν ἢ πλείους ἡμέρας, ἢ μῆνας ἢ

συνθηθείας βλέποντες, πρέπει νὰ ζητῆ τὴν πληρωμὴν του ἢ τὴν ἀναδοχὴν εἰς τοὺς ἕξ μῆνας μετὰ τὴν χρονίαν του, ὑπὸ ποινὴν χαμοῦ τῶν δικαιωμάτων του ἐπὶ τοὺς ὀπισθογράφους, ἀκόμη καὶ ἐπὶ τὸν τραδικτὴν, ἂν οὗτος ἔκαμε πρόβλεψιν.

Ἡ διορία εἶναι ὀκτῶ μῆνες διὰ τὸ ἀνταλλαγματικὸν τραδημένον ἀπὸ τὰς σκάλας τοῦ λεβάντη καὶ ἀπὸ τὰ βόρεια παραθαλάσσια τῆς Ἀφρικῆς ἐπὶ τὰς εὐρωπαϊκὰς κτήσεις τῆς Γαλλίας, καὶ ἀμοιβαίως ἀπὸ τὴν σερεάν καὶ ἀπὸ τὰς νήσους τῆς Εὐρώπης ἐπὶ τὰ γαλλικὰ καταστήματα εἰς τὰς σκάλας τοῦ λεβάντη, καὶ ἐπὶ τὰ βόρεια παραθαλάσσια τῆς Ἀφρικῆς.

Ἡ διορία εἶναι ἕνας χρόνος διὰ τὰ ἀνταλλαγματικὰ τραδημένα ἀπὸ τὰ δυτικὰ παραθαλάσσια τῆς Ἀφρικῆς ἕως καὶ εἰς τὸ ἀκρωτήριο τῆς Καλῆς-Ἐλπίδος.

Ἡ αὐτὴ ἕνας χρόνος διορία εἶναι διὰ τὰ ἀνταλλαγματικὰ τραδημένα ἀπὸ τὴν σερεάν καὶ ἀπὸ τὰς νήσους τῶν δυτικῶν Ἰνδιῶν ἐπὶ τὰς

εὐρωπαϊκὰς κτήσεις τῆς Γαλλίας, καὶ ἀμοιβαίως ἀπὸ τὴν Σερεάν καὶ ἀπὸ τὰς νήσους τῆς Εὐρώπης ἐπὶ τὰς γαλλικὰς κτήσεις ἢ γαλλικὰ κατασῆματα εἰς τὰ δυτικὰ παραθαλάσσια τῆς Ἄφρικῆς, εἰς τὴν Σερεάν καὶ εἰς τὰς νήσους τῶν δυτικῶν Ἰνδιῶν.

Ἡ διορία εἶναι δύο χρόνοι διὰ τὰ ἀνταλλαγματικά τραβημένα ἀπὸ τὴν Σερεάν καὶ ἀπὸ τὰς νήσους τῶν ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν ἐπὶ τὰς εὐρωπαϊκὰς κτήσεις τῆς Γαλλίας, καὶ ἀμοιβαίως ἀπὸ τὴν Σερεάν καὶ ἀπὸ τὰς νήσους τῆς Εὐρώπης ἐπὶ τὰς γαλλικὰς κτήσεις ἢ γαλλικὰ κατασῆματα εἰς τὴν Σερεάν καὶ εἰς τὰς νήσους τῶν ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν.

Αἱ ἄνω διορίαι, ὀκτὼ μῆνες, ἕνας χρόνος, καὶ δύο χρόνοι διπλασιάζονται ἐν καιρῷ θαλασσίου πολέμου.

161. Ὁ ἐπιφερτῆς ἐνὸς ἀνταλλαγματικοῦ χρεωσθεῖ νὰ ζητῇ τὴν πληρωμὴν του εἰς τὴν ἡμέραν τῆς πτώσεώς του.

162. Ἡ πληρωμῆς ἄρνησις πρέπει νὰ ἀπο-

δείχνεται τὴν ἐπαύριον μετὰ τὴν ἡμέραν τῆς πτώσεως, μὲν ἐν ἀποδεικτικῶν τὸ ὁποῖον ὀνομάζεται Μὴ ἀναδοχῆς διαμαρτυρικόν.

Ἄν αὕτη ἡ ἡμέρα εἶναι νόμιμος ἐορτάσιμος ἡμέρα, τὸ διαμαρτυρικόν γίνεται τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν.

163. Ὁ ἐπιφερτής δὲν ἐλευθερώνεται ἀπὸ τοῦ νὰ μὴ κάμη νὰ χέμη τὸ μὴ πληρωμῆς διαμαρτυρικόν, μῆτε ἀπὸ τὸ μὴ ἀναδοχῆς διαμαρτυρικόν, μῆτε ἀπὸ τὸν θάνατον ἢ ζάσιν ἐκείνου, ἐπὶ τὸν ὁποῖον τὸ ἀνταλλαγματικόν εἶναι τραβημένον.

Ἄν ὁ ἀνάδοχος κάμη ζάσιν πρὸ τῆς πτώσεως, ὁ ἐπιφερτής ἐμπορῇ νὰ κάμη τὸ διαμαρτυρικόν, καὶ νὰ ἐνεργῇ τὰ δικαιώματά του.

164. Ὁ ἐπιφερτής ἐνὸς ἀνταλλαγματικοῦ διαμεμαρτυρημένου διὰ τὴν μὴ πληρωμὴν, ἐμπορεῖ νὰ ἐνεργῇ τὸ ἐγγυούμενον δικαίωμά του,

Ἡ ἀτομικῶς κατὰ τοῦ τραβικτοῦ καὶ ἐκάστου τῶν ὀπισθογράφων,

Ἡ περιληπτικῶς κατὰ τῶν ὀπισθογράφων καὶ τραδικτοῦ.

Τὸ αὐτὸ προνόμιον ὑπάρχει δι' ἕκαστον τῶν ὀπισθογράφων, ὡς πρὸς τὸν τραδικτὴν καὶ τοὺς πρὸ αὐτοῦ ὀπισθογράφους.

165. Ἄν ὁ ἐπιφερτὴς ἐνεργῇ τὸ δικαίωμα του ἀτομικῶς κατὰ τοῦ ὑποχωρητοῦ του πρέπει νὰ τοῦ κάμῃ γνωστὸν τὸ διαμαρτυρικὸν, καὶ εἰς ἔλλειψιν ξαναπληρωμῆς, νὰ τὸν κράξῃ εἰς κρίσιν εἰς τὰς δεκαπέντε ἡμέρας μετὰ τὴν χρονίαν τοῦ διαμαρτυρικοῦ, ἂν ὁ ὑποχωρητὴς του κατοικῇ δέκα λέγας μακράν.

Αὕτη ἡ διορία ὡς πρὸς τὸν ὑποχωρητὴν, κάτοικον μακρύτερα τῶν δέκα λέγων ἀπὸ τὸν τόπον, ὅπου τὸ ἀνταλλαγματικὸν ἦτον πληρωτέον, θέλει αὐξάνεται ἀνὰ ἡμέραν διὰ κάθε πέντε λέγας πλεον τῶν δέκα λέγων.

166. Τὰ ἀνταλλαγματικὰ τραδημένα ἀπὸ τὴν Γαλλίαν καὶ πληρωτέα ἔξω τῆς σερραῆς χώρας τῆς Γαλλίας, εἰς τὴν Εὐρώπην, ἀφ' οὗ διαμαρτυρηθοῦν, οἱ τραδικταὶ καὶ οἱ ὀπισθο-

γράφοι, κάτοικοι εἰς Γαλλίαν θέλει ἐνάγονται εἰς τὰ κριτήρια εἰς τὰς ἐξῆς διαρίας·

Εἰς δύο μῆνας διὰ ἐκεῖνα ὅπου ἦτον πληρωτέα εἰς τὴν Κόρσικον, εἰς τὴν νῆσον Ἑλβαν ἢ Καπράϊαν, εἰς τὴν Ἀγγλίαν, καὶ εἰς τὰς συνορευούσας μετὴν Γαλλίαν ἐπαρχίας.

Εἰς τέσσαρας μῆνας διὰ ἐκεῖνα ὅπου ἦτον πληρωτέα εἰς τὰ ἄλλα βασίλεια τῆς Εὐρώπης.

Εἰς ἕξ μῆνας διὰ ἐκεῖνα ὅπου ἦτον πληρωτέα εἰς τὰς σκάλας τοῦ Λεβάντη, καὶ ἐπὶ τὰ βόρεια παραθαλάσσια τῆς Ἀφρικῆς.

Εἰς ἓνα χρόνον διὰ ἐκεῖνα ὅπου ἦτον πληρωτέα εἰς τὰ δυτικά παραθαλάσσια τῆς Ἀφρικῆς ἕως καὶ εἰς τὸ ἀκρωτήριο τῆς Καλῆς-Ἑλπίδος, καὶ εἰς τὰς δυτικὰς Ἰνδίας.

Εἰς δύο χρόνους διὰ ἐκεῖνα ὅπου ἦτον πληρωτέα εἰς τὰς ἀνατολικὰς Ἰνδίας.

Αὗται αἱ διορίαι θέλει φυλάττονται μετὰ τὰς αὐτὰς ἀναλογίας διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δικαιωμάτων κατὰ τῶν τραβικτῶν καὶ ὀπισθογράφων

κατοίκων εἰς τὰς ἔξω τῆς Εὐρώπης κειμένας
γαλλικὰς κτήσεις.

Αἱ ἄνω διορίαι ἐξ ἡμῶν, ἕνας χρόνος καὶ
δύω χρόνοι διπλασιάζονται ἐν καιρῷ θαλασσοῦ
πολέμου.

167. Ἄν ὁ ἐπιφερτῆς ἐνεργῇ τὸ δικαίωμα
του περιληπτικῶς κατὰ τῶν ὀπισθογράφων καὶ
τραδικτοῦ, ἀπολαμβάνει, ὡς πρὸς ἕκαστον τού-
των, τὴν ὑπὸ τῶν προηγουμένων ἄρθρων διο-
ριζομένην διορίαν.

Ἐκαστος τῶν ὀπισθογράφων ἐμπορεῖ νὰ
ἐνεργῇ τὸ αὐτὸ δικαίωμα, ἢτοι ἀτομικῶς, ἢ
περιληπτικῶς, εἰς τὴν αὐτὴν διορίαν.

Ὡς πρὸς αὐτοὺς, ἡ διορία τρέχει τὴν
ἐπαύριον μετὰ τὴν χρονίαν τῆς εἰς τὸ κριτήριον
κράξεως.

168. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν ἄνω
διοριῶν,

Διὰ τὴν παρρησίασιν τοῦ ἀνταλλαγματικοῦ
ἢ βλέποντες ἢ μετὰ μίαν ἢ πλείους ἡμέρας, ἢ
μῆνας, ἢ συνθείας βλέποντες,

Διὰ τὸ μὴ πληρωμῆς διαμαρτυρικὸν,
Διὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ ἐγγυουμένου δικαίω-
ματος,

Ὁ ἐπιφερτῆς τοῦ ἀνταλλαγματικοῦ χάνει
ὅλα τὰ δικαίωματα κατὰ τῶν ὀπισθογράφων.

169. Οἱ ὀπισθογράφοι χάνουν ὡσαύτως
κάθε ἐγγυούμενον δικαίωμα κατὰ τῶν ὑποχω-
ρητῶν των μετὰ τὰς ἄνω ρηθείσας διορίσας,
καθ' εἰς δι' ὅσα εἰς αὐτὸν ἀναφέρονται.

170. Ὁ αὐτὸς χαμὸς ἔχει κῦρος κατὰ τοῦ
ἐπιφερτοῦ καὶ ὀπισθογράφων, ὡς καὶ πρὸς
αὐτὸν τὸν ἴδιον τραδικτὴν, ἂν οὗτος ἀποδείχνη
ὅτι ἦτον Πρόβλεψις εἰς τὴν πτώσει τοῦ Ἀνταλ-
λαγματικοῦ.

Εἰς ταύτην τὴν περίστασιν ὁ ἐπιφερτῆς δὲν
συντηρεῖ ἄλλο δικαίωμα εἰ μὴ κατ' ἐκείνου,
ἐπὶ τὸν ὅποιον τὸ ἀνταλλαγματικὸν ἦτον τρα-
δημένον.

171. Ὁ παρὰ τῶν τριῶν προηγουμένων
ἄρθρων διοριζόμενος χαμὸς ἐπιστρέφει εἰς
ὄφελος τοῦ ἐπιφερτοῦ, κατὰ τοῦ τραδικτοῦ, ἢ

κατ' ἐκείνου τῶν ὀπισθογράφων, ὅστις, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν διοριῶν, ὅπου ἐδιορίσθησαν διὰ τὸ διαμαρτυρικὸν, διὰ τὴν γνωσποποίησιν τοῦ διαμαρτυρικοῦ, ἢ διὰ τὴν εἰς τὸ κριτήριον κράξιν, ἔλαβεν εἰς λογαριασμὸν, ἀμοιβὴν, ἢ ἀλλεοτρόπως τὰ διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἀνταλλαγματικοῦ διορισμένα χρήματα.

172. Ἐκτὸς τῶν ὅσα διορίζονται διὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ ἐγγυουμένου δικαιώματος, ὁ ἐπιφερτής ἐνός διὰ τὴν μὴ πληρωμὴν διαμαρτυρημένου ἀνταλλαγματικοῦ, ἐμπορεῖ, ἀφ' οὗ λάβῃ παρὰ τοῦ κριτοῦ τὴν ἄδειαν, νὰ ἐπιλαμβάνεται συντηρητικῶς τὰ κινητὰ ὑπάρχοντα τῶν τραβικτῶν, ἀναδόχων, καὶ ὀπισθογράφων.

§ 12. Περὶ τῶν Διαμαρτυρικῶν.

173. Τὰ δι' ἔλλειψιν ἀναδοχῆς ἢ πληρωμῆς Διαμαρτυρικά γίνονται ἀπὸ δύο ταχυγράφους, ἢ ἀπὸ ἓνα ταχυγράφου, καὶ δύο μάρτυρας, ἢ ἀπὸ ἓνα θυρωρὸν, καὶ δύο μάρτυρας.

Τὸ διαμαρτυρικὸν πρέπει νὰ γίνεται.

Εἰς τὸ οἰκητήριον ἐκεῖνου, ἐπὶ τὸν ὁποῖον τὸ ἀνταλλαγματικὸν ἦτον πληρωτέον, ἢ εἰς τὸ ἔσχατὸν του γνωστὸν οἰκητήριον,

Εἰς τὸ οἰκητήριον ἐκεῖνων τῶν ὑποκειμένων ὅπου εἶναι σημειωμένα εἰς τὸ ἀνταλλαγματικὸν, διὰ νὰ τὸ πληρώσουν χρείας τυχούσης.

Εἰς τὸ οἰκητήριον τοῦ τρίτου, ὅπου ἀνεδέχθη διὰ μεσολαβήσεως.

Ὅλα ταῦτα μὲ ἐν καὶ τὸ αὐτὸ γράμμα.

Ἄν τὸ οἰκητήριον ὑποδείχνηται σφαλῶς, τὸ διαμαρτυρικὸν προηγεῖται ἀπὸ ἀκριβοῦς ἔρευνας.

174. Τὸ διαμαρτυρικὸν περιέχει

Τὴν κατὰ γράμμα μεταγραφὴν τοῦ ἀνταλλαγματικοῦ, τῆς ἀναδοχῆς, τῶν ὀπισθογραφῶν, καὶ τῶν συζητήσεων ὅπου ἐν αὐτῷ ὑποδείχονται.

Τὴν προσκάλεισιν τοῦ νὰ πληρωθῇ ἡ ποσότης τοῦ ἀνταλλαγματικοῦ.

Φανερόναι

Τὴν παρουσίαν ἢ ἀπουσίαν ἐκείνου ὅπου
πρέπει νὰ πληρώσῃ,

Τὰς αἰτίας, διὰ τὰς ὁποίας δὲν θέλει νὰ
πληρώσῃ, ἢ δὲν ἐμπορῇ ἢ δὲν θέλει νὰ ὑπο-
γράψῃ.

175. Κάνειν ἄλλο γράμμα ἀπὸ μέρους
τοῦ ἐπιφερτοῦ τοῦ ἀνταλλαγματικοῦ, δὲν ἐμ-
πορεῖ νὰ ἀναπληρῇ τὸ τοῦ διαμαρτυρικοῦ, ἐκ-
τὸς ἀν ἀκολουθήσουν τὰ ὅσα ἀναφέρουν τὰ 150,
καὶ ἐπόμενα ἄρθρα περὶ τοῦ χαμοῦ τοῦ ἀνταλ-
λαγματικοῦ.

176. Οἱ ταχυγράφοι καὶ οἱ θυρωροὶ εἶναι
ὑπόχρεοι, ὑπὸ ποινὴν καθαιρέσεως, ἐξόδων,
ζημιῶν-τόκων, πρὸς τὰ μέρη νὰ ἐπαφίνου
εἰλικρινῆς ἀντίγραφον τῶν διαμαρτυρικῶν, καὶ
νὰ τὰ ἐγγράφουσι ὀλόκληρα, ἡμέραν παρ' ἡμέ-
ραν, καὶ κατὰ τάξιν χρονίας εἰς ἓν ἰδιαίτερον
κατάσχιον, καταριθμημένον, μονοκουδηλιασ-
μένον καὶ βασαγμένον ὡς αἰ περὶ τῶν Ἐλέγχων
διατάξεις.

§ 13. Περί τῆς Ἀνταλλαγῆς.

177. Ἡ ἀνταλλαγή γίνεται με ἀντιπράβημα.

178. Τὸ ἀντιπράβημα εἶναι νέον ἀνταλλαγματικὸν διαμέσον τοῦ ὁποίου ὁ ἐπιφερτῆς ξαναπληρόνεται ἐπὶ τὸν τραβικτὴν, ἢ ἐπὶ τινα τῶν ὀπισθογράφων, διὰ τὸ κεφάλαιον τοῦ διαμαρτυρηθέντος ἀνταλλαγματικοῦ, διὰ τὰ ἔξοδά του, καὶ διὰ τὸ νέον ἀντάλλαγμα ὅπου πληρόνει.

179. Ἡ ἀνταλλαγή κανονίζεται, ὡς πρὸς τὸν τραβικτὴν, ἀπὸ τὸ τρέξιμον τοῦ ἀνταλλάγματος τοῦ τόπου, ὅπου τὸ ἀνταλλαγματικὸν ἦτον πληρωτέον, ἐπὶ τὸν τόπον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐτραβήχθη.

Κανονίζεται, ὡς πρὸς τοὺς ὀπισθογράφους, ἀπὸ τὸ τρέξιμον τοῦ ἀνταλλάγματος τοῦ τόπου, ὅπου τὸ ἀνταλλαγματικὸν ἐγχειρίσθη ἢ ἐπραγματεύθη παρ' αὐτῶν, ἐπὶ τὸν τόπον ὅπου ἡ ξαναπληρωμὴ γίνεται.

180. Τὸ ἀντιτράδημα συντροφεύεται μὲ ἐπιστροφῆς λογαριασμὸν.

181. Ὁ ἐπιστροφῆς λογαριασμὸς περιέχει, Τὸ κεφάλαιον τοῦ διαμαρτυρηθέντος ἀνταλλαγματικῶν,

Τὰ διὰ τὸ Διαμαρτυρικὸν καὶ ἄλλα νόμιμα ἔξοδα, ὡς ἡ τραπέζης ἐπιταγὴ, μεσιτεία, σφραγίς, καὶ γραφοφορία.

Φανερόναι τὸ ὄνομα ἐκεῖνου, ἐπὶ τὸν ὁποῖον τὸ ἀντιτράδημα γίνεται, καὶ τὴν τιμὴν τοῦ ἀνταλλάγματος, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπραγματεύθη.

Ἐπιβεβαιούται ἀπὸ ἓνα ἀνταλλάγματος μεσίτην,

Εἰς τοὺς τόπους ὅπου δὲν εἶναι ἀνταλλάγματος μεσίτης, ἐπιβεβαιούται ἀπὸ δύο ἐμπορευομένων.

Συντροφεύεται ἀπὸ τὸ διαμεμαρτυρημένον ἀνταλλαγματικὸν, ἀπὸ τὸ διαμαρτυρικὸν, ἢ ἀπὸ ἓν ἀντίγραφον τοῦ διαμαρτυρικῶν.

Ἄν τὸ ἀντιτράδημα γίνεται ἐπὶ τινα τῶν ὀπισθογράφων, συντροφεύεται, προσέτι, ἀπὸ

ἐν μαρτυρικόν, ἀποδείχνον τὸ τράξιμον τοῦ ἀνταλλάγματος τοῦ τόπου, ὅπου τὸ ἀνταλλαγματικὸν ἦτον πληρωτέον, ἐπὶ τὸν τόπον, ὅπου τοῦτο ἐτραβήχθη.

182. Δὲν ἐμποροῦν νὰ γένουν πολλοὶ ἐπιστροφῆς λογαριασμοὶ ἐπάνω εἰς τὸ ἴδιον ἀνταλλαγματικόν.

Οὗτος ὁ ἐπιστροφῆς λογαριασμὸς πληρόνεται ἀμοιβαίως ἀπ' ὀπισθογράφον εἰς ὀπισθογράφον, καὶ τελευταῖον ἀπὸ τὸν τραβικτὴν.

183. Αἱ Ἀνταλλαγαὶ δὲν ἐμποροῦν νὰ ἐπισωρεύωνται. Κάθε ὀπισθογράφος δὲν πληροῦναι εἰ μὴ μόνον μίαν, οὕτως καὶ ὁ τραβικτὴς.

184. Ὁ Τόκος τοῦ κεφαλαίου τοῦ διὰ μὴ τὴν πληρωμὴν διαμαρτυρηθέντος ἀνταλλαγματικοῦ, χρεωσεῖται ἀπὸ τὴν χρονίαν τοῦ διαμαρτυρικοῦ.

185. Ὁ τόκος τῶν διὰ τὸ Διαμαρτυρικόν, ἀνταλλαγὴν καὶ ἄλλων νομίμων ἐξόδων δὲν χρεωσεῖται εἰ μὴ ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς διὰ κριτηρίου ζητήσεως.

186. Δέν χρεωσείται κάμμία ανταλλαγή, αν ὁ ἐπιστροφῆς λογαριασμός δέν εἶναι συντροφευμένος ἀπὸ μαρτυρικά ανταλλάγματα Μεσιτῶν, ἢ ἐμπορευομένων κατὰ τὸ 181, ἄρθρον.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τοῦ εἰς Ἐπιταγὴν Γραμματίου.

187. ὍΛΑΙ αἱ διατάξεις ὅπου ἀναφέρονται εἰς τὰ ανταλλαγματικά, καὶ διαλαμβάνουν.

Τὴν πτώσιν,

Τὴν ὀπισθογραφίαν,

Τὴν συνεγγύησιν,

Τὴν τριτολαβοῦσαν ἐγγύησιν,

Τὴν πληρωμὴν,

Τὴν διὰ μεσολαβήσεως πληρωμὴν,

Τὸ Διαμαρτυρικὸν,

Τὰ δικαιώματα καὶ χρέη τοῦ ἐπιφερτοῦ,

Τὴν Ἀνταλλαγὴν ἢ τοὺς τόκους,

Ἐφαρμόζονται εἰς τὰ εἰς Ἐπιταγὴν Γραμμάτια χωρὶς βλάβην τῶν διατάξεων, ὅπου

ἀναφέρονται εἰς τὰ ὅσα προβλέπουν τὰ 635, 636 καὶ 637 ἄρθρα.

188. Τὸ εἰς ἐπιταγὴν Γραμματίου ἔχει τὴν χρονίαν του.

Φανερόναι,

Τὴν πληρωτέαν ποσότητα,

Τὸ ὄνομα ἐκεῖνου, εἰς τὴν ἐπιταγὴν τοῦ ὁποίου εἶναι ὑπογεγραμμένον,

Τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν ἡ πληρωμὴ πρέπει νὰ γένη.

Τὸ ἄξιμα ὁποῦ ἐδόθη, εἰς χρήματα, εἰς πραγματείας, εἰς λογαριασμόν, ἢ εἰς ὅποιον-δήποτε ἄλλον τρόπον.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ τῆς Παραγραφῆς.

189. ΚΑΘΕ δικαίωμα ἀναφερόμενον εἰς ἀνταλλαγματικά, καὶ εἰς εἰς Ἐπιταγὴν Γραμμάτια, ὑπογεγραμμένα ἀπὸ πραγματευτᾶς, ἐμπόρους, ἢ τραπεζίτας, ἢ διὰ ἐμπορικᾶς πρά-

ξεις., χάνεται ἂν ἀπεράσουν πέντε χρόνοι, λογαριάζοντας ἀπὸ τὴν ἡμέραν τοῦ διαμαρτυρικοῦ ἢ τῆς τελευταίας κρισολογίας, ἂν δὲν ἔγινε καταδίκασις, ἢ ἂν τὸ χρέος δὲν εἶναι ἐγνωσμένον μὲ χωριστὸν γράμμα.

Μὲ ὅλον τοῦτο οἱ νομιζόμενοι χρεῶσαι θέλουν εἶναι ὑπόχρεοι, ἂν ἀναζητηθοῦν, νὰ ἐπιβεβαιώσουν, μεθ' ὄρκου, ὅτι δὲν εἶναι πλέον χρεῶσαι, καὶ αἱ χῆραί των, κληρονόμοι, ἢ συμμέτοχοι, ὅτι ὑπολαμβάνουν ἐν συνειδήσει, ὅτι δὲν χρεωσεῖται πλέον τίποτε.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τοῦ Θαλασσίου ἐμπορίου.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΗ.

Περὶ τῶν Καραβίων καὶ ἄλλων Θαλασσίων πλοίων.

190. Τὰ καράβια, καὶ ἄλλα Θαλάσσια πλοῖα εἶναι κινητὰ ὑπάρχοντα.

Ἐφαρμόζονται ὁμῶς εἰς τὰ χρέη τοῦ πωλητοῦ, καὶ μάλιστα εἰς ἐκεῖνα ὅπου ὁ νόμος κηρύττει μὲ προνόμιον.

191. Εἶναι μὲ προνόμιον, καὶ καθ' ἡν τάξιν εἶναι τεταγμένα τὰ ὑποσημειούμενα χρέη·

1. Τὰ τοῦ κριτηρίου καὶ ἄλλα ἔξοδα, κωμωμένα ἕως ὅτου νὰ γένη ἡ πώλησις καὶ ἡ διανομὴ τῆς τιμῆς.

2. Τὰ ναυαγωγίας, χωρητικότητος, λιμένος, δεσίματος, καὶ ὄρμητηρίου ἔξοδα.

3. Οί τοῦ φύλακος μισθοί καὶ τὰ φυλακτικά τοῦ πλοίου , ἀφ' οὗ ἐμβῆκεν εἰς τὸν λιμένα ἕως ὅτου ἐπώληθη.

4. Τὰ ἐνοίκια τῶν μχαζείων , ὅπου εὐρίσκονται ἀπόθετα τὰ πανία , σίδηρα , καὶ λοιπὰ τοῦ πλοίου .

5. Τὰ συντηρητικὰ ἔξοδα τοῦ πλοίου καὶ τῶν σκευῶν του , ἀπὸ τὸν καιρὸν τοῦ τελευταίου ταξειδίου του , καὶ ἀφ' οὗ ἐμβῆκεν εἰς τὸν λιμένα .

6. Οί μισθοί τοῦ ναυκλήρου καὶ ἄλλων ναυτῶν , ὅπου ἦτον εἰς τὸ τελευταῖον ταξειδί .

7. Αἱ ποσότητες ὅπου ἐδανείσθησαν εἰς τὸν ναύκληρον διὰ τὰς χρείας τοῦ πλοίου , διὰ τὸ τελευταῖον ταξειδί , καὶ ἡ ξαναπλήρωσις τῆς τιμῆς τῶν πραγματειῶν , ὅπου αὐτὸς ἐπώλησε διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν .

8. Αἱ ποσότητες ὅπου χρεωσοῦνται εἰς τὸν πωλητὴν , εἰς τοὺς προμηθευτάς , καὶ εἰς τοὺς ἐργάτας ὅπου ἐδούλευσαν εἰς τὴν ναυπηγίαν του , ἂν τὸ καράβι δὲν ἔκαμεν ἀκόμη ταξειδί .

Καί αἱ ποσότητες ὅπου χρεωσοῦνται εἰς τοὺς δανεισὰς διὰ προμηθεύσεις, ἐργασίας διὰ διόρθωμα, ζωοτροφίας, ἐφόπλισμα, καὶ πλήρωμα πρὸ τοῦ μισεύματος τοῦ καραβίου, ἂν ἤδη ἐθαλασσοπλόησε.

9. Αἱ ποσότητες ὅπου ἐδανείσθησαν μὲ θαλάσσιον τόκον ἐπάνω εἰς τὸ σῶμα, τρόπιν, σκεύη του διὰ διόρθωμα, ζωοτροφίας, ἐφόπλισμα καὶ πλήρωμα πρὸ τοῦ μισεύματος τοῦ καραβίου.

10. Ἡ ποσότης τῶν ἀσφαλειῶν τιμῶν, ὅπου ἔγιναν ἐπάνω εἰς τὸ σῶμα, τρόπιν, σκεύη, καὶ ἐπὶ τὸ ἐφόπλισμα καὶ πλήρωμα τοῦ καραβίου, χρεωσομένων διὰ τὸ τελευταῖον ταξίδι.

11. Αἱ ζημίαι τόκοι χρεωσοῦμεναι εἰς τοὺς ναυλωτὰς διὰ τὴν ἐγχειρίσεως ἔλλειψιν τῶν πραγματειῶν ὅπου ἐφόρτωσαν. Ἡ διὰ τὴν πλήρωσιν τῶν θαλασσοζημιῶν ὅπου διὰ σφάλμα τοῦ ναυκλήρου ἢ τῶν ναυτῶν ὑπόφεραν αἱ ῥηθεῖσαι πραγματεῖαι.

Οί εις ἕκαστον τῶν ἀριθμῶν τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερόμενοι δανεισαί θέλει ἔρχονται ὅλοι ὁμοῦ καὶ ἂν δὲν φθάσῃ ἡ τιμὴ, θέλει λαμβάνουν κατ' ἀναλογίαν.

192. Τὸ προνόμιον ὁποῦ δίδεται εἰς τὰ ὅσα χρέη διαλαμβάνει τὸ προηγούμενον ἄρθρον, δὲν ἔμπορεῖ νὰ ἐνεργηθῇ εἰ μὴ ἀφ' οὔ ἀποδειχθοῦν κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον

1. Τὰ τοῦ κριτηρίου ἔξοδα θέλει ἀποδείχονται ἀπὸ τοὺς λογαριασμοὺς τῶν ἀπὸ τὰ ἀνήκοντα κριτήρια ἀποφασισθέντων ἐξόδων.

2. Τὰ χωρητικότητος, καὶ ἄλλα δικαιώματα, ἀπὸ τὰς νομίμους ἐξοφλήσεις ἐκείνων ὁποῦ τὰ ἔλαβαν.

3. Τὰ χρέη, ὁποῦ ἀναφέρουν οἱ 1, 3, 4 καὶ 5 ἀριθμοὶ τοῦ 191. Ἄρθρου. θέλει ἀποδείχονται ἀπὸ λογαριασμοὺς, βεβαιωμένους ἀπὸ τὸν πρόεδρον τοῦ ἐμπορικῆ κριτηρίου.

4. Οἱ μισθοὶ τῶν ναύτων ἀπὸ τοὺς ἐφοπλισματος καὶ ἀφοπλισματος καταλόγους, β.

βαιωμένους εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Θαλασσίας ἐγγραφῆς.

5. Αἱ δανεισθεῖσαι ποσότητες, καὶ τὸ ἄξιμα τῶν πραγματειῶν ὅπου ἐπωλήθησαν διὰ τὴν χρεῖαν τοῦ караββίου εἰς τὸ τελευταῖον ταξείδι, ἀπὸ λογαριασμοὺς ὑπογεγραμμένους ἀπὸ τὸν ναύκληρον, μὲ ἀποδεικτικὰς σημειώσεις ὑπογεγραμμένας ἀπὸ τε τὸν ναύκληρον καὶ ἀπὸ τοὺς ἐγκριτοτέρους ναύτας βεβαιόνοντας τὴν ἀνάγκην τῶν δανείων.

6. Ἡ πώλησις τοῦ караββίου διὰ γράμματος ἔχοντος βεβαίαν τὴν χρονίαν, καὶ αἱ προμηθεύσεις διὰ τὸ ἐφόπλισμα, πλήρωμα καὶ ζωοτροφίας τοῦ πλοίου, θέλει ἀποδείχονται ἀπὸ ἀποδεικτικὰ, λογαριασμοὺς, ὑπογεγραμμένους ἀπὸ τὸν ναύκληρον, καὶ βεβαιωμένους ἀπὸ τὸν ἐφοπλιστὴν, τῶν ὁποίων ἀντίγραφον θέλει ἀποθέτεται εἰς τὴν καγκελλαρίαν τοῦ ἐμπορικοῦ κριτηρίου πρὸ τοῦ μισεύματος τοῦ караββίου, ἢ, τὸ πολὺ πολὺ, εἰς τὰς δέκα ἡμέρας μετὰ τὸ μίστευμά του.

7. Αί ποσότητες όπου ἔδανείσθησαν με θαλάσσιον τόκον ἐπάνω εἰς τὸ σῶμα, τρόπον, σκέυη, ἐφόπλισμα καὶ πλήρωμα, πρὸ τοῦ μισεύματος τοῦ καραβδίου, θέλει ἀποδείχονται ἀπὸ συμφωνητικὰ καμωμένα ἐμπρὸς εἰς ταχυγράφους, ἢ ὑπὸ ἰδιωτικὰς ὑπογραφὰς. Τῶν όποίων τὰ ἀντίγραφα θέλει ἀποδέτονται εἰς τὴν καγκελλαρίαν τοῦ ἐμπορικοῦ κριτηρίου εἰς τὰς δέκα ἡμέρας μετὰ τὴν χρονίαν των.

8. Αἱ ἀσφαλειῶν τιμαὶ θέλει ἀποδείχονται ἀπὸ ἐγγυητικὰ ἢ ἀπὸ τὰ ἀποσπάσματα τῶν κατασίχων τῶν ἀσφαλειῶν μεσιτῶν.

9. Αἱ ζημίαι-τόκοι όπου χρεωσοῦνται εἰς τοὺς ναυλωτὰς θέλει ἀποδείχονται ἀπὸ τὰς δικάσεις, ἢ ἀπὸ τὰς αἵρετοκρισίας, όπου θέλει ἐμεσολάβησαν.

193. Τὰ προνόμια τῶν δανεισῶν θέλει σβύνονται,

Ἐξω ἀπὸ τὰ γενικὰ σβύσεως τῶν ὑποχρεώσεων μέσα,

Ἀπὸ τὴν διὰ κριτηρίου πώλησιν γενομένην κατὰ τὴν ἀκόλουθον Ἐπιγραφὴν·

Ἡ ὅταν μετὰ θεληματικὴν πώλησιν, τὸ καράβι θέλει ἔκαμε ταξείδι εἰς θάλασσαν ὑπὸ τὸ ὄνομα, καὶ εἰς τὰ τυχηρὰ συναντήματα τοῦ ἀγοραστοῦ, καὶ χωρὶς ἐναντίωσιν ἀπὸ τὸ μέρος τῶν δανεισῶν τοῦ πωλητοῦ.

194. Ἐν καράβι ὑπολαμβάνεται ὅτι ἔκαμε ταξείδι εἰς θάλασσαν.

Ὅταν τὸ μίσευμά του καὶ τὸ φθασίμά του θέλει ἀπεδείχθησαν εἰς δύο διαφόρους λιμένας, καὶ τριάντα ἡμέρας μετὰ τὸ μίσευμά του·

Ὅταν, χωρὶς γὰ φθάση εἰς ἄλλον λιμένα ἀπεράσουν πλείους τῶν ἐξήντα ἡμερῶν μεταξὺ τοῦ μισεύματος καὶ φθασίματος εἰς τὸν ἴδιον λιμένα, ἢ ὅταν· τὸ καράβι, μισεῦσαν διὰ ἔν μακρυνὸν ταξείδι, σαθῇ πλείους τῶν ἐξήντα ἡμερῶν εἰς ταξείδι, χωρὶς ἀναζήτησιν ἀπὸ τὸ μέρος τῶν δανεισῶν τοῦ πωλητοῦ.

195. Ἡ θεληματικὴ πώλησις ἐνὸς καραβίου πρέπει γὰ γίνεσθαι ἐγγραφὸς, καὶ ἐμπορεῖ

νά ἐκτελεῖται διὰ δημοσίου ἢ διὰ ὑπὸ ἰδιωτικὴν ὑπογραφὴν γράμματος.

Ἐμπορεῖ νά γίνεται διὰ τὸ καράβι ὁλόκληρον, ἢ διὰ ἓν μέρος τοῦ καραβίου.

Ὅταν τὸ καράβι εἶναι εἰς τὸν λιμένα, ἢ εἰς ταξείδι.

196. Ἡ Ψεληματικὴ πώλησις ἐνὸς καραβίου ὅταν εἶναι εἰς ταξείδι δὲν προξενεῖ βλάβην εἰς τοὺς δανεισὰς τοῦ πωλητοῦ.

Ἐπομένως, μὲ ὅλην τὴν πώλησιν, τὸ καράβι ἢ ἡ τιμὴ του ἐξακολουθεῖ νά εἶναι τὸ ἐνέχυρον τῶν ῥηθέντων δανεισῶν, οἵτινες ἐμποροῦν, ἂν τὸ κρίνουν εὐλογον, νά ἐγκαλέσουν τὴν πώλησιν ὡς δολίαν.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Περὶ Ἐπιλαβῆς καὶ πωλήσεως τῶν Καραβίων.

197. ΚΑΘΕ Θαλάσσιον πλοῖον ἐμπορεῖ νά ἐπιλαμβάνεται καὶ νά πωλῆται, μὲ ἄδειαν τοῦ κριτηρίου, καὶ τὸ προνόμιον τῶν δανεισῶν

Θέλει άκυροῦται άπό τάς άκολούθους διατάξεις.

198. Δέν έμπορεῖ νά γίνεται ή έπιλαθή ει μη είκοσι τέσσαρας ώρας μετά την προσαγήν τής πληρωμής.

199. Η προσαγή πρέπει νά γίνεται εις τόν καραβδοκύριον ή εις τόν οικητήριόν του, άν είναι ό λόγος του νά ενεργηθῆ κατ' αυτού γενικόν δικαίωμα.

Η προσαγή έμπορεῖ νά γίνεται εις τόν ναύκληρον, άν τόν χρέος είναι άπ' εκείνα όπου είναι επιδεκτικά προνομίου επάνω εις τόν πλοῖον κατ' τόν 191 άρθρον.

200. Ο θυρωρός εις την σημείωσιν φανερόνει.

Τόν όνομα, επάγγελμα και κατοικίαν του θανειστοῦ διά τόν όποῖον ενεργεί.

Τόν δικαίωμα δυνάμει του όποιου κινείται εις τούτο.

Τήν ποσότητα, τής όποιας αναζητεῖ την πληρωμήν,

Τὴν ἐκλογὴν οἰκητηρίου ὁποῦ ἔκαμεν ὁ δανειστῆς εἰς τὸν τόπον ὅπου ἐδρεύει τὸ κριτήριον, ἔμπροσθε τοῦ ὁποίου ἡ πώλησις πρέπει νὰ ἀναζητῆται, καὶ εἰς τὸν τόπον ὅπου τὸ ἐπιληφθὲν καράβι εἶναι δεμένον.

Τὰ ὀνόματα τοῦ καραβσοκυρίου καὶ τοῦ ναυκλήρου.

Τὸ ὄνομα, τὸ εἶδος, καὶ τὸ χωρητικὸν τοῦ πλοίου.

Φανερόναι καὶ περιγράφει τὰ μεγάλα καὶ μικρὰ πλοιάρια, σκεύη, ὅπλα, πυροβολικὰ, καὶ ζωοτροφίας.

Κατασαίνει φύλακα.

201. Ἄν ὁ κύριος τοῦ ἐπιληφθέντος καραβίου κατοικῆ εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ κριτηρίου, ἐκεῖνος ὁποῦ κάμνει τὴν ἐπιλαβὴν πρέπει νὰ τοῦ κάμνη γνωστὸν, εἰς τρεῖς ἡμέρας, τὸ ἀντίγραφον τῆς ἐπιλαβῆς σημειώσεως, καὶ νὰ τὸν κράξῃ ἔμπρὸς εἰς τὸ κριτήριον, διὰ νὰ εἶναι παρὼν εἰς τὴν πώλησιν τῶν ἐπιληφθέντων πραγμάτων.

Ἄν ὁ κύριος τοῦ караββίου δὲν κατοικῆ εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ κριτηρίου, αἱ ἄνω γνωστοποιήσεις καὶ κράξεις τῷ δίδονται, διδόμεναι εἰς τὸν ναύκληρον τοῦ ἐπιληφθέντος πλοίου, ἢ, ἀπόντος τούτου, εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ παρεμφαίνει τὸν караββοκύριον ἢ τὸν ναύκληρον· καὶ ἡ διορία τρεῖς ἡμέραι, αὐξάνεται ἀνὰ μίαν ἡμέραν διὰ κάθε πέντε λέγας μακρὰν ἀπὸ τὸ οἰκητήριόν του.

Ἄν εἶναι ξένος καὶ ἔξω τῆς Γαλλίας, αἱ ἄνω γνωστοποιήσεις καὶ κράξεις δίδονται καθὼς διορίζει τὸ 69 ἄρθρον τοῦ Πολιτικῆς Κρισολογίας Κώδικος.

202. Ἄν ἡ ἐπιλαβὴ γίνεται διὰ πλοῖον, τοῦ ὁποίου τὸ χωρητικὸν ὑπερβαίνει τὰ δέκα δισχιλία,

Θέλει γίνονται τρεῖς κραυγᾶσεις καὶ δημοσιεύσεις τῶν εἰς πώλησιν εἰδησμάτων.

Αἱ κραυγᾶσεις καὶ δημοσιεύσεις θέλει γίνονται συνεπομένως ἀπὸ ὀκτῶ εἰς ὀκτῶ ἡμέρας, εἰς τὴν λέσχην, καὶ εἰς τὴν πρώτην ἀγορὰν τοῦ τόπου, ὅπου τὸ πλοῖον εἶναι δεμένον.

Ἡ εἰδήσις θέλει ἐγγράφεται εἰς μίαν τῶν δημοσίων ἐφημερίδων ὅπου τυπώνονται εἰς τὸν τόπον ὅπου ἐδρεύει τὸ κριτήριον, ἔμπροσθε τοῦ ὁποίου ἡ ἐπιλαβὴ κρισολογεῖται· εἰ δὲ καὶ ἐδῶ δὲν τυπώνονται, εἰς μίαν τῶν ἐφημερίδων ὅπου ἤθελε τυπώνονται εἰς τὴν ἐπαρχίαν.

203. Εἰς δύο ἡμέρας μετὰ κάθε κραύ-
γασιν καὶ δημοσίευσιν, κολλοῦνται ἔγγραφοι εἰδήσεις,

Εἰς τὸ μεγάλον κατάρτι τοῦ ἐπιληφθέντος πλοίου.

Εἰς τὴν πύλην τοῦ κριτηρίου, ἔμπροσθε τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ κρισολογία,

Εἰς τὴν κοινὴν ἀγορὰν, καὶ ἐπὶ τὴν ὄχθην τοῦ λιμένος, ὅπου τὸ πλοῖον εἶναι δεμένον, ἀκόμη καὶ εἰς τὴν ἐμπορικὴν λέσχην.

204. Αἱ κραυγᾶσαι, δημοσιεύσεις, καὶ ἔγγραφοι εἰδήσεις πρέπει νὰ φανερόνουν.

Τὸ ὄνομα, ἐπάγγελμα, καὶ κατοικίαν τοῦ ἀναζητουῦντος,

Τὰ δικαιώματα, δυνάμει τῶν ὁποίων ἐνεργεῖ,

Τὴν ποσότητα ὅπου τῷ χρεωσεῖται,

Τὴν ἐκλογὴν οἰκητηρίου ὅπου ἔκαμεν εἰς
τὸν τόπον, ὅπου ἐδρεύει τὸ κριτήριο, καὶ εἰς
τὸν τόπον, ὅπου τὸ πλοῖον εἶναι δεμένον.

Τὸ ὄνομα καὶ οἰκητήριο τοῦ κυρίου τοῦ
ἐπιληφθέντος πλοίου.

Τὸ ὄνομα τοῦ πλοίου, καὶ ἂν εἶναι ἐφο-
πλισμένον ἢ εἰς ἐφόπλισμα,

Τὸ ὄνομα τοῦ ναυκλήρου,

Τὸ χωρητικὸν τοῦ κάραββίου,

Τὸν τόπον, ὅπου εἶναι καθισμένον ἢ ἐπι-
πλέον,

Τὸ ὄνομα τοῦ συνηγόρου τοῦ ἀναζητοῦντος,

Τὴν πρώτην κατάθεσιν εἰς τιμὴν,

Τὰς ἡμέρας τῶν ἀκροάσεων, εἰς τὰς ὁποίας
αἱ τιμῶν ἐπιθέσεις θέλει εἶναι προσδεκταί.

205. Μετὰ τὴν πρώτην κραύγασιν. Αἱ
τιμῶν ἐπιθέσεις θέλει εἶναι δεκταί κατ' ἡν
ἡμέραν ἀναγγέλλουν αἱ ἐγγραφοὶ εἰδήσεις.

Ὁ ἐξ ἐπαγγέλματος κριτῆς διορισμένος διὰ
τὴν πώλησιν ἐξακολουθεῖνὰ λαμβάνη τὰς τιμῶν

ἐπιθέσεις μετὰ κάθε κραύγασιν ἀπὸ ὀκτὼ εἰς ὀκτὼ ἡμέρας, καθ' ἣν ἡμέραν διορίζει τὸ ἐπιταγμά του.

206. Μετὰ τὴν τρίτην κραύγασιν, ἡ ἐπιδίκασις γίνεται εἰς ὅποιον προσφέρει ὀλοῦσερον περισσότερον, σβυνομένων τῶν φώτων, χωρὶς ἄλλου τίποτε.

Ὁ ἐξ ἐπαγγέλματος διορισμένος κριτῆς ἐμπορεῖ νὰ ἐπιτρέπη μίαν ἢ δύο ἀναβολάς, ἀπὸ ὀκτὼ ἡμέρας καθ' ἑκάστη μίᾳ.

Αὗται δημοσιεύονται καὶ κολλοῦνται ἔγγραφοι.

207. Ἄν ἡ ἐπιλαβὴ γίνεται ἐπάνω εἰς πλοῖα ἢ πλοιαρία τῶν ὁποίων τὸ χωρητικὸν δὲν φθάνει τὰ δέκα δισχίλια, ἡ ἐπιδίκασις θέλει γίνεσθαι εἰς τὴν ἀκρόασιν, μετὰ τὴν δημοσίευσιν, ἐπάνω εἰς τὴν ὄχθην τοῦ λιμένος, διὰ τρεῖς συνεπομένας ἡμέρας, μὲ κολλητὴν ἔγγραφον εἰδήσιν εἰς τὸ κατάρτι, ἢ λείποντος τούτου, εἰς ἄλλον ἐξέχοντα τόπον τοῦ πλοίου, καὶ εἰς τὴν πύλην τοῦ κριτηρίου.

Θέλει παραφυλάττεται ἐν διάστημα ἀπὸ ὀκτῶ ἡμέρας μεταξύ τῆς γνωστοποιήσεως τῆς ἐπιλαβῆς, καὶ τῆς πωλήσεως.

208. Ἡ ἐπιδίκασις τοῦ καραββίου παύει μὲν τὴν ναυκληρίαν τοῦ ναυκλήρου ἀλλ' οὗτος ἐμπορεῖ νὰ ἀναζητῇ τὸ δίκαιόν του ἀπ' ὅποιον ἀνήκει.

209. Οἱ ἐπιδικασθέντες νὰ λάβουν τὸ πλοῖον ὁποιασδήποτε χωρητικότητος θέλουν εἶναι ὑπόχρεοι νὰ πληρῶνουν τὴν τιμὴν τῆς ἐπιδικάσεώς των εἰς τὰς εἴκοσι τέσσαρας ὥρας, ἢ νὰ τὴν ἐγχειρίζουν εἰς τὴν καγκελλαρίαν τοῦ ἐμπορικοῦ κριτηρίου ἀνεξόδως, ὑπὸ ποινὴν τοῦ νὰ βιάζωνται διὰ σώματος εἰς τοῦτο.

Εἰς ἔλλειψιν πληρωμῆς ἢ ἐγχειρίσεως, τὸ πλοῖον θέλει θέτεται πάλιν εἰς πώλησιν, καὶ ἐπιδικάζεται εἰς τρεῖς ἡμέρας μετὰ μίαν νέαν δημοσίευσιν, καὶ μίαν μόνην κολλητὴν ἔγγραφον εἶδῃσιν, ὑπὸ ποινὴν τῶν ὑποκειμένων τῆς πρώτης ἐπιδικάσεως τοῦ νὰ πληρῶνουν τὸ ἔλλειπον, ζημίας, τόκους, καὶ ἔξοδα, διὰ τὰ

ὅποια θέλει βιάζονται ὡσαύτως διὰ σώματος.

210. Αἱ ζητήσεις τοῦ νὰ εὐγαλθοῦν τινα εἰδήσματα τοῦ πλοίου θέλει γίνονται καὶ γνωστοποιῦνται εἰς τὴν καγκελλαρίαν τοῦ κριτηρίου πρὸ τῆς ἐπιδικάσεως.

Ἄν αὗται αἱ ζητήσεις δὲν ἔγιναν εἰ μὴ μετὰ τὴν ἐπίδικασιν, θέλει μεταβάλλονται, μὲ πλήρες δικαίωμα, εἰς ἐναντιώσεις διὰ νὰ μὴν ἐγχειρισθοῦν αἱ ἀπὸ τὴν πώλησιν προερχόμεναι ποσότητες.

211. Ὁ ζητητὴς ἢ ὁ ἐναντιωτὴς θέλει ἔχει τρεῖς ἡμέρας διὰ νὰ φέρῃ εἰς τὸ μέσον τὰ δίκαιά του.

Ὁ ζητούμενος θέλει ἔχει τρεῖς ἡμέρας διὰ νὰ ἀντεῖπῃ.

Ἡ κρίσις θέλει φέρεται εἰς τὴν ἀκρόασιν ἐπάνω εἰς μίαν ἀπλὴν πρόσκλησιν.

212. Εἰς τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὴν τῆς ἐπιδικάσεως, αἱ ἐναντιότητες εἰς τὴν μὴ ἐγχείρισιν τῆς τιμῆς θέλει εἶναι προσδεκταί· ἀφ' οὗ

παρέλθουν αὐται, δὲν θέλει εἶναι πλέον προσε-
δεκταί.

213. Οἱ ἐναντιούμενοι δανεισαὶ εἶναι ὑπό-
χρεοὶ νὰ παρήρσιάζουν εἰς τὴν καγκελλαρίαν τὰ
δανείου ἀποδεικτικά των, εἰς τὰς τρεῖς ἡμέρας
ἀφ' οὗ προσκαλεσθῶν ἀπὸ τὸν οἰκειοποιού-
μενον δανεισὴν ἢ ἀπὸ τὸν ἐπιληφθέντα τρίτον·
εἰς ἔλλειψιν τούτου, θέλει γίνεσθαι ἡ διανομὴ
τῆς τιμῆς τῆς πωλήσεως, χωρὶς ἐκεῖναι νὰ
συμπεριλαμβάνωνται εἰς ταύτην.

214. Ἡ κατάταξις τῶν δανεισῶν, καὶ ἡ
χρημάτων διανομὴ γίνονται μεταξύ τῶν μὲ
προνόμιον δανεισῶν, κατὰ τὴν διοριζομένην
τάξιν τοῦ 191 ἄρθρου· καὶ μεταξύ τῶν
ἄλλων δανεισῶν, κατ' ἀναλογίαν τῶν δανείων
των.

Κάθε κατατεταγμένος δανεισῆς κατατάτ-
τεται τόσον διὰ τὸ κεφάλαιον, ὅσον καὶ διὰ
τοὺς τόκους καὶ ἔξοδα.

215. Τὸ πλοῖον, ἔτοιμον ὄν νὰ κάμῃ πα-
νία, δὲν εἶναι ἐπιληπτὸν, ἔξω ἂν εἶναι διὰ

χρέη καμωμένα διὰ τὸ ταξείδι, ὅπου μέλλει νὰ κάμη. Καὶ πάλιν οὕτως, ἡ ἐγγύησις τούτων τῶν χρεῶν ἐμποδίζει τὴν ἐπιλαβὴν.

Τὸ πλοῖον ὑπολαμβάνεται ἕτοιμον νὰ κάμη πανία, ὅταν ὁ ναύκληρος ἔχει τὰ χαρτία του διὰ τὸ ταξείδι του.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΡΙΤΗ.

Περὶ τῶν Καραββοκυρίων.

216. ΚΑΘΕ Καραββοκύριος εἶναι πολιτικῶς ἐγγυητὴς διὰ ὅσα ἤθελε πράξῃ ὁ ναύκληρος ἀναφερόμενα εἰς τὸ καράβδι, καὶ εἰς τὸ ταξείδι.

Ἡ ἐγγύησις παύει ἀπὸ τὴν ἀπάφεισιν τοῦ καραβδίου καὶ τοῦ ναύλου.

217. Οἱ κύριοι τῶν εἰς πόλεμον παρεσκευασμένων καραβδίων δὲν θέλει εἶναι μ' ὄλον τοῦτο ἐγγυηταὶ διὰ τὰ κακουργήματα καὶ ἀρπαγὰς ὅπου ἐπράχθησαν εἰς θάλασσαν ἀπὸ τοὺς πολεμικοὺς ἀνδρας ὅπου εἶναι εἰς τὰ

καράβδιά των , ἢ ἀπὸ τοὺς ναύτας, εἰ μὴ μόνον διὰ τὴν ποσότητα, διὰ τὴν ὁποίαν θέλει ἔδωκαν ἐγγύησιν, ἔξω ἂν καὶ αὐτοὶ εἶναι συμμετοχοὶ ἢ συνέννοχοι.

218. Ὁ καραββοκύριος ἐμπορεῖ νὰ ἀποβάλλῃ τὸν ναύκληρον.

Πληρωμὴ ζημίας δὲν εἰσχωρεῖ, ἂν δὲν εἶναι ἐγγραφὸς συνθήκη.

219. Ὁ ἀποβληθεὶς ναύκληρος ἂν μετέχη τοῦ καραβδίου, ἐμπορεῖ νὰ ἀπαφήσῃ τὸ μεριδίον του, καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν πληρωμὴν τοῦ κεφαλαίου τοῦ μεριδίου του.

Τὸ κεφάλαιον θέλει προσδιορίζεται ἀπὸ συμφωνητοὺς, ἢ ἐξ ἐπαγγέλματος ὠνοματισμένους ἐμπείρους.

220. Δι' ὅσα ἀναφέρονται εἰς τὸ κοινὸν συμφέρον τῶν κυρίων ἑνὸς καραβδίου, ἡ γνώμη τῶν περισσοτέρων ἐπικρατεῖ.

Οἱ περισσότεροι προσδιορίζονται ἀπὸ ἓν μεριδίον εἰς τὸ καράβδι, ὑπερβαῖνον τὸ ἡμισυ τοῦ ἀξίσματός του.

Ἡ δημοπρασία τοῦ καραββίου δὲν ἐμπορεῖ
να συγχωρηθῆ εἰ μὴ ἐπάνω εἰς τὴν ζήτησιν τῶν
καραβοκυρίων, ὅπου ναῦ ἀπαρτίζουν ὅλοι ὁμοῦ
τὸ ἥμισυ τοῦ ὀλικοῦ μεριδίου εἰς τὸ καράβι,
ἂν δὲν εἶναι ἐναντία ἐγγραφος συνθήκη.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΕΤΑΡΤΗ.

Περὶ τοῦ Ναυκλήρου.

221. ΚΑΘΕ ναύκληρος, κύριος πλοιαρίων,
ὅπου εἶναι ἐπιφορτισμένος διὰ τὴν ὁδηγίαν ἐνὸς
καραββίου, ἢ ἄλλου πλοίου εἶναι ἐγγυητὴς ἕως
καὶ διὰ τὰ παραμικρὰ σφάλματά του, εἰς ὅσον
καιρὸν διαρκεῖ ἡ ναυκληρία του.

222. Εἶναι ἐγγυητὴς, διὰ τὰς πραγ-
ματείας ὅπου ἐπιφορτίζεται.

Δίδει δι' αὐτὰς ἀπόδειξιν.

Αὕτη ἡ ἀπόδειξις ὀνομάζεται φορτωτικὸν
γράμμα.

223. Ἔργον τοῦ ναυκλήρου εἶναι τὸ ναῦ
παρασκευάζη τὸ πλήρωμα τοῦ πλοίου, τὸ ναῦ

ἐκλέγη καὶ νὰ μισθῶνῃ τοὺς ναύτας, καὶ ἄλλους ἀνθρώπους τοῦ πλοίου, τὰ ὁποῖα θέλει κάμνει συμφώνως μὲ τοὺς παραβοκυρίους, ὅταν εὐρίσκεται εἰς τὸν τόπον τῆς κατοικίας των.

224. Ὁ ναύκληρος βασιᾶ ἐν κατάσιχον καταριθμημένον καὶ μονοκουδηλιασμένον ἀπὸ ἓνα τῶν κριτῶν τοῦ ἐμπορικοῦ κριτηρίου, ἢ ἀπὸ τὸν Τοπάρχην ἢ συμβουηθόν του, εἰς τοὺς τύπους ὅπου δὲν εὐρίσκεται ἐμπορικὸν κριτήριον.

Τοῦτο τὸ κατάσιχον περιέχει

Ὅσας ἀποφάσεις γένουν εἰς ὅσον διαρκεῖ τὸ ταξείδι,

Ὅσα χρήματα ἔλαβαν ἢ ἐξώδευσαν διὰ τὸ καράβδι, καὶ ἐν γένει ὅσα εἶναι ἀναφορικά εἰς τὸ φορτίον του, καὶ ὅλα ὅσα ἐμποροῦν νὰ χρειασθοῦν διὰ νὰ δοθῇ λογαριασμὸς, ἢ διὰ νὰ γένη κάμμια ζήτησις.

225. Ὁ ναύκληρος εἶναι ὑπόχρεος, πρὶν λάθῃ φορτίον νὰ βάλῃ νὰ ἐρευνοῦν τὸ κα-

ράβδι του, καθὼς διορίζουν τὰ διατάγματα.

Ἡ ἐρευνητικὴ σημείωσις ἀποθέτεται εἰς τὴν καγκελλαρίαν τοῦ ἐμπορικοῦ κριτηρίου, ταύτης ἀντίγραφον δίδεται εἰς τὸν ναύκληρον.

226. Ὁ ναύκληρος εἶναι ὑπόχρεος νὰ ἔχη εἰς τὸ καράβδι του,

Τὸ ἰδιοκτησίας τοῦ καραβδίου ἀποδεικτικὸν,

Τὸ Γαλλικισμοῦ ἀποδεικτικὸν,

Τὸν κατάλογον τῶν ναυτῶν,

Τὰ φορτωτικὰ καὶ συμφωνητικὰ,

Τὰς ἐρευνητικὰς σημειώσεις.

Τὰ ἐγγυητικὰ καὶ ἐξοφλητικὰ τῶν τελωνίων.

227. Ὁ ναύκληρος εἶναι ὑπόχρεος νὰ εἶναι ὁ ἴδιος εἰς τὸ καράβδι του, ὅταν ἐμβαίνη ἢ εὐγαίνῃ ἀπὸ τοὺς λιμένας, κόλπους, ἢ ποταμούς.

228. Ἄν ὁ ναύκληρος παραβῇ κάμμίαν τῶν εἰς τὰ προσηγηθέντα τέσσαρα ἄρθρα διοριζομένων ὑποχρεώσεων, εἶναι ἐγγυητῆς, δι' ὅ,τι καὶ ἀκολουθήσῃ, πρὸς τοὺς μετέχοντας τοῦ πλοίου καὶ τοῦ φορτίου.

229. Ο ναύκληρος ἀποκρίνεται ὡσαύτως διὰ ὁποιανδήποτε βλάβην ἀκολουθήσῃ εἰς τὰς πραγματείας, ὅπου ἤθελεν ἐφόρτωσεν ἐπάνω εἰς τὸ κατάστρωμα τοῦ πλοίου του, χωρὶς ἔγγραφον συγκατάνευσιν τοῦ φορτωτοῦ.

Αὕτη ἡ διάταξις δὲν ἐμπεριλαμβάνει τὴν περὶ τοὺς αἰγιαλοὺς μικρὰν θαλασσοπλοίαν.

230. Ἡ ἐγγύησις τοῦ ναυκλήρου δὲν παύει εἰ μὴ μὲ τὴν ἀπόδειξιν ἐμποδίων ἀνωτέρας δυνάμεως.

231. Ο ναύκληρος καὶ οἱ εἰς τὸ πλοῖον ὄντες ναῦται, ἢ ὅσοι τούτων ὑπάγουν μὲ τὰ πλοιάρια εἰς τὸ πλοῖον διὰ τὰ κάμουν πανία δὲν ἐμποροῦν τὰ κρατηθῶν διὰ πολιτικὰ χρέη, ἔξω ἂν εἶναι διὰ χρέη καμωμένα διὰ τὸ ταξείδι, καὶ πάλιν οὕτως, δὲν ἐμποροῦν τὰ κρατηθῶν, ἂν δώσουν ἐγγύησιν.

232. Ο ναύκληρος εἰς τὸν τόπον τῆς κατοικίας τῶν караβοκυρίων ἢ τῶν πληρεξουσίων των, δὲν ἐμπορεῖ χωρὶς εἰδικὴν ἀδειάν των τὰ βάλῃ τὰ διορθώσουν τὸ πλοῖον, τὰ

ἀγοράζη πανία, σχοινία καὶ ἄλλα πράγματα διὰ τὸ πλοῖον, νὰ λαμβάνη διὰ ταῦτα χρήματα ἐπάνω εἰς τὸ σῶμα τοῦ πλοίου, μήτε νὰ ναυλόνη τὸ πλοῖον.

233. Ἄν τὸ πλοῖον ἐναυλώθῃ μὲ τὴν συγκατάνευσιν τῶν καραβοκυρίων, καὶ μερικοὶ ἐξ αὐτῶν δὲν θέλουν νὰ συνεισφέρουν εἰς τὰ ἀναγκαῖα ἐξοδα διὰ νὰ ἀποσάλῃ τὸ πλοῖον, ὁ ναύκληρος ἐμπορεῖ, μετὰ εἴκοσι τέσσαρας ὥρας ἀφ' οὗ προσκαλέσῃ τοὺς μὴ θέλοντας νὰ συνεισφέρουν τὸ ἀνάλογόν των, νὰ δανείζεται μὲ θαλάσσιον τόκον διὰ λογαριασμόν των ἐπάνω εἰς τὸ μερίδιον ὅπου ἔχουν εἰς τὸ πλοῖον, μὲ ἄδειαν τοῦ κριτοῦ.

234. Ἄν, καθ' ὃν καιρὸν τὸ πλοῖον εἶναι εἰς τὸ ταξειδί, χρειασθῇ διόρθωμα, ἢ ἀγόρασμα ζωοτροφιῶν, ὁ ναύκληρος, ἀφ' οὗ τὸ ἐπιβεβαιώσῃ μὲ σημείωσιν ὑπογεγραμμένην ἀπὸ τοὺς ἐγκριτοτέρους ναύτας, θέλει ἐμπορεῖ, λαμβάνων τὴν ἄδειαν εἰς μὲν τὴν Γαλλίαν ἀπὸ τὸ ἐμπορικὸν κριτήριον, ἢ εἰς ἔλλειψιν τούτου,

ἀπὸ τὸν Εἰρηνοποιὸν κριτὴν, εἰς δὲ τοὺς ξέ-
 νους τόπους, ἀπὸ τὸν γαλλικὸν ὕπατον, ἢ εἰς
 ἔλλειψιν τούτου, ἀπὸ τοὺς προεσῶτας τῶν τό-
 πων, νὰ δανεῖζεται ἐπάνω εἰς τὸ σῶμα καὶ
 τρόπιν τοῦ πλοίου, νὰ βάλῃ εἰς ἐνέχυρον ἢ νὰ
 πωλῇ πραγματείας, ἕως ὅτου νὰ λάβῃ τὴν
 ποσότητα, ὅπου αἱ ἐπιβεβαιωθεῖσαι χρεῖαι
 ἀπαιτοῦν.

Οἱ карабβοκύριοι, ἢ ὁ ναύκληρος, ὅπου
 τοὺς παρεμφαίνει, θέλει βασοῦν λογαριασμὸν
 τῶν πωληθεισῶν πραγματειῶν, καθὼς τρέχουν
 αἱ τιμαὶ τῶν ἰδίας φύσεως καὶ ποιότητος πραγ-
 ματειῶν εἰς τὸν τόπον τῆς ξεφορτώσεως, εἰς τὸν
 καιρὸν τοῦ ἐρχομοῦ του.

235. Ὁ ναύκληρος, πρὶν μισεύσῃ ἀπὸ ἓνα
 ξένον λιμένα ἢ ἀπὸ τὰς γαλλικὰς ἀποικίας,
 διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Γαλλίαν, θέλει εἶναι
 ὑπόχρεος νὰ σέλλῃ εἰς τοὺς караббоκυρίους
 του, ἢ εἰς τοὺς πληρεξουσίουσ των, ἓνα λογα-
 ριασμὸν ὑπογεγραμμένον ἀπὸ αὐτὸν, περι-
 ἔχοντα τὴν κατάστασιν τοῦ φορτίου του, τὴν

τιμὴν τῶν πραγματειῶν τοῦ φορτίου του, τὰς ποσότητας ὅπου ἐδανείσθη, τὰ ὀνόματα καὶ κατοικίας τῶν δανεισῶν.

236. Ὅποιος ναύκληρος θέλει λάβη, χωρὶς ἀνάγκης, χρήματα ἐπὶ τὸ σῶμα, ζωοτροφίαν ἢ πλήρωμα τοῦ караβδίου, βάλη ἐνέχυρον, ἢ πωλήσῃ πραγματείας ἢ ζωοτροφίας, ἢ προσάψῃ εἰς τοὺς λογαριασμοὺς του θαλασσοζημίας, καὶ ὑποθετικὰ ἔξοδα, θέλει εἶναι ἐγγυητὴς πρὸς τὸ ἐφόπλισμα, καὶ προσωπικῶς ὑπόχρεος διὰ τὴν ξαναπλήρωσιν τῶν χρημάτων, ἢ διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν εἰδησμάτων, χωρὶς βλάβην τῆς ἐγκληματικῆς κρισιολογίας, ἂν ἔχη χώραν.

237. Ἄν τὸ πλοῖον ἀποδειχθῇ νομίμως ἀνίκανον νὰ πλεύσῃ, ὁ ναύκληρος δὲν ἐμπορεῖ, ὑπὸ ποινὴν ἀκυρώσεως τῆς πωλήσεως, νὰ πωλήσῃ τὸ καράβδι χωρὶς εἰδικὴν ἄδειαν τῶν караβοκυρίων.

238. Κάθε ναύκληρος, ὑποχρεωθεὶς διὰ ἐν ταξείδι, εἶναι ὑπόχρεος νὰ τὸ τελειώσῃ,

ὑπὸ ποινήν ὄλων τῶν ἐξόδων, ζημιῶν, τόκων πρὸς τοὺς καταβοκυρίους καὶ ναυλωτάς.

239. Ὅποιος ναύκληρος ταξιδεύει μὲ κοινὸν ὄφελος ἐπάνω εἰς τὸ φορτίον, δὲν ἐμπορεῖ νὰ κάμη κἀνὲν ἐμπόριον διὰ ἰδιαίτερόν του λογαριασμὸν, ἂν δὲν εἶναι ἐναντία συνθήκη.

240. Ἄν γένη παράβασις εἰς τὰ ὅσα διορίζει τὸ προηγούμενον ἄρθρον, αἱ πραγματεῖαι, ὅπου ἐφόρτωσεν ὁ ναύκληρος διὰ ἰδιαίτερόν του λογαριασμὸν, θέλει δημέυονται εἰς ὄφελος τῶν ἄλλων συμμετόχων.

241. Ὁ ναύκληρος δὲν ἐμπορεῖ νὰ ἀφήσῃ τὸ πλοῖόν του εἰς ὅσον διαρκεῖ τὸ ταξειδί, δι' ὅποιονδήποτε κίνδυνον, χωρὶς τὴν γνώμην τῶν ἐγκριτοτέρων ναυτῶν, καὶ τότε πάλιν, εἶναι ὑπόχρεος νὰ διασώσῃ μεθ' ἑαυτοῦ τὰ χρήματα, καὶ ὅσας ἐμπορέσῃ ἀπὸ τὰς τιμιωτέρας πραγματείας τοῦ φορτίου του, ὑπὸ ποινήν τοῦ νὰ ἀποκρίνεται δι' αὐτὰ εἰς τὸ ἴδιόν του ὄνομα.

Ἄν τὰ εἰδήσματα διασωθῆντα οὕτως ἀπὸ τὸ καράβι χαθούν κατὰ τινα τυχηράν περίστα-

σιν, ὁ ναύκληρος δὲν θέλει εἶναι πλέον ἐγγυητῆς διὰ αὐτά.

242. Ὁ ναύκληρος εἶναι ὑπόχρεος, μετὰ εἴκοσι τέσσαρας ὥρας ἀφ' οὗ φθάσῃ, νὰ δώσῃ νὰ ἐρευνηθῇ τὸ κατάστιχόν του, καὶ νὰ κάμῃ τὴν ἀναφορὰν του.

Ἡ ἀναφορὰ πρέπει νὰ φανερόνῃ
Τὸν τόπον καὶ τὸν καιρὸν τοῦ μισεύμα-
τός του,

Τὸν δρόμον ὅπου ἐβάσασε,

Τὰ συμβεβηκότα ὅπου ἔτρεξε,

Τὰς εἰς τὸ πλοῖον ἐπισυμβάσας ἀταξίας,
καὶ ὅλας τὰς ἀξιοσημειώτους περιστάσεις τοῦ ταξειδίου του.

243. Ἡ ἀναφορὰ γίνεται εἰς τὴν καγκελ-
λαρίαν ἐμπρὸς εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ ἐμπορι-
κοῦ κριτηρίου.

Εἰς τοὺς τόπους ὅπου δὲν εὐρίσκεται ἐμ-
πορικὸν κριτήριον, ἡ ἀναφορὰ γίνεται εἰς τὸν εἰρηνοποιὸν κριτὴν τῆς περιοχῆς.

Ὁ εἰρηνοποιὸς κριτῆς, ὅστις ἔλαβε τὴν ἀνα-

φοράν είναι υπόχρεος νὰ τὴν σέλλῃ, χωρὶς ἀναβολῆς, εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ πλησιεσέρου ἐμπορικοῦ κριτηρίου.

Καὶ εἰς τὰς δύο ταύτας περιστάσεις, ἡ κατάθεσις αὐτῆς γίνεται εἰς τὴν καγκελλαρίαν τοῦ ἐμπορικοῦ κριτηρίου.

244. Ἄν ὁ ναύκληρος ἀράξῃ εἰς ξένον λιμένα, εἶναι υπόχρεος νὰ παρῆρσιάζεται εἰς τὸν γαλλικὸν ὑπατου, νὰ τοῦ κάμνῃ μίαν ἀναφοράν καὶ νὰ λαμβάνῃ ἐν μαρτυρικὸν βεβαιωτικὸν τοῦ φθασίματός του καὶ μισεύματός του, τὴν κατάσασιν καὶ τὴν φύσιν τοῦ φορτίου του.

245. Ἄν ὁ ναύκληρος καθ' ὄν καιρὸν διαρκεῖ τὸ ταξείδι του, εἶναι υπόχρεος νὰ ἀράξῃ εἰς γαλλικὸν λιμένα, χρεωσεῖ νὰ κοινοποιῇ εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ ἐμπορικοῦ κριτηρίου τοῦ τόπου τὰς αἰτίας τοῦ ἀράγματός του.

Εἰς τοὺς τόπους, ὅπου δὲν εὐρίσκεται ἐμπορικὸν κριτήριον, ἡ δήλωσις γίνεται εἰς τὸν εἰρηνοποιὸν κριτὴν τῆς ἐπαρχίας.

Ἄν τὸ κατεπειγόν ἄραγμα γίνεται εἰς ξένον λιμένα, ἢ δῆλωσις γίνεται εἰς τὸν γαλλικὸν ὕπατον, ἢ εἰς ἔλλειψιν τούτου, εἰς τοὺς προεστῶτας τοῦ τόπου.

246. Ὁ ναύκληρος, ὅστις ἐναυάγησε, καὶ διεσώθη μόνος ἢ μὲ μέρος τῶν ναυτῶν του εἶναι ὑπόχρεος νὰ παρρησιάζεται ἔμπροσθε τοῦ κριτοῦ τοῦ τόπου, ἢ εἰς ἔλλειψιν κριτοῦ, ἔμπροσθε πάσης ἄλλης πολιτικῆς ἐξουσίας, νὰ κάμνη τὴν ἀναφορὰν του, νὰ βάλλῃ νὰ τὴν βεβαιόνουν οἱ ναῦται ὅπου θέλει διεσώθησαν, καὶ ὅπου θέλει εὐρίσκονται μετ' αὐτοῦ, καὶ νὰ σηκῶνῃ ταύτης ἀντίγραφον.

247. Διὰ νὰ ἐξετάζη τὴν ἀναφορὰν τοῦ ναυκλήρου ὁ κριτὴς λαμβάνει τὴν ἐρωταπόκρισιν τῶν ναυτῶν. Καὶ εἰ δυνατόν, τῶν ἐπιβατῶν, χωρὶς βλάβην τῶν ἄλλων δοκιμῶν.

Αἱ ἀναφοραὶ μὴ ἐξετασθεῖσαι δὲν ἐμποροῦν νὰ εὐγάλουν ἀπὸ τὴν ὑποχρέωσιν τὸν ναύκληρον, καὶ δὲν ἔχουν κἄνεν κῦρος εἰς τὸ κριτῆριον, ἔξω ἂν ὁ ναυαγήσας ναύκληρος διεσώθη μό-

νος εἰς τὸν τόπον ὅπου ἔκαμε τὴν ἀναφο-
ράντου.

Ἡ δοκιμὴ τῶν ἐναντίων πράξεων διαφυλάτ-
τεται εἰς τὰ μέρη.

248. Ἐξω ἀπὸ μέγιστον κίνδυνον, ὁ ναύ-
κληρος δὲν ἐμπορεῖ νὰ ξεφορτόνη κάμμιαν
πραγματεῖαν πρὶν κάμῃ τὴν ἀναφορὰν του,
ὑπὸ ποινὴν ἐκτάκτων κρισολογιῶν ἐναντίου του.

249. Ἄν αἱ ζωοτροφίαι τοῦ πλοίου λείψουν
καθ' ὃν καιρὸν διαρκεῖ τὸ ταξεῖδι, ὁ ναύκληρος,
λαμβάνων τὴν γνώμην τῶν ἐγκριτοτέρων ναυ-
τῶν, ἐμπορεῖ νὰ βιάσῃ ἐκείνους ὅπου θέλει
ἔχουν ἰδιαιτέρας ζωοτροφίας νὰ τὰς βάλουν
εἰς τὸ κοινόν, μὲ ὑποχρέωσιν νὰ τοῖς πληρώσῃ
τὸ ἄξιμά των.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΠΕΜΠΤΗ.

Περὶ τῶν ὑποχρεώσεων καὶ μισθῶν τῶν ναυτῶν,
καὶ λοιπῶν ἀνθρώπων τοῦ πλοίου.

250. Αἱ ὑποχρεώσεως συνθῆκαι τοῦ ναυ-
κλήρου. Καὶ τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων ἐνὸς πλοίου

βεβαιώνονται ἀπὸ τὸν κατάλογον τῶν ναυτῶν,
ἢ ἀπὸ τοὺς συμβιβασμοὺς τῶν μερῶν.

251. Ὁ ναύκληρος καὶ οἱ ναῦται δὲν ἐμποροῦν, ὑπὸ πρόφασιν οὐδεμίαν, νὰ φορτώσουν εἰς τὸ πλοῖον κάμμίαν πραγματείαν διὰ λογαριασμόν των χωρὶς τὴν ἄδειαν τῶν карабβοκυρίων, καὶ χωρὶς νὰ πληρόσουν τὸν ναῦλόν της, ἂν δὲν ἔχουν τὴν ἄδειαν ἀπὸ τὴν ὑποχρέωσιν.

252. Ἄν τὸ ταξείδι χαλάσῃ ἐξ αἰτίας τῶν карабβοκυρίων, ναυκλήρου, ἢ ναυλωτῶν, πρὸ τοῦ μισεύματος τοῦ карабβίου, οἱ μὲ τὸ ταξείδι ἢ μὲ τὸν μῆνα μισθωμένοι ναῦται πληρόνται διὰ τὰ ἡμεριάτικα ὅπου ἔκαμαν εἰς τὸ πλήρωμα τοῦ πλοίου· καὶ βασοῦν διὰ πληρωμὴν ζημίας ὅσα χρήματα ἔλαβαν ἐμπρός.

Ἄν δὲν ἔλαβαν τίποτε ἐμπρός, λαμβάνουν διὰ πληρωμὴν ζημίας, ἕνα μῆνα τῶν συμφωνηθέντων μισθῶν των.

Ἄν τὸ χάλασμα ἀκολουθήσῃ ἀφ' οὗ ἀρχίσῃ τὸ ταξείδι, οἱ μὲ τὸ ταξείδι μισθωμένοι ναῦται

πληρόνεται ὀλόκληρα κατὰ τὸν συμβιβασμὸν των.

Οἱ μὲ τὸν μῆνα μισθωμένοι ναῦται λαμβάνουν τοὺς συμφωνηθέντας μισθοὺς των, διὰ τὸν καιρὸν ὅπου ἐδούλευσαν, καὶ προσέτι, διὰ πλήρωσιν ζημίας, τὸ ἥμισυ τῶν μισθῶν των διὰ τὸ ἐπίλοιπον τοῦ συμπεραινομένου καιροῦ τοῦ ταξειδίου, διὰ τὸ ὁποῖον ὑπεχρέωθησαν.

Οἱ μὲ τὸ ταξειδί ἢ μὲ τὸν μῆνα μισθωμένοι ναῦται λαμβάνουν προσέτι τὰ ἐξοδα διὰ νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὸν τόπον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐμίσεισε τὸ πλοῖον, ἔξω ἂν ὁ ναύκληρος, οἱ παραβοσκούριοι, ἢ οἱ ναυλωταὶ, ἢ ὁ κυβερνήσεως ἀξιωματικὸς τοῖς προμηθεύσουν τὴν ἐπίβασιν εἰς ἄλλο καράβδι ἐπιστρέφον εἰς τὸν εἰρημένον τόπον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐμίσεισαν.

253. Ἄν εἶναι ἐμπόδισις ἐμπορίου μὲ τὸν τόπον τοῦ διορισμοῦ τοῦ πλοίου, ἢ ἂν τὸ πλοῖον ἐκρατήθη διὰ προσαγῆς τῆς Διοικήσεως πρὸ τοῦ ἀρχινιμένου ταξειδίου,

Δὲν χρεωσείται εἰς τοὺς ναύτας εἰ μὴ τὰ ἡμεριάτικα ὅπου ἐξώδευσαν εἰς τὸ πλήρωμα τοῦ πλοίου.

254. Ἄν ἡ ἐμπόδισις ἐμπορίου ἢ ἡ κράτησις τοῦ πλοίου ἀκολουθήσῃ κατ' ὄν καιρὸν διαρκεῖ τὸ ταξείδι,

Εἰ μὲν ἐμπόδισις, οἱ ναῦται πληρόνονται ἀναλόγως μὲ τὸν καιρὸν ὅπου θέλει ἐδούλευσαν.

Εἰ δὲ κράτησις, ὁ μισθὸς τῶν μὲ τὸν μῆνα ὑποχρεωθέντων ναυτῶν τρέχει ὁ ἥμισυς εἰς ὅσον καιρὸν διαρκεῖ ἡ κράτησις.

Ὁ μισθὸς τῶν μὲ τὸ ταξείδι ὑποχρεωθέντων ναυτῶν πληρόνεται κατὰ τὴν ὑποχρέωσίν των.

255. Ἄν τὸ ταξείδι ὑπάγῃ μακρύτερα, ἢ τιμὴ τῶν μισθῶν τῶν μὲ τὸν μῆνα ὑποχρεωθέντων ναυτῶν αὐξάνεται ἀναλόγως μὲ τὴν ἔκτασιν τοῦ καιροῦ.

256. Ἄν ἡ ξεφόρτωσις τοῦ πλοίου γένηθῃ φεληματικῶς εἰς τόπον συμμωτινώτερον, παρ'

ἐκείνον ὁποῦ σημειώνει τὸ ναύλωμα, δὲν τοῖς γίνεται κάμμία ὀλιγόσευσις.

257. Ἄν οἱ ναῦται εἶναι ὑποχρεωμένοι μὲ τὸ κέρδος ἢ μὲ τὸν ναῦλον, δὲν τοῖς χρεωσῆται κάμμία πληρώσις ζημίας μήτε ἡμεριάτικα, ἂν χαλάση, ἀργοπορήση, ἢ ὑπάγη μακρύτερα τὸ ταξίδι ἐξ' αἰτίας Ἀνωτέρας δυνάμεως.

Ἄν τὸ χάλασμα, ἢ ἀργοπορία ἢ ἡ μάκρυνοις ἀκολουθήσῃ ἐξ αἰτίας τῶν φορτωτῶν, οἱ ναῦται μετέχουν τῶν πληρώσεων ζημίας, ὁποῦ ἐπιδικάζονται εἰς τὸ πλοῖον.

Αὗται αἱ πληρώσεις ζημίας μοιράζονται ἀναμέσον τῶν караβδοκυρίων καὶ τῶν ναυτῶν μὲ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν, καθ' ἣν θελεῖ ἐμοιράζετο καὶ ὁ ναῦλος.

Ἄν ἡ ἐμπόδισις ἀκολουθήσῃ ἐξ αἰτίας τοῦ ναυκλήρου ἢ τῶν караβδοκυρίων, εἶναι ὑπόχρεοι διὰ τὰς πληρώσεις ζημίας ὁποῦ χρεωσῶνται εἰς τοὺς ναύτας.

258. Ἄν τὸ πλοῖον αἰχμαλωτισθῇ, συντριφθῇ, ἢ ναυαγήσῃ μὲ ὀλόκληρον χαμὸν τοῦ

τε πλοίου καὶ τῶν πραγματειῶν, οἱ ναῦται
δὲν ἐμποροῦν νὰ ζητοῦν κανένα μισθόν.

Μήτε εἶναι ὑπόχρεοι νὰ ἐπιστρέψουν ὅσα
χρήματα ἔλαβαν ἐμπρὸς ἐπάνω εἰς τοὺς μισ-
θούς των.

259. Ἄν κανέν μέρος τοῦ πλοίου διασωθῇ,
οἱ μὲ τὸ ταξείδι ἢ μὲ τὸν μῆνα ὑποχρεωθέντες
ναῦται πληρόνονται διὰ τοὺς δουλευμένους
μισθούς των ἐπάνω εἰς τὰ διασωθέντα λεί-
ψανα τοῦ πλοίου.

Ἄν τὰ λείψανα δὲν ἀρκοῦσιν, ἢ ἂν μόνον
πραγματεῖαι διεσώθησαν, πληρόνονται ἐπακο-
λούθως διὰ τοὺς μισθούς των ἐπάνω εἰς τὸν
ναῦλον.

260. Οἱ μὲ τὸν ναῦλον ὑποχρεωθέντες
ναῦται πληρόνονται διὰ τοὺς μισθούς των μό-
νον ἐπάνω εἰς τὸν ναῦλον, ἀναλόγως μὲ ὅσον
λαμβάνει ὁ ναύκληρος.

261. Κατ' ὅποιονδήποτε τρόπον καὶ
ἐμισθώθησαν οἱ ναῦται, πληρόνονται διὰ
τὰ ἡμεριάτικα ὅπου ἔκαμαν διὰ νὰ λυτρώ-
σουν

σουν τὰ ναυαγήσαντα λείψανα καὶ κείματα.

262. Ὁ ναύτης πληρόνεται ἀπὸ τοῦ ἐξοδα τοῦ πλοίου, ζωοτρέφεται καὶ ἰατρεύεται ἀπὸ τὸν καίρον τοῦ πλοίου, ἂν ἀρρώσῃ κατ' ὄν καιρὸν διαρκεῖ τὸ ταξεῖδι, ἢ πληγωθῇ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ πλοίου.

263. Ὁ ναύτης ζωοτρέφεται καὶ ἰατρεύεται μετὰ τὸ ἐξοδὸν τοῦ πλοίου καὶ τοῦ φορτίου, ἂν πληγωθῇ μαχόμενος κατὰ τῶν ἐχθρῶν καὶ πειρατῶν.

264. Ἄν ὁ ναύτης, εὐγαίνωντας ἀπὸ τὸ πλοῖον χωρὶς ἄδειαν, πληγωθῇ εἰς τὴν ξηρὰν, τὰ ἐξοδα τῆς ἰατροῦσεως καὶ ζωοτροφίας του εἶναι εἰς βάρος του. Ἐμπορεῖ μάλιστα καὶ νὰ ἀποβληθῇ ἀπὸ τὸν ναύκληρον.

Οἱ μισθοὶ του, εἰς ταύτην τὴν περίσασιν, θέλει τοῦ πληρόνοντος ἀναλόγως μετὰ τὸν καιρὸν ὅπου θέλει ἐδούλευσε.

265. Ἄν τις ναύτης, κατ' ὄν καιρὸν διαρκεῖ τὸ ταξεῖδι, ἀποθάνῃ, εἰ μὲν εἶναι ὑπο-

χρεωμένος με τὸν μῆνα, οἱ μισθοὶ του χρεω-
σοῦνται εἰς τοὺς κληρονόμους του ἕως εἰς τὴν
ἡμέραν τοῦ θανάτου του.

Εἰ δὲ εἶναι ὑποχρεωμένος με τὸ ταξείδι,
εἰ μὲν ἀποθάνῃ εἰς τὸν παγεμὸν ἢ εἰς τὸν λι-
μένα τοῦ φθασίματος χρεωσεῖται τὸ ἡμισ-
τῶν μισθῶν του.

Εἰ δὲ ἀποθάνῃ ἐπιστρέφωντας χρεωσοῦνται
ὀλόκληροι οἱ μισθοὶ του.

Ἄν ὁ ναύτης εἶναι ὑποχρεωμένος με τὸ κέρ-
δος ἢ με τὸν ναῦλον, ὅλον τὸ μερίδιόν το
χρεωσεῖται ἀν ἀποθάνῃ ἀφ' οὗ ἀρχίσῃ τὸ τα-
ξείδι,

Οἱ μισθοὶ τοῦ εἰς ὑπεράσπισιν τοῦ πλοῖου
σκοτωθέντος ναύτου, χρεωσοῦνται ὀλόκληροι
διὰ ὅλον τὸ ταξείδι, ἀν τὸ πλοῖον κατευοδοθῇ.

266. Ὁ εἰς τὸ πλοῖον συλληφθεὶς καὶ αἰχ-
μαλωτισθεὶς ναύτης δὲν ἐμπορεῖ νὰ ζητῇ τι
ποτε ἀπὸ τὸν ναύκληρον, καραβεδοκυρίου
μήτε ναυλωτᾶς, διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ἐξαγο-
ρᾶς του.

(III)

Οὗτος πληρόνεται διὰ τοὺς μισθοὺς του, ἕως εἰς τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἐσυλλήφθη καὶ αἰχμαλωτίσθη.

267. Ἄν ὁ ναύτης ἐσάλθη διὰ θαλάσσης ἢ ξηρᾶς διὰ ὑπηρεσίαν τοῦ πλοίου, καὶ συλληφθεὶς αἰχμαλωτίσθη, ἔχει δικαίωμα νὰ λάβῃ ὅλους τοὺς μισθοὺς του.

Ἐχει ἀκόμη δικαίωμα, ἂν τὸ πλοῖον κατευδοθῇ, νὰ λάβῃ καὶ πλήρωσιν ζημίας διὰ τὴν ἐξαγοράν του.

268. Ἡ πλήρωσις ζημίας χρεωσεῖται ἀπὸ τοὺς καταβροκυρίους, ἂν ὁ ναύτης ἐσάλθη διὰ θαλάσσης ἢ ξηρᾶς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ πλοίου.

Ἡ πλήρωσις ζημίας χρεωσεῖται ἀπὸ τοὺς καταβροκυρίους καὶ ἀπὸ τὸ φορτίον, ἂν ὁ ναύτης ἐσάλθη διὰ θαλάσσης ἢ ξηρᾶς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ πλοίου καὶ τοῦ φορτίου.

269. Ἡ ποσότης τῆς πληρώσεως ζημίας προσδιορίζεται ἐξακόσια φράγκα.

Ἡ παραλαβὴ καὶ ἡ μεταχείρησις αὐτῶν

θέλει γίνονται καθὼς διορίζει ἡ Διοίκησις εἰς τὸ περὶ αἰχμαλώτων ἐξαγορᾶς διάταγμα.

270. Κάθε ναύτης ὅπου ἀποδείχνη ὅτι ἀπεβλήθη χωρὶς νόμιμον αἰτίαν, ἔχει δικαίωμα πληρώσεως ζημίας κατὰ τοῦ ναυκλήρου.

Ἡ πλήρωσις ζημίας προσδιορίζεται εἰς τὸ τρίτον τῶν μισθῶν, ἂν ἀποβλήθῃ πρὶν ἀρχίσῃ τὸ ταξίδι.

Ἡ πλήρωσις ζημίας προσδιορίζεται εἰς ὅλοκλήρους τοὺς μισθοὺς, καὶ εἰς τὰ ἐξοδα τῆς ἐπιστροφῆς, ἂν ἀποβλήθῃ καθ' ὄν καιρὸν διαρκεῖ τὸ ταξίδι.

Ὁ ναύκληρος εἰς οὐδεμίαν τῶν ἄνω περιπτώσεων, δὲν ἐμπορεῖ νὰ ἀναζητήσῃ τὴν ποσότητα τῆς πληρώσεως ζημίας ἀπὸ τοὺς καταβοκυρίους.

Δὲν χρεωσεῖται οὐδεμία πλήρωσις ζημίας, ἂν ὁ ναύτης ἀποβλήθῃ πρὶν κλεισθῇ ὁ κατάλογος τῶν ναύτων.

Εἰς οὐδεμίαν περίστασιν ὁ ναύκληρος δὲν

ἐμπορεῖ νὰ ἀποβάλλῃ ἓνα ναύτην εἰς τοὺς ξέ-
νους τόπους.

271. Τὸ πλοῖον καὶ ὁ ναῦλος ἐγγυοῦνται
εἰδικῶς τοὺς μισθοὺς τῶν ναύτων.

272. Ὅλαι αἱ περὶ μισθῶν, ἰατρούσεων,
καὶ ἐξαγοραῶς τῶν ναυτῶν διατάξεις εἶναι κοιναὶ
εἰς πάντ' ἄνθρωπον τοῦ πλοίου.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΕΚΤΗ.

Περὶ Ναυλωτικῶν συμβιβασμῶν.

273. ΚΑΘΕ συνθήκη διὰ μίσθωμα τινος
πλοίου, ὀνομαζομένη Συμφωνητικὸν, ἢ ναύ-
λωμα, πρέπει νὰ γίνεταί ἔγγραφος.

Φανερόναι,

Τὸ ὄνομα καὶ τὸ χωρητικὸν τοῦ πλοίου,

Τὸ ὄνομα τοῦ ναυκλήρου,

Τὰ ὀνόματα τοῦ ναυλόγοντος καὶ τοῦ ναυ-
λωτοῦ,

Τὸν συμφωνηθέντα τόπον καὶ καιρὸν διὰ
τὴν φόρτωσιν καὶ ξεφόρτωσιν,

Τὴν τιμὴν τοῦ ναύλου,
Ἄν τὸ ναύλωμα εἶναι ὀλικὸν ἢ μερικόν,
Τὴν συμφωνηθεῖσαν πλήρωσιν ζημίας, ἂν
τύχη ἀργοπορία.

274. Ἄν ὁ καιρὸς τῆς φορτώσεως καὶ τῆς
ξεφορτώσεως τοῦ πλοίου δὲν εἶναι προσδιο-
ρισμένος ἀπὸ τὰς συνθήκας τῶν μερῶν, κανο-
νίζεται ἀπὸ τὴν συνήθειαν τῶν τόπων.

275. Ἄν τὸ πλοῖον εἶναι ναυλωμένον με-
τὸν μῆνα, καὶ ἂν δὲν εἶναι ἐναντία συνθήκη,
ὁ ναύλος τρέχει ἀπὸ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν τὸ
πλοῖον ἔκαμε πανία.

276. Ἄν, πρὶν μισεύσῃ τὸ πλοῖον, εἶναι
ἐμπόδις ἐμπορίου μετὸν τόπον, διὰ τὸν
ὁποῖον εἶναι διορισμένον, αἱ συνθήκαι διαλύον-
ται μετὸ ἀζημιώτων καὶ τῶν δύο μερῶν.

Ὁ φορτωτὴς εἶναι ὑπόχρεος διὰ τὰ ἐξόδα
τῆς φορτώσεως καὶ τῆς ξεφορτώσεως τῶν
πραγματειῶν του.

277. Ἄν εἶναι ἀνωτέρα δύναμις ὁποῦ προσ-
καίρως μόνον ἐμποδίζει τὸ εὐγαλμα τοῦ πλοίου,

αί συνθῆκαι σώζονται, καὶ ἡ ἀργοπορία δὲν φέρει ζημίας-τόκους εἰς κανὲν τῶν μερῶν.

Σώζονται ὡσαύτως, καὶ μήτε αὔξησις ναύλου εἰσχωρεῖ, ἂν ἡ ἀνωτέρα δύναμις ἐπέλθῃ καθ' ὃν καιρὸν διαρκεῖ τὸ ταξειίδι.

278. Ὁ φορτωτῆς ἐμπορεῖ, καθ' ὃν καιρὸν τὸ πλοῖον εἶναι κρατημένον, νὰ ξεφορτώσῃ μὲ τὰ ἔξοδά του τὰς πραγματείας του, ἐπὶ συμφωνίᾳ νὰ τὰς ξαναφορτώσῃ, ἢ νὰ πληρώσῃ ζημίαν εἰς τὸν ναύκληρον.

279. Ἄν ὁ λιμὴν, διὰ τὸν ὁποῖον τὸ πλοῖον εἶναι διορισμένον, εἶναι πολιορκημένος, ὁ ναύκληρος εἶναι ὑπόχρεος, ἂν δὲν ἔχῃ ἐναντίας πρὸς αὐτὸν, νὰ ὑπάγῃ εἰς ἓνα τῶν συμμωτινῶν λιμένων τῆς αὐτῆς Δυνάμεως, ὅπου θέλει τοῦ εἶναι συγχωρημένον τὸ ἄραγμα.

280. Τὸ πλοῖον, ὅλα τὰ σκεύη του, ὁ ναῦλος καὶ αἱ φορτωμέναι πραγματεῖαι ἐγγυοῦνται ἀμοιβαίως διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν συμβιδασμῶν τῶν μερῶν.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΕΒΔΟΜΗ.

Περὶ τοῦ φορτωτικοῦ Γράμματος.

281. Τὸ φορτωτικὸν πρέπει νὰ ἐκφράζη τὴν φύσιν καὶ τὴν ποσότητα, καθὼς καὶ τὰ εἶδη ἢ ποιότητος τῶν μετακομισέων πραγματειῶν.

Φανερόναι

Τὸ ὄνομα τοῦ φορτωτοῦ,

Τὸ ὄνομα καὶ τὴν ὀνομασίαν ἐκείνου, πρὸς ὃν γίνεται ἡ ἀποστολή,

Τὸ ὄνομα καὶ τὸ οἰκητήριον τοῦ ναυκλήρου,

Τὸ ὄνομα καὶ τὸ χωρητικὸν τοῦ πλοίου,

Τὸν τόπον τοῦ μισεύματος καὶ τὸν τοῦ προσδιορισμοῦ.

Φανερόναι

Τὴν τιμὴν τοῦ ναύλου.

Παρεμφαίνει εἰς τὸ περιθώριον τὰ χαρακτηριστικὰ καὶ ἀριθμοὺς τῶν μετακομισέων ἐπιδησμάτων.

Τὸ φορτωτικὸν ἔμπορεῖ νὰ εἶναι εἰς ἐπιτα-
γὴν, ἢ εἰς τὸν ἐπιφερτὴν, ἢ εἰς ὀνοματισμένον
ὑποκείμενον.

282. Κάθε φορτωτικὸν γίνεται εἰς τέσ-
σαρα τοῦλάχισον πρωτότυπα.

Ἐν διὰ τὸν φορτωτὴν,

Ἐν δι' ἐκεῖνον πρὸς ὃν ἀποσέλλονται αἱ
πραγματεῖαι,

Ἐν διὰ τὸν ναύκληρον,

Ἐν διὰ τὸν ἐφοπλιστὴν τοῦ πλοίου.

Τὰ τέσσαρα πρωτότυπα ὑπογράφονται ἀπὸ
τὸν φορτωτὴν, καὶ ἀπὸ τὸν ναύκληρον, εἰς τὰς
εἴκοσι τέσσαρας ὥρας μετὰ τὴν φόρτωσιν.

Ὁ φορτωτὴς εἶναι ὑπόχρεος νὰ ἐγχειρίσῃ
εἰς τὸν ναύκληρον, εἰς τὴν αὐτὴν διορίαν, τὰ
ἐξοφλητικὰ τῶν φορτωθεισῶν πραγματειῶν.

283. Ἄν τὸ φορτωτικὸν γένη, ὡς ἄνω
διετάχθη, ἔχει κῆρος μεταξὺ τῶν τοῦ φορτίου
μετεχόντων μερῶν, καὶ μεταξὺ τούτων καὶ
τῶν ἀσφαλιστῶν.

284. Ἄν εἶναι διαφορὰ εἰς τὰ φορτωτικὰ

ένος καί τοῦ αὐτοῦ φορτίου , ἐκεῖνο ὅπου εὐ-
ρίσκεται εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ναυκλήρου ἔχει τὸ
κῦρος , ἂν εἶναι γεμισμένον ἀπὸ τὴν χεῖρα τοῦ
φορτωτοῦ , ἢ ἀπὸ τὴν τοῦ ἐπιταττομένου του ,
καὶ ἐκεῖνο ὅπου παρῤῥησιάζεται ἀπὸ τὸν φορ-
τωτὴν ἢ ἀπὸ τὸν παρακαταθηκάριον του ἔχει
τὸ κῦρος , ἂν εἶναι γεμισμένον ἀπὸ τὴν χεῖρα
τοῦ ναυκλήρου .

285. Κάθε ἐπιταττόμενος ἢ παρακατα-
θηκάριος , ὅπου θέλει ἔλαβε τὰς εἰς τὰ φορ-
τωτικά ἢ συμφωνητικά σημειουμένας πραγμα-
τείας , θέλει εἶναι ὑπόχρεος νὰ δώσῃ ἀπόδειξιν
εἰς τὸν ναύκληρον , ὅπου θέλει τοῦ ζητεῖ ,
ὑπὸ ποινὴν κάθε ἐξόδων , ζημιῶν-τόκων ,
ἀκόμη καὶ τῶν τῆς ἀργοπορίας .

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΟΓΔΟΗ.

Περὶ τοῦ Ναύλου.

286. Ἡ ΤΙΜὴ τοῦ μισθοῦ ἑνὸς καραββίου
ἢ ἄλλου πλοίου θαλασσίου ὀνομάζεται Ναῦλος.

Κανονίζεται ἀπὸ τοὺς συμβιβασμοὺς τῶν μερῶν.

Ἀποδείχεται ἀπὸ τὸ συμφωνητικὸν ἢ φορτωτικόν.

Γίνεται διὰ τὴν ὁλότητα ἢ διὰ μέρος τοῦ πλοίου, διὰ ἓν ὁλόκληρον ταξείδι, ἢ διὰ περιορισμένον καιρὸν, μὲ τὸ δισχίλιον, μὲ τὸ κεντηνάρι, ἢ μὲ ξεκοπὴν ἢ σύναγμα σημειουμένης τῆς χωρητικότητος τοῦ πλοίου.

287. Ἄν τὸ πλοῖον εἶναι μισθωμένον ὁλόκληρον, καὶ ὁ ναυλωτῆς δὲν τῷ δώσει ὅλον τὸ φορτίον του, ὁ ναύκληρος δὲν ἐμπορεῖ νὰ λάβῃ ἄλλας πραγματείας χωρὶς τὴν συγκατάνευσιν τοῦ ναυλωτοῦ.

Ὁ ναυλωτῆς λαμβάνει τὸν ναῦλον τῶν πραγματειῶν ὅπου ἀποπληροῦν τὸ φορτίον τοῦ πλοίου, ὅπου ἐναύλωσεν ὁλόκληρον.

288. Ὁ ναυλωτῆς, ὅστις δὲν ἐφόρτωσεν ὕσας πραγματείας διαλαμβάνει τὸ συμφωνητικόν, εἶναι ὑπόχρεος νὰ πληρώσῃ τὸν ναῦλον

ολόκληρον, καὶ διὰ ὅλον τὸ φορτίον, διὰ τὸ ὁποῖον ὑπεχρεώθη.

Ἄν φορτώσῃ περισσοτέρας, πληρόνει τὸν ναῦλον τοῦ περισσεύοντος κατὰ τὴν εἰς τὸ συμφωνητικὸν σημειουμένην τιμὴν.

Ἄν δὲ ὁ ναυλωτὴς, χωρὶς νὰ ἐφόρτωσε τίποτε, γαλάσῃ τὸ ταξείδι πρὸ τοῦ μισεύματος, θέλει πληρόνει, διὰ πλήρωσιν ζημίας, εἰς τὸν ναύκληρον, τὸ ἥμισυ τοῦ κατὰ τὸ συμφωνητικὸν ναύλου, συμβιβασθέντος διὰ τὴν ὁλότητα τοῦ φορτίου ὅπου ἔπρεπε νὰ κάμῃ.

Ἄν ὁ ναύκληρος ἔλαβεν ἓν μέρος τοῦ φορτίου του, καὶ μισεύσῃ μὲ ὄχι σωστὸν φορτίον, ὁ ναῦλος χρεωσθεῖται ὁλόκληρος εἰς τὸν ναύκληρον.

289. Ὁ ναύκληρος, ὅστις ἐδήλωσε τὸ πλοῖον χωρητικώτερον ἢ ὅσον εἶναι, εἶναι ὑπόχρεος διὰ τὰς ζημίας-τόκους πρὸς τὸν ναυλωτὴν.

290. Δὲν ὑπολαμβάνεται λάθος εἰς τὴν ὀνήωσιν τῆς χωρητικότητος ἐνὸς πλοίου, ἂν τὸ λάθος ὀνὲν ὑπερβαίνῃ ἐν τεσσαρακοσὸν, ἢ ἂν

ἡ δήλωσις εἶναι σύμφωνος μὲ τὸ καταμετρή-
σεως μαρτυρικών.

291. Ἄν τὸ πλοῖον εἶναι φορτωμένον μὲ
σύναγμα εἴτε μὲ τὸ κεντηνάρι, εἴτε μὲ τὸ δις-
χίλιον, ἢ μὲ ξεκοπήν, ὁ φορτωτῆς ἐμπορεῖ νὰ
λάβῃ ὀπίσω τὰς πραγματείας του, πρὶν μι-
σεύσῃ τὸ πλοῖον, πληρόνωντας τὸν ἥμισθον
ναύλον.

Θέλει εἶναι ἀλλ' οὖν εἰς βάρος του καὶ τὰ
ἔξοδα τῆς φορτώσεως, ξεφορτώσεως, καὶ ξα-
ναφορτώσεως τῶν ἄλλων πραγματειῶν, ὅπου
ἤθελε χρειασθῆ νὰ μετατοπισθῶν, ἀκόμη
καὶ τὰ ἔξοδα τῆς ἀργοπορίας.

292. Ὁ ναύκληρος ἐμπορεῖ νὰ εὐγάνῃ εἰς
τὴν ξηράν, εἰς τὸν τόπον τῆς φορτώσεως,
ὅσας πραγματείας εὖρη φορτωμένας εἰς τὸ
πλοῖόν του, ἂν δὲν τῷ ἐδηλώθησαν, ἢ νὰ
λαμβάνῃ δι' αὐτάς τὸν ναύλον εἰς τὴν ὑψηλο-
τέραν τιμὴν, ὅπου θέλει πληρωθῆ εἰς τὸν
ἴδιον τόπον διὰ τὰς πραγματείας τῆς αὐτῆς
φύσεως.

293. Ο φορτωτής όπου λαμβάνει όπίσω τὰς πραγματείας του έπάγω εις τὸ ταξειίδι, εἶναι ύπόχρεος νά πληρόνη τὸν ναῦλον όλόκληρον, καί ὅλα τὰ μετατοπισμοῦ έξοδα προξενηθέντα ἀπὸ τὴν ξεφόρτωσιν. Ἄν αἱ πραγματεῖαι λαμβάνωνται όπίσω έξ αἰτίας ἢ σφάλμα τοῦ ναυκλήρου, οὔτος ἀποκρίνεται ὅλα τὰ έξοδα.

294. Ἄν τὸ πλοῖον κρατηθῆ εις τὸ μίσευμα, καθ' ὃν καιρὸν εἶναι εις τὸν δρόμον, ἢ εις τὸν τόπον τῆς ξεφορτώσεώς του, έξ αἰτίας τοῦ ναυλωτοῦ, τὰ έξοδα τῆς ἀργοπορίας χρεωσοῦνται ἀπὸ τὸν ναυλωτὴν.

Ἄν τὸ πλοῖον, ναυλωθὲν διὰ τὸν παγεμὸν καί γυρισμὸν, ἐπιστρέψῃ χωρὶς φορτίου, ἢ μὲ ἀτελὲς φορτίου, ὁ ναῦλος χρεωσεῖται όλόκληρος εις τὸν ναύκληρον ἀκόμη καί ὁ τόκος τῆς ἀργοπορίας.

295. Ο ναύκληρος εἶναι ύπόχρεος διὰ ζημίας-τόκους πρὸς τὸν ναυλωτὴν, ἂν, έξ αἰτίας του, τὸ πλοῖον ἐκρατήθῃ, ἢ ἀργοπόρησεν

εἰς τὸν μισευμὸν, καὶ ὃν καιρὸν εἶναι εἰς τὸν δρόμον, ἢ εἰς τὸν τόπον τῆς ξεφορτώσεώς του.

Αὗται αἱ ζημίαι-τόκοι κανονίζονται ἀπὸ ἐμπείρους.

296. Ἄν ὁ ναύκληρος εἶναι ἀναγκασμένος νὰ βάλῃ νὰ διορθώσουν τὸ πλοῖον, καὶ ὃν καιρὸν εἶναι εἰς τὸ ταξίδι, ὁ ναυλωτῆς εἶναι ὑπόχρεος νὰ προσμένῃ, ἢ νὰ πληρόνη τὸν ναῦλον ὀκόκληρον.

Ἄν τὸ πλοῖον δὲν ἐμπορῇ νὰ διορθωθῇ, ὁ ναύκληρος εἶναι ὑπόχρεος νὰ ναυλόνη ἄλλο.

Ἄν ὁ ναύκληρος δὲν ἐμπόρεσε νὰ ναυλόσῃ ἄλλο πλοῖον, ὁ ναῦλος δὲν χρεωστῆται εἰ μὴ κατ' ἀναλογίαν τοῦ ταξειδίου ὅπου ἔκαμε.

297. Ὁ ναύκληρος χάνει τὸν ναῦλόν του, καὶ ἀποκρίνεται διὰ τὰς ζημίας-τόκους τοῦ ναυλωτοῦ, ἂν οὗτος ἀποδείξῃ ὅτι, ὅταν τὸ πλοῖον ἔκαμε πανία, δὲν ἦτον ἐπιδεκτικὸν θαλασσοπλοΐας.

Ἡ ἀπόδειξις εἶναι προσδεκτὴ μὲ ὅλα καὶ

έναντίον εἰς τὰ ἐρευνητικά μαρτυρικά εἰς τὸν μισευμόν.

298. Ὁ ναῦλος χρεωθεῖται διὰ τὰς πραγματείας, ὅπου ὁ ναύκληρος ἠναγκάσθη νὰ πωλήσῃ διὰ νὰ κάμῃ ζωοτροφίας, διόρθωμα, καὶ ἄλλας ἀναγκαίας χρείας τοῦ πλοίου, βασιῶντας λογαριασμόν διὰ τὸ ἄξιμά των εἰς τὴν τιμὴν, καθ' ἣν αἱ λοιπαὶ ἢ ἄλλη παρομοία τῆς αὐτῆς ποιότητος πραγματεία θέλει ἐπωλήθη εἰς τὸν τόπον τῆς ξεφορτώσεως, ἂν τὸ πλοῖον κατευοδοθῇ.

Ἄν τὸ πλοῖον χαθῇ, ὁ ναύκληρος θέλει βασιᾶ λογαριασμόν διὰ τὰς πραγματείας καθὼς θέλει τὰ ἐπώλησε, ἀφαιρῶντας ὡσαύτως τὸν εἰς τὰ φορτωτικά σημειωμένον ναῦλον.

299. Ἄν ἐπισυμβῇ ἐμπόδισις ἐμπορίου μὲ τὸν τόπον, διὰ τὸν ὁποῖον τὸ πλοῖον εἶναι εἰς τὸν δρόμον, καὶ ἀναγκασθῇ νὰ ἐπιστρέψῃ μὲ τὸ φορτίον του, δὲν χρεωθεῖται εἰς τὸν ναύκληρον, εἰ μὴ ὁ ναῦλος τοῦ παγεμοῦ,

μέ ὄλον ὅπου τὸ καράβι ἐναυλώθη διὰ τὸν παγεμὸν καὶ γυρισμὸν.

300. Ἄν τὸ πλοῖον κρατηθῇ εἰς τὸν δρόμον τοῦ ταξειδίου του διὰ προσαγῆς τινος Δυναμέως,

Δὲν χρεωσεῖται κανένας ναῦλος διὰ τὸν καιρὸν τῆς κρατήσεώς του, ἂν τὸ πλοῖον εἶναι ναυλωμένον μὲ τὸν μῆνα· μήτε αὔξεις ναύλου, ἂν εἶναι ναυλωμένον μὲ τὸ ταξειδί.

Ἡ τροφή καὶ οἱ μισθοὶ τῶν ναυτῶν, καθ' ὃν καιρὸν εἶναι κρατημένον τὸ πλοῖον, ὑπολαμβάνονται θαλασσοζημίαι.

301. Ὁ ναύκληρος πληρόνεται διὰ τὸν ναῦλον τῶν πραγματειῶν, ὅπου ἐρρίφθησαν εἰς τὴν θάλασσαν διὰ τὴν κοινὴν σωτηρίαν, εἰς βάρος συνεισφορᾶς.

302. Δὲν χρεωσεῖται κανένας ναῦλος διὰ τὰς πραγματείας ὅπου ἐχάθησαν ἀπὸ ναυάγιου ἢ κάθισμα εἰς τὴν ξηρὰν, ἀρπάχθησαν ἀπὸ πειράτας, ἢ αἰχμαλωτίσθησαν ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς.

Ο ναύκληρος είναι υπόχρεος να επιστρέφῃ τὸν ναῦλον, ὅπου θέλει τῷ ἐδόθη ἔμπρὸς, ἂν δὲν εἶναι ἐναντία συνθήκη.

303. Ἄν τὸ πλοῖον καὶ αἱ πραγματεῖαι ἐξαγορασθῶν, ἢ ἂν αἱ πραγματεῖαι διασωθῶν ἀπὸ τὸ ναυάγιον, ὁ ναύκληρος πληρώνεται διὰ τὸν ναῦλον ἕως εἰς τὸν τόπον τῆς αἰχμαλωσίας ἢ τοῦ ναυαγίου.

Πληρώνεται διὰ ὅλον τὸν ναῦλον συνεισφέρων εἰς τὴν ἐξαγοράν, ἂν φέρῃ τὰς πραγματείας εἰς τὸν τόπον τοῦ διορισμοῦ των.

304. Ἡ συνεισφορά διὰ τὴν ἐξαγοράν γίνεται ἐπάνω εἰς τὴν τρέχουσαν τιμὴν τῶν πραγματειῶν εἰς τὸν τόπον τῆς ξεφορτώσεως, ἀφαιρουμένων τῶν ἐξόδων, καὶ ἐπάνω εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ πλοίου καὶ τοῦ ναύλου.

Οἱ μισθοὶ τῶν ναυτῶν δὲν ἐμβαίνουν εἰς συνεισφοράν.

305. Ἄν ὁ παρακαταθηκάριος δὲν θέλει ναὶ παραλάβῃ τὰς πραγματείας, ὁ ναύκληρος ἔμπορεῖ, μὲ ἄδειαν τοῦ κριτηρίου, ναὶ πωλήσῃ

ἐξ αὐτῶν διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ναύλου του, καὶ νὰ κάμῃ νὰ ἐπιταχθῇ ἢ ἀπόθεσις τοῦ περισσεύματος.

Ἄν τὰ ἀπὸ τῶν πραγματειῶν χρήματα δὲν ἀρκοῦν, συντηρεῖ τὸ δικαίωμά του κατὰ τοῦ φορτωτοῦ.

306. Ὁ ναύκληρος δὲν ἐμπορεῖ νὰ κρατῇ τὰς πραγματείας εἰς τὸ πλοῖόν του, διὰ τὴν μὴ πληρωμὴν τοῦ ναύλου του.

Ἐμπορεῖ εἰς τὸν καιρὸν τῆς ξεφορτώσεως νὰ ζητήσῃ τὴν ἀπόθεσιν εἰς τρίτα χέρια ἕως εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ναύλου του.

307. Ὁ ναύκληρος προτιμᾶται, διὰ τὸν ναῦλόν του, ἐπάνω εἰς τὰς πραγματείας τοῦ φορτίου του, διὰ δεκαπέντε ἡμέρας μετὰ τὴν ἐγχείρισίν των, ἂν αὐταὶ δὲν ἀπέρασαν εἰς τρίτα χέρια.

308. Ἄν, πρὶν περάσουν αἱ δεκαπέντε ἡμέραι, οἱ φορτωταὶ, ἢ οἱ ἀναζητοῦντες κάμουν σάσις, ὁ ναύκληρος ἔχει προνόμιον ἐπάνω εἰς ὅλους τοὺς δανεισὰς διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ

ναύλουτου, καὶ τῶν θαλασσοζημιῶν ὅπου τῷ
χρεωσοῦνται.

309. Εἰς κάμμίαν περίσασιν ὁ φορτωτῆς
δὲν ἐμπορεῖ νὰ ζητῆ ὀλιγόσευσιν ἐπάνω εἰς
τὴν τιμὴν τοῦ ναύλου.

310. Ὁ φορτωτῆς δὲν ἐμπορεῖ νὰ ἀπαφίνη
διὰ τὸν ναῦλον τὰς πραγματείας ὅπου ἐξέπεσαν
κατὰ τὴν τιμὴν, ἢ ἐχάλασαν ἀπὸ ἰδίαν των
ἀχρειότητα, ἢ ἀπὸ τυχηρὰν περίσασιν.

Ἄν ὁμως βουτζία περιέχοντα κρασί, λάδι,
μέλι καὶ ἄλλα ῥευσά, ἔτρεξαν τόσον, ὥσε νὰ
εἶναι ἄθεια, ἢ σχεδὸν ἄθεια, ταῦτα τὰ βουτζία
ἐμποροῦν νὰ ἀπαφεθοῦν διὰ τὸν ναῦλον.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΕΝΝΑΤΗ.

Περὶ τῶν μὲ θαλάσσιον τόκον συμφωνητικῶν.

311. Τὸ μὲ θαλάσσιον τόκον συμφωνη-
τικὸν γίνεται ἐμπρὸς εἰς ταχυγράφους ἢ ὑπὸ
ιδιωτικῆς ὑπογραφῆς.

Φανερόναι

Τὸ δανεισθὲν κεφάλαιον, καὶ τὴν συμφωνηθεῖσαν διὰ θαλάσσιον τόκον ποσότητα,

Τὰ εἰδήσματα, ἐπάνω εἰς τὰ ὅποια τὸ δάνειον ζηρίζεται,

Τὸ ὄνομα τοῦ πλοίου καὶ τοῦ ναυκλήρου,

Τὰ ὀνόματα τοῦ δανείζοντος καὶ τοῦ δανειζομένου,

Ἄν τὸ δάνειον γίνεται διὰ ἓν ταξείδι,

Διὰ ποῖον ταξείδι καὶ διὰ ποῖον καιρὸν,

Τὴν ἐποχὴν τῆς πληρωμῆς.

312. Κάθε δανειστῆς μὲ θαλάσσιον τόκον, εἰς μὲν τὴν Γαλλίαν, εἶναι ὑπόχρεος νὰ βάλλῃ νὰ ἐγγράφηται τὸ συμφωνητικὸν τοῦ εἰς τὴν καγκελλαρίαν τοῦ ἐμπορικοῦ κριτηρίου, εἰς τὰς δέκα ἡμέρας μετὰ τὴν χρονίαν του, ὑπὸ ποιῶν τοῦ νὰ χάνῃ τὸ προνόμιόν του.

Εἰ δὲ τὸ συμφωνητικὸν ἔγινεν εἰς ξένους τόπους, εἶναι ὑπόχρεος νὰ ἐκτελέσῃ ὅσα διορίζει τὸ 234 ἄρθρον.

313. Κάθε δανειστικὸν μὲ θαλάσσιον τό-

κον ἔμπορεῖ νὰ πραγματευθῇ μὲ τὸ μέσον τῆς ὀπισθογραφῆς, ἂν εἶναι εἰς ἐπιταγήν.

Εἰς ταύτην τὴν περίεσιν, ἡ πραγματεύσεις τούτου τοῦ δανειστικοῦ ἔχει τὰ αὐτὰ προνόμια, καὶ παράγει τὰ αὐτὰ δικαιώματα ὡς πρὸς τὴν ἐγγύητιν, καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ ἐμπορικά ἀνταλλαγματικά.

314. Ἡ πληρωμῆς ἐγγύησις δὲν ἐκτείνεται εἰς τὸν θαλάσσιον τόκον, ἔξω ἂν τὸ ἐναντίον ἐσυμφωνήθῃ ῥητῶς.

315. Τὰ μὲ. θαλάσσιον τόκον δάνεια ἐμποροῦν νὰ ἐμδαίνου.

Ἐπάνω εἰς τὸ σῶμα καὶ τρόπιν τοῦ πλοίου,

Ἐπάνω εἰς τὰ σκεύη του,

Ἐπάνω εἰς τὸ πλήρωμα καὶ ζωοτροφίας,

Ἐπάνω εἰς τὸ φορτίον,

Ἐπάνω εἰς τὴν ὁλότητα τούτων τῶν εἰρησμάτων ὅλων ὁμοῦ, ἢ ἐπάνω εἰς ἓν μέρος προσδιορισμένον ἐκάστου τούτων.

316. Κάθε δάνειον μὲ θαλάσσιον τόκον, γενόμενον διὰ ποσότητα ὑπερβαίνουσαν τὸ

ἄξιμα τῶν εἰδημάτων, ἐπάνω εἰς τὰ ὅποια
σηρίζεται, ἔμπορεῖ μὲ ζήτησιν τοῦ δανεισοῦ,
να δηλοῦται ἄκυρον, ἂν ἀποδειχθῇ, ὅτι εἶναι
δόλος ἀπὸ μέρους τοῦ δανειζομένου.

317. Ἄν δὲν εἶναι δόλος, τὸ συμφωνητικὸν
ἔχει τὸ κῦρος ἕως εἰς τὸ ἄξιμα τῶν διὰ τὸ
δάνειον προσδιοριζομένων εἰδημάτων, κατὰ
τὴν γενομένην ἢ συμφωνημένην ζετίμησιν.

Τὸ περισσεῦον τῆς δανεισθείσης ποσότητος
πληρόνεται μὲ τὸν συνειθισμένον τῆς πόλεως
τόκον.

318. Κάθε δάνειον ἐπάνω εἰς τὸν μέλ-
λοντα ναῦλον τοῦ πλοίου καὶ ἐπάνω εἰς τὸ
ἀπὸ τὰς πραγματείας ἐλπιζόμενον κέρδος,
εἶναι ἐμποδισμένον.

Εἰς ταύτην τὴν περίσασιν, ὁ δανειστής δὲν
ἔχει δικαίωμα εἰ μὴ τοῦ ναὶ πληρωθῇ τὸ κε-
φαλαιον χωρὶς τινος τόκου.

319. Κανένα δάνειον μὲ θαλάσσιον τόκον
δὲν ἔμπορεῖ ναὶ γένη εἰς τοὺς ναύτας ἢ θαλασ-

σίους ἀνθρώπους ἐπάνω εἰς τοὺς μισθοὺς τῶν ἡ ταξείδια.

320. Τὸ πλοῖον, τὰ σκεύη, τὸ ἐφόπλισμα, καὶ αἱ ζωοτροφίαι, ὡς καὶ ὁ ἐπαρμένος ναῦλος ἐμβαίνουν μὲ προνόμιον εἰς τὸ κεφάλαιον καὶ τόκους τῶν χρημάτων, ὅπου μὲ θαλάσσιον τόκον ἐδόθησαν ἐπάνω εἰς τὸ σῶμα καὶ τρόπον τοῦ πλοίου.

Τὸ φορτίον ἐμβαίνει ὡσαύτως εἰς τὸ κεφάλαιον καὶ τόκους τῶν χρημάτων, ὅπου μὲ θαλάσσιον τόκον ἐδόθησαν ἐπάνω εἰς τὸ φορτίον.

Ἄν τὸ δάνειον ἔγινεν ἐπάνω εἰς ἓν χωριστὸν εἶδημα τοῦ πλοίου ἢ τοῦ φορτίου, τὸ προνόμιον δὲν ἔχει χώραν εἰ μὴ ἐπὶ τὸ εἶδημα, καὶ ἀναλόγως μὲ τὴν εἰς τὸ δάνειον ἐμβαίνουσαν ποσότητα.

321. Ἐν δάνειον μὲ θαλάσσιον τόκον καμωμένον ἀπὸ τὸν ναύκληρον εἰς τὸν τόπον τῆς κατοικίας τῶν карабβοκυρίων, χωρὶς ἀξιοπι-

· σόν των ἄδειαν, ἢ μεσολάβησίν των εἰς τὸ συμφωνητικόν, δὲν δίδει δικαίωμα καὶ προνόμιον εἰ μὴ ἐπάνω εἰς τὸ μερίδιον ὅπου ὁ ναύκληρος ἐμπορεῖ νὰ ἔχη εἰς τὸ πλοῖον καὶ εἰς τὸν ναῦλον.

322. Ἐμβαίνουν εἰς τὰς ποσότητας, ὅπου ἔδανείσθησαν, ἀκόμη καὶ εἰς τὸν τόπον τῶν συμμετόχων, διὰ διόρθωμα καὶ ζωοτροφίας, τὰ μέρη καὶ μερίδια τῶν карабβοκυρίων, ὅπου δὲν ἠθέλεν ἔδωκαν τὸ ἀνάλογόν των διὰ νὰ διορθωθῇ τὸ πλοῖον, εἰς τὰς εἴκοσι τέσσαρας ὥρας μετὰ τὴν εἰς αὐτοὺς γενομένην προσκάλεισιν.

323. Ὅσα δάνεια γένουν διὰ τὸ τελευταῖον ταξίδι τοῦ πλοίου πληρόνεται κατὰ προτίμησιν προτιότερα ἀπὸ τὰς διὰ προηγουμένον ταξίδι δανεισθείσας ποσότητας, ἅς φανερωθῶν κῶλα ὅτι ἀφέθησαν διὰ ἐξακολούθησιν ἢ ἀνανέωσιν.

Αἱ ποσότητες ὅπου ἔδανείσθησαν καθ' ὄν καιρὸν γίνεται τὸ ταξίδι προτιμοῦνται ἀπὸ

ἐκείνας ὅπου ἤθελε ἐδανείσθησαν πρὶν μισεύσῃ τὸ πλοῖον, καὶ ἂν ἔγιναν πολλὰ δανείσματα εἰς τὸ ἴδιον ταξείδι, τὸ τελευταῖον δάνειον, θέλει προτιμᾶται πάντοτε ἀπὸ τὸ προηγουμένον του.

324. Ὁ μὲν θαλάσσιον τόκον δανειστῆς ἐπάνω εἰς πραγματείας ὅπου ἐφορτώθησαν εἰς πλοῖον ὠνοματισμένον εἰς τὸ συμφωνητικόν, δὲν ἔχει ἐπάνω του τὸν χαμὸν τῶν πραγματειῶν, ἀκόμη καὶ ἀπὸ τύχην θαλάσσης, ἂν αὐταὶ ἐφορτώθησαν εἰς ἄλλο πλοῖον, ἔξω ἂν ἀποδειχθῇ νομίμως, ὅτι αὕτη ἡ φόρτωσις ἐπροξενήθη ἀπὸ Ἀνωτέραν δύναμιν.

325. Ἄν τὰ εἰδήματα, ἐπάνω εἰς τὰ ὅποια ἔγινε τὸ μὲν θαλάσσιον τόκον δάνειον, ἐχάθησαν μὲ τὴν ὀλότητα, καὶ ὁ χαμὸς νὰ ἀκολουθήσῃ ἀπὸ τυχηρὰν περίσασιν, εἰς τὸν καιρὸν καὶ τόπον τῶν τυχηρῶν συναυτημάτων, ἢ δανεισθεῖσα ποσότης δὲν ἐμπορεῖ νὰ ἀναζητηθῇ.

326. Ἡ φύρα, ὀλιγόσευσις καὶ χαμὸς,

όπου ακολουθούν από την ιδίαν άχρειότητα του πράγματος, και αί ζημίαι όπου έπροξενήθησαν έξ αίτίας του δανειζομένου, δεν είναι είς βάρος του δανεισού.

327. Αν ακολουθήση ναυάγιον, ή πληρωμή των ποσοτήτων όπου έδανείσθησαν με θαλάσσιον τόκον ανάγεται είς τó άξισμα των διασωθέντων και είς τó συμφωνητικόν έμβαιόντων είδησμάτων, αφαιρεθέντων των διασωσικων έξόδων.

328. Αν ó καιρός των τυχηρών συναντημάτων δεν προσδιορίζεται από τó συμφωνητικόν, τρέχει ώς πρós τó πλοϊον, σκεύη του, έφοπλισμα, και ζωοτροφίας, από την ήμέραν καθ' ήν τó πλοϊον έκαμε πανία, έως είς την ήμέραν καθ' ήν έρρίφθη ή άγκυρα ή έδέθη είς τόν λιμένα ή τόπον του προσδιορισμού του.

Ως πρós δε τας πραγματείας, ó καιρός των τυχηρών συναντημάτων, τρέχει από την ήμέραν καθ' ήν έφορτώθησαν είς τó πλοϊον, ή είς τά φορτηγά πλοιάρια διά να φερθούν είς

τὸ πλοῖον ἕως εἰς τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἐγχειρίσθησαν εὐς τὴν ξηράν.

329. Ἐκεῖνος ὁποῦ δανεῖζεται μὲ θαλάσσιον τόκον ἐπάνω εἰς τὰς πραγματείας, δὲν ἐλευθερόνεται ἀπὸ τὸν χαμὸν τοῦ πλοίου καὶ τοῦ φορτίου, ἂν δὲν ἀποδείξῃ, ὅτι εὐρίσκοντο διὰ λογαριασμόν του εἰδήσματα ὁποῦ ἄξιζαν ὅσα ἐδανείσθη.

330. Οἱ μὲ θαλάσσιον τόκον δανεῖσαι συνεχίζουν πρὸς ὄφελος τῶν δανειζομένων, εἰς τὰς κοινὰς θαλασσοζημίας.

Αἱ ἀπλαῖ θαλασσοζημίας εἶναι καὶ αὗται εἰς βάρος τῶν δανεισῶν, ἂν δὲν εἶναι ἐναντία συνθήκη.

331. Ἄν ὑπάρχη συμφωνητικὸν μὲ θαλάσσιον τόκον, καὶ ἀσφάλεια ἐπάνω εἰς τὸ ἴδιον πλοῖον, ἢ ἐπὶ τὸ ἴδιον φορτίον, τὸ προκύπτον τῶν ἀπὸ τὸ ναυάγιον διασωθέντων εἰδησμάτων μοιράζεται μεταξὺ τοῦ μὲ θαλάσσιον τόκον δανεισοῦ, διὰ μόνον τὸ κεφάλαιόν του, καὶ τοῦ ἀσφαλιστοῦ διὰ τὰς ἀσφαλισθείσας ποσότητας

ἀναλόγως μὲ τὰ ὅσα ἔχουν νὰ λάβουν, χωρὶς βλάβην τῶν εἰς τὸ 191 ἄρθρον καταστηθέντων προνομίων.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΔΕΚΑΤΗ.

Περὶ τῶν Ἀσφαλειῶν.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τοῦ ἀσφαλείας συμφωνητικοῦ, κατασκευῆς του, καὶ ἀντικειμένου του.

332. Τὸ ἀσφαλείας συμφωνητικὸν γίνεται ἔγγραφον.

Ἡ χρονία του θέτεται καθ' ἡν ἡμέραν ὑπογράφεται.

Διαλαμβάνει ἂν εἶναι πρὸ ἢ μετὰ τὸ μεσημέρι.

Ἐμπορεῖ νὰ γένη ὑπὸ ἰδιωτικὴν ὑπογραφὴν.

Δὲν ἔμπορεῖ νὰ περιέχη τόπον ἀφημένον.

Ἐκφράζει

Τὸ ὄνομα καὶ τὸ οἰκητήριον ἐκείνου ὅπου

διορίζει τὴν ἀσφάλειαν, τὴν ποιότητά του ὡς
ἂν κύριος, ἢ ὡς ἂν ἐπιταττόμενος,

Τὸ ὄνομα καὶ τὴν σημείωσιν τοῦ πλοίου,

Τὸ ὄνομα τοῦ ναυκλήρου,

Τὸν τόπον ὅπου αἱ πραγματεῖαι ἐφορτώθη-
σαν ἢ πρέπει νὰ φορτωθοῦν,

Τὸν λιμένα, ἀπὸ τὸν ὁποῖον τοῦτο τὸ πλοῖον
ἔπρεπεν ἢ πρέπει νὰ μισεύσῃ,

Τοὺς λιμένας ἢ αἰγιαλοὺς, εἰς τοὺς ὁποίους
πρέπει νὰ φορτώσῃ ἢ νὰ ξεφορτώσῃ,

Τοὺς λιμένας ἢ αἰγιαλοὺς, ὅπου πρέπει
νὰ ἔμβῃ,

Τὴν φύσιν, καὶ τὸ ἀξίωμα ἢ τὴν ξετίμησιν
τῶν πραγματειῶν, τῶν ὁποίων διορίζεται ἡ
ἀσφάλεια.

Τοὺς καιροὺς, καθ' οὓς τὰ τυχηρὰ συναν-
τήματα πρέπει νὰ ἀρχίζουσι καὶ νὰ τελει-
οῦν,

Τὴν ἀσφαλιζομένην ποσότητα,

Τὴν τιμὴν τῆς ἀσφαλείας,

Τὴν ὑποταγὴν τῶν μερῶν εἰς αἰρετοὺς κρι-

τάς (ἂν τύχη φιλονεικία), ἂν αὕτη ἐσυμφωνήθῃ,
Καὶ ἐν γένει ὅλας τὰς ἄλλας συνθήκας,
κατὰ τὰς ὁποίας τὰ μέρη ἐσυμφώνησαν.

333. Τὸ αὐτὸ ἐγγυητικὸν ἐμπορεῖ νὰ περι-
έχῃ πολλὰς ἀσφαλείας, ἢτοι διὰ τὰς πραγ-
ματείας, ἢ διὰ τὸ ποσὸν τῆς τιμῆς ἀσφαλείας,
ἢ διὰ διαφόρους ἀσφαλισίας.

334. Ἡ ἀσφάλεια ἐμπορεῖ νὰ ἔχῃ διὰ ἀν-
τικείμενον,

Τὸ σῶμα καὶ τρόπιν τοῦ πλοίου, κενοῦ ἢ
φορτωμένου, ἐφοπλισμένου ἢ ἀφοπλίστου, μό-
νου ἢ συντροφευμένου,

Τὰ σκεύη του,

Τὰ ἐφοπλίσματα,

Τὰς ζωοτροφίας,

Τὰς μὲ θαλάσσιον τόκον δανεισθείσας
ποσότητας,

Τὰς πραγματείας τοῦ φορτίου, καὶ κάθε
ἄλλο πρᾶγμα ἢ ἄξισμα ζετιμούμενον μὲ χρή-
ματα, ὑποκείμενον εἰς τὰ τυχηρὰ συναυτήματα
τῆς θαλασσοπλοίας.

335. Ἡ ἀσφάλεια ἐμπορεῖ νὰ γένη ἐπάνω εἰς τὸ ὄλον, ἢ ἐπάνω εἰς ἓν μέρος τῶν εἰρη-
μένων εἰδησμάτων ἢνωμένα ἢ χωριστά.

Ἐμπορεῖ νὰ γένη εἰς καιρὸν εἰρήνης ἢ εἰς
καιρὸν πολέμου πρὸ τοῦ ταξειδίου, ἢ καθ' ὄν
καιρὸν διαρκεῖ τὸ ταξίδι τοῦ πλοίου.

Ἐμπορεῖ νὰ γένη διὰ τὸν παγεμὸν καὶ γυ-
ρισμὸν, ἢ μόνον διὰ τὸν ἓνα, διὰ ὄλον τὸ
ταξίδι, ἢ διὰ καιρὸν περιορισμένον.

Διὰ κάθε ταξίδι καὶ μετακόμισμα διὰ Θα-
τάσσης, ποταμῶν, ἢ πλευσίμων ὑδραγω-
γείων.

336. Ἄν ἐπισυμβῇ δόλος εἰς τὴν ζετίμη-
σιν τῶν ἀσφαλισθέντων εἰδησμάτων, ἂν ὑποτε-
θοῦν ἢ ψευτισθοῦν, ὁ ἀσφαλιστὴς ἐμπορεῖ νὰ
βάλη νὰ ἐξετάσουν καὶ νὰ ζετιμήσουν τὰ εἰ-
δήματα, χωρὶς βλάβην πάσης ἄλλης τόσο
πολιτικῆς ὅσον καὶ ἐγκληματικῆς κρισολογίας.

337. Τὰ φορτία ὅπου γίνονται εἰς τὰς
σκάλας τοῦ λεβάντη, εἰς τὰ παραθαλάσσια
τῆς Ἀφρικῆς, καὶ εἰς ἄλλα μέρη τοῦ κόσμου

ἐμποροῦν νὰ ἀσφαλίζωνται, ἐπὶ ὁποιονδήποτε πλοῖον κἂν εἶναι, χωρὶς ὀνομάτισιν τοῦ πλοίου μῆτε τοῦ ναυκλήρου.

Καὶ αὐταὶ αἱπραγματεῖαι ἐμποροῦν, εἰς ταύτην τὴν περίσασιν, νὰ ἀσφαλίζωνται χωρὶς ὀνομάτισιν τῆς φύσεώς των καὶ εἴδους.

Ἄλλὰ τὸ ἐγγυητικὸν πρέπει νὰ ἀναφέρῃ ἐκεῖνον, πρὸς τὸν ὁποῖον ἡ ἀποσολὴ γίνεται ἢ πρέπει νὰ παραδοθῇ, ἂν δὲν εἶναι ἐναντία συνθήκη εἰς τὸ ἀσφαλείας ἐγγυητικόν.

338. Κάθε εἶδημα τοῦ ὁποίου ἡ τιμὴ προσδιορίζεται εἰς τὸ συμφωνητικὸν εἰς ξένον νόμισμα, λογαριάζεται εἰς τὴν τιμὴν ὅπου τὸ προσδιοριζόμενον νόμισμα ἀξίζει εἰς Γαλλίας νόμισμα κατὰ τὸ ἀντάλλαγμα ὅπου ἦτον ὅταν ὑπεγράφη τὸ ἐγγυητικόν.

339. Ἄν τὸ ἄξιμα τῶνπραγματειῶν δὲν προσδιορίζεται ἀπὸ τὸ συμφωνητικόν, ἐμπορεῖ νὰ ἀποδείχνηται ἀπὸ τοὺς λογαριασμοὺς ἢ ἀπὸ τὰ κατάσιχα· εἰς ἔλλειψιν τούτου, ἡ ζετίμησίς των γίνεται κατὰ τὴν τρέχουσαν τιμὴν

εἰς τὸν καιρὸν καὶ τόπον τῆς ξεφορτώσεως, συμπεριλαμβανομένων ὅλων τῶν πληρωθέντων δικαιωμάτων, καὶ τῶν ἕως εἰς τὸ πλοῖον γενομένων ἐξόδων.

340. Ἄν ἡ ἀσφάλεια γίνεται ἐπάνω εἰς τὸν γυρισμὸν ἀπὸ ἓνα τόπον, ὅπου τὸ ἐμπόριον γίνεται μὲ ἀλλαξίαν, καὶ ἡ ζετίμησις τῶν πραγματειῶν δὲν ἔγινεν ἀπὸ τὸ ἐγγυητικόν, κανονίζεται ἐπάνω εἰς τὸ ἄξισμα ἐκείνων ὅπου ἐδόθησαν εἰς ἀλλαξίαν, προσθετομένων τῶν ἐξόδων τοῦ μετακομίσματος.

341. Ἄν τὸ ἀσφαλείας συμφωνητικὸν δὲν προσδιορίζει τὸν καιρὸν τῶν τυχηρῶν συνανημάτων, ταῦτα ἀρχίζουν καὶ τελειοῦν εἰς τὸν καιρὸν ὅπου διορίζει τὸ 328 ἄρθρον διὰ τὰ μὲ θαλάσσιον τόκον συμφωνητικά.

342. Ὁ ἀσφαλιστῆς ἐμπορεῖ νὰ βάλῃ νὰ ξανασφαλίζουσι ἄλλοι τὰ εἰδήματα ὅπου ἀσφάλισε.

Ὁ ἀσφαλιζόμενος ἐμπορεῖ νὰ ἀσφαλίζεται καὶ διὰ τὸ ἄξισμα τῆς ἀσφαλείας.

Ἡ ξανασφαλείας τιμὴ ἐμπορεῖ νὰ εἶναι

περισσότερα, ἢ ὀλιγωτέρα παρά τὴν τῆς ἀσφαλείας.

343. Ἡ ἀσφαλείας τιμῆς αὔξεις, ὅπου εἰς καιρὸν εἰρήνης θέλει ἐσυμφωνήθῃ διὰ τὸν καιρὸν πολέμου ὅπου ἐμπορεῖ νὰ ἐπέλθῃ, καὶ τῆς ὁποίας τὸ ποσὸν δὲν ἤθελεν ἐπροσδιορίσθῃ ἀπὸ τὰ ἀσφαλείας συμφωνητικά, κανονίζεται ἀπὸ τὰ κριτήρια, θετομένων ὑπ' ὄψιν τῶν τυχηρῶν συναυτημάτων, τῶν περιστάσεων, καὶ τῶν συμφωνιῶν ἐκάστου ἀσφαλείας ἐγγυητικοῦ.

344. Ἄν χαθοῦν αἱ πραγματεῖαι ὅπου ἀσφαλίσθησαν καὶ ἐφορτώθησαν διὰ λογαριασμὸν τοῦ ναυκλήρου ἐπάνω εἰς τὸ ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ πλοῖου, ὁ ναύκληρος εἶναι ὑπόχρεος νὰ ἀποδείξῃ εἰς τοὺς ἀσφαλιστὰς τὸ ἀγόρασμα τῶν πραγματειῶν, καὶ νὰ φέρῃ εἰς τὸ μέσον ἓν φορτωτικὸν ὑπογεγραμμένον ἀπὸ δῦο τῶν ἐγκριτοτέρων ναυτῶν.

345. Κάθε ἄνθρωπος τοῦ πλοίου, καὶ κάθε ἐπιβάτης, ὅπου ἀπὸ ξένους τόπους φέρουν πραγματείας ἀσφαλισμένας εἰς τὴν Γαλ-

λίαν, εἶναι ὑπόχρεοι νὰ ἀφίνουεν ἐν φορτωτικὸν γράμμα εἰς τοὺς τόπους, ὅπου γίνεται τὸ φορτίον, εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Γαλλικοῦ ὑπάτου, καὶ, εἰς ἔλλειψιν τούτου, εἰς τὰς χεῖρας ἐνὸς γάλλου ἐγκρίτου πραγματευτοῦ, ἢ εἰς τὰς χεῖρας τῶν προεσώτων τοῦ τόπου.

346. Ἄν ὁ ἀσφαλιστὴς πέσῃ εἰς θάλασσαν, ἐν ᾧ τὸ τυχερὸν συνάντημα δὲν εἶναι ἀκόμη τελειωμένον, ὁ ἀσφαλιζόμενος ἐμπορεῖ νὰ ζητῇ ἐγγύησιν, ἢ τὴν ἀκύρωσιν τοῦ συμφωνητικοῦ.

Ὁ ἀσφαλιστὴς ἔχη τὸ αὐτὸ δικαίωμα, ἂν τύχη θάλασσαν εἰς τὸν ἀσφαλιζόμενον.

347. Τὸ ἀσφαλεῖας συμφωνητικὸν εἶναι ἄκυρον, ἂν ἔχη διὰ ἀντικείμενον.

Τὸν ναύλον τῶν πραγματειῶν ὅπου ὑπάρχουν εἰς τὸ πλοῖον,

Τὸ ἀπὸ τῶν πραγματειῶν ἐλπιζόμενον κέρδος,

Τοὺς μισθοὺς τῶν θαλασσίων ἀνθρώπων,

Τὰς μὲν θαλάσσιον τόκον δανεισθείσας ποσότητας,

Τὰ

Τὰ θαλάσσια κέρδη τῶν μὲ θαλάσσιον τόκον δανεισθεισῶν ποσοτήτων.

348. Κάθε ἀποσιώπησις, κάθε ψευδῆς δήλωσις ἀπὸ μέρους τοῦ ἀσφαλιζομένου, κάθε διαφορὰ μεταξὺ τοῦ ἀσφαλείας συμφωνητικοῦ καὶ τοῦ φορτωτικοῦ, ὅπου ἤθελεν ὀλιγορεύουν τὴν ἔννοιαν τοῦ τυχηροῦ συναντήματος, ἢ ἤθελεν ἀλλάξουν τὸ ὑποκείμενόν του, ἀκυρώνουν τὴν ἀσφάλειαν.

Ἡ ἀσφάλεια εἶναι ἄκυρος, ἀκόμη καὶ ἂν ἡ ἀποσιώπησις, ἢ ψευδῆς δήλωσις, ἢ ἡ διαφορὰ δὲν ἤθελε λάβουν ἐπίρροιαν ἐπάνω εἰς τὴν ζημίαν ἢ εἰς τὸν χαμὸν τοῦ ἀσφαλισθέντος εἰδήματος.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἀσφαλιστοῦ, καὶ τοῦ ἀσφαλιζομένου.

349. ἌΝ τὸ ταξείδι χαλάσῃ, πρὶν μισεύσῃ τὸ πλοῖον, καὶ ἐξ αἰτίας ἀκόμη τοῦ ἀσφαλιζομένου ἢ ἀσφάλεια ἀκυρόνεται, καὶ ὁ

ἀσφαλιστῆς λαμβάνει, διὰ πλήρωσιν ζημίας, ἡμισυ εἰς τὰ ἑκατὸν διὰ τὴν ἀσφαλισθεῖσαν ποσότητα.

350. Εἰς τὰ τυχηρὰ συναντήματα τῶν ἀσφαλιστῶν εἶναι κάθε χαμὸς καὶ ζημία ὅπου ἀκολουθήσουν εἰς τὰ ἀσφαλισθέντα εἰδήσματα, ἀπὸ θαλασσοταραχῆν, ναυάγιον, κάθισμα εἰς τὴν ξηρὰν, σύγκρουσμα τυχηρὸν, βιασμένας ἀλλαγὰς δρόμου, ταξειδίου, ἢ πλοίου, ἀπὸ χύσιν, φωτιάν, αἰχμαλωσίαν, ἀρπαγὴν, κράτησιν διὰ προσαγῆς Δυναμέως, κήρυξιν πολέμου, ἀνταποδόσεις, καὶ ἐν γένει ἀπὸ πᾶσαν ἄλλην τύχην θαλάσσης.

351. Κάθε ἀλλαγὴ δρόμου, ταξειδίου ἢ πλοίου, καὶ κάθε χαμὸς καὶ ζημία προερχόμενα ἐξ αἰτίας τοῦ ἀσφαλιζομένου, δὲν εἶναι εἰς βᾶρος τοῦ ἀσφαλιστοῦ μάλιστα τοῦ πληρόνεται καὶ ἡ ἀσφαλείας τιμῆ, ἀν ἄρχισαν νὰ τρέχουν τὰ τυχηρὰ συναντήματα.

352. Ἡ φύρα, ὀλιγόσευσις ἢ ὁ χαμὸς προερχόμενα ἀπὸ ἰδίαν ἀχρειότητα τοῦ πράγμα.

τος, καὶ αἱ ζημίαι προξενούμεναι ἐξ αἰτίας τῶν καραββοκυρίων, ναυλωτῶν, ἢ φορτωτῶν, δὲν εἶναι εἰς βάρους τῶν ἀσφαλιστῶν.

353. Ὁ ἀσφαλιστὴς δὲν εἶναι ὑπόχρεος διὰ τὰς παραβάσεις καὶ σφάλματα τοῦ ναυκλήρου καὶ τῶν ναύτων, γνωριζόμενα ὑπὸ τὸ ὄνομα Κατεργαρία ναύτου, ἂν δὲν εἶναι ἐναντία συνθήκη.

354. Ὁ ἀσφαλιστὴς δὲν εἶναι ὑπόχρεος διὰ τὰ ἐξόδα τῆς ναυαγωγίας, χωρητικότητος, καὶ λιμενοδηγίας, μήτε διὰ κανὲν εἶδος δικαιωμάτων ὅπου ῥίπτονται ἐπάνω εἰς τὸ πλοῖον καὶ εἰς τὰςπραγματείας.

355. Θέλει σημειόνονται, εἰς τὸ ἐγγυητικὸν, αἱ πραγματεῖαι ὅπου εἶναι ὑποκείμεναι, δι' ἰδίαν φύσιν των, εἰς ἰδιαιτέραν ἀχρεϊότητα, ἢ ὀλιγόσυσσιν, ὡς σιτάρια ἢ ἄλατα, ἢ πραγματεῖαι ἐπιδεκτικαὶ ρεύσεως· εἰ δὲ μὴ, οἱ ἀσφαλισταὶ δὲν θέλει ἀποκρίνονται διὰ τὰς ζημίας ἢ χαμούς, ὅπου ἔμποροῦν νὰ ἀκολουθήσουν εἰς αὐτὰς ταύτας τὰς πραγματείας, ἔξω ἂν ὁ

ἀσφαλιζόμενος ἀγνοοῦσε τὴν φύσιν τοῦ φορτίου, ὅταν ὑπεγράφη τὸ ἐγγυητικόν.

356. Ἄν ἡ ἀσφάλεια ἔχη διὰ ἀντικείμενον πραγματείας διὰ τὸν παγεμὸν καὶ γυρισμὸν, καὶ ἂν τὸ πλοῖον, φθάσαν εἰς τὸν πρῶτον διορισμὸν του, δὲν γένη φόρτωσις διὰ τὸν γυρισμὸν, ἢ ἂν τὸ διὰ τὸν γυρισμὸν φορτίον δὲν εἶναι τέλειον, ὁ ἀσφαλιστὴς λαμβάνει μόνον τὰ δύο ἀναλογικὰ τρίτα τῆς συμφωνηθείσης τιμῆς τῆς ἀσφαλείας, ἂν δὲν εἶναι ἐναντία συμφωνία.

357. Ἐν ἀσφαλείας ἢ ξανασφαλείας συμφωνητικὸν σεργμένον διὰ μίαν ποσότητα ὑπερβαίνουσαν τὸ ἄξιμα τῶν φορτωθέντων εἰδησμάτων, εἶναι ἄκυρος ὡς πρὸς τὸν ἀσφαλιζόμενον μόνον, ἂν ἀποδειχθῇ ὅτι ὑπάρχει δόλος ἢ ἀπάτη ἀπὸ τὸ μέρος του.

358. Ἄν δὲν ὑπάρχη μήτε δόλος μήτε ἀπάτη, τὸ συμφωνητικὸν ἔχει τὸ κῦρος διὰ μόνον τὸ ἄξιμα τῶν φορτωθέντων εἰδησμάτων, κατὰ τὴν ξετίμησιν ὅπου ἔγινεν ἢ ἐσυμφωνήθη περὶ αὐτῶν.

Ἄν χαθῶν, οἱ ἀσφαλισαὶ εἶναι ὑπόχρεοι νὰ συνεισφέρουν ἕκαστος ἀναλόγως μὲ τὰς ποσότητας ὁποῦ ἀσφάλισαν.

Οὔτοι δὲν λαμβάνουν τὴν ἀσφαλείας τιμὴν τούτου τοῦ περισσεύοντος ἀξίσματος, ἀλλὰ μόνον τὴν πλήρωσιν ζημίας ἡμίσεος εἰς τὰ ἑκατόν.

359. Ἄν ὑπάρχουν πολλὰ ἀσφαλείας συμφωνητικὰ καμωμένα χωρὶς δόλου ἢ ἀπάτην ἐπάνω εἰς τὸ ἴδιον φορτίον, καὶ τὸ πρῶτον συμφωνητικὸν ἀσφαλίζῃ τὸ ὀλόκληρον ἄξιωμα τῶν φορτωθέντων εἰδησμάτων, τοῦτο μόνον ἔχει τὸ κῦρος.

Οἱ ἀσφαλισαὶ, οἵτινες ὑπόγραψαν τὰ ἐπακόλουθα συμφωνητικὰ, ἀπελευθερώνονται, καὶ λαμβάνουν μόνον τὸ ἡμισυ εἰς τὰ ἑκατόν διὰ τὴν ἀσφαλισθεῖσαν ποσότητα.

Ἄν τὸ ὀλόκληρον ἄξιωμα τῶν φορτωθέντων εἰδησμάτων δὲν εἶναι ἀσφαλισμένον ἀπὸ τὸ πρῶτον συμφωνητικὸν, οἱ ἀσφαλισαὶ ὁποῦ ὑπόγραψαν τὰ ἐπακόλουθα συμφωνητικὰ ἀπο-

κρίνονται διὰ τὸ περισσεῦον, ἀκολουθῶντας τὴν χρονίαν τῶν συμφωνητικῶν.

360. Ἄν εἶναι εἰδήσματα φορτωμένα διὰ τὸ ἄξιμα τῶν ασφαλισμένων ποσοτήτων, ἂν χαθῆ ἕξ αὐτῶν μέρος, θελεῖ πληρόνεται ἀπὸ ὅλους τοὺς ασφαλισὰς τούτων τῶν εἰδησμάτων, κατ' ἀναλογίαν τῶν ὅσα ἀσφάλισαν.

361. Ἄν ἡ ἀσφάλεια ἐγίνε μὲ διαίρεσιν διὰπραγματείας, ὅπου πρέπει νὰ φορτωθῶν εἰς πολλὰ ὀνοματισμένα πλοῖα, μὲ φανέρωσιν τῆς ποσότητος ὅπου ἀσφαλίζεται ἐπάνω εἰς κάθ' ἓν, καὶ ἂν τὸ φορτίον ἐβάλθῃ ὀλόκληρον ἐπάνω εἰς ἓν μόνον πλοῖον, ἢ ἐπάνω εἰς ὀλιγώτερα παρ' ὅσα διαλαμβάνει τὸ συμφωνητικὸν, ὁ ασφαλιστὴς δὲν εἶναι ὑπόχρεος εἰ μὴ διὰ τὴν ποσότητα ὅπου ἀσφάλισεν ἐπάνω εἰς τὸ πλοῖον ἢ πλοῖα ὅπου ἔλαβον τὸ φορτίον, ἅς χαθοῦν καὶ ὅλα τὰ ὀνοματισμένα πλοῖα, καὶ λαμβάνει μὲ ὅλον τοῦτο ἡμισυ εἰς τὰ ἑκάτὸν διὰ τὰς ποσότητας, τῶν ὁποίων αἱ ἀσφάλειαι εὐρίσκονται ἀκυρωμέναι.

362. Ἄν ὁ ναύκληρος ἔχη τὸ ἐλεύθερον
νὰ ἐμβαίῃ εἰς διαφόρους λιμένας διὰ νὰ ἀπο-
σώσῃ ἢ νὰ ἀλλάξῃ τὸ φορτίον του, ὁ ἀσφα-
λιστὴς δὲν τρέχει τὰ τυχηρὰ συναυτήματα τῶν
ἀσφαλισθέντων εἰδησμάτων, εἰ μὴ ὅταν εἶναι
μέσα εἰς τὸ πλοῖον, ἂν δὲν εἶναι ἐναντία
συνθήκη.

363. Ἄν ἡ ἀσφάλεια ἔγινε διὰ περιορισ-
μένον καιρὸν, ὁ ἀσφαλιστὴς εἶναι ἐλεύθερος,
μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ καιροῦ, καὶ ὁ ἀσφα-
λιζόμενος ἐμπορεῖ νὰ βάλῃ νὰ ἀσφαλίζου-
ν τὰ νέα τυχηρὰ συναυτήματα.

364. Ὁ ἀσφαλιστὴς ἐλευθερόνεται ἀπὸ τὰ
τυχηρὰ συναυτήματα, καὶ ἡ ἀσφαλείας τιμὴ
τοῦ πληρόνεται, ἂν ὁ ἀσφαλιζόμενος σείλῃ
τὸ πλοῖον εἰς τόπον μακρύτερον παρ' ἐκεῖνον
ὅπου διαλαμβάνει τὸ συμφωνητικὸν, ἅς εἶναι
καὶ ἐπάνω εἰς τὸν αὐτὸν δρόμον.

Ἡ ἀσφάλεια ἔχει ὅλον τὸ κῦρὸς της, ἂν
τὸ ταξειδί γένῃ εἰς συμμωτινιώτερον τόπον.

365. Κάθε ἀσφάλεια, ὅπου ἔγινε μετὰ

τὸν χαμὸν ἢ μετὰ τὸ φθάσιμα τῶν ἀσφαλισθέντων εἰδησμάτων, εἶναι ἄκυρος, ὅν ἐμπορῇ νὰ ὑποληφθῇ ὅτι πρὸ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ συμφωνητικοῦ, ὁ ἀσφαλιζόμενος ἐμποροῦσε νὰ μάθῃ τὸν χαμὸν, ἢ ὁ ἀσφαλιστὴς τὸ φθάσιμα τῶν ἀσφαλισθέντων εἰδησμάτων.

366. Ἡ ὑπόληψις ἔχει χώραν, ἂν μετρῶντας (μίαν λέγαν καὶ ἡμίση) διὰ μίαν ὥραν, χωρὶς βλάβην τῶν ἄλλων ἀποδείξεων, ἀποδειχθῇ ὅτι, ἀπὸ τὸν τόπον τοῦ χαμοῦ ἢ τοῦ φθασίματος τοῦ πλοίου, ἢ ἀπὸ τὸν τόπον, ὅπου ἡ πρώτη εἰδήσις του ἔφθασεν, ἐμποροῦσε νὰ φερθῇ εἰς τὸν τόπον, ὅπου τὸ ἀσφαλείας συμφωνητικὸν ἐγένε, πρὸ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ συμφωνητικοῦ.

367. Ἄν ὅμως ἡ ἀσφάλεια ἐγένεν ἐπάνω εἰς καλὰς ἢ κακὰς εἰδήσεις, ἢ εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα ρηθεῖσα ὑπόληψις δὲν εἶναι προσδεκτή.

Τὸ συμφωνητικὸν δὲν ἀκυρόνεται εἰ μὴ ἐπάνω εἰς τὴν ἀπόδειξιν ὅτι ὁ ἀσφαλιζόμενος

ἔξευρε τὸν χαμὸν, ἢ ὁ ἀσφαλιστὴς τὸ φθάσιμα τοῦ πλοίου, πρὸ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ συμφωνητικοῦ.

368. Ἄν τύχη ἀπόδειξις κατὰ τοῦ ἀσφαλιζομένου οὗτος πληρόνει εἰς τὸν ἀσφαλιστὴν διπλῆν ἀσφαλείας τιμὴν.

Ἄν τύχη ἀπόδειξις κατὰ τοῦ ἀσφαλιστοῦ, οὗτος πληρόνει εἰς τὸν ἀσφαλιζόμενον διπλῆν ποσότητα τῆς συμφωνηθείσης ἀσφαλείας τιμῆς.

Ἐκεῖνος, κατὰ τοῦ ὁποίου ἔγινεν ἡ ἀπόδειξις, ἐγκαλεῖται εἰς τὸ διορθωτικὸν κριτήριον.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ τῆς ἀπαφέσεως.

369. Ἡ ΑΠΑΦΕΣΙΣ τῶν ἀσφαλισθέντων εἰδησμάτων ἐμπορεῖ νὰ γίνεταί,

Ἄν ἀκολουθήσῃ αἰχμαλωσία,

Ναυάγιον,

Κάθισμα εἰς τὴν ξηρὰν μετ' ἄντρον,

Ἄπλευσία διὰ τύχην θαλάσσης,

Κράτησις ἀπὸ τινος ξένης Δυνάμεως,

Χαμὸς ἢ χειροτέρευσις τῶν ἀσφαλισθέντων εἰδησμάτων, ἂν ἢ χειροτέρευσις ἢ ὁ χαμὸς εἶναι τοῦλάχισον τρία τέταρτα.

Ἐμπορεῖ νὰ γένη ἂν ἀκολουθήσῃ κράτησις ἀπὸ μέρους τῆς Διοικήσεως, ἀφ' οὗ ἀρχίσῃ τὸ ταξείδι.

370. Δὲν ἔμπορεῖ νὰ γένη πρὶν ἀρχίσῃ τὸ ταξείδι.

371. Κάθε ἄλλη ζημία ὑπολαμβάνεται θαλασσοζημία, καὶ κανονίζεται ἀναμέσον τῶν ἀσφαλιστῶν καὶ ἀσφαλιζομένων, ἀναλόγως μετὰ τὰ ὅσα ἔχουν νὰ λάβουν ἢ νὰ δώσουν.

372. Ἡ ἀπάφεισις τῶν ἀσφαλισθέντων εἰδησμάτων, δὲν ἔμπορεῖ νὰ εἶναι μερικὴ μῆτε μὲ συνθήκας.

Δὲν ἐκτείνεται εἰ μὴ εἰς τὰ εἰδήματα, τὰ ὁποῖα εἶναι τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀσφαλείας καὶ τοῦ τυχηροῦ συναντήματος.

373. Ἡ ἀπάφεισις πρέπει νὰ γίνεταί εἰς τοὺς ἀσφαλιστὰς εἰς διορίαν ἕξ μηνῶν, ἀρχινῶντας ἀπὸ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν φθάσῃ ἢ εἴ-

δησις τοῦ χαμοῦ, ὅπου ἐσυνέβη εἰς τοὺς λι-
μένους ἢ παραθαλάσσια τῆς Εὐρώπης, ἢ εἰς
τὰ τῆς Ἀσίας καὶ Ἀφρικῆς, εἰς τὴν Μεσόγειον,
ἢ ἂν αἰχμαλωτίσθη κατ' ἣν ἡμέραν φθάσῃ ἢ
εἰδῆσις ὅτι ἐφέρθη τὸ πλοῖον εἰς ἓνα τῶν εἰς
τὰ ἄνω εἰρημένα παραθαλάσσια κειμένων λι-
μένων ἢ τόπων.

Εἰς διορίαν ἐνὸς χρόνου ἀπὸ τὴν ἡμέραν
κατ' ἣν φθάσῃ ἢ εἰδῆσις ἢ τοῦ χαμοῦ ὅπου
ἀκολούθησεν, ἢ τῆς αἰχμαλωσίας ὅτι ἐφέρθη
τὸ πλοῖον, εἰς τὰς ἀποικίας τῶν δυτικῶν Ἰν-
διῶν, εἰς τὰς νήσους ἀσορίας, (1) καναρίας,
Μάδηρον καὶ ἄλλας νήσους καὶ δυτικὰς παρα-
θαλασσίας τῆς Ἀφρικῆς καὶ Ἀνατολικὰς τῆς
Ἀμερικῆς.

Εἰς δύο χρόνους ἀπὸ τὴν ἡμέραν κατ' ἣν
φθάσῃ ἢ εἰδῆσις ἢ τῶν χαμῶν ὅπου ἀκολού-
θησαν, ἢ τῶν αἰχμαλωσιῶν ὅτι ἐφέρθησαν εἰς
ἴλα τὰ ἄλλα μέρη τοῦ κόσμου.

Ἄφ' οὗ περάσουν αὗται αἱ διορίαι, οἱ ἀσ-

(1) Azores. Νῆσοι τῶν Μακάρων.

φαλιζόμενοι δὲν εἶναι πλέον προσδεκτοὶ εἰς τὸ
νὰ κάμνουν τὴν ἀπάφειν.

374. Ἄν ἐμπορῇ νὰ γένη ἡ ἀπάφεισι, καὶ
ἂν ἀκολοιυθῆσῃ κάθε ἄλλο συμβεβηκὸς, ὅπου νὰ
εἶναι εἰς τὰ τυχηρὰ συναντήματα τῶν ἀσφαλι-
στῶν, ὁ ἀσφαλιζόμενος εἶναι ὑπόχρεος νὰ κοινο-
ποιῇ εἰς τὸν ἀσφαλιστὴν τὰς εἰδήσεις ὅπου ἔλαβε.

Ἡ κοινοποίησις πρέπει νὰ γίνεται εἰς τὰς
τρεῖς ἡμέρας ἀφ' οὗ φθάσῃ ἡ εἰδήσις.

375. Ἄν, ἀφ' οὗ περάσῃ ἕνας χρόνος, ἀρ-
χινῶντας ἀπὸ τὴν ἡμέραν, κατ' ἣν τὸ πλοῖον
ἐμίσειυσεν, ἢ ἀπὸ τὴν ἡμέραν, κατ' ἣν ἀν-
αφέρονται αἱ τελευταῖαι φθάσασαι εἰδήσεις, διὰ
συνήθη ταξείδια,

Ἄφ' οὗ περάσουν δύο χρόνοι διὰ τὰ μα-
κρυνὰ ταξείδια,

Ὁ ἀσφαλιζόμενος δηλώσῃ ὅτι δὲν ἔλαβε
καμμίαν εἰδήσιν περὶ τοῦ πλοίου του, ἐμπορεῖ
νὰ κάμνῃ τὴν ἀπάφειν εἰς τὸν ἀσφαλιστὴν,
καὶ νὰ ζητῇ τὴν πληρωμὴν τῆς ἀσφαλείας, χω-
ρὶς νὰ χρειάζεται μαρτυρία τοῦ χαμοῦ.

Ἀφ' οὗ παρέλθῃ ὁ ἕνας ἢ οἱ δύο χρόνοι ὁ ἀσφαλιζόμενος ἔχει, διὰ τὴν ἐνεργῆν, τὰς διορίας ὅπου ἀναφέρει τὸ 373 ἄρθρον.

376. Ἄν μία ἀσφάλεια γένη διὰ περιορισμένον καιρὸν, ἀφ' οὗ παρέλθουν αἱ ῥηθεῖσαι διορίαι, διὰ τὰ συνήθη καὶ διὰ τὰ μακρυνὰ ταξείδια, ὁ χαμὸς τοῦ πλοίου ὑπολαμβάνεται ὅτι ἀκολούθησεν εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἀσφαλείας.

377. Μακρυνὰ ταξείδια ὑπολαμβάνονται ἐκεῖνα ὅπου γίνονται εἰς τὰς ἀνατολικὰς καὶ δυτικὰς Ἰνδίας, εἰς τὴν γαληνικὴν Θάλασσαν, εἰς τὴν Καναδαῦν, εἰς τὴν Νέαν-Γῆν, εἰς τὴν Γαρυνλανδίαν καὶ εἰς τὰς ἄλλας παραθαλασσίας καὶ νήσους τῆς μεσημβρινῆς καὶ ἀρκτικῆς Ἀμερικῆς, εἰς τὰς ἀσορίας, Καναρίας, Μάδηρον, καὶ εἰς ὅλας τὰς παραθαλασσίας καὶ τόπους κειμένους ἐπὶ τὸν ὠκεανὸν πέραν τοῦ ἠρακλείου πορθμοῦ, καὶ τοῦν Σουνδίου.

378. Ὁ ἀσφαλιζόμενος ἐμπορεῖ διὰ τῆς εἰς τὸ 374 ἄρθρον ῥηθείσης κοινοποιήσεως, ἢ τὴν κάμνην τὴν ἀπάφεισιν μὲ προσκάλεισιν εἰς

τὸν ἀσφαλιστὴν νὰ πληρώσῃ τὴν ποσότητα ὅπου ἀσφαλίσθη εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ συμφωνητικοῦ προσδιοριζομένην διορίαν, ἢ νὰ παραφυλάττεται νὰ κάμνῃ τὴν ἀπάφεισιν εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου προσδιοριζόμενας διορίας.

379. Ὁ ἀσφαλιζόμενος εἶναι ὑπόχρεος, κάμνωντας τὴν ἐπάφεισιν νὰ γνωστοποιῇ ὅλας τὰς ἀσφαλείας ὅπου ἔκαμεν, ἢ ἔβαλε νὰ κάμουν, ἀκόμη καὶ ἐκεῖνας ὅπου ἐδιώρισε, καὶ τὰ χρήματα ὅπου ἔλαβε μὲ θαλάσσιον τόκον, ἢτοι ἐπάνω εἰς τὸ πλοῖον, ἢ ἐπάνω εἰς τὰς πραγματείας, εἰς ἔλλειψιν τούτου, ἢ διορία τῆς πληρωμῆς, ἢ τις πρέπει νὰ ἀρχίσῃ νὰ τρέχῃ ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἀπαφέσεως, θέλει ἀναβάλλεται ἕως εἰς τὴν ἡμέραν, κατ' ἣν θέλει κοινοποιεῖ τὴν ῥηθειῶσαν δῆλωσιν, χωρὶς νὰ ἀκολουθῇ κάμμιά ἀναβολὴ τῆς διορίας ὅπου διατάττεται διὰ νὰ γίνεταί τὸ εἰς ἀπάφεισιν ζήτημα.

380. Ἄν ὁ ἀσφαλιζόμενος κάμῃ δολίαν δῆλωσιν, σερεῖται τῶν δικαιωμάτων τῆς ἀσφαλείας, καὶ εἶναι ὑπόχρεος νὰ πληρόνῃ τὰς

δανεισθείσας ποσότητας, ἄς χαθῆ ἢ αἰχμαλωτισθῆ καὶ τὸ πλοῖον.

381. Ἄν τύχη ναυάγιον ἢ κάθισμα εἰς τὴν ξηρὰν μὲ σύντριμμα, ὁ ἀσφαλιζόμενος πρέπει, χωρὶς βλάβην τῆς ἀπαφέσεως ὅπου πρέπει νὰ γένη ἐν καιρῷ καὶ τόπῳ, νὰ πασχίσῃ διὰ τὴν διάσωσιν τῶν ναυαγησάντων εἰδήσμάτων.

Ἐπάνω εἰς τὴν βεβαίωσίν του, τὰ διασωσικὰ ἔξοδα τοῦ πληρόνουνται ἕως ἐκεῖ ὅπου ἀξίζουσι τὰ διασωθέντα εἰδήσματα.

382. Ἄν ἡ ἐποχὴ τῆς πληρωμῆς δὲν προσδιορίζεται ἀπὸ τὸ συμφωνητικόν, ὁ ἀσφαλιστὴς εἶναι ὑπόχρεος νὰ πληρῶνῃ τὴν ἀσφάλειαν τρεῖς μῆνας μετὰ τὴν δῆλωσιν τῆς ἀπαφέσεως.

383. Τὰ ἀποδεικτικὰ τῆς φορτώσεως καὶ τοῦ χαμοῦ γίνονται γνωστὰ εἰς τὸν ἀσφαλιστὴν πρὶν ἀναζητηθῆ διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἀσφαλισμένων ποσοτήτων.

384. Ὁ ἀσφαλιστὴς εἶναι προσδεκτὸς διὰ νὰ ἀποδείξῃ τὰ ἐναντία εἰς ὅσα διαλαμβάνουσι μαρτυρίαι.

Ἡ εἰς τὴν ἀποδειξίν πρόσδοχὴ δὲν ἀναβαλλεῖ τὰς καταδικάσεις τοῦ ἀσφαλιστοῦ εἰς τὴν πρόσκαιρον πληρωμὴν τῆς ἀσφαλισθείσης ποσότητος, εἰς βᾶρος ὁμῶς τοῦ ἀσφαλιζομένου νὰ δίδῃ ἐγγύησιν.

Ἡ ὑποχρέωσις τῆς ἐγγυήσεως σβύνεται μετὰ παρέλευσιν τεσσάρων χρόνων, ἂν δὲν ἔγινε κρισολογία.

385. Ἀφ' οὗ ἡ ἀπάφεισις γνωστοποιηθῆ, καὶ ἀναδεχθῆ ἢ κριθῆ ὅτι ἔχει κῦρος, τὰ ἀσφαλισθέντα εἰδήσματα ἀνήκουν εἰς τὸν ἀσφαλιστὴν ἀρχινῶντας ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀπαφέσεως.

Ὁ ἀσφαλιστὴς δὲν ἐμπορεῖ, ὑπὸ πρόφασιν τῆς ἐπισροφῆς τοῦ πλοίου νὰ παραιτηθῆ ἀπὸ τὴν πληρωμὴν τῆς ἀσφαλισθείσης ποσότητος.

386. Ὁ ναῦλος τῶν διασωθεισῶν πραγματειῶν ἃς ἦτον καὶ ἀπὸ προτῆτερα πληρωμένος, κάμνει μέρος τῆς ἀπαφέσεως τοῦ πλοίου, καὶ ἀνήκει ὡσαύτως εἰς τὸν ἀσφαλιστὴν χωρὶς νὰ βλαβοῦν τὰ δικαιώματα τῶν μὲ θάλασσιον

τόκον δανεισῶν, τὰ τῶν ναυτῶν διὰ τοὺς μισθούς των, καὶ τῶν ἐξόδων ὅπου ἔγιναν ἐπάνω εἰς τὸ ταξείδι.

387. Ἄν τύχη κράτησις ἀπὸ μέρους τινος Δυναμέως, ὁ ἀσφαλιζόμενος εἶναι ὑπόχρεος νὰ κάμνη τὴν γνωστοποίησιν εἰς τὸν ἀσφαλιστὴν, εἰς τὰς τρεῖς ἡμέρας ἀφ' οὗ λάβῃ τὴν εἰδῆσιν.

Ἡ ἀπάφεςις τῶν κρατηθέντων εἰδησμάτων δὲν ἐμπορεῖ νὰ γένη εἰ μὴ ἔξ μῆνας μετὰ τὴν γνωστοποίησιν, ἂν ἡ κράτησις ἀκολούθησεν εἰς τὰς θαλάσσας τῆς Εὐρώπης, εἰς τὴν Μεσόγειον, ἢ εἰς τὴν Βαλτικὴν,

Ἡ ἓνα χρόνον, ἂν ἡ κράτησις ἀκολούθησεν εἰς μακρύτερον τόπον.

Αὗται αἱ διορίαι δὲν τρέχουν εἰ μὴ ἀπὸ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἐγνωστοποιήθη ἡ κράτησις.

Ἄν αἱ κρατηθεῖσαι πραγματεῖαι ἤθελεν εἶναι ὑποκείμεναι εἰς χαλασμόν, αἱ ἄνω ρηθεῖσαι διορίαι ἀνάγονται διὰ μὲν τὴν πρώτην περί-

γασεν εἰς ἓνα μῆνα καὶ ἡμίση, διὰ δὲ τὴν δευτέραν εἰς τρεῖς μῆνας.

388. Καθ' ὃν καιρὸν τρέχουν αἱ διορίαι ὅπου ἀναφέρει τὸ προηγούμενον ἄρθρον, οἱ ἀσφαλιζόμενοι εἶναι ὑπόχρεοι νὰ ἐπιμεληθοῦν, καθ' ὅσον δύνανται, διὰ νὰ δυνθῆ ἢ ἄδεια τοῦ νὰ ἐλευθερωθοῦν τὰ κρατηθέντα εἰδήσματα.

Οἱ ἀσφαλισαὶ ἐμποροῦν, καὶ τοὶ ἀπὸ μέρους των ἢ συμφώνως μὲ τοὺς ἀσφαλιζομένους ἢ χωριστὰ, νὰ κάμουν κάθε κίνημα διὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν.

389. Ἡ ἀπάφεςις δι' αἰτίαν ἀπλευσίας δὲν ἐμπορεῖ νὰ γένη, ἂν τὸ πλοῖον, ὅπου ἐκάθησεν εἰς τὴν ξηράν, ἐμπορεῖ νὰ σηκωθῆ, νὰ διορθωθῆ, καὶ νὰ βαλθῆ εἰς κατάσασιν τοῦ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν δρόμον του διὰ τὸν τόπον τοῦ διορισμοῦ του.

Ἄν τύχη τοῦτο, ὁ ἀσφαλιζόμενος συντηρεῖ τὸ δικαίωμά του ἐπάνω εἰς τοὺς ἀσφαλιστὰς διὰ τὰ ἔξοδα καὶ θαλασσοζημίας ὅπου ἐπροξενήθησαν ἀπὸ τὸ κάθισμα εἰς τὴν ξηράν.

390. Ἄν τὸ πλοῖον δηλοποιηθῆ ὅτι δὲν ἐμπορεῖ νὰ πλεύσῃ, ὁ ἀσφαλιζόμενος ἐπὶ τὸ φορτίον εἶναι ὑπόχρεος νὰ τὸ κάμῃ γνωστὸν μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀφ' οὗ λάβῃ τὴν εἶδῃσιν.

391. Ο ναύκληρος εἶναι ὑπόχρεος ἂν γένη τοῦτο, νὰ ἐπιμεληθῆ ὅσον ἐμπορεῖ νὰ εὔρῃ ἄλλο πλοῖον διὰ νὰ μεταφέρῃ τὰςπραγματείας εἰς τὸν τόπον τοῦ διορισμοῦ των.

392. Ο ἀσφαλιστὴς τρέχει τὰ τυχηρὰ συναντήματα τῶν πραγματειῶν ὅπου ἐφορτώθησαν ἐπάνω εἰς ἄλλο πλοῖον, ἂν ἀκολουθήσῃ τι τῶν ὅσα ἀναφέρει τὸ προηγούμενον ἄρθρον, ἕως εἰς τὸ φθάσιμα καὶ ξεφόρτωμά των.

393. Ὁ ἀσφαλιστὴς εἶναι ὑπόχρεος, προσέτι, διὰ τὰς θαλασσοζημίας, ἐξοδα ξεφορτώσεως, Μαγαζείου, ξαναφορτώσεως, διὰ τὸ περισσεῦον τοῦ ναύλου, καὶ διὰ κάθε ἄλλο ἐξοδον, ὅπου θέλει ἔγινε διὰ νὰ διασωθοῦν αἱ πραγματεῖαι ἕως ὅσου ἀξίζει ἢ ἀσφαλισθεῖσα ποσότης.

394. Ἄν, εἰς τὰς διορίας ὅπου ἀναφέρει

τὸ 387 ἄρθρον, ὁ ναύκληρος δὲν ἐμπόρесе νὰ εὔρη πλοῖον διὰ νὰ ξαναφορτώσῃ τὰς πραγματείας, καὶ νὰ τὰς φέρῃ εἰς τὸν τόπον τοῦ διορισμοῦ των, ὁ ἀσφαλιζόμενος ἐμπορεῖ νὰ κάμῃ τὴν ἀπάφεσίν των.

395. Ἄν τύχη αἰχμαλωσία, καὶ ὁ ἀσφαλιζόμενος δὲν ἐμπόρесе νὰ δώσῃ εἰδήσιν εἰς τὸν ἀσφαλιστὴν, ἐμπορεῖ νὰ ἐξαγοράσῃ τὰς πραγματείας χωρὶς νὰ προσμένῃ τὴν ἐπιταγήν του.

Ὁ ἀσφαλιζόμενος εἶναι ὑπόχρεος νὰ κάμῃ τὴν γνωστὴν εἰς τὸν ἀσφαλιστὴν τὸν συμβιβασμὸν ὅπου θελεῖ ἔκαμεν, εὐθύς ὅπου θελεῖ ἔχει τοὺς τρόπους.

396. Ὁ ἀσφαλιστὴς ἔχει τὴν ἐκλογὴν ἢ νὰ δεχθῇ τὸν συμβιβασμὸν διὰ λογαριασμὸν του ἢ νὰ μὴ τὸν δεχθῇ· ἀλλ' εἶναι ὑπόχρεος νὰ γνωστοποιῇ τὴν ἐκλογὴν του εἰς τὸν ἀσφαλιζόμενον, εἰς τὰς εἴκοσι τέσσαρας ὥρας ἀφ' οὗ τοῦ γένῃ γνωστὸς ὁ συμβιβασμός.

Ἄν δηλοποιήσῃ ὅτι λαμβάνει τὸν συμβιβασ-

μόν ἐπάνω του, εἶναι ὑπόχρεος νὰ συνεισφέρει, χωρὶς ἀναβολῆς, εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς ἐξαγορᾶς, καθὼς διαλαμβάνει ἢ συνθήκη, καὶ ἀνολόγως μὲ τὰ ὅσα μετέχει τῆς ὑποθέσεως, καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ τρέχη τὰ τυχηρὰ συναντήματα τοῦ ταξειδίου, κατὰ τὸ ἀσφαλείας συμφωνητικόν.

Ἄν δηλοποιήσῃ ὅτι δὲν λαμβάνει τὸν συμβασμὸν ἐπάνω του, εἶναι ὑπόχρεος νὰ πληρῶσῃ τὴν ἀσφαλισθεῖσαν ποσότητα χωρὶς νὰ ἔχη νὰ ζητῇ τίποτε ἀπὸ τὰ ἐξαγορασμένα εἰδήματα.

Ἄν ὁ ἀσφαλιστὴς δὲν ἔκαμε γνωστὴν εἰς τὴν ῥηθεῖσαν διορίαν τὴν ἐκλογὴν του, ὑπολαμβάνεται ὅτι δὲν λαμβάνει ἐπάνω του τὸν συμβασμὸν.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΕΝΔΕΚΑΤΗ.

Περὶ τῶν Θαλασσοζημιῶν.

397. ΚΑΘΕ ἀσυνείθισον ἔξοδον ὁποῦ ἔγινε διὰ τὸ πλοῖον, καὶ διὰ τὰς πραγματείας, ἠνωμένα ἢ χωριστά,

Κάθε ζημία ὁποῦ ἀκολουθεῖ εἰς τὰ πλοῖα, καὶ εἰς τὰς πραγματείας ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς φορτώσεώς των καὶ μισεύματος, ἕως εἰς τὴν ἐπιστροφὴν των καὶ ξεφόρτωσιν,

Ὑπολαμβάνονται Θαλασσοζημίαι.

398. Ἄν εἰδικαὶ συνθῆκαι δὲν ὑπάρχουν μεταξὺ ὄλων τῶν μερῶν, αἱ Θαλασσοζημίαι κανονίζονται κατὰ τὰς ἀιολούθους διατάξεις.

399. Αἱ Θαλασσοζημίαι εἶναι δύο εἰδῶν, Θαλασσοζημίαι χοντραὶ ἢ κοιναὶ, καὶ Θαλασσοζημίαι ἀπλαῖ ἢ ἰδιαιτέραι.

400. Κοινὰ Θαλασσοζημίαι εἶναι,

1. Τὰ πράγματα ὁποῦ ἐδόθησαν κατὰ συμ-

βίβασμόν καὶ διὰ ἐξαγορὰν τοῦ πλοίου καὶ τῶν
πραγματειῶν,

2. Ἐκεῖνα ὅπου ἐρρίφθησαν εἰς τὴν θά-
λασσαν,

3. Θί κάμιλοι ἢ κατάρτια ὅπου ἐκόπησαν,
ἢ ἐτζακίσθησαν,

4. Αἱ ἄγκυραι καὶ ἄλλα εἰδήσματα, ὅπου
ἀφέθησαν διὰ τὴν κοινὴν σωτηρίαν,

5. Αἱ ζημίαι ὅπου ἀπὸ τὴν χύσιν ἐπρο-
ξενήθησαν εἰς τὰς πραγματείας ὅπου ἔμειναν
εἰς τὸ πλοῖον,

6. Αἱ ἰατρούσεις καὶ τροφή τῶν εἰς ὑπε-
ράσπισιν τοῦ πλοίου πληρωθέντων ναυτῶν, οἱ
μισθοὶ καὶ τροφή τῶν ναυτῶν κατὰ τὸν και-
ρὸν, καθ' ὃν τὸ πλοῖον κρατεῖται εἰς τὸ τα-
ξειδι διὰ προσαγῆς τινος Δυναμέως, καὶ καθ'
ὃν καιρὸν διορθώνονται αἱ ζημίαι, ὅπου θηλη-
μοτικῶς ὑπεφέρθησαν διὰ τὴν κοινὴν σωτηρίαν,
ἂν τὸ πλοῖον εἶναι ναυλωμένον μὲ τὸν μῆνα.

7. Τὰ ἔξοδα τῆς ξεφορτώσεως διὰ τὰ ἐλα-
φρωθῆ τὸ πλοῖον καὶ τὰ ἔμβη εἰς τινὰ κόλπον

ἢ ποταμὸν, ὅταν τὸ πλοῖον εἶναι ἀναγκασμέ-
νον, ἀπὸ θαλασσοταραχῆν ἢ ἀπὸ ἐχθροῦ κατα-
δίωξιν, νὰ τὸ κάμῃ.

8. Τὰ ἔξοδα ὅπου γίνονται διὰ νὰ ξεκά-
θίσουν τὸ πλοῖον ὅπου ἐκάθισαν μὲ σκοπὸν νὰ
ἀποφύγουν τὸν ὀλικὸν χαμὸν ἢ τὴν αἰχμα-
λωσίαν.

Καὶ ἐν γένει, αἱ ζημίαι ὅπου θεληματικῶς
ὑπεφέρθησαν, καὶ τὰ ἔξοδα ὅπου ἔγιναν μὲ
δικαιολογημένα βουλευμάτα, διὰ τὴν κοινὴν
σωτηρίαν τοῦ πλοίου καὶ τῶν πραγματειῶν
ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς φορτώσεως των καὶ μισεύ-
ματος, ἕως εἰς τὴν ἐπιστροφὴν των καὶ ξεφορ-
τώσιν.

401. Αἱ κοιναὶ θαλασσοζημίαι ὑποφέρον-
ται ἀπὸ τὰς πραγματείας, καὶ ἀπὸ τὸ ἥμισυ
τοῦ πλοίου καὶ τοῦ ναύλου, ἀναλόγως μὲ τὸ
ἄξιμά των.

402. Ἡ τιμὴ τῶν πραγματειῶν προσδιορί-
ζεται ἀπὸ τὸ ἄξιμά των εἰς τὸν τόπον τῆς
ξεφορτώσεως.

403. Ἰδιαιτέρας θαλασσοζημίαι εἶναι,

1. Ἡ ζημία ὅπου ἀκολουθεῖ εἰς τὰς πραγματείας ἀπὸ ἰδίων τῶν ἀχρειότητων, ἀπὸ θαλασσοταραχῆν, αἰχμαλωσίαν, ναυάγιον, ἢ κάθισμα εἰς τὴν ξηρὰν,

2. Τὰ ἔξοδα ὅπου γίνονται εἰς τὸ νὰ διασωθῶν,

3. Ὁ χαμὸς τῶν καμῖλων, ἀγκύρων, πανίων, καταρτίων, σχοινίων, ὅπου προξενεῖται ἀπὸ θαλασσοταραχῆν, ἢ ἄλλο συμβεβηκὸς θαλάσσης.

Τὰ ἔξοδα ὅπου προέρχονται ἀπὸ κάθε ἄραγμα προξενούμενον ἢ ἀπὸ τυχηρὸν χαμὸν τούτων τῶν εἰδησμάτων, ἢ ἀπὸ τὴν χρεῖαν τῶν ζωοτροφιῶν, ἢ διὰ νὰ πιασθῶν τὰ νερά.

4. Οἱ μισθοὶ καὶ ἡ τροφή τῶν ναυτῶν καθ' ὄν καιρὸν τὸ πλοῖον κρατεῖται εἰς τὸ ταξεῖδι διὰ προσαγῆς τινος Δυνάμεως, καὶ καθ' ὄν γίνονται τὰ ἀναγκαῖα διορθώματα, ἂν τὸ πλοῖον εἶναι ναυλωμένον μὲ τὸ ταξεῖδι.

5. Ἡ τροφή καὶ ὁ μισθὸς τῶν ναυτῶν εἰς

τὸν καιρὸν τῆς λεγομένης κουαραντίνας, ὅπως καὶ εἶναι τὸ πλοῖον ναυλωμένον μὲ τὸ ταξειίδι, ἢ μὲ τὸν μῆνα.

Καὶ ἐν γένει, τὰ ἔξοδα ὅπου γίνονται, καὶ ἡ ζημία ὅπου ἐδοκίμασε μόνον τὸ πλοῖον, ἢ μόναι αἱ πραγματεῖαι, ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς φορτώσεώς των καὶ μισεύματος, ἕως εἰς τὴν ἐπιστροφὴν των καὶ ξεφόρτωσιν.

404. Οἱ ἰδιίτεροι θαλασσοζημίαι ὑποφέρονται καὶ πληρόνται ἀπὸ τὸν κύριον τοῦ πράγματος, ὅπου ἐδοκίμασε τὴν ζημίαν, ἢ ἐπροξένησε τὰ ἔξοδα.

405. Αἱ ζημίαι ὅπου ἐπροξενήθησαν εἰς τὰς πραγματείας ἐξ αἰτίας τοῦ ναυκλήρου, διὰ τὸ νὰ μὴν ἔκλεισε καλὰ τὰ σόμια, νὰ μὴν ἔδωσε τὸ πλοῖον, νὰ μὴν ἔδωκε καλὰ φορτωτικά ἐργαλεῖα, καὶ ἀπὸ κάθε ἄλλο συμβεβηκὸς προερχόμενον ἀπὸ τὴν ἀμέλειαν τοῦ ναυκλήρου ἢ τῶν ναύτων, εἶναι ὡσαύτως ἰδιίτεροι θαλασσοζημίαι, καὶ ὑποφέρονται ἀπὸ τὸν κύριον τῶν πραγματειῶν, ἀλλ' οὗτος διὰ τὰ τοιαῦτα

ἔχει δικαίωμα κατὰ τοῦ ναυκλήρου, πλοίου καὶ ναύλου.

406. Τὰ ἔξοδα τῆς λιμενοδηγίας, χωρητικότητος, ναυαγωγίας διὰ τὰ ἐμβαίνη τὸ πλοῖον εἰς τοὺς κόλπους ἢ ποταμοὺς ἢ διὰ τὰ εὐγαίνη, τὰ δικαιώματα τῆς ἀδείας, ἐρεύνης, ἀναφορᾶς, βουτζίων, κινδυνοδείκτου, ἀγκύρας, καὶ λοιπῶν θαλασσοπλοίας δοσιμάτων, δὲν εἶναι θαλασσοζημίαι, ἀλλ' εἶναι ἀπλᾶ ἔξοδα εἰς βᾶρος τοῦ πλοίου.

407. Ἄν τύχη σύγκρουσμα πλοίων, εἰ μὲν ἐσάθη μόνον τυχηρὸν, ἢ ζημία ὑποφέρεται ἀναντιρρήτως ἀπ' ἐκεῖνο τὸ πλοῖον ὅπου τὴν ἐδοκίμασεν.

Εἰ δὲ ἐσάθη ἕξ αἰτίας τοῦ ἐνὸς τῶν ναυκλήρων, ἢ ζημία πληρόνεται ἀπ' ἐκεῖνον ὅπου τὴν ἐπροξένησεν.

Εἰ δὲ εἶναι ἀμφιβολία εἰς τὰς αἰτίας τοῦ συγκρούματος, ἢ ζημία διορθώνεται μὲ κοινὰ ἔξοδα, καὶ μὲ ἴσον μερίδιον, ἀπὸ τὰ πλοῖα ὅπου τὴν ἐπροξένησαν καὶ τὴν ὑπέφεραν.

Ἄν ἀκολουθήσουν αἱ δύο ὑσεριναὶ περιστάσεις ἢ ξετίμησις τῆς ζημίας γίνεται ἀπὸ ἐμπεύρους.

408. Μία ζήτησις διὰ Θαλασσοζημίας δὲν εἶναι προσδεκτὴ, ἂν ἡ κοινὴ Θαλασσοζημία δὲν ὑπερβαίνῃ ἐν εἰς τὰ ἑκατὸν τὸ συμποσούμενον ἄξιμα τοῦ πλοίου καὶ τῶν πραγματειῶν, καὶ ἂν ἡ ἰδιαιτέρα Θαλασσοζημία δὲν ὑπερβαίνῃ ἐν εἰς τὰ ἑκατὸν τὸ ἄξιμα τοῦ ζημιωθέντος πράγματος.

409. Ἡ παρένθεσις « Ἐλεύθερον ἀπὸ Θαλασσοζημίας » ἐλευθερόνει τοὺς ἀσφαλιστὰς ἀπὸ κάθε Θαλασσοζημίας τόσον κοινήν ὅσον καὶ ἰδιαιτέραν, ἔξω εἰς τὰς περιστάσεις ὅπου δίδουν ἀρχὴν εἰς τὴν ἀπάφεισιν· καὶ εἰς ταύτας τὰς περιστάσεις, οἱ ἀσφαλιζόμενοι ἐμποροῦν νὰ ἐκλέγουν ἢ τὴν ἀπάφεισιν, ἢ τὴν Θαλασσοζημίας δικαιώματος ζήτησιν.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΔΩΔΕΚΑΤΗ.

Περὶ τῆς Χύσεως καὶ τῆς Συνεισφορᾶς.

410. ἌΝ, ἀπὸ Θαλασσοταραχῆν ἢ διώξιν ἐχθροῦ, ὁ ναύκληρος ἀναγκασθῆ, διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ πλοίου, νὰ ρίψῃ εἰς τὴν Θάλασσαν ἓν μέρος τοῦ φορτίου του, νὰ κόψῃ τὰ κατάρτια του, ἢ νὰ ἀφήσῃ τὰς ἀγκύρας του, αὐτὸς λαμβάνει τὴν γνώμην τῶν συμμετόχων τοῦ φορτίου, ὅπου εὐρίσκονται εἰς τὸ πλοῖον, καὶ τῶν ἐγκριτοτέρων ναυτῶν.

Ἄν εἶναι διαφορὰ εἰς τὰς γνώμας, ἢ τοῦ ναυκλήρου καὶ τῶν ἐγκριτοτέρων ναυτῶν ἀπικρατεῖ.

411. Τὰ ὀλιγώτερον ἀναγκαῖα πράγματα, τὰ βαρύτερα καὶ τὰ ὀλιγωτέρας τιμῆς ἄξια, ρίπτονται πρῶτα, καὶ ἔπειτα αἱ πραγματεῖαι τοῦ πρώτου κατασρώματος κατ' ἐκλογὴν τοῦ ναυκλήρου, καὶ μὲ τὴν γνώμην τῶν ἐγκριτοτέρων ναυτῶν.

412. Ὁ ναύκληρος εἶναι ὑπόχρεος νὰ κατα-

ερόνη ἔγγραφον τὸ βούλευμα, εὐθὺς ὁποῦ
ἐμπορέση,

Τὸ βούλευμα ἐκφράζει

Τὰ αἷτια ὁποῦ κατηνάγκασαν τὴν χύσιν,

Τὰ ριφθέντα ἢ ζημιωθέντα εἰδήματα,

Παρασαινει τὴν ὑπογραφὴν τῶν βουλευσα-
μένων, ἢ τὰ αἷτια, διὰ τὰ ὁποῖα δὲν ἠθέλη-
σαν νὰ ὑπογράψουν,

Μεταγράφεται εἰς τὸ κατάστιχον.

413. Εἰς τὸν πρῶτον λιμένα, ὅπου τὸ
πλοῖον θέλει ἀράξει, ὁ ναύκληρος εἶναι ὑπό-
χρεος, εἰς τὰς εἴκοσι τέσσαρας ὥρας, ἀφ' οὔ
φθάση, νὰ ἐπίδεβαιώσῃ τὰ ὅσα διαλαμβάνει τὸ
εἰς τὸ κατάστιχον μεταγραμμένον βούλευμα.

414. Ἡ καταγραφὴ τῶν χαμῶν καὶ ζη-
μιῶν γίνεται εἰς τὸν τόπον τῆς ξεφορτώσεως
τοῦ πλοίου, δι' ἐπιμελείας τοῦ ναυκλήρου, καὶ
ἀπὸ ἐμπείρους.

Οἱ ἐμπειροὶ ὀνοματίζονται ἀπὸ τὸ ἐμπορι-
κὸν κριτήριον, ἂν ἢ ξεφορτώσις γίνεται εἰς
γαλλικὸν λιμένα.

Εἰς τοὺς τόπους, ὅπου δὲν εἶναι ἐμπορικὸν κριτήριον, οἱ ἔμπειροι ὀνοματίζονται ἀπὸ τὸν Εἰρηνοποιὸν κριτήν.

Ἄν ἡ ξεφορτώσις γίνεται εἰς ξένον λιμένα, οἱ ἔμπειροι ὀνοματίζονται ἀπὸ τὸν γαλλικὸν ὑπατον, ἢ, εἰς ἔλλειψιν τούτου ἀπὸ τοὺς προεσῶτα, τοῦ τύπου.

Οἱ ἔμπειροι κάμνουν ὄρκον πρὶν ἀρχίσουν τὴν ὑπόθεσιν.

415. Αἱ ριφθεῖσαι πραγματεῖαι ζητιοῦνται κατὰ τὴν τρέχουσαν τιμὴν τοῦ τόπου τῆς ξεφορτώσεως ἢ ποιότητος τῶν ἀποδείχεται ἀπὸ τὴν παρῤῥησίαι τῶν φορτωτικῶν, καὶ ἀπὸ τοὺς λογαριασμοὺς, ἂν εἶναι.

416. Οἱ ἔμπειροι ὀνοματισθέντες δυνάμει τοῦ 414 ἄρθρου κάμνουν τὴν διανομὴν τῶν χαμῶν καὶ τῶν ζημιῶν.

Ἡ διανομὴ γίνεται ἐκτελεσικὴ μὲ τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ κριτηρίου.

Εἰς τοὺς ξένους λιμένας ἡ διανομὴ γίνεται ἐκτελεσικὴ ἀπὸ τὸν γαλλικὸν ὑπατον, ἢ, εἰς

ἔλλειψιν τούτου, ἀπὸ κάθε ἀνῆκον κριτήριον τῶν τόπων.

417. Ἡ διανομὴ διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν χαμῶν καὶ ζημιῶν γίνεται ἐπάνω εἰς τὰ ριφθέντα καὶ διασωθέντα εἰδήσματα, καὶ ἐπάνω εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ πλοίου καὶ τοῦ ναύλου, κατ' ἀναλογίαν τοῦ ἀξίσματός των εἰς τὸν τόπον τῆς ξεφορτώσεως.

418. Ἄν ἡ ποιότης τῶν πραγματειῶν ἐπαρράλλαχθη ἀπὸ τὸ φορτωτικὸν, καὶ εὐρίσκωνται νὰ ἀξίζουσι περισσότερο, αὗται συνεισφέρουσι, ἂν διασωθοῦν, κατὰ τὴν ζετίμησίν των.

Αὗται πληρόνονται, ἂν χαθοῦν, κατὰ τὴν εἰς τὸ φορτωτικὸν σημειωθεῖσαν ποιότητα.

Ἄν αἱ δηλωθεῖσαι πραγματεῖαι εἶναι ποιότητος κατωτέρας ἢ ὁποίαν ἀναφέρει τὸ φορτωτικὸν, συνεισφέρουσι, ἂν διασωθοῦν, κατὰ τὴν εἰς τὸ φορτωτικὸν σημειωθεῖσαν ποιότητα.

Αὗται πληρόνονται, ἂν ἐρρίφθησαν ἢ ἐξημιώθησαν, κατὰ τὸ ἀξίσμά των.

419. Αἱ πυροβολικαὶ ὕλαι, αἱ ζωοτροφίαι,

καὶ τὰ φορέματα τῶν ναυτῶν, δὲν συνεισφέρουν εἰς τὴν χύσιν, τὸ ἄξιμα ἐκείνων ὅπου θέλει ἐρρίφθησαν, θέλει πληρόνεται κατὰ συνεισφορὰν ἐπ' ἑνὶ εἰς ὅλα τὰ ἄλλα εἰδήσματα.

420. Τὰ εἰδήσματα, τῶν ὁποίων δὲν εὐρίσκεται φορτωτικὸν ἢ δῆλωσις τοῦ ναυκλήρου δὲν πληρόνονται, ἂν ἐρρίφθησαν καὶ συνεισφέρουν, ἂν διεσώθησαν.

421. Τὰ εἰδήσματα ὅπου εἶναι φορτωμένα εἰς τὸ κατάσρωμα τοῦ πλοίου συνεισφέρουν, ἂν διασωθῶν.

Ἄν ἐρρίφθησαν ἢ ἐζημιώθησαν ἀπὸ τὴν χύσιν, ὁ κύριος αὐτῶν δὲν εἶναι προσδεκτὸς εἰς τὸ νὰ ζητήσῃ νὰ ἔμβῃ εἰς συνεισφορὰν, καὶ δὲν ἔμπορεῖ νὰ ἐνεργῇ τὸ δικαίωμά του εἰ μὴ κατὰ τοῦ ναυκλήρου.

422. Ἡ εἰς τὸ πλοῖον ἀκολουθήσασα ζημία δὲν ἐμβαίνει εἰς συνεισφορὰν, εἰ μὴ ἂν ἡ ζημία ἔγινε διὰ νὰ εὐκολυνθῇ ἡ χύσις.

423. Ἄν ἡ χύσις δὲν διασώσῃ τὸ πλοῖον, δὲν ἐμβαίνει εἰς συνεισφορὰν.

Αί διασωθεῖσαι πραγματεῖαι δὲν εἶναι ὑπό-
χρεοὶ διὰ τὴν πληρωμὴν μήτε διὰ τὴν ζημιῶν
πληρωμὴν ἐκείνων ὅπου ἔρρίφθησαν ἢ ἐζημιώ-
θησαν.

424. Ἄν ἡ χύσις διασώσῃ τὸ πλοῖον, καὶ
ἂν τὸ πλοῖον, ἐξακολουθοῦν τὸν δρόμον του,
χαθῆ,

Τὰ διασωθέντα εἰδήσματα συνεισφέρουν
εἰς τὴν χύσιν κατὰ τὸ ἄξιμά των εἰς τὴν κατά-
στασιν ὅπου εὐρίσκονται, ἀφαιρεθέντων τῶν δια-
σωστικῶν ἐξόδων.

425. Τὰ ριφθέντα εἰδήσματα δὲν συνεισ-
φέρουν κατ' οὐδεμίαν περίστασιν εἰς τὴν πλη-
ρωμὴν τῶν ὅσαι ζημίαι ἀκολούθησαν μετὰ
τὴν χύσιν εἰς τὰς διασωθείσας πραγματείας.

Αἱ πραγματεῖαι δὲν συνεισφέρουν εἰς τὴν
πληρωμὴν τοῦ πλοίου ὅπου ἐχάθη ἢ ἐκατα-
στήθη ἀνεπίδεκτον θαλασσοπλοΐας.

426. Ἄν δυνάμει τινος βουλευμάτος, τὸ
πλοῖον ἀνοίχῃ διὰ νὰ εὐγαλθοῦν αἱ πραγμα-
τεῖαι, αὗται συνεισφέρουν εἰς τὴν διόρθω-

σιν τῆς εἰς τὸ πλοῖον προξενηθείσης ζημίας.

427. Ἄν χαθῶν αἱ πραγματεῖαι ὅπου ἐβάλθησαν εἰς τὰ φορτηγὰ διὰ τὰ ἐλαφρωθῆ τὸ πλοῖον ἐμβαῖνον εἰς τινὰ λιμένα ἢ ποταμὸν, ἢ διανομὴ γίνεται ἐπάνω εἰς τὸ πλοῖον, καὶ εἰς ὅλον τὸ φορτίον του.

Ἄν τὸ πλοῖον χαθῆ μὲ ὅλον τὸ ἐπίλοιπον φορτίον του, δὲν γίνεται καμμία διανομὴ ἐπάνω εἰς τὰς πραγματείας ὅπου ἐβάλθησαν εἰς τὰ φορτηγὰ, ἅς διεσώθησαν κῶλα.

428. Καθ' ὅλας τὰς ἄνω εἰρημένας περι-
στάσεις, ὁ ναύκληρος καὶ οἱ ναῦται εἶναι μὲ
προνόμιον ἐπάνω εἰς τὰς πραγματείας, ἢ εἰς
τὴν ἀπ' αὐτῶν προερχομένην τιμὴν διὰ τὴν
ποσότητα τῆς συνεισφορᾶς.

429. Ἄν, μετὰ τὴν διανομὴν, τὰ ριφθέντα
εἰδήσματα διασωθῶν ἀπὸ τοὺς κυρίους, εἶναι
ὑπόχρεοι τὰ ξαναφέρουν εἰς τὸν ναύκληρον καὶ
εἰς τοὺς συμμετόχους ἐκεῖνο ὅπου ἔλαβαν εἰς
τὴν συνεισφορὰν, ἀφ' οὗ ἀφαιρεθοῦν αἱ ἀπὸ
τὴν χύσιν προξενηθεῖσαι ζημίαι καὶ τὰ διασω-
σικὰ ἔξοδα.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΔΕΚΑΤΗ ΤΡΙΤΗ.

Περὶ τῶν Παραγραφῶν.

430. Ὁ ΝΑΥΚΛΗΡΟΣ δὲν ἐμπορεῖ νὰ ἀποκτήσῃ τὴν κυριότητα τοῦ πλοίου μὲ τὸ μέσον τῆς παραγραφῆς.

431. Τὸ εἰς ἀπάφεςιν δικαίωμα ἐπροσδιορίσθη εἰς τὰς διορίας ὅπου διατάττει τὸ 373 ἄρθρον.

432. Κάθε δικαίωμα προερχόμενον ἀπὸ μὲ θαλάσσιον τόκον συμφωνητικόν, ἢ ἀσφαλείας συμφωνητικόν εἶναι ἄκυρον μετὰ πέντε χρόνους, ἀρχινῶντας ἀπὸ τὴν χρονίαν τοῦ συμφωνητικοῦ.

433. Εἶναι ἄκυρον

Κάθε δικαίωμα εἰς πληρωμὴν διὰ ναῦλον πλοίου, μισθοῦς ναυτῶν καὶ ἄλλων ἀνθρώπων τοῦ πλοίου μετὰ ἓνα χρόνον ἀφ' οὗ τελειώσῃ τὸ ταξείδι.

Διὰ

Διὰ τροφήν δοθεῖσαν εἰς τοὺς ναύτας δι' ἐπιταγῆς τοῦ ναυκλήρου μετὰ ἕνα χρόνον ἀφ' οὗ δοθῆ.

Διὰ προμηθεύσεις ξύλων καὶ ἄλλων πραγμάτων ἀναγκαίων εἰς τὰς ναυπηγίας, πλήρωμα καὶ ζωοτροφίαν τοῦ πλοίου, μετὰ ἕνα χρόνον ἀφ' οὗ δοθοῦν.

Διὰ μισθοὺς ἐργατῶν, καὶ διὰ καμωμένας ἐργασίας, μετὰ ἕνα χρόνον ἀφ' οὗ τελειόσουν αἱ ἐργασίαι.

Κάθε ζήτησις εἰς παράδοσιν πραγματειῶν, μετὰ ἕνα χρόνον ἀφ' οὗ φθάσῃ τὸ πλοῖον.

434. Ἡ παραγραφή δὲν ἐμπορεῖ νὰ ἔχη χώραν, ἂν εἶναι χρεωστικὴ ὁμολογία, ὑποχρέωσις, κλείσιμον λογαριασμοῦ ἢ κρισολογικὴ ἐγκάλεσις.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΔΕΚΑΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ.

Ἄγωγαὶ ἀπορρίπτειαι.

435. Εἶναι τοιαῦται,

Κάθε δικαίωμα κατὰ τοῦ ναυκλήρου καὶ

τῶν ἀσφαλιστῶν διὰ ζημίαν ὅπου ἀκολούθη-
σεν εἰς τὴν πραγματείαν, ἂν αὕτη ἐπάρθη χω-
ρίς διαμαρτύρησιν.

Κάθε δικαίωμα κατὰ τοῦ ναυλωτοῦ διὰ
θαλασσοζημίαν, ἂν ὁ ναύκληρος ἐγχείρισε τὰς
πραγματείας καὶ ἔλαβε τὸν ναῦλόν του χωρὶς
νὰ κάμη διαμαρτύρησιν.

Κάθε δικαίωμα εἰς πλήρωσιν διὰ ζημίας
ὅπου ἐπροξενήθησαν ἀπὸ τὸ σύγκρουσμα εἰς ἓνα
τόπον ὅπου ὁ ναύκληρος ἐμποροῦσε νὰ ἐνεργή-
σῃ, ἂν δὲν ἔκαμε κάμμίαν ἀναζήτησιν.

436. Αὗται αἱ διαμαρτυρήσεις καὶ ἀναζη-
τήσεις εἶναι ἄκυροι, ἂν δὲν γένουν καὶ γνωστο-
ποιηθοῦν εἰς τὰς εἴκοσι τέσσαρας ὥρας, καὶ
ἂν εἰς τὸν μῆνα μετὰ τὴν χρονίαν των, δὲν
ἀκολουθηθοῦν ἀπὸ διὰ κριτηρίου ἀναζήτησιν.

BIBΛION TPITON.

Περὶ τῶν Στάσεων καὶ Χρεωκοπιῶν.

Γενικαὶ διατάξεις.

437. ΚΑΘΕ ἔμπορος ὁποῦ παύει τὰς πληρωμάς του εἶναι εἰς κατάσασιν Στάσεως.

438. Κάθε ἔμπορος ὁποῦ ἔκαμε Στάσιν, ἂν εὐρίσκεται εἰς μίαν τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπμένων περιστάσεων βαρέος σφάλματος ἢ δόλου, εἶναι εἰς κατάσασιν Χρεωκοπίας.

439. Δύω εἶδη Χρεωκοπίας εἶναι·

Ἡ ἀπλῆ Χρεωκοπία, καὶ δικάζεται ἀπὸ τὰ διορθωτικὰ κριτήρια.

Ἡ δολία χρεωκοπία, καὶ αὕτη δικάζεται ἀπὸ τὰς ἐγκληματικοῦ κριτηρίου αὐλάς.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΗ.

Περὶ τῆς Στάσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς Στάσεως.

440. ΚΑΘΕ ἔμπορος ὁποῦ ἔκαμε ζάσιν θέλει εἶναι ὑπόχρεος εἰς τὰς τρεῖς ἡμέρας ἀφ' οὗ παύσῃ τὰς πληρωμάς του, νὰ κάμῃ τὴν δήλωσίν της εἰς τὴν καγκελλαρίαν τοῦ ἐμπορικοῦ κριτηρίου. Ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν θέλει ἔπαυσε τὰς πληρωμάς του, θέλει συμπεριλαμβάνεται εἰς ταύτας τὰς τρεῖς ἡμέρας.

Ἄν τύχη ζάσις περιληπτικῆς τινος εταιρείας, ἡ δήλωσις ἐκείνου ὁποῦ ἔκαμε τὴν ζάσιν θέλει περιέχει τὸ ὄνομα καὶ τὴν ἔνδειξιν τοῦ οἰκητηρίου ἐκάστου τῶν συνεγγυουμένων ἐταίρων.

441. Ἡ ἀρχὴ τῆς ζάσεως δηλοῦται ἀπὸ τὸ ἐμπορικὸν κριτήριον ἢ ἐποχῆτης προσδιορί-

ζεται ἢ ἀπὸ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ χρεώσου, ἢ ἀπὸ τὸ κλείσιμα τῶν μαγαζείων του, ἢ ἀπὸ τὴν χρονίαν κάθε ἀποδεικτικοῦ, βεβαιόνοντος τὴν ἄρνησιν τοῦ νὰ ἐξοφλήσῃ ἢ νὰ πληρώσῃ ἐμπορικὰς ὑποχρεώσεις.

Ὅλα ὡς τόσον τὰ ἄνω εἰρημένα ἀποδεικτικὰ δὲν θέλει βεβαιόνουν τὴν ἀρχὴν τῆς ζάσεως, εἰ μὴ ὅταν θέλει εἶναι παῦσις πληρωμῆς ἢ ὀηλωσις ἐκείνου ὅπου ἔκαμε τὴν ζάσιν.

442. Ἐκεῖνος ὅπου ἔκαμε τὴν ζάσιν, ἀρχινῶντας ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ζάσεως, ἀπογυμνοῦται, μὲ ὅλα τὰ δικαιώματα ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν ὄλων τῶν ὑπαρχόντων του.

443. Κανένας δὲν ἐμπορεῖ νὰ ἀποκτήσῃ προνόμιον μῆτε ὑποθήκην ἐπάνω εἰς τὰ ὑπάρχοντα ἐκείνου ὅπου ἔκαμε τὴν ζάσιν εἰς τὰς δέκα ἡμέρας ὅπου προηγοῦνται ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς ζάσεως.

444. Κάθε ἀκινήτου ἰδιοκτησίας μεταβατικὸν δικαίωμα, καμωμένον πρὸς χάριν ἀπ' ἐκεῖνον ὅπου ἔκαμε τὴν ζάσιν, εἰς τὰς δέκα

ἡμέρας ὅπου προηγοῦνται ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς
στάσεως, εἶναι ἄκυρον καὶ χωρὶς ἰσχὺν ὡς
πρὸς τὸ ἄθροισμα τῶν δανεισῶν· Κάθε πα-
ρόμοιον δικαίωμα, μὲ εἰς βᾶρος του ἀποδεικ-
τικόν, εἶναι ἐπιδεικτικόν τοῦ νὰ ἀκυρωθῇ ἐπάνω
εἰς τὴν ζήτησιν τῶν δανεισῶν, ἂν φανῇ εἰς
τοὺς κριτὰς ὅτι παρεμφαίνει χαρακτῆρας δόλου.

445. Κάθε ἀποδεικτικόν ἢ ὑποχρέωσις διὰ
ἐμπορικὰς πράξεις, καμωμένον ἀπὸ τὸν χρεώ-
σῃν εἰς τὰς δέκα ἡμέρας ὅπου προηγοῦνται
ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς στάσεως ὑπολαμβάνεται
δόλιον, ὡς πρὸς ἐκεῖνον ὅπου ἔκαμε τὴν στάσιν·
καὶ εἶναι ἄκυρον, ὅταν ἀποδειχθῇ ὅτι εἶναι
δόλος ἀπὸ τὸ μέρος τῶν ἄλλων συμπρακτόρων.

446. Κάθε ποσότης πληρωμένη, εἰς τὰς
δέκα ἡμέρας ὅπου προηγοῦνται ἀπὸ τὴν ἀρχὴν
τῆς στάσεως, διὰ μὴ ξεπεσμένα χρέη, ἐπι-
σρέφεται.

447. Κάθε γράμμα ἢ πληρωμὴ καμωμέ-
νον εἰς δόλον τῶν δανεισῶν, εἶναι ἄκυρον.

448. Ἡ ἀρχὴ τῆς στάσεως καταστραίνει ἀπαι-

τητέα τὰ μὴ ξεπεσμένα παθητικὰ χρέη. Ὅσον δὲ διὰ τὰ ἐμπορικὰ γραμμάτια, εἰς τὰ ὁποῖα ἐκεῖνος ὁποῦ ἔκαμε τὴν γάσιν θέλει εὐρεθῆ νὰ εἶναι εἰς τῶν ὑποχρεωμένων, οἱ ἄλλοι ὑπόχρεοι δὲν θέλει εἶναι εἰς χρέος εἰ μὴ νὰ δώσουν ἐγγύησιν διὰ τὴν πληρωμὴν εἰς τὴν πτώσιν, ἂν δὲν προτιμοῦν νὰ πληρόσουν πάραυτα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῆς Ἐπιθέσεως τῶν σφραγίδων.

449. Εἶθ' ὅπου τὸ ἐμπορικὸν κριτήριον λάβῃ εἶδησιν τῆς γάσεως, ἤτοι ἀπὸ τὴν δῆλωσιν ἐκείνου ὁποῦ ἔκαμε τὴν γάσιν, ἢ ἀπὸ τὴν ἔγγραφον ζήτησίν τινος δανεισοῦ, ἢ ἀπὸ τὴν φωνὴν τοῦ λαοῦ, θέλει ἐπιτάττει τὴν ἐπίθεσιν τῶν σφραγίδων Ἀντίγραφον τῆς δικάσεως θέλει πέμπεται πάραυτα εἰς τὸν εἰρηνοποιὸν κριτὴν.

450. Ὁ εἰρηνοποιὸς κριτὴς ἐμπορεῖ ὡσαύτως νὰ ἐπιθέτῃ τὰς σφραγίδας ἐπάνω εἰς τὴν φωνὴν τοῦ λαοῦ.

451. Αἱ σφραγίδες θέλει ἐπιθέτονται ἐπάνω εἰς τὰ μαγαζεῖα, γραφεῖα, χρηματοθήκας, χαρτοφύλακας, κατάστιχα, χαρτία, ἔπιπλα καὶ εἰδήσματα ἐκείνου ὅπου ἔκαμε τὴν σάσιν.

452. Ἄν ἡ σάσις ἐγένεν ἀπὸ εἰς περιληπτικὴν ἐταιρείαν ἠνωμένους ἐταίρους, αἱ σφραγίδες θέλει ἐπιθέτονται ὄχι μόνον εἰς τὴν πρωτεύουσαν κατοικίαν τῆς ἐταιρείας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ χωριστὸν οἰκητήριον ἐκάστου τῶν συνεγγυημένων ἐταίρων.

453. Καθ' ὅλας τὰς περιστάσεις ὁ εἰρηνοποιὸς κριτῆς θέλει πέμπει χωρὶς ἀναβολὴν εἰς τὸ ἐμπορικὸν κριτήριον τὴν σημείωσιν τῆς τῶν σφραγίδων ἐπιθέσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ τῆς Ὀνοματίσεως τοῦ Ἐφόρου κριτοῦ καὶ τῶν Ἐπισατῶν τῆς Στάσεως.

454. Μὲ τὴν ἰδίαν δίκασιν ἥτις θέλει διορίζει τὴν τῶν σφραγίδων ἐπίθεσιν, τὸ ἐμπορικὸν κριτήριον θέλει δηλοποιεῖ τὴν ἐποχὴν τῆς

ἀρχῆς τῆς γάσεως· θέλει ὀνοματίζει ἐν τῶν μελῶν του ἔφορον τῆς γάσεως, καὶ ἓνα ἢ πλείους ἐπιστάτας, κατὰ τὸ ἀξιόλογον τῆς γάσεως, διὰ τὰ ἐπιτελοῦν, ὑπὸ τὴν ἀγρυπνίαν τοῦ Ἐφόρου, τὰ ὅσα τοῖς ἐπιτάττει ὁ παρῶν νόμος.

Ἐν αἱ σφραγίδες ἐπετέθησαν ἀπὸ τὸν εἰρηνοποιὸν κριτὴν, ἐπάνω εἰς τὴν φωνὴν τοῦ λαοῦ, τὸ κριτήριον εὐθύς ὅπου μάθῃ τὴν γάσιν θέλει βάλῃ εἰς πράξιν τὰ ὅσα ἀνωτέρω διετάχθησαν.

455. Τὸ ἐμπορικὸν κριτήριον θέλει ἐπιτάττει εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν, ἢ τὴν ἀπόφασιν τοῦ ὑποκειμένου ὅπου ἔκαμε τὴν γάσιν εἰς τὰς διὰ χρέη κρατητικᾶς οἰκίας, ἢ τὴν φυλακὴν τοῦ ὑποκειμένου τοῦ ἀπὸ ἓνα ἀσυνομίας ἢ κριτηρίου ἀξιωματικὸν ἢ ἀπὸ ἓνα ἔφιππον ὀπλίτην.

Εἰς ταύτην τὴν κατάστασιν δὲν εἶναι προσδεκτὴ κατ' ἐκεῖνου ὅπου ἔκαμε τὴν γάσιν ἢ ἀπλῆ ἀπογραφὴ τοῦ ὀνόματός του εἰς τὸ τῶν κρατημένων κατάσιχον, ἢ σύσησις, δυνάμει τινος δικάστως τοῦ ἐμπορικοῦ κριτηρίου.

456. Οί έπισάται όπου θέλει ονοματίζει τὸ κριτήριον έμποροῦν νὰ εκλέγωνται άναμέσον τῶν ύπολαμβανομένων δανεισῶν, ἢ κάθε άλλων, οἵτινες ἤθελαν προσφέρει περισσοτέραν έγγύησιν διὰ τὸ πισὸν τῆς έπισασίας των. Κανένας δέν έμπορεῖ νὰ ονοματισθῆ έπισάτης δύο φοραῖς εἰς τὸ διάστημα ενός χρόνου, έξω άν εἶναι δανεισῆς.

457. Η δίκασις θέλει δημοσιεύεται και έγγραφεται άποσπασματικῶς εἰς τὰς έφημερίδας κατὰ τὸν τρόπον καθ' ὃν διορίζει τὸ 683 άρθρον του Πολιτικῆς κρισολογίας Κώδικος.

Αὔτη εἶναι μὲν προσκαίρως εκτελεσικῆ, άλλ' επιδεκτικῆ εναντιώσεως· ἢ γοῦν, οἰά μὲν εκείνον όπου έκαμε τὴν σάσιν, εἰς τὰς δέκα ἡμέρας μετὰ τὴν δημοσίευσιν· διὰ δὲ τοὺς δανεισὰς παρόντας ἢ παρεμφαινομένους, και διὰ κάθε άλλον συμμετοχον, εἰς εἰς τὴν ἡμέραν συμπεριλαμβανομένης και τῆς τῆς σημειώσεως βεβαιουούσης τὴν εξέτασιν τῶν δανείων· διὰ δὲ τοὺς εἰς άργοπορίαν δανεισὰς, εἰς εἰς τὴν

παρέλευσιν τῆς τελευταίας διορίας ὅπου τοῖς ἐδόθη.

458. Ὁ ἔφορος κριτῆς θέλει κάμνει εἰς τὸ ἐμπορικὸν κριτήριον τὴν ἀναφορὰν ὅλων τῶν φιλονεικιῶν ὅπου ἢ γάσις ἐμπορεῖ νὰ φέρῃ εἰς τὸ μέσον, καὶ ὅπου θέλει ἀνάγονται εἰς τοῦτο τὸ κριτήριον.

Οὗτος θέλει ἐπιφορτίζεται εἰδικῶς νὰ ἐπιταχύνῃ τὴν σύνθεσιν τοῦ τῆς ληψοδοσίας λογαριασμοῦ, τὴν συνέλευσιν τῶν δανεισῶν, καὶ νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν ἐπισασίαν τῆς γάσεως τόσον κατ' ὄν καιρὸν διαρκεῖ ἢ πρόσκαιρος ἐργασία τῶν ἐπισατῶν, ὅσον καὶ κατ' ὄν καιρὸν διαρκεῖ ἢ κυβέρνησις τῶν προσκαίρων ἢ ἀποφασιστικῶν ἐπιτρόπων.

459. Οἱ παρὰ τοῦ ἐμπορικοῦ κριτηρίου ὀνοματισθέντες ἐπισάται θέλουν ἐπισατεῖ εἰς τὴν γάσιν ὑπὸ τὴν ἀγρυπνίαν τοῦ ἐφόρου, ἕως εἰς τὴν ὀνομάτισιν τῶν ἐπιτρόπων ἢ πρόσκαιρος αὐτῶν ἐπισασία, δὲν ἐμπορεῖ νὰ διαρκέσῃ εἰ μὴ δέκα πέντε ἡμέρας τὸ πολὺ πολὺ,

ἔξω ἂν τὸ κριτήριον κρίνη ἀναγκαῖον τὸ νὰ μακρύνῃ ταύτην τὴν ἐπισασίαν ἄλλας δέκα πέντε ἡμέρας διὰ κάθε ἀναβολήν.

460. Οἱ ἐπισάται ἤμποροῦν νὰ καθιροῦνται ἀπὸ τὸ κριτήριον ὅπου θέλει τοὺς ὠνομάτισε.

461. Οἱ ἐπισάται δὲν ἔμποροῦν νὰ ἐπιχειρισθοῦν τίποτε πρὶν κάμουν ὄρκον, ἔμπροσθε τοῦ ἐφόρου, ὅτι θέλει ἐκπληρώσουν καλὰ καὶ σωσὰ τὰς ἐργασίας ὅπου θέλουν τοῖς ἐμπιστευθῆ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Περὶ τῶν προηγητέων ἐργασιῶν τῶν Ἐπισατῶν καὶ περὶ τῶν πρώτων διατάξεων ὡς πρὸς ἐκεῖνον ὅπου ἔχαμε τὴν ζάσιν.

462. ἌΝ, μετὰ τὴν ὠνομάτισιν τῶν ἐπισατῶν καὶ μετὰ τὴν δόσιν τοῦ ὄρκου, σὶ σφραγίδες δὲν ἐπετέθησαν, οἱ ἐπισάται θέλουν ζητεῖ ἐγγράφως εἰς τὸν εἰρηνοποιὸν κοιτῆν νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἐπίθεσιν.

463. Τὰ κατάστιχα ἐκείνου ὅπου ἔκαμε τὴν ζάσιν θέλει ἐξαιροῦνται ἀπὸ τὰς σφραγίδας, καὶ θέλει ἐγχειρίζονται ἀπὸ τὸν εἰρηνοποιὸν κριτὴν εἰς τοὺς ἐπιστάτας, ἀφ' οὗ ἐπιθεωροῦν παρ' αὐτοῦ· αὐτὸς θέλει βεβαιώνει, ἐν συνύψει διὰ τῆς σημειώσεώς του εἰς ποίαν κατάστασιν θέλει εὐρίσκονται.

Τὰ γραμμάτια τοῦ χαρτοφύλακος, ὅπου θέλουν εἶναι εἰς βραχυχρονίαν πτώσιν, ἢ ἐπιδεκτικὰ ἀναδοχῆς, θέλει ἐξαιροῦνται ὡσαύτως ἀπὸ τὰς σφραγίδας παρὰ τοῦ εἰρηνοποιοῦ κριτοῦ, θέλει περιγράφονται καὶ ἐγχειρίζονται εἰς τοὺς ἐπιστάτας διὰ νὰ φροντίσουν τὴν σύναξίν των· ἡ δὲ καταγραφή αὐτῶν θέλει ἐγχειρίζεται εἰς τὸν Ἐφορον.

Οἱ ἐπιστάται θέλουν λαμβάνει τὰς ἄλλας ποσότητας ὅπου χρεωσοῦνται εἰς ἐκεῖνον ὅπου ἔκαμε τὴν ζάσιν, καὶ ἐπάνω εἰς τὰς ἐξοφλήσεις, αἱ ὅποιαί πρέπει νὰ ἐπιβεβαιουῦνται ἀπὸ τὸν ἔφορον· αἱ ἐπιστολαὶ ὅπου σέλλονται εἰς ἐκεῖνον ὅπου ἔκαμε τὴν ζάσιν θέλει ἐγχειρί-

ζονται εἰς τοὺς ἐπιστάτας, καὶ εἰ μὲν εἶναι ἀπῶν, θέλουν τὰς ἀνοίγει, εἰ δὲ παρῶν, θέλει παρευρίσκειται καὶ αὐτὸς εἰς τὸ ἀνοιγμα.

464. Οἱ ἐπιστάται θέλει παραλαμβάνουν καὶ πωλοῦν τὰ εἶδη ἀποικιῶν καὶ πραγματείας ὑποκειμένας εἰς πλησίον χαλασμόν, ἀφ' οὗ ἐκθέσουν τὰς αἰτίας των εἰς τὸν ἔφορον, καὶ λάβουν παρ' αὐτοῦ τὴν ἄδειαν.

Ὅσαι πραγματεῖαι δὲν ὑπόκεινται εἰς χαλασμόν δὲν ἐμποροῦν νὰ πωληθοῦν ἀπὸ τοὺς ἐπιστάτας, εἰ μὴ ἀφ' οὗ λάβουν τὴν ἄδειαν παρὰ τοῦ ἐμπορικοῦ κριτηρίου, καὶ ἐπάνω εἰς τὴν ἀναφορὰν τοῦ ἐφόρου.

465. Ὅσας ποσότητας λάβουν οἱ ἐπιστάται, θέλει τὰς ἀποθέτουν εἰς μίαν χρηματοθήκην μὲ δύο κλειθία. Περὶ τούτου θέλει ὁμιλήσει τὸ 496 ἄρθρον.

466. Μετὰ τὴν ἐπίθεσιν τῶν σφραγίδων, ὁ ἔφορος θέλει ἀποδίδει λογαριασμόν εἰς τὸ κριτήριον εἰς ποίαν κατάστασιν εὐρίσκονται αἱ ὑποθέσεις ἐκείνου ὅπου ἔκαμε τὴν σάσιν, καὶ

Θέλει ἔμπορεῖ νὰ προβάλλῃ ἢ τὴν ἄφεσίῃ του εἰς ἀπόλυτον ἔλευθερίαν μὲ πρόσκαιρον ἔλευθεροχάρτι τοῦ ὑποκειμένου, ἢ τὴν ἄφεσίῃ του εἰς ἔλευθερίαν μὲ ἔλευθεροχάρτι δίδωντας ἐγγύησιν τοῦ νὰ παρῆρσιάζεται, ὑπὸ ποινὴν πληρωμῆς μιᾶς ποσότητος, ἣτις θέλει ἀποφασίζεται ἀπὸ τὸ κριτήριον κατὰ τὴν θέλησίῃ του, καὶ ἢ ὅποια θέλει ἐπισρέφει, χρείας καλούσης, εἰς ὄφελος τῶν δανεισῶν.

467. Ἄν ὁ ἔφορος δὲν προβάλλῃ ἔλευθεροχάρτι δι' ἐκεῖνον ὅπου ἔκαμε τὴν ζᾶσιν, οὗτος ἔμπορεῖ νὰ παρῆρσιάζῃ τὴν ζήτησίῃ του εἰς τὸ ἔμπορικὸν κριτήριον, τὸ ὅποιον, ἀφ' οὗ ἀκούσῃ τὸν ἔφορον, θέλει ἀποφασίζει.

468. Ἄν ἐκεῖνος ὅπου ἔκαμε τὴν ζᾶσιν ἔλαβεν ἔλευθεροχάρτι, οἱ ἐπισάται θέλει τὸν κράζουν εἰς ἑαυτοὺς διὰ νὰ κλείσουν ἐπὶ παρουσία του τὰ κατάστιχα.

Ἄν ἐκεῖνος ὅπου ἔκαμε τὴν ζᾶσιν δὲν ὑποταχθῇ εἰς τὸ κάλεσμά των, θέλει προσκαλεῖται διὰ κριτηρίου νὰ παρῆρσιασθῇ.

Ἄν ἐκεῖνος ὁποῦ ἔκαμε τὴν ζάσιν δὲν παρ-
ρήσιασθῆ σαράντα ὀκτῶ ὥρας μετὰ τὴν διὰ
κριτηρίου προσκάλεισιν, θέλει ὑπολαμβάνεται
ὅτι ἐπὶ σκοπῶ ἔγινεν ἀπών.

Ἐκεῖνος ὁποῦ ἔκαμε τὴν ζάσιν ἐμπορεῖ
ὅμως νὰ παρρήσιασθῆ διὰ πληρεξουσίου, ἂν
προβάλλῃ ἐμπόδια κριθέντα νόμιμα ἀπὸ τὸν
ἔφορον.

469. Ἄν ἐκεῖνος ὁποῦ ἔκαμε τὴν ζάσιν
δὲν ἔλαβεν ἐλευθεροχάρτι, θέλει παρρήσιαζεται
διὰ πληρεξουσίου, εἰς ἔλλειψιν τούτου, θέλει
ὑπολαμβάνεται ὅτι ἐπὶ σκοπῶ ἔγινεν ἀπών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Περὶ τοῦ τῆς Ληψοδοσίας Λογαριασμοῦ.

470. ἌΝ ἐκεῖνος ὁποῦ ἔκαμε τὴν ζάσιν,
πρὶν δηλοποιήσῃ τὴν ζάσιν του, εἶχεν ἐτοι-
μασμένον τὸν λογαριασμὸν τῆς ληψοδοσίας
του, ἢ γοῦν τὴν ἐνεργητικὴν καὶ παθητικὴν
κατάστασιν τῶν ὑποθέσεών του, καὶ τὸν εἶχε
φυλαγμένον μεθ' ἑαυτοῦ, θέλει τὸν ἐγχειρίζει

εἰς τοὺς ἐπιστάτας, εἰς τὰς εἴκοσι τέσσαρας ὥρας ἀφ' οὗ ἔμβουν εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς γάσεώς του.

471. Ὁ λογαριασμὸς τῆς ληψοδοσίας πρέπει νὰ περιέχῃ τὴν ἐπαρίθμησιν καὶ τὴν ξετίμησιν ὄλων τῶν κινητῶν καὶ ἀκινήτων εἰδησμάτων τοῦ χρεώσου, τὴν σημείωσιν τῶν ἐνεργητικῶν καὶ παθητικῶν χρεῶν, τὴν παράστασιν τῶν κερδῶν καὶ ζημιῶν, τὴν παράστασιν τῶν ἐξόδων. Ὁ λογαριασμὸς τῆς ληψοδοσίας πρέπει νὰ ἐπικυροῦται, χρονίζεται, καὶ ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν χρεώσῃν.

472. Ἄν, καθ' ὃν καιρὸν ἐμβαίνουν οἱ ἐπιστάται εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς γάσεως, ἐκεῖνος ὁποῦ ἔκαμε τὴν γάσιν δὲν εἶχεν ἐτοιμάσῃ τὸν λογαριασμὸν τῆς ληψοδοσίας, οὗτος θέλει εἶναι ὑπόχρεος, ἢ αὐτὸς ὁ ἴδιος, ἢ ὁ πληρεξούσιός του, κατὰ τὰς περιγὰσεις ὁποῦ διαλαμβάνουν τὰ 468 καὶ 469 ἄρθρα, νὰ ἀρχίσῃ τὴν κατάστρωσιν τοῦ λογαριασμοῦ τῆς ληψοδοσίας, ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ἐπιστατῶν, ἢ

τοῦ ὑποκειμένου, ὅπου οὗτοι θέλει ἐπρόβαλαν.

Τὰ κατάσιχα καὶ τὰ χαρτία ἐκείνου ὅπου ἔκαμε τὴν ζάσιν, θέλει τῷ κοινοποιοῦνται ἐπὶ τούτῳ χωρὶς μετατοπισμόν.

473. Ἄν καθ' ὅλας τὰς περιστάσεις ὁ λογαριασμός τῆς ληψυδοσίας δὲν ἤθελεν εἶναι κατασρωμένος μὴτ' ἀπ' ἐκείνον ὅπου ἔκαμε τὴν ζάσιν, μῆτε ἀπὸ τὸν πληρεξούσιόν του, οἱ ἐπισάται θέλει βάνονται μόνοι των νὰ τὸν κατασρόνουν μὲ τὸ μέσον τῶν κατασίχων καὶ τῶν χαρτίων ἐκείνου ὅπου ἔκαμε τὴν ζάσιν, καὶ μὲ τὸ μέσον τῶν εἰδήσεων καὶ πληροφοριῶν ὅπου ἐμποροῦν νὰ λάβουν ἀπὸ τὴν γυναῖκα ἐκείνου ὅπου ἔκαμε τὴν ζάσιν, ἀπὸ τὰ τέκνα του, ἀπὸ τοὺς γραμματικούς καὶ ἄλλους συνεργούς του.

474. Ὁ ἔφορος κριτῆς ἐμπορεῖ ὡσαύτως ἢ ἐξ ἐπαγγέλματος, ἢ ἐπάνω εἰς τὴν ζήτησιν ἐνὸς ἢ πλειόνων δανεισῶν ἢ καὶ τοῦ ἐπισάτου, νὰ ἐρωτᾷ τὰ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναφερόμενα ὑποκείμενα, πλὴν τῆς γυναικὸς

καὶ τῶν τέκνων ἐκεῖνου ὅπου ἔκαμε τὴν γάμιν, τόσον ἐπάνω εἰς τὰ τῆς καταστροφῆς τοῦ λογαριασμοῦ τῆς ληψοδοσίας, ὅσον καὶ ἐπάνω εἰς τὰς αἰτίας καὶ περιστάσεις τῆς γάμιν του.

475. Ἄν ἐκεῖνος ὅπου ἔκαμε τὴν γάμιν ἀποθάνῃ ἀφ' οὗ ἀρχίσῃ ἡ γάμιν του, ἡ χήρα του ἢ τὰ τέκνα του ἐμποροῦν νὰ παρῆρσιάζωνται εἰς τὸν τόπον τοῦ ἀποθανόντος διὰ τὴν κατάσφωσιν τοῦ λογαριασμοῦ τῆς ληψοδοσίας, καὶ διὰ ὅλας τὰς ἄλλας ὑποχρεώσεις ὅπου διὰ ὁποιοῦνδήποτε κάμη γάμιν ἐπιτάττει ὁ παρῶν νόμος, εἰς ἔλλειψιν τούτων οἱ ἐπιστάται θέλει ἀναλαμβάνουν τὸ ἔργον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ.

Περὶ τῶν προσκαίρων Ἐπιτρόπων.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τῆς Ονοματίσεως τῶν προσκαίρων Ἐπιτρόπων.

476. Εἴθῃς ὅπου ὁ λογαριασμός τῆς ληψοδοσίας ἐγχειρισθῇ ἀπὸ τοὺς ἐπιστάτας εἰς τὸν ἔφορον, οὗτος θέλει κατασφώννει εἰς τρεῖς

ἡμέρας διὰ κάθε ἀνοβολήν, τὴν καταγραφὴν τῶν δανεισῶν, ἣτις θέλει ἐγχειρίζεται εἰς τὸ ἐμπορικὸν κριτήριον, καὶ θέλει τοὺς συγκαλεῖ με γραφάς, δημοσιεύματα, καὶ ἐγγραφὴν εἰς τὰς ἐφημερίδας.

477. Ἀκόμη καὶ πρὶν κατασρωθῆ ὁ λογαριασμὸς τῆς ληψοδοσίας, ὁ διορισμένος ἔφορος ἐμπορεῖ νὰ συγκαλῆ τοὺς δανεισὰς, καθὼς τὸ ἀπαιτεῖ ἡ περίστασις.

478. Οἱ εἰρημένοι δανεισαὶ θέλει συνέρχονται ἐπὶ παρυσία τοῦ ἐφόρου, εἰς τὰς ὑπὸ τούτου διοριζομένας ἡμέρας καὶ τόπους.

479. Ὅποιος ἤθελε παρρησιασθῆ εἰς ταύτην τὴν συνέλευσιν ὡς ἂν δανειστὴς, τοῦ ὁποίου τὰ ἀποδεικτικὰ ἤθελαν γνωρισθῆ μετέπειτα ὑποτεθειμένα συμφώνως ἀναμέσον αὐτοῦ καὶ ἐκείνου ὅπου ἔκαμε τὴν ῥάσιν, θέλει ὑπόκειται εἰς τὰς ποινὰς φερομένας κατὰ τῶν ἐνόχων εἰς δολίας χρεωκοπίας.

480. Οἱ δανεισαὶ συνελθόντες θέλουν παρρησιάξει εἰς τὸν ἔφορον κριτὴν τριπλῆν

καταγραφὴν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν προσκαίρων ἐπιτρόπων, ὅπου θέλουν κρίνει ὅτι πρέπει νὰ ὀνοματισθοῦν. Ἐπάνω εἰς ταύτην τὴν καταγραφὴν τὸ ἐμπορικὸν κριτήριον θέλει ὀνοματίζει.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῆς Παύσεως τῶν Ἔργων τῶν Ἐπισατῶν.

481. Εἰς τὰς εἴκοσι τέσσαρας ὥρας ὅπου θέλουν ἀκολουθεῖ μετὰ τὴν ὀνομάτισιν τῶν προσκαίρων ἐπιτρόπων, οἱ Ἐπισάται θέλουν παύει τὰς ἐργασίας των, καὶ θέλουν ἀποδίδει λογαριασμὸν εἰς τοὺς ἐπιτρόπους, ἐπὶ παρουσία τοῦ ἐφόρου, διὰ ὅλας τὰς πράξεις των καὶ διὰ τὴν κατάστασιν τῆς γάσεως.

482. Ἀφ' οὗ ἀποδοθῆ οὗτος ὁ λογαριασμὸς, οἱ ἐπίτροποι θέλουν ἐξακολουθεῖ τὰς πράξεις ὅπου εἶχαν ἀρχίσει οἱ ἐπισάται, καὶ θέλει ἐπιφορτίζονται προσκαίρως διὰ κάθε κυβέρνησιν τῆς γάσεως, ὑπὸ τὴν ἀγρυπνίαν τοῦ ἐφόρου κριτοῦ.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ τῶν πληρωμῶν διὰ τοὺς Ἐπιστάτας.

483. Οἱ ἐπιστάται, ἀφ' οὗ κατασρόσουν τὸν λογαριασμόν των, θέλει ἔχουν δικαίωμα διὰ μίαν πληρωμὴν, ἥτις θέλει τοῖς πληρόνεται παρὰ τῶν προσκαίρων ἐπιτρόπων.

484. Αὕτη ἡ πληρωμὴ θέλει κανονίζεται κατὰ τοὺς τόπους καὶ κατὰ τὴν φύσιν τῆς ἡ-σεως, κατὰ τὰς βάσεις ὅπου θέλουν διορισθῆ ἀπὸ ἓν δημοσίας κυβερνήσεως διάταγμα.

485. Ἄν οἱ ἐπιστάται ὠνοματίσθησαν ἀναμέσον τῶν δανεισῶν, δὲν θέλουν λαμβάνει καμμίαν πληρωμὴν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

Περὶ τῶν πράξεων τῶν προσκαίρων Ἐπιτρόπων.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τῆς καθαιρέσεως τῶν Σφραγίδων καὶ περὶ τῆς Καταγραφῆς.

486. Οἱ πρόσκαιροι ἐπίτροποι, εὐθύς μετὰ τὴν ὀνομάτισίν των, θέλουν ζητεῖ ἐγγράφως

τὸ σήκωμα τῶν σφραγίδων, καὶ θέλει ἐνασχολοῦνται εἰς τὴν καταγραφὴν τῶν ὑπαρχόντων ἐκείνου ὁποῦ ἔκαμε τὴν ζάσιν. Οὗτοι θέλει εἶναι ἐλεύθεροι νὰ κράξουν εἰς βοήθειάν των, ὅποιον κρίνουν εὐλογον, κατὰ τὸ 937 ἄρθρον τοῦ πολιτικῆς κρισολογίας Κώδικος. Αὕτη ἡ καταγραφὴ θέλει γίνεσθαι ἀπὸ τοὺς ἐπιτρόπους, καθ' ὅσον αἱ σφραγίδες θέλει σηκόνονται, καὶ ὁ εἰρηνοποιὸς κριτῆς θέλει παρευρίσκειται ἐκεῖ, καὶ θέλει τὴν ὑπογράφει εἰς κάθε ἐργασίαν.

487. Ἐκεῖνος ὁποῦ ἔκαμε τὴν ζάσιν θέλει εἶναι παρῶν, ἢ θέλει κράζεται καθὰ πρέπον, εἰς τὴν καθαίρεσιν τῶν σφραγίδων, καὶ εἰς τὰς πράξεις τῆς καταγραφῆς.

488. Εἰς κάθε ζάσιν, οἱ Ἐπιστάται, οἱ πρόσκαιροι καὶ οἱ ἀποφασιστικοὶ ἐπίτροποι θέλουν εἶναι ὑπόχρεοι νὰ ἐγχειρίζουν, εἰς ὀκτῶ ἡμέρας ἀφ' οὗ ἔμβουν εἰς τὰς ἐργασίας των, εἰς τὸν Ἐπίτροπον τοῦ βασιλέως τῆς περιοχῆς ἓνα συνοπτικὸν λογαριασμὸν τῆς καταστάσεως τῆς ζάσεως, τῶν πρώτων τῆς αἰτιῶν καὶ περι-

στάσεων, καὶ τῶν χαρακτήρων ὅπου φαίνεται
να ἔχη.

489. Ὁ ἐπίτροπος τοῦ Βασιλέως θέλει
ἐμπορεῖ, ἂν τὸ κρίνη εὐλογον, να πηγαίνῃ εἰς
τὸ οἰκητήριον ἐκείνου ἢ ἐκείνων ὅπου ἔκαμα
τὴν στάσιν, να παρευρίσκεται εἰς τὴν κατά-
στροφῆν τοῦ λογαριασμοῦ τῆς ληψοδοσίας, τῆς
καταγραφῆς, καὶ τῶν λοιπῶν γραμμάτων τῆς
στάσεως, να ζητῇ να τῷ δώσουν ὅλας τὰς ἐν
τούτων πληροφορίας, καὶ να κάμῃ ἔπειτα ἐκεῖνο
ὅπου χρειάζονται, τὰ πάντα ἐξ ἐπαγγέλματος
καὶ ἀνεξόδως.

490. Ἄν ὑπολάβῃ ὅτι εἶναι ἀπλῆ ἢ δολία
χρεωκοπία, ἂν εἶναι ἀγωγῆς, ἀποθέσεως, ἢ
κρατήσεως προσαγῆ διορισμένη κατ' ἐκείνου
ὅπου ἔκαμε τὴν στάσιν, θέλει τὸ κάμνῃ χωρὶς
ἀναβολὴν γνωστὸν εἰς τὸν ἔφορον κριτὴν τοῦ
ἐμπορικοῦ κριτηρίου, εἰς ταύτην τὴν περί-
στασιν, οὗτος ὁ ἔφορος δὲν θέλει ἐμπορῇ να
προβάλλῃ μήτε τὸ κριτήριο να ἐπιτρέπη ἔλευ-
θεροχάρτι εἰς ἐκεῖνον ὅπου ἔκαμε τὴν στάσιν.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῆς Πωλήσεως τῶν Πραγματειῶν, καὶ Κινητῶν,
καὶ περὶ τῶν Ἐπανακτήσεων.

491. ΤΕΛΕΙΩΘΕΪΣΗΣ τῆς καταγραφῆς ,
αἱ πραγματεῖαι, τὰ χρήματα, τὰ ἐνεργητικὰ
ὑπάρχοντα, κινητὰ καὶ εἰδήσματα τοῦ χρεώσου,
θέλει ἐγχειρίζονται εἰς τοὺς ἐπιτρόπους, οἵ-
τινες θέλει ἐπιφορτίζονται δι' αὐτὰ εἰς τὸ τέλος
τῆς ῥηθείσης καταγραφῆς.

492. Οἱ ἐπίτροποι θέλει ἐμποροῦν, ὑπὸ
τὴν ἄδειαν τοῦ ἐφόρου, νὰ ἐνασχοληθοῦν εἰς
τὴν σύναξιν τῶν ἐνεργητικῶν χρεῶν ἐκείνου
ὁποῦ ἔκαμε τὴν ζάσιν.

Θέλει ἐμποροῦν ὡσαύτως νὰ ἐνασχοληθοῦν
καὶ εἰς τὴν πώλησιν τῶν εἰδησμάτων του καὶ
πραγματειῶν, ἥτοι διαμέσον τῶν δημοπρασιῶν,
διὰ μεσίτων, καὶ εἰς τὴν λέσχην, ἢ φιλικῶς,
κατὰ τὴν ἐκλογὴν των.

493. Ἄν ἐκεῖνος ὁποῦ ἔκαμε τὴν ζάσιν
ἔλαβεν ἐλευθεροχάρτι, οἱ Ἐπίτροποι ἐμποροῦν

νά τὸν μεταχειρίζονται διὰ νὰ εὐκολύνουν καὶ σαφηνίζουν τὴν ἐργασίαν των, προσδιορίζοντες τὴν ποιότητα τοῦ ἔργου του.

494. Ἀρχινῶντας ἀπὸ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἀναλάβουν τὴν ὑπόθεσιν οἱ ἐπιστάται, καὶ ἔπειτα οἱ Ἐπίτροποι, κάθε πολιτικὸν δικαίωμα ἀρχινημένον, πρὸ τῆς σάσεως, κατὰ τοῦ ὑποκειμένου, καὶ κινητῶν ὑπαρχόντων ἐκείνου ὅπου ἔκαμε τὴν σάσιν, ἀπὸ ἰδιωτικοῦ τινος δανεισοῦ, δὲν θέλει ἐξακολουθεῖται εἰ μὴ κατὰ τῶν ἐπισατῶν καὶ ἐπιτρόπων· καὶ κάθε δικαίωμα ὅπου ἤθελεν ἀρχινηθῆ μετὰ τὴν σάσιν, δὲν θέλει ἐξακολουθεῖται εἰ μὴ κατὰ τῶν ἐπισατῶν καὶ ἐπιτρόπων.

495. Ἄν οἱ δανεισαὶ ἔχουν κάμμίαν αἰτίαν νὰ παραπονῶνται ἀπὸ τὰς πράξεις τῶν ἐπιτρόπων, θέλει ἀναφέρονται εἰς τὸν ἔφορον, ὅστις θέλει ἀποφασίζει, ἂν εἶναι τρόπος, ἢ θέλει κάμνει τὴν ἀναφορὰν του εἰς τὸ ἐμπορικὸν κριτήριον.

496. Τὰ ἀπὸ τῶν πωλήσεων καὶ ἐπανακ-

τήσεων χρήματα θέλει αποθέτονται μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων, εἰς μίαν χρηματοθήκην μὲ διπλὴν κλειδωνιά. Τὸ ἐν κλειδί θέλει ἐγχειρίζεται εἰς τὸν γεροντότερον τῶν ἐπισατῶν ἢ ἐπιτρόπων, καὶ τὸ ἄλλο εἰς ἐκεῖνον τῶν δανεισῶν, ὅπου ὁ ἔφορος θέλει ἐπρόβαλε.

497. Κάθε ἐβδομάδα, ὁ λογαριασμός τῆς χρηματοθήκης τῆς σάσεως θέλει ἐγχειρίζεται εἰς τὸν ἔφορον, ὅστις θέλει ἐμπορεῖ, ἐπάνω εἰς τὴν ζήτησιν τῶν ἐπιτρόπων, καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις, νὰ διορίζη τὴν κατάθεσιν ὅλων ἢ μέρους τῶν χρημάτων εἰς τὴν χρηματοθήκην τῶν δημοσίων, ἢ εἰς τὰς χεῖρας τοῦ κυβερνήτου ταύτης τῆς χρηματοθήκης, μὲ ὑποχρέωσιν νὰ τρέχη εἰς ὄφελος τοῦ ἀθροίσματος τῶν δανεισῶν ὁ τόκος ὅπου δίδεται εἰς ὅσα χρήματα ἀποθέτονται εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν χρηματοθήκην.

498. Τὸ ξαναπάρσιμα τῶν εἰς τὴν χρηματοθήκην τῶν δημοσίων ἀποτεθέντων χρημάτων θέλει γίνεται μὲ ἐπίταγμα τοῦ ἔφορου.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ τῶν συντηρητικῶν Δικαιωμάτων.

499. Ἀρχινῶντας ἀπὸ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἀναλάβουν τὴν ὑπόθεσιν οἱ ἐπιστάται καὶ ἔπειτα οἱ ἐπίτροποι, θέλουν εἶναι ὑπόχρεοι νὰ κάμουν ὅλας τὰς πράξεις διὰ τὴν συντήρησιν τῶν δικαιωμάτων ἐκείνου ὁποῦ ἔκαμε τὴν γάσιν κατ' ἐκείνων ὁποῦ τῷ εἶναι χρεῶσαι.

Θέλει εἶναι προσέτι ὑπόχρεοι νὰ ζητοῦν τὴν ἐγγραφὴν εἰς τὰς ὑποθήκας ἐπάνω εἰς τὰ ἀκίνητα τῶν ὑποκειμένων ὁποῦ εἶναι χρεῶσαι εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ ἔκαμε τὴν γάσιν, ἂν οὗτος δὲν τὴν ἐζήτησε, καὶ ἂν ἐμπορῇ νὰ ἔχη προνόμια εἰς ὑποθήκας. Ἡ ἐγγραφὴ θέλει εἶναι προσδεκτὴ εἰς τὸ ὄνομα τῶν ἐπιστατῶν καὶ ἐπιτρόπων, οἵτινες θέλει προσάπτουν εἰς τὰς σημειώσεις των ἀντίγραφον τῶν δικάσεων, ὁποῦ θέλει τοὺς ὠνομάτισαν.

500. Θέλει εἶναι ὑπόχρεοι νὰ λαμβάνουν ἐγγραφὴν, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ ἀθροίσματος τῶν

δανεισῶν, ἐπάνω εἰς τὰ ἀκίνητα ἐκείνου ὅπου ἔκαμε τὴν γάσιν, τῶν ἀποιῶν θέλουν γνωρίζει τὴν ὑπαρξίν. Ἡ ἐγγραφή θέλει εἶναι προσδεκτὴ ἐπάνω εἰς μίαν ἀπλῆν σημείωσιν φανερόνουςαν, ὅτι εἶναι γάσεις, καὶ ἀναφέρουσιν τὴν χρονίαν τῆς δικάσεως, ἀπὸ τὴν ὁποίαν θέλει ὠνοματίσθῃσαν.

ΤΜΗΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Περὶ τῆς ἐξετάσεως τῶν Δανείων.

501. Ἡ ΕΞΕΤΑΣΙΣ τῶν δανείων θέλει γίνεσθαι χωρὶς ἀναβολήν. Ὁ ἔφορος θέλει ἐπαγρυπνεῖ δια νὰ γίνεσθαι μὲ ἐπιμέλειαν, καθ' ὅσον οἱ δανεισταὶ θέλει παρρησιάζονται.

502. Ὅλοι οἱ δανεισταὶ ἐκείνου ὅπου ἔκαμε τὴν γάσιν θέλει εἰδοποιοῦνται διὰ αὐτὸ ἀπὸ τὰς κοινὰς ἐφημερίδας, καὶ ἀπὸ γραφᾶς τῶν ἐπιτρόπων νὰ παρρησιάζονται, εἰς τὴν διάρῃαν σαράντα ἡμερῶν, ἢ μόνοι των, ἢ διὰ πληρεξουσίων των, εἰς τοὺς ἐπιτρόπους τῆς γάσεως, νὰ τοῖς δηλοποιοῦν μὲ ποῖον ἀποδεικ-

τικόν και διά ποίαν ποσότητα εἶναι δανεισαί, και νά τοῖς ἐγχειρίζουν τά δανείου ἀποδεικτικά των, ἢ νά τά καταθέτουν εἰς τήν καγκελλαρίαν τοῦ ἐμπορικοῦ κριτηρίου, και θέλει τοῖς δίδεται δι' αὐτά ἀπόδειξις.

403. Ἡ ἐξέτασις τῶν δανείων θέλει γίνεται ἀντιρρήτικῶς μεταξύ τοῦ δανεισοῦ ἢ πληρεξουσίου του, και τῶν ἐπιτρόπων, και ἐπί παρουσία τοῦ ἐφόρου κριτοῦ, ὅστις θέλει καταγράφει σημείωσιν. Τοῦτο θέλει γίνεται εἰς τὰς δέκα πέντε ἡμέρας ὅπου θέλουν ἀκολουθεῖ μετὰ τήν διορίαν ὅπου ἐπιτάττει τὸ προηγούμενον ἄρθρον.

504. Κάθε δανειστής τοῦ ὀπίου τὸ δάνειον θέλει ἐξετάσθῃ και ἐβεβαιώσῃ, ἐμπορεῖ νά παρευρίσκειται εἰς τήν ἐξέτασιν τῶν ἄλλων δανείων, και νά ἐπιφέρῃ κάθε ἀντιλογίαν εἰς τὰς γενομένας ἢ γενησομένας ἐξετάσεις.

505. Ἡ ἐξετάσεως σημείωσις θέλει φανερόναι τήν παράσασιν τῶν δανείου δικαιωμάτων, τὸ οἰκητήριον τῶν δανεισῶν και τῶν πληρεξουσίων των.

Θέλει περιέχει τὴν ἐπίτομον περιγραφὴν τῶν ἀποδεικτικῶν, τὰ ὅποια θέλει παραβάλλονται μὲ τὰ κατὰσῖχα ἐκείνου ὅπου ἔκαμε τὴν σάσιν.

Θέλει ἀναφέρει τὰ ἐπανώγραφα, σβύσματα, καὶ μεσολαβούσας γραμμάς.

Θέλει ἐκφράζει ὅτι ὁ ἐπιφερτῆς εἶναι νόμιμος δανειστῆς τῆς ποσότητός ὅπου ἀναζητεῖ.

Ὁ ἔφορος θέλει ἐμπορεῖ, καθὼς τὸ καλέση ἢ χρεία, νὰ ζητῆ ἀπὸ τοὺς δανειστὰς τὴν παρῆρῃσῖασι τῶν κατὰσίγων των, ἢ τὸ ἀπόσπασμα καμωμένον ἀπὸ τοὺς ἐμπορικοὺς κριτὰς τοῦ τόπου, δυνάμει προσαγῆς κριτηρίου, αὐτὸς θέλει ἐμπορεῖ προσέτι, ἐξ ἐπαγγέλματος νὰ ἀποπέμψη τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ ἐμπορικὸν κριτήριον, τὸ ὅποιον θέλει ἀποφασίζει ἐπάνω εἰς τὴν ἀναφορὰν του.

506. Ἄν τὸ δάνειον εἶναι ἀφιλουεῖκτητον, οἱ ἐπίτροποι θέλουν ὑπογράφει, εἰς ἕκαστον τῶν ἀποδεικτικῶν τὴν ἐξῆς δῆλωσιν·

Προσδεκτὸν εἰς τὸ παθητικὸν τῆς Στάσεως

του..... διὰ τὴν ποσότητα..... τῆ..... Ἡ ἐπιβεβαίωσις τοῦ ἐφόρου θέλει θέτεται ὑποκάτω εἰς τὴν δῆλωσιν.

507. Κάθε δανειστῆς εἰς διάστημα ὀκτῶ ἡμερῶν, ἀφ' οὗ ἐξετασθῆ τὸ δάνειόν του, θέλει εἶναι ὑπόχρεος νὰ ἐπικυρόνη, εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἐφόρου, ὅτι τὸ ῥηθὲν δάνειον εἶναι εἰλικρινές καὶ ἀληθές.

508. Ἄν τὸ δάνειον εἶναι ἐπιδεκτικὸν φιλονεικίας ἢ ὅλον ἢ ἐν μέρει, ὁ ἔφορος κριτῆς, ἐπάνω εἰς τὴν ἀναζήτησιν τῶν ἐπιτρόπων, θέλει ἔμπορεῖ νὰ ἐπιτάτῃ τὴν παράστασιν τῶν ἀποδεικτικῶν τοῦ δανειστοῦ, καὶ τὴν κατάθεσιν τῶν ἀποδεικτικῶν του εἰς τὴν καγκελλαρίαν τοῦ ἐμπορικοῦ κριτηρίου. Θέλει ἔμπορεῖ μάλιστα, χωρὶς νὰ εἶναι χρεῖα διὰ κριτηρίου καλέσεως, νὰ ἀποπέμπῃ τὰ μέρη μὲ βραχείαν διορίαν εἰς τὸ ἐμπορικὸν κριτήριον, τὸ ὁποῖον θέλει δικάζει ἐπάνω εἰς τὴν ἀναφορὰν του.

509. Τὸ ἐμπορικὸν κριτήριον θέλει ἔμπορεῖ νὰ ἐπιτάτῃ διὰ νὰ γίνετα ἐπὶ παρου-

σία τοῦ ἐφόρου, ἔρευνα ἐπάνω εἰς τὰ πρότει-
νόμενα, καὶ νὰ προσκαλοῦνται ἔμπροσθέν του
τὰ ὑποκείμενα ὅπου θέλει ἐμποροῦν νὰ δώσουν
πληροφορίας.

510. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν διορισμῶν
ὅπου ἐπιτάτονται διὰ τὰς ἐξετάσεις τῶν δα-
νειῶν, οἱ ἐπίτροποι θέλει καταστρόνουν μίαν
σημείωσιν, περιέχουσαν τὰ ὀνόματα ἐκείνων
τῶν δανεισῶν ὅπου δὲν θέλει ἐπαρμόησιάζθησαν.
Αὕτη ἡ σημείωσις κλεισθεῖσα ἀπὸ τὸν ἔφορον
θέλει τοὺς κατασαίνει εἰς ἀργοπορίαν.

511. Τὸ ἐμπορικὸν κριτήριον, ἐπάνω εἰς
τὴν ἀναφορὰν τοῦ ἐφόρου, θέλει προσδιορίζει,
διὰ δικάσεως, μίαν νέαν διορίαν διὰ τὴν ἐξέτασιν.

Αὕτη ἡ διορία θέλει προσδιορίζεται κατὰ τὴν
ἀπόσασιν τοῦ οἰκητηρίου τοῦ εἰς ἀργοπορίαν δα-
νεισοῦ, εἰς τρόπον ὅτι νὰ εἶναι μία ἡμέρα διὰ
κάθε ἀπόσασιν ἀπὸ ἑξ ἑλέγας· ὡς πρὸς δὲ τοὺς
δανειστὰς κατοικοῦντας ἔξω τῆς Γαλλίας, θέλει
παρατηροῦνται αἱ διορίαι ὅπου ἐπιτάττει τὸ 73
ἄρθρον τοῦ Πολιτικῆς κρισολογίας κώδικος.

512. Η δίκασις, ὅπου θέλει προσδιορίζει τὴν νέαν διορίαν, θέλει γνωστοποιεῖται εἰς τοὺς δανειζάς, καθὼς διορίζει τὸ 683 ἄρθρον τοῦ πολιτικῆς κρισολογίας κώδικος· ἡ ἐκπλήρωσις τούτου θέλει ἐπέχει τόπον γνωστοποιήσεως ὡς πρὸς τοὺς δανειζάς ὅπου δὲν θέλει ἐπαρρήσιασθησαν, χωρὶς ὅμως διὰ τοῦτο ἢ ὀνομάτισις τῶν ἀποφασιστικῶν ἐπιτρόπων νὰ ἀργοπορῇ.

513. Ἄν δὲν παρρήσιασθοῦν καὶ δὲν ἐπιχυρόσουν τὸ δάνειον εἰς τὴν διορίαν ὅπου ἐπιτάττει ἡ δίκασις, οἱ μὴ παρρήσιασθέντες δὲν θέλει συμπεριλαμβάνονται εἰς τὰς γεννησομένας διανομάς.

Τὸ μέσον ὅμως τῆς ἐναντιώσεως θέλει τοῖς εἶναι ἀνοικτὸν ἕως εἰς τὴν τελευταίαν διαμοίρασιν τῶν χρημάτων, ἀλλὰ χωρὶς νὰ ἐμποροῦν οἱ μὴ παρρήσιασθέντες, ἄς ἤθελαν εἶναι καὶ ἀγνώριστοι δανειzaί, νὰ ζητοῦν τίποτε ἀπὸ τὰς γενομένας διανομάς, αἱ ὅποια ὡς πρὸς αὐτοὺς θέλει ὑπολαμβάνονται ἀμετάτρεπτοι, καὶ ἐπά-

νω εἰς τὰς ὁποίας θέλει χάνουν ὀλοτελῶς τὸ μέρος ὅπου ἐδύναντο νὰ ζητοῦν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ.

Περὶ τῶν ἀποφασιστικῶν Ἐπιτρόπων καὶ περὶ τῶν Ἐργασιῶν των.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τῆς Συνελεύσεως τῶν δανεισῶν τῶν ὁποίων τὰ δάνεια ἐξετάσθησαν καὶ ἐπεκυρώθησαν.

514. Εἰς τὰς τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν διορισῶν ὅπου ἐπιτάττονται διὰ τὴν ἐπικύρωσιν τῶν γνωστῶν δανείων, οἱ δανεισταί, τῶν ὁποίων τὰ δάνεια ἔγιναν προσδεκτὰ, θέλει συγκαλοῦνται παρὰ τῶν προσκαίρων ἐπιτρόπων.

515. Εἰς τὸν τόπον, ἡμέραν καὶ ὥραν, ὅπου θέλει διορισθῶν ἀπὸ τὸν ἔφοραν, ἡ συνέλευσις θέλει γίνεσθαι ὑπὸ τὴν προεδρίαν του, Εἰς ταύτην τὴν συνέλευσιν δὲν εἶναι προσδεκτοὶ εἰ μὴ μόνον οἱ γνωστοὶ δανεισταὶ ἢ οἱ πληρεξούσιοι των.

516. Ἐκεῖνος ὅπου ἔκαμε τὴν ζάσιν θέλει

κράζεται εἰς ταύτην τὴν συνέλευσιν· αὐτὸς πρέπει νὰ παρρησιάζεται προσωπικῶς, ἂν ἔλαβεν ἔλευθεροχάρτι, καὶ δὲν ἐμπορεῖ νὰ βάλλῃ ἄλλον εἰς τὸν τόπον του εἰ μὴ διὰ εὐλόγουσ αἰτίας καὶ σεργμένας ἀπὸ τὸν ἔφορον.

517. Ὁ ἔφορος θέλει ἐξετάζει τὰ πληρεξούσια ἐκείνων ὅπου θέλει παρρησιάζονται ὡς πληρεξούσιοι· θέλει ζητεῖ ἀπὸ τοὺς προσκαίρους ἐπιτρόπους νὰ δώσουν ἐπὶ παρουσίᾳ του λογαριασμὸν διὰ τὴν κατάστασιν τῆς Στάσεως διὰ τὰ μέσα ὅπου ἐμεταχειρίσθησαν, καὶ διὰ τὰ ὅσα ἠκολούθησαν. Ἐκεῖνος ὅπου ἔκαμε τὴν Στάσιν θέλει ἀκούεται.

518. Ὁ ἔφορος θέλει κρατεῖ σημείωσιν τῶν ὅσα ἐλέχθησαν ἢ ἀποφασίσθησαν εἰς ταύτην τὴν συνέλευσιν.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῆς Συμφωνίας.

519. ΔΕΝ θέλει ἐμπορεῖ νὰ εἶναι σερκτὴ κάμμια συνθήκη μεταξύ τῶν βουλευομένων δανεισῶν

δανεισῶν καὶ τοῦ χρεώσου ὁποῦ ἔκαμε τὴν
 ζάσιν εἰ μὴ ἀφ' οὗ ἐκπληρωθοῦν ὅσα ἀνωτέρω
 ἐδιορίσθησαν.

Αὕτη ἡ συνθήκη δὴν θέλει κατασαίνεται
 εἰ μὴ ἀπὸ τὴν συνδρομὴν ἑνὸς ἀριθμοῦ δανει-
 σῶν ἀπαρτίζοντος τὸ πλεῖστον μέρος, καὶ πα-
 ρεμφαίνοντος προσέτι διὰ τῶν ἀποδεικτικῶν
 τῶν ἐξετασθέντων δανείων των, τὰ τρία τεταρ-
 τημόρια τοῦ κεφαλαίου τῶν χρεωσούμενων πο-
 σοτήτων, κατὰ τὸν λογαριασμὸν τῶν ἐξετα-
 σθέντων καὶ καταγραφέντων δανείων κατὰ τὸ
 τέταρτον Τμῆμα τοῦ ἐβδόμου κεφαλαίου· τὸ
 πᾶν ὑπὸ ποινὴν ἀκυρώσεως.

520. Οἱ εἰς ὑποθήκας ἐγγεγραμμένοι δα-
 νεισαὶ καὶ ὅσοι ἔχουν ἐνέχυρα δὲν θέλει ἔχουν
 ψῆφον εἰς τὰ βουλευματα ὁποῦ ἀναφέρονται
 εἰς τὴν συμφωνίαν.

521. Ἄν ἡ ἐξέτασις τῶν ἀποδεικτικῶν,
 κατασίχων καὶ χαρτίων ἐκείνου ὁποῦ ἔκαμε
 τὴν ζάσιν, παρεμφαίνει κἀνὲν ἴχνος χρεωκο-
 πίας, δὲν θέλει ἐμπορεῖ νὰ γίνεταὶ κἀμμία

συνθήκη μεταξύ ἐκείνου ὁποῦ ἔκαμε τὴν γάσιν καὶ τῶν δανειζῶν, ὑπὸ ποινὴν ἀκυρώσεως. Ὁ ἔφορος θέλει ἐπαγρυπνᾶ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης διατάξεως. .

522. Ἡ συμφωνία, ἂν σερχθῇ, θέλει ὑπογράφεται ἐν αὐτῇ ταύτῃ τῇ συνελεύσει ὑπὸ ποινὴν ἀκυρώσεως. Ἄν τὸ πλεῖστον μέρος τῶν παρόντων δανειζῶν γέργει μὲν τὴν συμφωνίαν, ἀλλὰ δὲν ἀπαρτίζει ἐν κεφαλαίῳ τὰ τρία τεταρτημόρια, τὸ βούλευμα θέλει ἀναβάλλεται εἰς ὀκτὼ ἡμέρας διὰ κάθε ἀναβολήν.

523. Οἱ εἰς τὴν συμφωνίαν ἐναντιούμενοι δανεισταὶ θέλουν εἶναι ὑπόχρεοι νὰ κάμουν γνωστὰς τὰς ἐναντιώσεις των εἰς τοὺς ἐπιτρόπους καὶ εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ ἔκαμε τὴν γάσιν, εἰς ὀκτὼ ἡμέρας διὰ κάθε ἀναβολήν.

524. Ἡ συνθήκη θέλει ἐπικυρόνεται εἰς ὀκτὼ ἡμέρας ἀφ' οὗ γένη ἡ δίκασις ἐπάνω εἰς τὰς ἐναντιώσεις. Ἡ ἐπικύρωσις θέλει τὴν κάμνει ὑποχρεωτικὴν διὰ ὅλους τοὺς δανειστὰς, καὶ θέλει συντηρεῖ τὴν ὑποθήκην εἰς ἕκαστον αὐτῶν

ἐπάνω εἰς τὰ ἀκίνητα ἐκεῖνου ὅπου ἔκαμε τὴν ζάσιν. Διὰ τοῦτο οἱ ἐπίτροποι θέλουν εἶναι ὑπόχρεοι νὰ διορίζουν νὰ ἐγγράφεται εἰς τὰς ὑποθήκας ἢ ἐπικυρωτικὴ δίκασις, ἔξω ἂν κατηγορήθῃ ἀπὸ τὴν συμφωνίαν.

525. Ἀφ' οὗ ἡ ἐπικύρωσις γένη γνωστὴ εἰς τοὺς προσκαίρους ἐπιτρόπους, οὗτοι θέλουν ἀποδίδει τὸν ἀποφασιστικὸν λογαριασμὸν των εἰς ἐκεῖνον ὅπου ἔκαμε τὴν ζάσιν, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἐφόρου· οὗτος ὁ λογαριασμὸς θέλει ἐξετάζεται καὶ κλείεται. Ἄν τύχη φιλονεικία, τὸ ἐμπορικὸν κριτήριον θέλει ἀποφασίζει. Οἱ ἐπίτροποι θέλουν ἐγχειρίζει ἔπειτα εἰς ἐκεῖνον ὅπου ἔκαμε τὴν ζάσιν ὅλα τὰ ὑπάρχοντά του, κατάσιχα, χαρτία, εἰδήσματα.

Ἐκεῖνος ὅπου ἔκαμε τὴν ζάσιν θέλει δίδει ἀπόδειξιν ὅτι τὰ ἔλαβεν. Αἱ ἐργασίαι τῶν ἐπιτρόπων καὶ τοῦ ἐφόρου θέλουν παύει, καὶ θέλει γίνεται ἀπὸ τὸν ἔφορον σημείωσις διὰ τὸ πᾶν.

526. Τὸ ἐμπορικὸν κριτήριον θέλει ἐμπορεῖ, διὰ κακὴν διαγωγὴν ἢ δόλου, νὰ μὴ

δεχθῆ τὴν ἐπικύρωσιν τῆς συμφωνίας, καὶ τότε ἐκεῖνος ὅπου ἔκαμε τὴν ζάσιν θέλει ὑπολαμβάνεται Χρεωκόπος, καὶ θέλει ἀποπέμπεται, ἐνδίκως, εἰς τὸν ἐπίτροπον τοῦ βασιλέως, ὅστις θέλει εἶναι ὑπόχρεος νὰ κρισολογῆ ἐξ ἐπαγγέλματος.

Εἰ δὲ δεχθῆ τὴν ἐπικύρωσιν, τὸ κριτήριον θέλει δηλοποιεῖ ἐκεῖνον ὅπου ἔκαμε τὴν ζάσιν συγγνωστὸν καὶ ἐπίδεκτικὸν τοῦ νὰ ἀποκατασταθῆ καθὼς διατάττει ἢ κατωτέρα ἐπιγραφὴ περὶ τῆς Ἀποκαταστάσεως.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ τῆς Ἐνώσεως τῶν δανεισῶν.

527. ἌΝ δὲν μεσολαβήσῃ κάμμια συνθήκη, οἱ συνελθόντες δανεισαὶ θέλουν κάμνει, τὸ πλείστον ἀτομικὸν μέρος τῶν παρόντων δανεισῶν, ἐν Ἐνώσει συμφωνητικόν. Θέλουν ὀνοματίζει ἓνα ἢ πλείους ἀποφασιστικούς ἐπιτρόπους· οἱ δανεισαὶ θέλουν ὀνοματίζει ἓνα ταμίαν ἐπιφορτισμένον νὰ λαμβάνῃ τὰ ὀποιωσ-

δήποτε συναχθέντα χρήματα. Οί άποφασιστικοί έπίτροποι θέλουν λαμβάνει τόν λογαριασμόν τών προσκαίρων έπιτρόπων, καθώς έλέχθη εις τὸ 481 άρθρον διά τόν λογαριασμόν τών έπισατών.

528. Οί έπίτροποι θέλουν παρήρησιάζει τὸ ἄθροισμα τών δανεισῶν, καί θέλει ένασχολοῦνται εις τήν εξέτασιν τοῦ λογαριασμοῦ τῆς ληψοδοσίας, ἂν ὑπάρχη.

Θέλουν κάμνει, δυνάμει τοῦ ένώσεως συμφωνητικοῦ, καί χωρίς ἄλλων ἀξιοπίστων ἀποδεικτικῶν, τήν πώλησιν τών ἀκινήτων ἐκείνου ὁποῦ ἔκαμε τήν σάσιν, τήν τών πραγματειῶν καί κινητῶν εἰδησμάτων του, καί τήν εξόφλησιν τών ενεργητικῶν καί παθητικῶν χρεῶν του. Τὸ πᾶν ὑπὸ τήν ἀγρυπνίαν τοῦ έφόρου, καί χωρίς νά εἶναι χρεία τοῦ νά κράζεται ἐκεῖνος ὁποῦ ἔκαμε τήν σάσιν.

529. Εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις θέλει έγχειρίζονται, μὲ τήν συγκατάνευσιν τοῦ έφόρου, εις ἐκεῖνον ὁποῦ ἔκαμε τήν σάσιν καί εις τήν

οικογένειάν του τὰ ἐνδύματα, φορέματα, καὶ τὰ εἰς τὴν ἰδίαν των χρῆσιν ἀναγκαῖα κινητά. Αὕτη ἢ ἐγχειρίσις θέλει γίνεται ἐπάνω εἰς τὴν πρότασιν τῶν ἐπιτρόπων, οἱ τινες θέλει κάμνουν τὴν σημείωσιν.

530. Ἄν δὲν παρεμφαίνεται ἴχνος χρεωκοπίας, ἐκεῖνος ὅπου ἔκαμε τὴν ζάσιν θέλει ἔχει δικαίωμα νὰ ζητῇ, διὰ βοήθειαν, μίαν ποσότητα ἐπάνω εἰς τὰ ὑπάρχοντά του. Οἱ ἐπίτροποι θέλουν προβάλλει τὸ πρῶτον, καὶ τὸ κριτήριο, ἐπάνω εἰς τὴν ἀναφορὰν τοῦ ἐφόρου, θέλει τὴν προσδιορίζει, κατὰ τὰς χρείας καὶ κατὰ τὴν ἔκτασιν τῆς οἰκογενείας ἐκείνου ὅπου ἔκαμε τὴν ζάσιν, κατὰ τὴν ἀνεπίλεγκτον πίσιν του, καὶ κατὰ τὸν μᾶλλον ἢ ἥττον χαμὸν ὅπου θέλει ἐπρόξενησεν εἰς τοὺς δανεισάς του.

531. Κάθε φορὰν ὅπου θέλει εἶναι ἔνωσις δανεισῶν, ὁ ἔφορος τοῦ ἐμπορικοῦ κριτηρίου θέλει τοῦ ἀποδίδει λογαριασμὸν διὰ τὰς περιζάσεις. Τὸ κριτήριο θέλει ἀποφασίζει, ἐπάνω εἰς τὴν ἀναφορὰν του, καθὼς ἐλέχθη εἰς τὸ

δεύτερον τμήμα τοῦ παρόντος Κεφαλαίου, ἂν ἐκεῖνος ὁποῦ ἔκαμε τὴν γάσιν εἶναι συγγνωστὸς καὶ ἐπιδεικτικὸς τοῦ νὰ ἀποκαταστηθῆ.

Ἄν τὸ ἐμπορικὸν κριτήριον δὲν δεχθῆ τὴν ἔνωσιν, ἐκεῖνος ὁποῦ ἔκαμε τὴν γάσιν θέλει ὑπολαμβάνεται χρεωκόπος, καὶ ἀποπέμπεται, ἐνδίκως, εἰς τὸν ἐπίτροπον τοῦ βασιλέως, καθὼς ἐλέχθη εἰς τὸ 526 ἄρθρον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΝΑΤΟΝ.

Περὶ τῶν διαφόρων εἰδῶν δανεισῶν, καὶ περὶ τῶν δικαιωμάτων των ἂν τύχη Στάσις.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Γενικαὶ διατάξεις.

532. ἌΝ δὲν εἶναι δικαίωμα εἰς ἀπαλλοτριώσιν τῶν ἀκινήτων, καμωμένον πρὸ τῆς ὀνοματίσεως τῶν ἀποφασιστικῶν ἐπιτρόπων, οὔτοι μόνοι θέλουν εἶναι προσδεκτοὶ καὶ τὸ νὰ κάμουν τὴν πώλησιν, καὶ θέλουν εἶναι ὑπόχρεοι νὰ ἐπιχειροῦν τὸ ἔργον εἰς ὀκτὼ ἡμέρας, κατὰ τὸν ἐξῆς λεχθησόμενον τρόπον.

533. Οἱ ἐπίτροποι θέλουν παρρήσιάζει εἰς τὸν ἔφορον τὸν κατάλογον τῶν δανεισῶν, ὅπου σοχάζονται νὰ ἔχουν προνόμιον ἐπάνω εἰς τὰ κινητὰ, καὶ ὁ ἔφορος θέλει συγχωρεῖ τὴν πληρωμὴν τούτων τῶν δανεισῶν, ἐπάνω εἰς τὰ πρῶτα χρήματα ὅπου θέλει ἔμβουν. Ἄν εἶναι δανεισαὶ μὲ ἀμφιλεκτον προνόμιον, τὸ κριτήριον θέλει ἀποφασίζει. Τὰ ἔξοδα θέλει εἶναι εἰς βᾶρος ἐκείνων τῶν ὁποίων θέλει ἀπορρίφθῃ ἢ ζήτησις, καὶ δὲν θέλει εἶναι διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἀθροίσματος.

534. Ὁ δανειστής, ἐπιφερτῆς συνεγγυητικῶν ὑποχρεώσεων μεταξὺ ἐκείνου ὅπου ἔκαμε τὴν σάσιν καὶ ἄλλων συνυποχρέων, οἵτινες εἶναι εἰς σάσιν, θέλει λαμβάνει μέρος εἰς τὰς διαμοιράσεις ὅλων τῶν ἀθροισμάτων, ἕως εἰς τὴν τελείαν καὶ ὀλόκληρον πληρωμὴν του.

535. Οἱ δανεισαὶ ἐκείνου ὅπου ἔκαμε τὴν σάσιν, ὅπου θέλει ἔχουν νόμιμα καὶ βέβαια ἐνέχυρα, θέλει ἐγγράφονται εἰς τὸ ἄθροισμα μόνον διὰ ἐνθύμησιν.

536. Οἱ ἐπίτροποι θέλει ἔχουν τὴν ἄδειαν νὰ λαμβάνουν τὰ ἐνέχυρα εἰς ὄφελος τῆς σάσεως πληρόνουντες τὰ χρέη.

537. Ἄν οἱ ἐπίτροποι δὲν λάβουν τὸ ἐνέχυρον, νὰ πωλῆται ἀπὸ τοὺς δανειστὰς, καὶ ἂν ἡ τιμὴ ὑπερβαίῃ τὸ δάνειον, τὸ περιττεῦον θέλει λαμβάνεται ἀπὸ τοὺς ἐπιτρόπους· ἂν ἡ τιμὴ εἶναι κατωτέρα τοῦ δανείου, ὁ τὸ ἐνέχυρον ἔχων δανειστὴς θέλει ἔρχεται εἰς συνεισφορὰν διὰ τὸ περιττεῦον.

538. Οἱ ἐγγύησιν ἔχοντες δανεισταὶ θέλει συμπεριλαμβάνονται εἰς τὸ ἄθροισμα, ἀφαιρουμένων τῶν ποσοτήτων ὅπου θέλει ἔλαβον ἀπὸ τὴν ἐγγύησιν· Ἡ ἐγγύησις θέλει περιλαμβάνεται εἰς τὸ αὐτὸ ἄθροισμα διὰ ὅσα ἐπληρώθησαν εἰς ξεχρέωσιν ἐκείνου ὅπου ἔκαμε τὴν σάσιν.

Τ Μ Η Μ Α Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Ο Ν .

Περὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν με Ὑποθήκας δανειστῶν.

539. Ἀφ' οὗ γένῃ ἡ διαμοίρασις τῆς τιμῆς τῶν ἀκινήτων πρὸ τῆς διαμοιράσεως τῆς τιμῆς

τῶν κινητῶν ἢ συγχρόνως, οἱ μὲ ὑποθήκας μόνον δανεῖσαι, μὴ ἐξικανωθέντες ἐπάνω εἰς τὴν τιμὴν τῶν ἀκινήτων, θέλουν ἔχει τὸ αὐτὸ δικαίωμα δι' ὅσα ἀναλόγως θέλουν μείνην νὰ λάβουν, μὲ τοὺς μὲ χειρόγραφα δανεισὰς ἐπάνω εἰς τὰ χρήματα ὅπου ἀνήκουν εἰς τὸ μὲ χειρόγραφα ἄφροισμα.

540. Ἄν ἡ πώλησις τῶν κινητῶν γένη πρό τῆς τῶν ἀκινήτων, καὶ δώσῃ χώραν εἰς μίαν ἢ πλείους διανομὰς χρημάτων, πρό τῆς διαμοιράσεως τῆς τιμῆς τῶν ἀκινήτων, οἱ μὲ ὑποθήκας δανεῖσαι θέλουν συμπεριλαμβανόνται εἰς ταύτας τὰς διανομὰς κατ' ἀναλογίαν ὄλων τῶν δανείων των, καὶ, χρείας καλούσης, πλὴν τῶν ἀφαιρέσεων, περὶ ὧν κατωτέρω λεχθήσεται.

541. Μετὰ τὴν πώλησιν τῶν ἀκινήτων καὶ τὴν τάξεως δίκασιν μεταξὺ τῶν μὲ ὑποθήκας δανεισῶν, ἐκεῖνοι τούτων τῶν δανεισῶν ὅπου θέλει ἔρχονται μὲ χρονολογικὴν τάξιν ἐπάνω εἰς τὴν τιμὴν τῶν ἀκινήτων διὰ τὴν ὀλότητα τῶν δανείων των, δὲν θέλει λαμβάνουν τὴν πο-

σότητα τῆς εἰς ὑποθήκας πληρωτικῆς τάξεώς των εἰ μὴ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἄσπ' ἔλαβαν εἰς τὸ μὲ χειρόγραφα ἄθροισμα.

Αἱ οὕτως ἀφαιρεθεῖσαι ποσότητες δὲν θέλουν μένει εἰς τὸ μὲ ὑποθήκην ἄθροισμα, ἀλλὰ θέλουν ἐπιστρέφει εἰς τὸ μὲ χειρόγραφα ἄθροισμα εἰς ὄφελος τοῦ ὁποίου θέλει γίνεται ἀφαίρεσις:

542. Ὡς πρὸς τοὺς μὲ ὑποθήκην δανειζάς, οἵτινες δὲν θέλουν εἶναι τεταγμένοι εἰ μὴ μερικῶς εἰς τὴν διανομὴν τῆς τιμῆς τῶν ἀκινήτων, θέλει γίνεται ὡς ἀκολουθεῖ:

Τὰ δικαιώματά των ἐπὶ τὸ μὲ χειρόγραφα ἄθροισμα θέλει κανονίζονται ἀποφασιστικὰ κατὰ τὰς ποσότητας, τῶν ὁποίων θέλουν μένουσαν δανεισθῆναι μετὰ τὴν εἰς τὰ ἀκίνητα τάξιν των, καὶ τὰ χρήματα ὅπου θέλει ἔλαβαν πέραν ταύτης τῆς ἀναλογίας εἰς τὴν προτέραν διαμοίρασιν, θέλει τοῖς κρατοῦνται ἐπάνω εἰς τὴν ποσότητα τῆς εἰς ὑποθήκην τάξεώς των, καὶ θέλει ξαναβάθουνται εἰς τὸ μὲ χειρόγραφα ἄθροισμα.

543. Οἱ μὲ ὑποθήκην δανεισθῆναι, οἵτινες δὲν

Θέλει ἔρχονται μὲ χρονολογικὴν τάξιν θέλει θεωροῦνται ὡς ἂν ἀπλοῖ μὲ χειρόγραφα δανεισαί.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν Γυναικῶν.

544. ἌΝ τύχη σάσις, τὰ δικαιώματα τῶν γυναικῶν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου, θέλει κανονίζονται ὡς ἀκολουθεῖ·

545. Αἱ ὑπὸ τὴν προικεῖαν διοίκησιν ὑπανδρευμένοι γυναῖκες, αἱ κατὰ τὰ ὑπάρχοντα χωρισμένοι γυναῖκες, καὶ αἱ κοινὰ μὲν ἔχουσαι τὰ ὑπάρχοντα, ἀλλὰ δὲν ἠθελεν ἔβαλαν εἰς τὴν κοινότητα τὰ ὅσα ἔφεραν ἀκίνητα, θέλουν λαμβάνει ὀπίσω καθὼς εὐρίσκονται τὰ ῥηθέντα ἀκίνητα, καὶ ἐκεῖνα ὅπου θέλει ἀπόκτησαν ἀπὸ κληρονομίας ἢ χαρίσματα ἀπὸ ζῶντας ἢ ἀποθαμμένους.

546. Αὗται θέλουν λαμβάνει ὡσαύτως ὀπίσω τὰ ἀκίνητα ὅπου ἀπόκτησαν μόναι τῶν καὶ εἰς τὸ ὄνομά τῶν μὲ χρήματα προερχόμενα ἀπὸ τὰς ῥηθείσας κληρονομίας καὶ χαρίσματα,

φθάνει μόνον ἢ μεταχειρήσεως τούτων τῶν χρημάτων δήλωσις νὰ συμφωνῆται ῥητῶς εἰς τὸ ἀποκτήσεως συμφωνητικὸν, καὶ ἡ πηγὴ τῶν χρημάτων νὰ ἐπιβεβαιουῖται ἀπὸ καταγραφὴν, ἢ ἀπὸ κάθε ἄλλο ἀξιόπιστον ἀποδεικτικόν.

547. Ὑπὸ ὁποιαυδήποτε διοίκησιν καὶ ἔγινε τὸ γάμου συμφωνητικὸν, ἔξω ἀπὸ τὴν περί-
στασιν ὅπου ἀναφέρει τὸ προηγούμενον ἄρθρον, ἢ νόμιμος ὑπόληψις εἶναι ὅτι ὅσα ὑπάρχοντα ἀπόκτησεν ἡ γυνὴ ἐκείνου ὅπου ἔκαμε τὴν σάσιν ἀνήκουσιν εἰς τὸν ἄνδρατος, ἐπληρώθησαν μὲ χρήματά του, καὶ πρέπει νὰ ἐνόνωνται μὲ τὸ ἄθροισμα τοῦ ἐνεργητικοῦ του, πλην ἡ γυνὴ ἐμπορεῖ νὰ ἐπιφέρῃ τὴν ἀπόδειξιν τοῦ ἐναντίου.

548. Τὸ εἰς ξαναπάρσιμα δικαίωμα προερχόμενον ἀπὸ τὰς διατάξεις τῶν 545 καὶ 546 ἄρθρων δὲν θέλει ἐνεργεῖται ἀπὸ τὴν γυναῖκα εἰ μὴ κατὰ τῶν χρεῶν καὶ τῶν ὑποθηκῶν, εἰς μὲ τὰ ὅποια τὰ ὑπάρχοντα θέλει ἐβαρύνθησαν, ἤτοι ἡ γυνὴ ὑπεχρεώθη θελημα-

τικῶς εἰς τοῦτο, ἢ ἐκαταδικάσθη διὰ κριτηρίου.

549. Ἡ γυνὴ δὲν ἐμπορεῖ νὰ ἐνεργῇ, εἰς τὴν ζάσιν, κἀνὲν δικαίωμα διὰ ἄσας δωρεὰς διαλαμβάνει τὸ γάμου συμφωνητικόν· καὶ ἀμοιβαίως οἰδανεῖσαι δὲν ἐμποροῦν νὰ οἰκειοποιηθοῦν εἰς κἀμμίαν περίσασιν ἕσας δωρεὰς ἔκαμεν ἢ γυνὴ εἰς τὸν ἄνδρα εἰς τὸ αὐτὸ συμφωνητικόν.

550. Ἄν ἡ γυνὴ ἐπλήρωσε χρέη διὰ τὸν ἄνδρα τῆς, ἢ νόμιμος ὑπόληψις εἶναι ὅτι αὕτη τὸ ἔκαμε μὲ χρήματα τοῦ ἀνδρός τῆς, καὶ ἐπομένως δὲν ἐμπορεῖ νὰ ἔχη κἀνὲν δικαίωμα εἰς τὴν ζάσιν, πλὴν τῆς ἐναντίας ἀποδείξεως, καθὼς ἐλέχθη εἰς τὸ 547 ἄρθρον.

551. Ἡ γυνὴ, τῆς ὁποίας ὁ ἀνὴρ ἦτον ἔμπορος ὅταν ἐγένεν ὁ γάμος, δὲν θέλει ἔχει ὑποθήκην διὰ τὰ χρήματα ἢ κινητὰ εἰδήσματα, ὅπου θέλει ἀποδείξει μὲ ἀξιόπισα γράμματα ὅτι τὰ ἔφερον εἰς προῖκα, διὰ τὴν μετὰχείρισιν τῶν χρημάτων τῶν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων τῆς ἀπηλοτριωμένων διαρκούσης τῆς ὑπανδρείας τῆς, καὶ διὰ τὴν πλήρωσιν ζημίας τῶν χρεῶν καμωμέ-

νων παρ' αὐτῆς μετὰ τοῦ ἀνδρός της, εἰ μὴ ἐπάνω εἰς τὰ ἀκίνητα ὅπου εἶχεν ὁ ἀνὴρ της ἴδια κατὰ τὴν ἄνω ἐποχὴν.

552. Θέλει εἶναι εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν ὡς πρὸς τοῦτο μὲ τὴν γυναῖκα, τῆς ὁποίας ὁ ἀνὴρ ἦτον ἔμπορος εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ γάμου καὶ ἡ γυνὴ ὅπου ὑπανδρεύθη υἱὸν πραγματευτοῦ, μὴ ἔχοντα κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν προσδιορισμένον ἐπάγγελμα, καὶ ὅπου ἤθελε γέννη, αὐτὸς ὁ ἴδιος, πραγματευτής.

553. Θέλει ἐξαιρεῖται ἀπὸ τὰς διατάξεις τῶν 549 καὶ 551 ἄρθρων, καὶ θέλει ἀπολαμβάνει πάντων τῶν εἰς ὑποθήκας δικαιωμάτων, ὅπου ἐπιτρέπει εἰς τὰς γυναῖκας ὁ πολιτικὸς Κώδῆξ, ἡ γυνὴ τῆς ὁποίας ὁ ἀνὴρ εἶχε κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ γάμου κάθε ἄλλο προσδιορισμένον ἐπάγγελμα ἐκτὸς τοῦ τοῦ πραγματευτοῦ· αὕτη ὅμως ἡ ἐξαίρεσις δὲν θέλει ἐφαρμόζεται εἰς τὴν γυναῖκα, τῆς ὁποίας ὁ ἀνὴρ ἤθελε κάμῃ τὸ ἐμπόριον εἰς τὸ δεύτερον ἔτος τοῦ γάμου των.

554. Όλα τὰ ἐπιπλα, κινητὰ εἰδήματα, Διαμάντια, εἰκονίσματα, χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ ἀγγεῖα, καὶ ἄλλα πράγματα εἰς χρῆσιν τόσον τοῦ ἀνδρὸς ὅσον καὶ τῆς γυναικὸς ὑπὸ ὅποιαν-δήποτε διοίκησιν καὶν ἔγινε τὸ γάμου συμφωνητικὸν, θέλει δίδονται εἰς τοὺς δανειστὰς, χωρὶς νὰ ἐμπορῇ ἢ γυνὴ νὰ λαμβάνῃ ἄλλο πρᾶγμα εἰ μὴ τὰ εἰς χρῆσιν τῆς ἱμάτια καὶ πανικὰ, τὰ ὁποῖα θέλει δίδονται εἰς αὐτὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ 529 ἄρθρου.

Ἡ γυνὴ ὁμως ἐμπορεῖ νὰ λαμβάνῃ ὀπίσω τὰ σολίδια, διαμάντια καὶ ἀγγεῖα, ὅπου θέλει ἐμπορέσει νὰ ἀποδείξῃ μὲ νομίμως κατασρωμένην καταγραφὴν ἠνωμένην μὲ τὰ ἀποδεικτικά, ἢ μὲ καλοὺς καὶ εἰλικρινεῖς λογαριασμοὺς, ὅτι ἐδόθησαν εἰς αὐτὴν μὲ γάμου συμφωνητικὸν, ἢ ὅτι τὰ ἀπόκτησε ἀπὸ κληρονομίαν μόνον.

555. Ἡ γυνὴ, ἣτις ἤθελεν ἐπαραμέρισεν ἐσφετέρισεν ἢ ἔκρυψε κινητὰ εἰδήματα, ὅπου ἀναφέρει τὸ προηγούμενον ἄρθρον, πραγμα-

τείας, ἔμπορικὰ γραμμάτια, μετρητὰ χρήματα, θέλει καταδικάζεται νὰ τὰ ἐπιστρέφῃ εἰς τὸ ἄθροισμα, καὶ θέλει ἐγκαλεῖται ὡς ἂν συνέννοχος δολίας χρεωκοπίας.

556. Θέλει ἔμπορεῖ ὡσαύτως νὰ ἐγκαλεῖται ὡς συνέννοχος δολίας χρεωκοπίας, ἢ γυνὴ ὅπου θέλει ἔδωκε τὸ ὄνομά της ἢ τὴν μεσολάβησίν της εἰς πράξεις καμωμένας παρὰ τοῦ ἀνδρός της πρὸς ἀπάτην τῶν δανεισῶν του.

557. Αἱ εἰς τὸ παρὸν τμῆμα ἀναφερόμεναι διατάξεις δὲν θέλει ἐφαρμόζονται εἰς τὰ δικαιώματα τῶν γυναικῶν, ἀποκτημένα πρὶν δημοσιευθῆ ὁ παρὼν νόμος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ.

Περὶ τῆς διανομῆς μεταξὺ τῶν δανεισῶν καὶ περὶ τῆς ἐξοφλήσεως τῶν κινητῶν.

558. Τὸ κεφάλαιον τῶν ἐνεργητικῶν κινητῶν ἐκείνου ὅπου ἔλαμε τὴν σάσιν, ἀφ' οὗ ἀφαιρεθῶν τὸ ἔξοδα τῆς κυβερνήσεως τῆς σάσεως, τῆς βοήθειάς ὅπου ἐδόθη εἰς ἐκεῖνον ὅπου

ἔκαμε τὴν γάσιν, καὶ αἱ ποσότητες ὅπου ἐπληρώθησαν εἰς ὅσους εἶχον προνόμιον, θέλει διανεμεταί μεταξύ ὅλων τῶν δανεισῶν κατ' ἀναλογίαν τῶν ἐξετασθέντων καὶ ἐπιβεβαιωθέντων δανείων των.

559. Δι' αὐτὸ οἱ ἐπίτροποι θέλουν ἐγχειρίζει κάθε μῆνα εἰς τὸν ἔφορον σημειώσιν τῆς καταστάσεως τῆς γάσεως, καὶ τῶν εἰς τὴν χρηματοθήκην εὐρισκομένων χρημάτων· ὁ ἔφορος θέλει ἐπιτάττει, ἂν ἐμπορῇ νὰ γένη, διανομὴν μεταξύ τῶν δανεισῶν, προσδιορίζων τὸ ποσοῦν αὐτῆς.

560. Οἱ δανεισαὶ θέλει εἰδοποιουῦνται διὰ τὰς ἀποφάσεις τοῦ ἐφόρου, καὶ διὰ τὴν ἀρχὴν τῆς διανομῆς.

561. Κάμμια πληρωμὴ δὲν θέλει γίνεται εἰ μὴ ἐπάνω εἰς τὴν παρῶρησίαν τοῦ τὸ δάνειον συνισόντος ἀποδεικτικοῦ.

Ὁ ταμίας θέλει σημειώνει, ἐπάνω εἰς τὸ ἀποδεικτικὸν, τὴν πληρωμὴν ὅπου θέλει κάμνει. Ὁ δανειστής θέλει δίδει ἐξόφλησιν εἰς τὸ

περιθώριον τοῦ καταλογίου τῆς διανομῆς.

562. Ἀφ' οὗ τελειώση ἢ ἐξόφλησις, ἢ ἔνωσις τῶν δανεισῶν θέλει συγκαλεῖται δι' ἐπιμελείας τῶν ἐπιτρόπων καὶ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἐφόρου. Οἱ ἐπίτροποι θέλουν ἀποδίδει τὸν λογαριασμόν των, καὶ τὸ ἐναπολειφθὲν θέλει ἀπαρτίζει τὴν τελευταίαν διανομὴν.

563. Ἡ ἔνωσις, εἰς κάθε κατάστασιν αἰτίας, θέλει ἐμπορεῖ νὰ λαμβάνῃ τὴν ἄδειαν ἀπὸ τὸ ἐμπορικὸν κριτήριον, κραζομένου καθὰ πρόπον ἐκείνου ὅπου ἔκαμε τὴν ζάσιν, τοῦ νὰ συμφωνήσῃ μὲ ξεκοπὴν περὶ τῶν δικαιωμάτων καὶ ζητημάτων, τῶν ὁποίων ἢ ἐπανάκτησις δὲν ἤθελεν ἐνηργήθῃ, καὶ τοῦ νὰ τὰ ἀπαλλοτριώσῃ. Καὶ ἐπάνω εἰς τοῦτο οἱ ἐπίτροποι θέλουν κάμνει τὰ ἀναγκαῖα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ.

Περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν γίνεται ἡ Πώλησις τῶν αἰκινήτων ἐκείνου ὅπου ἔκαμε τὴν ζάσιν.

564. Οἱ ἐπίτροποι τῆς ἐνώσεως, μὲ ἄδειαν τοῦ ἐφόρου, θέλει ἐνασχολοῦνται διὰ τὴν

πώλησιν τῶν ἀκινήτων καθὼς διατάττει ὁ πολιτικὸς Κώδηξ διὰ τὴν πώλησιν τῶν ὑπαρχόντων τῶν ἀνηλίκων.

565. Εἰς τὰς ὀκτὼ ἡμέρας μετὰ τὴν ἐπίδικασιν, κάθε δανειστῆς θέλει ἔχει δικαίωμα νὰ ἐπιθέτῃ ὑψηλοτέρας τιμᾶς. Ἡ τιμῶν ἐπίθεσις δὲν ἐμπορεῖ νὰ εἶναι κατωτέρα τοῦ δεκατημορίου τῆς τιμῆς τῆς πρώτης ἐπιδικάσεως.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Περὶ τῆς Ὑποχωρήσεως ὑπαρχόντων.

566. Ἡ Ὑποχώρησις ὑπαρχόντων ἀπ' ἐκεῖνον ὁποῦ ἔκαμε τὴν ζάσιν εἶναι θεληματικὴ ἢ διὰ κριτηρίου.

567. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς θεληματικῆς ὑποχωρήσεως προσδιορίζονται ἀπὸ τὰς μεταξὺ ἐκείνου ὁποῦ ἔκαμε τὴν ζάσιν καὶ τῶν δανειστῶν συνθήκας.

568. Ὁ διὰ κριτηρίου ὑποχώρησις δὲν σδύνει τὸ δικαίωμα τῶν δανειστῶν ἐπάνω εἰς

τὰ ὑπάρχοντα ὅπου ἐκεῖνος ὅπου ἔκαμε τὴν
ζάσιν ἔμπορεῖ νὰ ἀποκτήσῃ εἰς τὸ μετέπειτᾶ,
αὕτη δὲν παράγει ἄλλο εἰ μὴ τὴν ἔλευθέρωσιν
τοῦ χρεώσου ἀπὸ τὸν διὰ σώματος βιασμόν.

569. Ἄν ἐκεῖνος ὅπου ἔκαμε τὴν ζάσιν
θέλει εἶναι εἰς κατάσασιν τοῦ νὰ ἀναζητήσῃ
τὴν διὰ κριτηρίου ὑποχώρησιν, θέλει εἶναι
ὑπόχρεος νὰ κάμῃ τὴν ζήτησίν του εἰς τὸ κρι-
τήριον, τὸ ὁποῖον θέλει ζητήσῃ νὰ τοῦ ἐγχει-
ρισθοῦν ὅλα τὰ ἀναγκαῖα ἀποδεικτικά, ἢ ζή-
τησις θέλει ἐγγράφεται εἰς τὰς κοινὰς ἐφημε-
ρίδας, καθὼς ἐλέχθη εἰς τὸ 683 ἄρθρον τοῦ
Πολιτικῆς κρισολογίας Κώδικος.

570. Ἡ ζήτησις δὲν θέλει ἀναβάλλει τὴν
συνέπειαν καμμιᾶς κρισολογίας, ἔξω ἂν τὸ κρι-
τήριον, κραχθέντων τῶν μερῶν, ἐπιτάξῃ, διὰ
νὰ ἀναβαλθῇ πρὸς καιρόν.

571. Ἄν ἐκεῖνος ὅπου ἔκαμε τὴν ζάσιν
ἔγινε προσδεκτὸς εἰς τὸ ὑποχωρήσεως προνό-
μιον θέλει εἶναι ὑπόχρεος νὰ κάμῃ ἢ νὰ
ἐπαναλαμβάνῃ τὴν ὑποχώρησίν του προσωπι-

κῶς καὶ ὄχι διὰ ἐπιτρόπου, κραχθέντων τῶν δανεισῶν του, εἰς τὴν ἀκρόασιν τοῦ ἐμπορικῶ κριτηρίου τοῦ οἰκητηρίου του· καὶ ἂν δὲν εἶναι ἐμπορικὸν κριτήριον, εἰς τὸν κοινὸν οἶκον ἐν ἡμέρᾳ συνελεύσεως. Ἡ δήλωσις ἐκείνου ὅπου ἔκαμε τὴν ζάσιν, εἰς ταύτην τὴν δευτέραν περίσασιν, θέλει βεβαιόνηται ἀπὸ τὴν σημείωσιν τοῦ θυρωροῦ, ἥτις θέλει ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν Τοπάρχην.

572. Ἄν ὁ χρεώσης εἶναι φυλακωμένος, ἢ δίκασις ἢ ὁποία θέλει τὸν κάμνει προσδεκτὸν εἰς τὸ ὑποχωρήσεως προνόμιον θέλει ἐπιτάττει τὴν ἐξαγωγήν του μὲ τὰς εἰς τὰ τοιαῦτα ἀναγκαίαις καὶ συνήθεις προφυλάξεις, διὰ νὰ κάμνη τὴν δήλωσίν του κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον.

573. Τὸ ὄνομα, παρόνομα, ἐπάγγελμα καὶ κατοικία τοῦ χρεώσου θέλει ἐγγράφονται εἰς τοὺς ἐπὶ τούτῳ διορισμένους πίνακας, κειμένους εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ ἐμπορικῶ κριτηρίου τοῦ οἰκητηρίου του, ἢ τοῦ πολιτικῶ

κριτηρίου ὁποῦ κατέχει τὸν τόπον του, εἰς τὸν τόπον τῶν συνελύσεων τοῦ κοινοῦ οἴκου, καὶ εἰς τὴν λέσχην.

574. Εἰς ἐκτέλεσιν τῆς δικάσεως, ἣτις θέλει κάμνει προσδεκτὸν τὸν χρεώστην εἰς τὸ ὑποχωρήσεως προνόμιον, οἱ δανεισταὶ ἐμποροῦν νὰ διορίζουν νὰ πωλοῦνται τὰ κινητὰ καὶ ἀκίνητα ὑπάρχοντα τοῦ χρεώστου, καὶ αὕτη ἡ πώλησις θέλει γίνεται καθὼς διετάχθη διὰ τὰς ἀπὸ δανειστῶν ἔνωσιν γινομένας πωλήσεις.

575. Δὲν ἐμποροῦν νὰ εἶναι προσδεκτοὶ εἰς τὸ ὑποχωρήσεως προνόμιον·

1. Οἱ σφετερισταὶ, οἱ δόλιοι χρεωκόποι, οἱ κατάδικοι διὰ κλοπὴν ἢ δι' αἰσχροκέρδειαν, μήτε οἱ ὑπ' εὐθύνην λογαριασμοῦ.

2. Οἱ ξένοι, οἱ ὄρφανῶν ἐπίτροποι, κυβερνῆται ἢ παρακαταθηκάριοι.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΡΙΤΗ.

Περὶ τῆς Ἐπαναλήψεως.

576. Ὁ ΠΩΛΗΤΗΣ θέλει ἐμπορεῖ, ἂν τύχῃ
σάσις νὰ λαμβάνῃ ὀπίσω τὰς παρ' αὐτοῦ πω-
ληθείσας καὶ ἐγχειρισθείσας πραγματείας, τῶ
ὁποίων ἡ τιμὴ δὲν τῶ ἐπληρώθη κατὰ τὰ
περιστάσεις καὶ συνθήκας, ὡς ἀκολουθεῖ.

577. Ἡ ἐπαναλήψις δὲν ἐμπορεῖ νὰ γίνεται
εἰ μὴ καθ' ὅσον καιρὸν αἱ σαλθεῖσαι πραγμα-
τεῖαι θέλει εἶναι ἀκόμη εἰς τὸν δρόμον εἴτε δια-
ξηρᾶς εἴτε δι' ὕδατος, καὶ πρὶν ἔμβουν εἰς τὰ
μαγαζεῖα ἐκείνου ὅπου ἔκαμε τὴν σάσιν, ἢ εἰς
τὰ μαγαζεῖα τοῦ Ἐπιταττομένου, ἐπιφορτισμέ-
νου διὰ νὰ τὰς πωλήσῃ διὰ λογαριασμὸν ἐκεί-
νου ὅπου ἔκαμε τὴν σάσιν.

578. Αὗται δὲν ἐμποροῦν νὰ λαμβάνωνται
ὀπίσω, ἂν, πρὶν φθάσουν, ἐπωλήθησαν χωρὶς
δόλου, ἐπάνω εἰς λογαριασμοὺς φορτωτικὰ ἢ
ἀμαξίου γράμματα.

579. Ἄν γένη ἐπανάληψις, ἐκεῖνος ὅπου τὰς λαμβάνει ὀπίσω, θέλει εἶναι ὑπόχρεος νὰ πληρόνη εἰς τὸ ἐνεργητικὸν ἐκείνου ὅπου ἐπέλαβεν τὴν σάσιν ὅσα χρήματα ἔλαβεν ἐμπόρῳ ναῦλον ἢ διὰ ἀγώγιον, καὶ νὰ πληρώσῃ τὰς διὰ τὰ παρόμοια χρεωσούμενας ποσότητας, ἂν δὲν τὰς ἐπλήρωσε.

580. Ἡ ἐπανάληψις δὲν ἐμπορεῖ νὰ γίνε-
ται, εἰ μὴ ἐπάνω εἰς τὰς πραγματείας ὅπου
θέλει γνωρισθοῦν ὅτι εἶναι καθ' αὐτὸ αἱ ἴδιαι,
καὶ ἀφ' οὗ γνωρισθοῦν ὅτι τὰ δεμάτια, τὰ βουτ-
ζία, ἢ τυλίγματα, εἰς τὰ ὅποια εὐρίσκοντο
ὅταν ἐπωλήθησαν, δὲν ἀνοίχθησαν, ὅτι τὰ
σχοινία ἢ χαρακτηριστικὰ δὲν ἐσηκώθησαν μήτε
ἀλλάχθησαν, καὶ ὅτι αἱ πραγματεῖαι δὲν ἐδο-
κίμασαν μήτε εἰς τὴν ποιότητα μήτε εἰς τὴν
ποσότητα καμμίαν μεταβολὴν ἢ ἀλλοίωσιν.

581. Ἐμποροῦν νὰ λαμβάνονται ὀπίσω,
καθ' ὅσον καιρὸν θέλει σώζονται αἱ ἴδιαι ἢ ὅλαι
ἢ ἐν μέρει αἱ πραγματεῖαι ὅπου ἐγχειρίσθησαν
εἰς ἐκεῖνον ὅπου ἔκαμε τὴν σάσιν ἢ ὡς ἂν παρα-

καταθήκη, ἢ διὰ τὰ πωληθεῶν διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἀποσειλάντος· Εἰς ταύτην μάλις αὐτὴν τελευταίαν περίσασιν, ἢ τιμὴ τῶν εἰρημένων πραγματειῶν ἐμπορεῖ τὰ λαμβάνεται ὀπίσω, ἂν δὲν ἐπληρώθη ἢ δὲν ἀπέρασεν εἰς τρέχοντα λογαριασμὸν μεταξύ ἐκείνου ὁποῦ ἔκαμε τὴν ζάσιν καὶ τοῦ ἀγοραστοῦ.

582. Εἰς κάθε Ἐπαναλήψεως περίσασιν, πλὴν τῶν παρακαταθήκης καὶ ἐγχειρίσεως πραγματειῶν, οἱ ἐπίτροποι τῶν δανεισῶν θέλει ἔχουν τὴν ἐξουσίαν τοῦ τὰ κρατοῦν τὰς ἐπαναληφθείσας πραγματείας, πληρόντες εἰς τὸν ἀναζητοῦντα τὴν μεταξύ αὐτοῦ καὶ ἐκείνου ὁποῦ ἔκαμε τὴν ζάσιν συμφωνηθεῖσαν τιμὴν.

583. Τὰ εἰς ἐμπορικὰ ἀνταλλαγματικὰ ἐμβάσματα, ἢ εἰς κάθε ἄλλον γραμματίον, μὴ ξεπεσμένα ἀκόμη, ἢ ξεπεσμένα καὶ μὴ πληρωμένα ἀκόμη, καὶ ὁποῦ θέλει εὐρίσκονται τὰ ἴδια εἰς τὸν χαρτοφύλακα ἐκείνου ὁποῦ ἔκαμε τὴν ζάσιν εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς ζάσεώς του, ἐμποροῦν τὰ λαμβανῶνται ὀπίσω, ἂν ταῦτα τὰ

ἐμβάσματα ἔγιναν ἀπὸ τὸν κύριον αὐτῶν μὲ ἀπλὴν ἐπιταγὴν τοῦ νὰ φροντίσῃ τὴν σύναξίν των, καὶ νὰ φυλάττῃ τὴν ποσότητά των ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του, ἢ ἂν ταῦτα ἔλαβον παρ' αὐτοῦ τὸν εἰδικὸν διορισμὸν τοῦ νὰ χρησιμεύσουν εἰς πληρωμὴν ἀναδοχῶν ἢ γραμματίων τραθημένων εἰς τὸ οἰκητᾶριον ἐκεῖνου ὅπου ἔκαμε τὴν ζᾶσιν.

584. Ἡ ἐπανάληψις ἐμπορεῖ νὰ γένη ὡσαύτως καὶ διὰ τὰ ἐμβάσματα ὅπου ἔγιναν χωρὶς ἀναδοχὴν ἢ διαταγὴν, ἂν ταῦτα ἐμβῆσαν εἰς τρέχοντα λογαριασμὸν, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ κύριος αὐτῶν εὐρίσκεται δανεισθῆς· ἀλλ' αὕτη ἡ ἐπανάληψις δὲν ἐμπορεῖ νὰ γίνεταί, ἂν, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν ἐμβασμάτων, ὁ κύριος αὐτῶν εὐρίσκετο χρεώστης διὰ ὅποσηνδήποτε ποσότητα.

585. Εἰς τὰς περιστάσεις ὅπου ὁ νόμος συγχωρεῖ τὴν ἐπανάληψιν, οἱ ἐπίτροποι θέλουν ἐξετάζει τὰς ζητήσεις. Οὗτοι θέλει τὰς κάμνουν προσδεκτάς, ἀλλὰ μὲ τὴν συγκατάνευσιν

τοῦ ἐφόρου. Ἄν εἶναι φιλονεικία, τὸ κριτήριον
θέλει ἀποφασίζει, ἀφ' οὗ ἀκούσῃ τὸν ἔφορον.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΕΤΑΡΤΗ.

Περὶ τῶν Χρεωκοπιῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τῆς ἀπλῆς Χρεωκοπίας.

586. ΘΕΛΕΙ ἐγκαλεῖται ὡς ἄν ἀπλοῦς
χρεωκόπος, καὶ ἔμπορεῖ νὰ δημοσιεύεται τοιοῦ-
τος, ἂν ὁ ἔμπορος ὁποῦ ἔκαμε τὴν ζάσιν εὐ-
ρεθῇ εἰς μίαν ἢ πλείους τῶν ἐξῆς περιστάσεων,
ἢ γοῦν·

1. Ἄν τὰ ἐξόδα τῆς οἰκίας του, τὰ ὁποῖα
εἶναι ὑπόχρεος νὰ ἐγγράφῃ κάθε μῆνα εἰς τὸ
ἡμερούσιον κατάσυχόν του, κριθοῦν ὑπέρογκα.

2. Ἄν γνωρισθῇ ὅτι ἐξόδευσε χουτράς πο-
σότητας εἰς τὸ παιγνίδι, ἢ εἰς μόνον τυχηράς
ἐπιχειρήσεις.

3. Ἄν παραχθῇ ἀπὸ τὴν τελευταίαν του

καταγραφὴν ὅτι ὁ ἐνεργητικὸς τοῦ λογαριασμὸς
ἔων πενήντα τὰ ἑκατὸν κατώτερος τοῦ παθητι-
κοῦ του , ἐδανείσθη ἀξιολόγους ποσότητας ,
καὶ ἂν ἐξαναπώλησε πραγματείας μὲ χαμὸν ἢ
κατώτερα ἀπὸ τὴν τρέχουσαν τιμὴν.

4. Ἄν ἔδωκε πίσεως ἢ κυκλοφορίας ὑπογρα-
φὰς διὰ τριπλασίαν τοῦ ἐνεργητικοῦ του πο-
σότητα , κατὰ τὴν τελευταίαν του καταγραφὴν.

587. Θέλει ἐγκαλεῖται ὡς ἂν ἀπλοῦς χρεω-
κόπος καὶ θέλει δημοσιεύεται τοιοῦτος ,

Ἄν ἐκεῖνος ὅπου ἔκαμε τὴν γάσιν , δὲν ἔκα-
μεν εἰς τὴν καγκελλαρίαν τὴν δῆλωσιν κατὰ τὸ
440 ἄρθρον.

Ἐκεῖνος ὅπου , ἀπὼν γενόμενος , δὲν ἐπαρ-
ρησιάσθη προσωπικῶς εἰς τοὺς ἐπιστάτας καὶ
εἰς τοὺς ἐπιτρόπους , εἰς τὰς προσδιορισμένας
διορίας , καὶ χωρὶς νόμιμον ἐμπόδισμα.

Ἐκεῖνος ὅπου θέλει παρρησιάσει κατὰσίχα
ἀτάκτως βασαγμένα , χωρὶς ὅμως αἱ ἀταξίαι
να παρεμφαίνουν δόλον , ἢ δὲν τὰ παρρη-
τιάσει ὅλα.

Ἐκεῖνος ὁποῦ, ἔχων ἑταιρείαν, δὲν θέλει ἔπραξε κατὰ τὸ 440 ἄρθρον.

588. Αἱ ἀπλῆς χρεωκοπίας περιζάσεις θέλει δικάζονται ἀπὸ τὰ διορθωτικῆς ἀσυνομίας κριτήρια ἐπάνω εἰς τὴν ζήτησιν τῶν ἐπιτρόπων, ἢ ἐπάνω εἰς τὴν παντὸς δανεισοῦ ἐκεῖνου ὁποῦ ἔκαμε τὴν ζάσιν, ἢ ἐπάνω εἰς τὴν ἐξ ἐπαγγέλματος κρισολογίαν, ὁποῦ θέλει γίνεται ἀπὸ δικολόγους ἢ ἄλλα δημόσια ὑποκείμενα.

589. Τὰ κρισολογίας ἔξοδα διὰ ἀπλῆν χρεωκοπίαν θέλει ὑποφέρονται ἀπὸ τὸ ἄθροισμα, ἂν ἡ ζήτησις θέλει ἔγινεν ἀπὸ τοὺς ἐπιτρόπους τῆς ζάσεως.

590. Ἄν ἡ ζήτησις θέλει ἔγινεν ἀπὸ δανεισῆν, οὗτος θέλει ὑποφέρει τὰ ἔξοδα, ἂν ὁ ἐγκαλούμενος ἀπολυθῆ· εἰ δὲ καταδικασθῆ, τὰ ἔξοδα θέλει ὑποφέρονται ἀπὸ τὸ ἄθροισμα.

591. Οἱ βασιλικοὶ ἐπίτροποι εἶναι ὑπόχρεοι νὰ ἀνακαλοῦν εἰς ἄλλο κριτήριον κάθε δίκασιν τῶν διορθωτικῆς ἀσυνομίας κριτηρίων,

ὅταν, εἰς τὴν παράσασιν τῆς ὑποθέσεως, θέλει γνωρίσουν ὅτι οἱ χαρακτῆρες τῆς ἀπλῆς χρεωκοπίας παρεμφαίνουσι ἴχνη δολίας χρεωκοπίας.

592. Τὸ διορθωτικῆς ἀσυνομίας κριτήριον, δηλοποιεῖν ὅτι εἶναι ἀπλῆ χρεωκοπία, πρέπει, καθὼς τὸ καλεῖ ἡ χρεία, νὰ ἀποφασίσῃ τὴν φυλάκωσιν διὰ ἓνα μῆνα τοῦλάχιστον, καὶ δύο χρόνους τὸ πολὺ πολὺ.

Αἱ δικάσεις θέλει δημοσιεύονται προσέτι καὶ ἐγγράφονται εἰς μίαν ἐφημερίδα κατὰ τὸ 683 ἄρθρον τοῦ πολιτικῆς κρισολογίας κώδικος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῆς δολίας Χρεωκοπίας.

593. ΘΕΛΕΙ δημοσιεύεται δόλιος χρεωκόπος, ἂν ὁ ἔμπορος ὁποῦ ἔκαμε τὴν γάσιν εὐρεθῇ εἰς μίαν ἢ πλείους τῶν ἐξῆς περιπτώσεων, ἢ γοῦν·

Ι. Ἄν ὑπέθεσεν ἔξοδα ἢ χαμούς, ἢ ἂν δὲν ἀποδείχνη ποῦ ἐξόδευσε τὰ ὅσα τῷ ἐμδῆκαν.

2. Ἄν ἐσφετέρησε κάμμίαν ποσότητα χρημάτων, κἀνὲν ἐνεργητικὸν χρέος, κάμμίαν πραγματείαν, εἶδος ἀποικιῶν ἢ κινητὸν εἶδησμα.

3. Ἄν ἔκαμεν ὑποθετικὰς πωλήσεις, πραγματεύσεις ἢ χαρίσματα.

4. Ἄν ὑπέθεσε παθητικὰ καὶ συγκακουρητικὰ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν ἐπιπλάσων δανεισῶν χρέη, κάμνωντας οἰκονομικὰ Γραφίματα, ἢ συνισῶν ἑαυτὸν χρεώσῃν χωρὶς λόγου ἢ κύρους μὲ δημόσια γράμματα ἢ μὲ ὑπὸ ἰδιωτικὴν ὑπογραφὴν ὑποχρεώσεις.

5. Ἄν, ἐπιφορτισθεὶς μὲ εἰδικὴν ἐπιταγὴν, ἢ συζηθεὶς παρακαταθηκάριος χρημάτων, ἐμπορικῶν ἀνταλλαγματικῶν, εἰδῶν ἀποικιῶν, ἢ πραγματειῶν, ἐμεταχειρίσθη, εἰς βλάβην τῆς ἐπιταγῆς, ἢ τῆς παρακαταθήκης, πρὸς ὄφελός του τὰ χρήματα ἢ τὸ ἄξισμα τῶν πραγμάτων, ἐπάνω εἰς τὰ ὁποῖα ἀνεφέρετο ἡ ἐπιταγὴ ἢ ἡ παρακαταθήκη.

6. Ἄν ἀγόρασεν ἀκίνητα ἢ κινητὰ εἶδησματα ὑπὸ πλαστὸν ὄνομα.

7. Ἄν ἔκρυψε τὰ κατάσιχά του.

594. Θέλει ἔμπορεῖ νὰ ἐγκαλῆται ὡς ἄν δόλιος χρεωκόπος, καὶ νὰ δημοσιεύεται τοιοῦτος,

Ἐκεῖνος ὁποῦ ἔκαμε τὴν ζάσιν, καὶ δὲν ἐβάσασε κατάσιχα, ἢ τοῦ ὁποῖου τὰ κατάσιχα δὲν θέλουν παρασαίνει τὴν ἀληθινὴν ἐνεργητικὴν καὶ παθητικὴν κατάσασίν του.

Ἐκεῖνος ὅστις, λαβὼν ἐλευθεροχάρτι, δὲν θέλει ἐπαρρησιάσθῃ εἰς τὸ κριτήριον.

595. Λί δολίας χρεωκοπίας περισάσεις θέλει ἐγκαλοῦνται ἐξ ἐπαγγέλματος ἔμπροσθε εἰς τὰς ἐγκληματικῶν κριτηρίων αὐτῶν ἀπὸ τοὺς βασιλικοὺς ἐπιτρόπους ἢ συμβοηθῶντων, ἐπάνω εἰς τὴν κοινὴν φήμην, ἢ ἐπάνω εἰς τὴν ἐγκάλεισιν τῶν ἐπιτρόπων ἢ δανεισοῦτινος.

596. Ὄταν ὁ ἐγκαλούμενος θέλει εὐρεθῆ καὶ κηρυχθῆ ἔνοχος τῶν εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα ἀναφερθέντων ἐγκλημάτων, θέλει τιμωρεῖται μὲ τὰς ποινὰς ὁποῦ ὁ ποινικὸς κώδικς ἐπιτάττει διὰ τὴν δολίαν χρεωκοπίαν.

597. Θέλει δημοσιεύονται συνέννοχοι τῶν δολίων χρεωκόπων, καὶ θέλει καταδικάζονται εἰς τὰς ἰδίας ποινὰς καθὼς καὶ ὁ κατηγορούμενος, ὅσοι θέλει ἀποδειχθοῦν ὅτι συνενοήθησαν μὲ τὸν χρεωκόπον νὰ κρύψουν ἢ νὰ ἀφαιρέσουν ὅλα ἢ μέρος τῶν κινητῶν ἢ ἀκινήτων ὑπαρχόντων του· νὰ ἀπόκτησαν ἐπάνω εἰς αὐτὸν ψευδῆ δάνεια, καὶ ὅπου, εἰς τὴν ἐξέτασιν καὶ ἐπιβεβαίωσιν τῶν δανείων των, θέλει ἐπέμειναν νὰ τὰ ἐπικυρώσουν ὡς ἀληθῆ καὶ εἰλικρινῆ.

598. Ἡ αὐτὴ δίκασις, ὅπου θέλει ἀπεφάσισε τὰς ποινὰς κατὰ τῶν συνεννόχων δολίων χρεωκοπιῶν, θέλει τοὺς καταδικάζει,

1. Εἰς τὸ νὰ ἐπιστρέφουν εἰς τὸ ἄθροισμα τῶν δανεισῶν τὰ δολίως ἀφαιρεθέντα ὑπάρχοντα καὶ δικαιώματα.

2. Εἰς τὸ νὰ πληρόνουν εἰς τὸ ῥηθὲν ἄθροισμα, ζημίας-τόκους ἰσότιμα μὲ τὴν ποσότητα ὅπου ἐπάσχισαν νὰ ἀφαιρέσουν δολίως.

599. Αἱ ἀποφάσεις τῶν ἐγκληματικοῦ κρι-

τηρίου αὐλῶν κατὰ τῶν χρεωκόπων καὶ συνεννόχων των θέλουν δημοσιεύονται, καὶ περίπλεον θέλει ἐγγράφονται εἰς μίαν ἐφημερίδα κατὰ τὸ 683 ἄρθρον τοῦ Πολιτικῆς κρισολογίας Κώδικος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ τῆς κυβερνήσεως τῶν ὑπαρχόντων ἂν τύχη
Χρεωκοπία.

600. Εἰς κάθε περίσασιν κρισολογιῶν καὶ καταδικάσεων δι' ἀπλήν χρεωκοπίαν ἢ δολίαν χρεωκοπίαν, τὰ πολιτικὰ δικαιώματα, πλὴν τῶν ὅσα ἀνεφέρθησαν εἰς τὸ 598 ἄρθρον, θέλουν μείνη χωρισά, καὶ ὅλαι αἱ διατάξεις ὅπου ἀναφέρονται εἰς τὰ ὑπάρχοντα καὶ ἐδιορίσθησαν διὰ τὴν ζάσιν, θέλει ἐπιτελοῦνται, χωρὶς νὰ ἐμποροῦν νὰ τραβῶνται, ἀποδίδονται ἢ νὰ ἀνακαλῶνται εἰς τὰ διορθωτικῆς ἀσυνομίας κριτήρια μήτε εἰς τὰς ἐγκληματικῶν κριτηρίου αὐλαίς.

601. Θέλει εἶναι ὅμως εἰς χρέος οἱ ἐπί-

τροποι τῆς γάσεως νά ἐγχειρίζουν εἰς τοὺς βασιλικούς ἐπιτρόπους καὶ εἰς τοὺς συμβοηθούς των ὅλα τὰ γράμματα, ἀποδεικτικά, χαρτία, καὶ πληροφορίας ὅπου θέλουν τοῖς ζητηθῆ.

602. Τὰ παρὰ τῶν ἐπιτρόπων ἐγχειρισθέντα ἀποδεικτικά καὶ χαρτία θέλει βασοῦνται, καθ' ὅσον καιρὸν διαρκεῖ ἡ κρισολογία, εἰς κατάσασιν κοινοποιήσεως διαμέσον τῆς καγκελλαρίας· αὕτη ἡ κοινοποίησις θέλει γίνεται ἐπάνω εἰς τὴν ἀναζήτησιν τῶν ἐπιτρόπων, οἵτινες θέλει ἐμποροῦν νά εὐγάνουν ἐξ αὐτῶν ἰδιωτικά ἀποσπάσματα, ἢ νά ζητοῦν ἐξ ἐπαγγέλματος, τὰ ὁποῖα θέλει τοῖς πέμπονται ἀπὸ τὸν καγκελλάριον.

603. Τὰ εἰρημένα γράμματα, ἀποδεικτικά, καὶ χαρτία θέλει ἐγχειρίζονται, μετὰ τὴν δίκασιν, εἰς τοὺς ἐπιτρόπους, οἵτινες θέλουν δίδουν δι' αὐτὰ ἀπόδειξιν· Ἐκτὸς ὅμως τῶν γραμμάτων, τῶν ὁποίων ἡ δίκασις ἤθελεν ἐπιτάξῃ τὴν δικασικὴν ἀπόθεσιν.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΠΕΜΠΤΗ.

Περὶ τῆς Ἀποκαταστάσεως.

604. ΚΑΘΕ ζήτησις εἰς ἀποκατάστασιν, ἀπὸ τὸ μέρος ἐκείνου ὁποῦ ἔκαμε τὴν γάσιν θέλει γίνεσθαι εἰς τὴν Ἐφέσεως αὐλὴν, εἰς τὴν ἐπικράτειαν τῆς ὁποίας αὐτὸς θέλει ἔχει τὸ οἰκητήριόν του.

605. Ὁ ζητῶν θέλει εἶναι εἰς χρέος καὶ ἐνόμη μὲ τὴν ἀναφορὰν του τὰς ἐξοφλήσεις καὶ τὰ ἄλλα γράμματα ὁποῦ καὶ ἀποδείχνουν ὅτι ἐπλήρωσε σωστὰ εἰς κεφάλαιον, τόκους καὶ ἔξοδα ὅλας τὰς παρ' αὐτοῦ χρεωστούμενας ποσότητας.

606. Ὁ γενικὸς ἐπίτροπος τῆς ἐφέσεως αὐλῆς, ἐπάνω εἰς τὴν κοινοποίησιν, ὁποῦ θέλει τοῦ ἔγινε, τῆς ἐγγράφου ἀναζητήσεως, θέλει ἀποπέμψει ἀντίγραφα ἐπιβεβαιωμένα παρ' αὐτοῦ εἰς τὸν βασιλικὸν ἐπίτροπον παρὰ

τῷ τῆς περιοχῆς κριτηρίῳ, καὶ εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ ἐμπορικοῦ κριτηρίου τοῦ οἰκητηρίου τοῦ ἀναζητοῦντος· καὶ, ἂν οὗτος ἀλλάξεν οἰκητήριον μετὰ τὴν γάσιν, εἰς τὸ ἐμπορικὸν κριτήριον τοῦ τόπου, ὅπου εὐρίσκεται, ἐπιφορτίζων αὐτοὺς νὰ λάβουν ὅλας τὰς πληροφορίες, ὅπου θέλει δυνηθοῦν, ἐπάνω εἰς τὴν ἀλήθειαν τῶν ὅσα τῷ ἀνεφέρθησαν.

607. Διὰ τοῦτο, διὰ τῆς ἐπιμελείας τόσον τοῦ βασιλικοῦ ἐπιτρόπου ὅσον καὶ τοῦ προέδρου τοῦ ἐμπορικοῦ κριτηρίου ἀντίγραφον τῆς ρηθείσης ἀναφορᾶς θέλει μένει κολλημένον διὰ δύο μῆνας τόσον εἰς τὰ ἀκροατήρια ἐκάστου κριτηρίου ὅσον καὶ εἰς τὴν λέσχην, καὶ εἰς τὸν κοινὸν οἶκον, καὶ θέλει ἐγγράφεται ἀποσπασματικῶς εἰς τὰς ἐφημερίδας.

608. Κάθε δανειστής ὅπου δὲν θέλει ἐπληρώθῃ σωστὰ διὰ τὸ δάνειόν του εἰς κεφάλαιον τόκους καὶ ἐξόδα, καὶ κάθε ἄλλο μετέχον μέρος θέλει ἐμποροῦν, καθ' ὅσον διαρκεῖ ἢ δημοσίευσίς νὰ κάμουν ἐναντίωσιν εἰς τὴν ἀποκατά-

ζασιν με ἀπλοῦν γράμμα εἰς τὴν καγκελλαρίαν, ὁμοῦ με ἀποδεικτικά, ἂν εἶναι δυνατόν· ὁ ἐναντιούμενος δανειστῆς δὲν ἐμπορεῖ ποτε νὰ εἶναι μέρος εἰς τὴν κρισολογίαν ὅπου γίνεται διὰ τὴν ἀποκατάζασιν, χωρὶς ὅμως νὰ βλάπτωνται τὰ ἄλλα του δικαιώματα.

609. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν δύο μηνῶν, ὁ βασιλικὸς ἐπίτροπος, καὶ ὁ προεδρὸς τοῦ ἐμπορικοῦ κριτηρίου θέλει ἀποπέμπουν, καθ' εἰς χωριστά, εἰς τὸν γενικὸν ἐπίτροπον τῆς ἐφέσεως αὐλῆς τὰς πληροφορίας ὅπου θέλει ἔλαβον, τὰς ἐναντιώσεις ὅπου θέλει ἐμπόρεσαν νὰ γένουν, καὶ ὅ,τι γνωρίζουν ἰδιαιτέρως ἐπάνω εἰς τὴν διαγωγὴν ἐκείνου ὅπου ἔκαμε τὴν ζάσιν. Θέλει ἐνόουν προσέτι καὶ τὴν γνώμην των ἐπάνω εἰς τὴν ζήτησί του.

610. Ὁ γενικὸς ἐπίτροπος τῆς Ἐφέσεως αὐλῆς θέλει διορίζει νὰ δίδεται ἐπάνω εἰς τὸ ὄλον ἀπόφασιν φανερόνουςα προσδοχὴν ἢ ἀπόρριψιν τῆς εἰς ἀποκατάζασιν ζητήσεως, ἂν ἢ

ζήτησις ἀπορρίφθῃ, δὲν ἔμπορεῖ νὰ ξαναγενῆ πλέον.

611. Ἡ ἀπόφασις φανερόνουςα ἀποκατάσασιν θέλει πέμπεται τόσον εἰς τὸν βασιλικὸν ἐπίτροπον ὅσον καὶ εἰς τοὺς προέδρους τῶν κριτηρίων, εἰς τοὺς ὁποίους ἡ ζήτησις θέλει ἐπέμφθη. Ταῦτα τὰ κριτήρια θέλουν διορίζει νὰ γίνεται δημοσίως ἡ ἀνάγνωσις της, καὶ ἡ μεταγραφὴ εἰς τὰ κατάσιχά των.

612. Δὲν θέλει ἔμποροῦν νὰ εἶναι προσδεκτοὶ εἰς τὴν ἀποκατάσασιν, οἱ σφετερισταί, οἱ δόλιοι χρεωκόποι, οἱ κατάδικοι διὰ κλοπὴν ἢ δι' αἰσχροκέρδειαν, μήτε οἱ ὑπ' εὐθύνην λογαριασμοῦ ὡς οἱ ὄρφανῶν ἐπίτροποι, κυβερνῆται ἢ παρακαταθηκάριοι, ὅπου δὲν θέλει ἀπέδωκαν ἢ ἐξεκαθάρισαν τοὺς λογαριασμοὺς των.

613. Θέλει ἔμπορεῖ νὰ εἶναι προσδεκτὸς εἰς τὴν ἀποκατάσασιν ὁ ἀπλοῦς χρεωκόπος, ὅπου θέλει ὑπέφερε τὴν δίκασιν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν θέλει κατεδικάσθη.

(257)

614. Κάνεις ἀπὸ τοὺς ἐμπόρους ὁποῦ ἔκαμαν ράσιν δὲν θέλει ἐμπορεῖ νὰ παρρήσιάζεται εἰς τὴν λέσχην, ἔξω ἂν ἔλαβε τὴν Ἀποκατάσασίν του.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΒΙΒΑΙΟΥ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Περὶ τῆς ἐμπορικῆς δικασικῆς ἐξουσίας.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΗ.

Περὶ τῆς συστάσεως τῶν Ἐμπορικῶν κριτηρίων.

615. Ἐν δημοσίᾳ κυβερνήσεως διάταγμα θέλει προσδιορίσει τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐμπορικῶν κριτηρίων, καὶ τὰς πόλεις ὅπου θέλουν εἶναι ἐπιδεκτικαὶ τοῦ νὰ τὸ λάβουν διὰ τὴν ἔκτασιν τοῦ ἐμπορίου των, καὶ τῆς φιλοτεχνίας των.

616. Ἡ περιοχὴ κάθε ἐμπορικῶν κριτηρίου θέλει εἶναι ἢ ἰδίᾳ μὲ τὴν τοῦ πολιτικοῦ κριτηρίου, εἰς τὴν ἐπικράτειαν τοῦ ὁποίου θέλει εἶναι θεμένον· καὶ ἂν εὐρίσκωνται πλέον ἢ ἓν ἐμπορικὰ κριτήρια εἰς τὴν ἐπικράτειαν ἑνὸς μόνου πολιτικοῦ κριτηρίου, θέλει τοῖς διορίζονται ἰδιαίτεροι περιοχαί.

617. Κάθε ἐμπορικὸν κριτήριον θέλει συνθέτῃται ἀπὸ ἓνα πρόεδρον κριτὴν, ἀπὸ κριτὰς, καὶ ἀπὸ ἀναπληροῦντας. Ὁ ἀριθμὸς τῶν κριτῶν δὲν θέλει ἐμπορεῖ νὰ εἶναι κατώτερος τῶν δύω, μῆτε ἀνώτερος τῶν ὀκτῶ, μὴ συμπεριλαμβανομένου τοῦ προέδρου. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀναπληρούντων θέλει ἀναλογεῖται κατὰ τὴν χρεῖαν τῆς ὑπηρεσίας. Τὸ δημοσίας κυβερνήσεως διάταγμα θέλει προσδιορίζει, διὰ κάθε κριτήριον, τὸν ἀριθμὸν τῶν κριτῶν καὶ τὸν τῶν ἀναπληρούντων.

618. Τὰ μέλη τῶν ἐμπορικῶν κριτηρίων θέλει ἐκλέγονται εἰς μίαν συνέλευσιν συνθεμένην ἀπὸ ἐμπόρους ἐγκρίτους, καὶ πρὸ πάντων ἀπὸ ἀρχηγούς παλαιότερων καὶ ὑποληπτικωτέρων διὰ τὴν τιμιότητα, εὐταξίαν καὶ οἰκονομίαν οἰκιῶν.

619. Ὁ κατάλογος τῶν ἐγκρίτων θέλει καταστρόννεται ἐπάνω εἰς ὅλους τοὺς ἐμπορευομένους τῆς περιοχῆς ἀπὸ τὸν Ἐπαρχον, καὶ θέλει ἐπιβεβαιουῖται ἀπὸ τὸν Ὑπουργὸν τοῦ

Ἐσωτερικοῦ· ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν δὲν ἐμπορεῖ νὰ εἶναι κατώτερος τῶν εἴκοσι πέντε εἰς τὰς πόλεις, ὅπου ὁ λαὸς δὲν ὑπερβαίνει τὰς δεκαπέντε χιλιάδας ψυχάς, εἰς δὲ τὰς ἄλλας πόλεις, πρέπει νὰ αὐξάνη, ἀνὰ ἓνα διὰ κάθε χιλίας ψυχάς λαοῦ.

620. Κάθε ἐμπορευόμενος θέλει ἐμπορεῖ νὰ ὀνοματίζεται κριτῆς ἢ ἀναπληρῶν, ἂν ἔχη τριάντα χρόνους ἡλικίαν, ἂν κάμνη τὸ ἐμπόριον τιμίως καὶ ὑποληπτικῶς ἀπὸ πέντε χρόνους καὶ ἐδῶ. Ὁ πρόεδρος πρέπει νὰ ἔχη σαράντα χρόνους ἡλικίαν, καὶ δὲν θέλει ἐμπορεῖ νὰ ἐκλέγεται εἰ μὴ μεταξὺ τῶν παλαιῶν κριτῶν, συμπεριλαμβανόμενων ἐκείνων ὅπου ἐσάθησαν εἰς τὰ παρόντα κριτήρια, προσέτι καὶ τῶν παλαιῶν κριτῶν Ὑπάτων τῶν ἐμπόρων.

621. Ἡ ἐκλογή θέλει γίνεσθαι μὲ ἀτομικὴν ψηφοφορίαν, μὲ σωσὰς περισσοτέρας ψήφους. Καὶ ὅταν θέλει γίνεσθαι ἡ ἐκλογή τοῦ προέδρου, τὸ εἰδικὸν ἀντικείμενον ταύτης τῆς ἐκλογῆς θέλει δηλοῦσθαι πρὸ τῆς ψηφοφορίας.

622. Εἰς τὴν πρώτην ἐκλογὴν, ὁ πρόεδρος καὶ τὸ ἥμισυ τῶν κριτῶν καὶ τῶν ἀναπληρούντων, ἀπὸ τοὺς ὁποίους θέλει συνθέτεται τὸ κριτήριον, θέλει ὀνοματίζονται διὰ δύο χρόνους· Τὸ δεύτερον ἥμισυ τῶν κριτῶν καὶ τῶν ἀναπληρούντων θέλει ὀνοματίζεται διὰ ἓνα χρόνον. Εἰς δὲ τὰς μετὰ τὴν πρώτην ἐκλογὰς, ὅλαι αἱ ὀνοματίσεις θέλει γίνονται διὰ δύο χρόνους.

623. Ὁ πρόεδρος καὶ οἱ κριταὶ δὲν θέλει ἐμποροῦν νὰ μένουν πλέον τῶν δύο χρόνων εἰς τὴν ὀνοματίσιν των, μήτε νὰ ἐκλέγωνται ἐκ δευτέρου εἰ μὴ μετὰ παρέλευσιν ἐνὸς χρόνου.

624. Εἰς κάθε κριτήριον θέλει εἶναι εἷς Καγκελλάριος καὶ θυρωροὶ ὀνοματιζόμενοι ἀπὸ τὴν Διοίκησιν, Τὰ δικαιώματα, μισθοὶ καὶ καθήκοντα αὐτῶν θέλει προσδιορίζονται ἀπὸ ἐν δημοσίας κυβερνήσεως διάταγμα.

625. Θέλει κατασαινούνται, μόνον διὰ τὴν πόλιν τῶν Παρισίων φυλακαὶ τοῦ ἐμπορίου, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δικάσεων, ὅπου ἀποφα-

σίζουν τὸν διὰ σώματος βιασμόν. Τὸ εἶδος τῆς συζάσεως καὶ τῶν προνομίων των θέλουν προσδιορισθῆ ἀπὸ ἰδιαίτερον διάταγμα.

626. Αἱ δικάσεις, εἰς τὰ ἐμπορικὰ κριτήρια, θέλει ἀποφασίζονται ἀπὸ τρεῖς τουλάχισον κριτὰς, καὶ εἰς ἀναπληρῶν δὲν θέλει ἐμπορεῖ νὰ κράζεται εἰ μὴ πρὸς ἀποπλήρωσιν τούτου τοῦ ἀριθμοῦ.

627. Ἡ ὑπουργία τῶν συνηγόρων εἶναι ἐμποδισμένη εἰς τὰ ἐμπορικὰ κριτήρια κατὰ τὸ 414 ἄρθρον τοῦ Πολιτικῆς κρισολογίας κώδικος. Καὶ εἰς δὲν θέλει ἐμπορεῖ νὰ κρισολογῆται διὰ ἓν μέρος ἔμπροσθεν εἰς ταῦτα τὰ κριτήρια, ἂν τὸ μέρος, παρὸν εἰς τὴν ἀκρόασιν, δὲν τῷ δώσῃ τὴν ἄδειαν, ἢ ἂν δὲν ἔχῃ εἰδικὸν πληρεξούσιον. Τοῦτο τὸ πληρεξούσιον, τὸ ὁποῖον ἐμπορεῖ νὰ δίδεται εἰς τὸ τέλος τοῦ πρωτοτύπου ἢ τοῦ ἀντιγράφου τῆς πρὸς παρρησιασμόν ἐπιταγῆς, θέλει παρασθαιίνεται εἰς τὸν καγκελάριον πρὶν ἀρχίσῃ ἡ δίκη, καὶ θέλει βεβαιουῖται παρὰ τούτου ἀνεξόδως.

628. Αἱ ἐργασίαι τῶν ἐμπορικῶν κριτῶν εἶναι ἄμισθοι καὶ μόνου διὰ τιμῆν.

629. Οὗτοι πρὶν ἔμβουν εἰς ἐργασίας ὀρκίζονται εἰς τὰ ἀκρατήριον τῆς ἐφέσεως αὐλῆς, ὅταν αὐτὴ ἐδρεύῃ εἰς τὴν κοινὴν περιοχὴν ἧπου τὸ ἐμπορικὸν κριτήριον εἶναι κατασημένον. Ἐκ τοῦναντίου, ἡ Ἐφέσεως αὐλὴ διορίζει, ὅταν εἰ ἐμπορικοὶ κριταὶ τὰ ζητοῦν, τὸ πολιτικὸν κριτήριον τῆς περιοχῆς μὰ λάβῃ τοὺς ὄρκους τῶν καὶ τότε τὸ κριτήριον κατασφόννει σημεῖωσιν αὐτῶν, καὶ τὴν σέλλει εἰς τὴν ἐφέσεως αὐλὴν, ἣτις ἐπιτάττει τὴν ἐγγραφὴν τῆς εἰς τὰ κατὰσιχά τῆς· ὅλα ταῦτα γίνονται διὰ τῶν δικολόγων ἢ ἄλλων δημοσίων ὑποκειμένων καὶ χωρὶς ἔξοδα.

630. Τὰ ἐμπορικὰ κριτήρια εἶναι εἰς τὰ ἀποδιδόμενα καὶ ὑπὸ τὴν ἀγρυπνίαν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Περὶ τοῦ προνομίου τῶν Ἐμπορικῶν Κριτηρίων.

631. Τὰ ἔμπορικὰ κριτήρια θελεῖ ἔχουν τὸ προνόμιον τοῦ νὰ δικάζουν·

1. Κάθε φιλονεικίαν ἀναφερομένην εἰς τὰς ἀναμέσον πραγματευτῶν, ἐμπόρων καὶ τραπεζιτῶν ὑποχρώσεις καὶ συμβιβάσεις,

2. Κάθε φιλονεικίαν ἀναφερομένην εἰς τὰς ἀναμέσον κάθε ὑποκειμένων ἔμπορικὰς πράξεις.

632. Ὁ νόμος ὑπολαμβάνει δι' ἔμπορικὰς πράξεις·

Κάθε ἀγέραςμα εἰδῶν ἀποικιῶν καὶ πραγματειῶν διὰ νὰ ξαναπωλοῦνται, ἢτοι καθὼς ἀγοράσθησαν, ἢ ἀφ' οὗ ἐπεξεργάσθησαν, ἢ διὰ νὰ ἐνοικιάζεται μόνον ἢ χρῆσίς των,

Κάθε ἐπιχείρησιν χειροτεχνιῶν, ἐπιταγῆς, μετακομίματος διὰ ξηρᾶς ἢ δι' ὕδατος,

Κάθε ἐπιχείρησιν προμηθειῶν, ἐπισασιῶν,

γραφείων ὑποθέσεων, καταστημάτων διὰ δημο-
πρασίας, δημοσίων θεάτρων,

Κάθε πρᾶξιν ἀνταλλάγματος τραπεζίης καὶ
μεσιτείας,

Ὅλας τὰς τῶν δημοσίων τραπεζῶν πράξεις.

Κάθε ὑποχρέωσιν μεταξύ πραγματευτῶν,
ἐμπόρων καὶ τραπεζιτῶν.

Μεταξὺ κάθε ὑποκειμένων, τὰ ἀνταλλα-
ματικά ἢ ἐμβάσματα χρημάτων γινόμενα ἀπὸ
πόλιν εἰς πόλιν.

633. Ὁ νόμος ὑπολαμβάνει ὡσαύτως ἐμ-
πορικὰς πράξεις,

Κάθε ἐπιχείρησιν ναυπηγίας, καὶ κάθε ἀγό-
ρασμα, πώλημα καὶ ξαναπώλημα πλοίων διὰ
τὴν ἐσωτερικὴν καὶ ἐξωτερικὴν θαλασσοπλοίαν.

Κάθε θαλασσίαν ἀποσολήν.

Κάθε ἀγόρασμα ἢ πώλημα σχοινίων, πα-
γίων σιδήρων ζωοτροφιῶν καὶ λοιπῶν.

Κάθε ναύλωμα, δάνειον ἀπλοῦν ἢ μὲ θαλάσ-
σιον τόκον, κάθε σιγουριτάν, καὶ ἄλλα συμφω-
νητικὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸ θαλάσσιον ἐμπόριον.

Κάθε συνθήκη και συμβιβασμόν διὰ μισθοὺς ναυτῶν,

Κάθε ὑποχρέωσιν θαλασσινοῦ ἀνθρώπων διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἐμπορικῶν πλοίων.

634. Τὰ ἐμπορικὰ κριτήρια θέλει ἔχουν ὡσαύτως τὸ προνόμιον τοῦ νὰ δικάζουν·

1. Τὰ Δικαιώματα κατὰ τῶν πρακτόρων, γραμματικῶν τῶν ἐμπόρων ἢ ὑπηρετῶν των, διὰ τὸ ἐμπόριον μόνον ὅπου τοῖς ἐνεπισεύθη.

2. Τὰς χρεωστικὰς ὁμολογίας ἐκείνων ὅπου παραλαμβάνουσι, πληρόνουσι, συναθροίζουσι, καὶ ἄλλων ὑπ' εὐθύνην λογαριασμοῦ τῶν δημοσίων χρημάτων.

635. Τέλος πάντων θέλει ἔχουν τὸ προνόμιον τοῦ νὰ δικάζουν·

1. Τὴν ἀπόθεσιν τοῦ λογαριασμοῦ τῆς ληψοδοσίας καὶ τὰ κατάστιχα τοῦ εἰς ἑαυτὸν ὄντος ἐμποροῦ, τὴν βεβαίωσιν καὶ τὴν ἐξέτασιν τῶν δανείων.

2. Τὰς ἐναντιώσεις εἰς τὴν συμφωνίαν, ἅταν τὰ μέσα τοῦ ἐναντιουμένου θέλουν εἶναι

Φεμελιωμένα ἐπάνω εἰς ἀποδεικτικὰ ἢ πράξεις, τῶν ὁποίων ἡ δίκασις ἀποδίδεται ἀπὸ τὸν νόμον εἰς τοὺς κριτὰς τῶν ἐμπορικῶν κριτηρίων.

Εἰς κάθε ἄλλην περίσασιν, αὐται αἱ ἐναντιώσεις θέλει δικάζονται ἀπὸ τὰ πολιτικὰ κριτήρια.

Ἐπομένως κάθε ἐναντίωσις εἰς τὴν συμφωνίαν θέλει περιέχει τὰ μέσα τοῦ ἐναντιουμένου ὑπὸ ποινὴν ἀκυρώσεως.

3. Τὴν ἐπικύρωσιν τῆς μεταξὺ ἐκείνου ὁποῦ ἔκαμε τὴν γάσιν καὶ τῶν δανεισῶν του συνθήκης.

4. Τὴν ὑπαρχόντων ὑποχώρησιν καμωμένην ἀπ' ἐκεῖνον ὁποῦ ἔκαμε τὴν γάσιν διὰ τὸ μέρος ὁποῦ ἀποδίδεται εἰς τὰ ἐμπορικὰ κριτήρια κατὰ τὸ 901 ἄρθρον τοῦ Πολιτικῆς κριτολογίας κώδικος.

636. Ὄταν τὰ ἀνταλλαγματικά δὲν θέλει ὑπολαμβάνονται εἰ μὴ ἀπλαῖ ὑποσχέσεις κατὰ τὸ 112 ἄρθρον τοῦ πρώτου βιβλίου, ἢ ὅταν τὰ εἰς εἰς ἐπιταγὴν γραμμάτια δὲν θέλει ἔχουν εἰ

μὴ ὑπογραφὰς ὑποκειμένων ὄχι πραγματευ-
τῶν, καὶ δὲν θέλει ἔχουν διὰ ἀντικείμενον ἐμ-
πορικὰς ἐργασίας, ἀντάλλαγμα, τράπεζαν,
ἢ μεσιτεῖαν, τὸ ἐμπορικὸν κριτήριον θέλει
εἶναι εἰς χρέος νὰ ἀποπέμψῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς
τὸ πολιτικὸν κριτήριον, ἂν ὁ ἐναντιούμενος τὸ
ζητήσῃ ἐγγράφως.

637. Ὅταν ταῦτα τὰ ἀνταλλαγματικά καὶ
ταῦτα τὰ εἰς ἐπιταγὴν γραμμάτια θέλουν ἔχει ἐν
ταύτῳ ὑπογραφὰς ὑποκειμένων πραγματευτῶν
καὶ ὑποκειμένων μὴ πραγματευτῶν, τὸ ἐμπο-
ρικὸν κριτήριον θέλει τὰ δικάζει· ἀλλὰ δὲν
θέλει ἐμπορεῖ νὰ ἀποφασίσῃ τὸν διὰ σώματος
βιασμὸν κατὰ τῶν μὴ πραγματευτῶν ὑποκει-
μένων, ἔξω ἂν ὑπεχρεώθησαν διὰ ἐμπορικὰς
ἐργασίας, ἀντάλλαγμα, τράπεζαν ἢ μεσιτεῖαν.

638. Τὰ ἐμπορικὰ κριτήρια δὲν θέλει ἔχουν
τὸ προνόμιον τοῦ νὰ δικάζουν τὰς κρισολογίας
ὅπου γίνονται κατὰ τινος οἰκοδεσπότη, γεωρ-
γοῦ, ἢ ἀμπελουργοῦ διὰ πώλησιν εἰσοδημά-
των τῆς ἰδιοκτησίας των, καὶ τὰς κρισολογίας

όπου γίνονται κατά τινος έμπορου διά πληρωμήν εισοδημάτων και πραγματειών αγορασμένων διά χρῆσιν ιδίαν του.

Τὰ από έμπορον όμως ύπογεγραμμένα γραμμάτια θέλει ύπολαμβάνονται καμωμένα διά τὸ έμπορίόν του, και τὰ γραμμάτια εκείνων όπου παραλαμβάνουν πληρόνουν, συναθροίζουν ἢ άλλων ύπ' ευθύνην λογαριασμοῦ τῶν δημοσίων χρημάτων, θέλει ύπολαμβάνονται καμωμένα διά τήν έπιστάσιαν των, όταν άλλη αίτία δέν θέλει αναφέρεται εις αυτά.

639. Τὰ έμπορικά κριτήρια θέλει δικάζουν άμετατρέπτως,

1. Όλας τὰς ζητήσεις τῶν οποίων τὸ κεφάλαιον δέν θέλει ύπερβαίνει τήν τιμήν τῶν χιλίων φραγκῶν,

2. Όλας εκείνας, εις τὰς οποίας τὰ εις ταῦτα τὰ κριτήρια δικάσιμα μέρη, κάμνοντα χρῆσιν τῶν δικαιωμάτων των, θέλει έδηλώσαν ότι θέλουν νά κριθοῦν άποφασιστικά και χωρίς έφεσιν.

640. Εἰς τὰς περιοχὰς ὅπου δὲν θέλει εἶναι ἐμπορικὸν κριτήριον, οἱ τοῦ πολιτικοῦ κριτηρίου κριταὶ κατέχοντες τὸν τόπον θέλει δικάζουν τὰς ὑποθέσεις ὅπου ὁ παρῶν νόμος ἀποδίδει εἰς τοὺς ἐμπορικοὺς κριτάς.

641. Εἰς ταύτην τὴν περίσασιν, ἡ κατασκευὴ τῆς κρισολογίας θέλει γίνεται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὡς καὶ εἰς τὰ ἐμπορικὰ κριτήρια, καὶ αἱ δικάσεις θέλουν ἀποτελεῖ τὴν αὐτὴν ἐνέργειαν.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΡΙΤΗ.

Περὶ τοῦ κρισολογήσεως τρόπου ἔμπροσθε εἰς τὰ ἐμπορικὰ κριτήρια.

642. Ὁ ΚΡΙΣΟΛΟΓΗΣΕΩΣ τρόπος ἔμπροσθεν εἰς τὰ ἐμπορικὰ κριτήρια θέλει γίνεται ἀπαράλλακτα καθὼς ἐδιορίσθη ἀπὸ τὴν εἰκοστὴν πέμπτην Ἐπιγραφὴν τοῦ δευτέρου βιβλίου τοῦ πρώτου μέρους τοῦ πολιτικῆς κρισολογίας κώδικος.

643. Μὲ ἕλον τοῦτο τὰ 156, 158, καὶ 159 ἄρθρα τοῦ αὐτοῦ Κώδικος (1), ἀναφερόμενα εἰς τὰς ἑλλειπτικῶς δικάσεις γινομένης ἀπὸ τὰ κατώτερα κριτήρια θέλει ἐφαρμοζονται εἰς τὰς ἑλλειπτικῶς δικάσεις, γινομένης ἀπὸ τὰ ἐμπορικὰ κριτήρια.

644. Αἱ ἐφέσεις τῶν δικάσεων τῶν ἐμπορικῶν κριτηρίων θέλει φέρονται ἔμπροσθεν εἰς

(1) Ἄρθρον 156. Κάθε ἑλλειπτικῶς δίκασις κατὰ τινος μέρους, ὅπου δὲν ἐσύζησε συνήγορον, θέλει δηλοποιεῖται ἀπὸ ἓνα θυρωρὸν προσαγμένον ἢτοι ἀπὸ τὸ κριτήριον ἢ ἀπὸ τὸν κριτὴν τοῦ οἰκητηρίου τοῦ ἐλλείψαντος, τὸν ὁποῖον τὸ κριτήριον θέλει ἐδιώρισεν· ἢ ἐκτέλεσις τῆς δικάσεως θέλει γίνεσθαι εἰς ἕξ μῆνας ἀφ' οὗ ἀποφασισθῆ, ἀλλέως θέλει ὑπολαμβάνεσθαι ὡς ἂν νὰ μὴν ἔγινε.

158. Ἄν ἡ δίκασις ἔγινε κατὰ τινος μέρους, ὅπου δὲν ἔχει συνήγορον, ἢ ἐναντίωσις θέλει εἶναι προσδεκτὴ ἕως εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς δικάσεως.

159. Ἡ δίκασις θέλει ὑπολαμβάνεσθαι ἐκτετελεσμένη, ὅταν τὰ ἐπιληφθέντα εἰδήσματα ἐπωλήθησαν, ἢ ὁ καταδικασθεὶς ἐφυλακώθῃ ἢ ἐσυζήθῃ νὰ μὴ φυλακωθῆ, ἢ ἡ ἐπιλαβὴ ἐνὸς ἢ πλειόνων τῶν ἀκινήτων.

τάς αὐλάς, εἰς τὴν ἐπικράτειαν τῶν ὁποίων
ταῦτα τὰ κριτήρια εἶναι θεμένα.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΕΤΑΡΤΗ.

Περὶ τοῦ χρυσολογήσεως τρόπου ἔμπροσθε εἰς τὰς
Ἐφέσεως αὐλάς.

645. Ἡ ΔΙΟΡΙΑ τοῦ νὰ ἀνακαλοῦνται εἰς
ἀνώτερα κριτήρια αἱ δικάσεις τῶν ἐμπορικῶν
κριτηρίων θέλει εἶναι τρεῖς μῆνες ἀρχινῶντας
ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς δηλώσεως τῆς δικάσεως,
διὰ ἐκείνας τὰς δικάσεις ὅπου θέλει ἔγιναν ἀν-
τιρρήτικῶς, καὶ ἀπὸ τὴν τελευταίαν ἡμέραν
τῆς ἐναντιώσεως, διὰ ἐκείνας τὰς δικάσεις ὅπου
του τῷ ἐκοινοποιήθη, ἢ τὰ ἔξοδα ἐπληρώθησαν, ἢ
τέλος πάντων ὅταν εἶναι καμμία ἀπόδειξις ἀπὸ τὴν
ὁποίαν ἐπάγεται ἀναγκαιῶς ὅτι ἡ ἐκτέλεσις τῆς δικά-
σεως ἐγνωρίσθη ἀπὸ τὸ ἐλλεῖψαν μέρος· Ἡ ἐναν-
τίωσις γενομένη εἰς τὰς ἄνω ῥηθείσας διορίας, καὶ
κατὰ τοὺς κάτωθι διοριζομένους τρόπους, ἀναβάλλει
τὴν ἐκτέλεσιν, ἂν αὕτη δὲν ἐπροσάχθη καὶ κατὰ τῆς
ἐναντιώσεως.

Θέλει ἔγιναν ἑλλειπτικῶς. Ἡ ἔφεσις θέλει ἔμπορεῖ νὰ γίνεται εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν ἡμέραν τῆς δικάσεως.

646. Ἡ ἔφεσις δὲν θέλει εἶναι προσδεκτὴ ὅταν τὸ κεφάλαιον δὲν θέλει ὑπερβαίνει τὴν τιμὴν τῶν χιλίων φραγκῶν, ἅς μὴ φανερόνη καὶ ἡ δίκασις ὅτι γίνεται ἀμετάτρεπτος, ἀκόμη καὶ ἂν ἤθελε φανερόνη ὅτι γίνεται εἰς βάρος τῆς ἐφέσεως.

647. Αἱ ἐφέσεως αὐλαὶ δὲν θέλει ἔμποροῦν, εἰς οὐδεμίαν περίσασιν, ὑπὸ ποινὴν ἀκυρώσεως, ἀκόμη καὶ τῶν ζημιῶν-τόκων τῶν μερῶν, εἰ δυνατὸν, νὰ ἐπιτρέπουν ἐναντιώσεις ἢ ἀναβολὰς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δικάσεων τῶν ἐμπορικῶν κριτηρίων, καὶ ἂν ἤθελε γένη καὶ ἐναντίωσις ἀκόμη ὅτι ἡ δίκασις δὲν ἔπρεπε νὰ γένη εἰς ταῦτα τὰ κριτήρια· ἀλλ' αὐταὶ αἱ αὐλαὶ θέλουν ἔμπορεῖ, κατὰ τὰς περιστάσεις, νὰ δίδουν τὴν ἄδειαν τοῦ νὰ καλοῦνται ἐκτάκτως εἰς διωρισμένην ἡμέραν καὶ ὥραν, διὰ νὰ γίνεται ἡ κρισολογία ἐπὶ τὴν ἔφεσιν.

684. Αἱ ἐφέσεις τῶν δικάσεων τῶν ἐμπο-
ρικῶν κριτηρίων θέλει κατασκευάζονται καὶ
δικάζονται Εἰς τὰς αὐλὰς, ὡς δικάσεων ἐφέ-
σεις γινόμεναι πρὸς καιρὸν, ἢ κρισολογία ἕως
εἰς τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς τελείας ἀποφά-
σεως θέλει εἶναι παρομοία μὲ ἐκείνην ὅπου
διετάχθη, διὰ τὰς εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις ἐφέ-
σεως δίκας, εἰς τὸ τρίτον βιβλίον τοῦ πρώτου
μέρους τοῦ Πολιτικῆς κρισολογίας Κώδικος.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ ΚΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ
ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΟΣ.

ΕΠΕΞΗΓΗΣΙΣ

ΤΙΝΩΝ ΚΑΙΝΟΦΑΝΩΝ ΝΟΜΙΖΟΜΕΝΩΝ ΟΡΩΝ.

ΑΓΟΡΑ. Τόπος δημόσιος άνοιχτός, περικυλωμένος από κτίρια, τόσον διά τήν εύπρέπειάν τινος πόλεως, ὅσον καί διά τήν εύκολίαν τοῦ ἐμπορίου.

Place publique.

ΑΘΡΟΙΣΜΑ. Ὀλική ποσότης χρημάτων τινος κληρονομίας, τινος εταιρείας, τῶν χρεῶν τινος χρεωκόπου. Masse.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΟΓΡΑΦΙΑ. Μυστηριώδης τρόπος γραψίματος διά λέξεων ἢ χαρακτήρων συμφωνημένων μετέκεινον πρὸς ὃν ἐπισέλλεται, ἢ πρὸς ἰδίαν μόνου κατάληψιν. Écriture en chiffre.

ΑΚΡΟΑΣΙΣ. Ἡ συνέλευσις εἰς τήν ὁποίαν οἱ κριταὶ ἀκούουν τὰς κρίσεις ὅπου κρισολογοῦνται διαμέσον δικολόγων ἢ ἐπιτρόπων. Audience.

ΑΚΡΟΑΤΗΡΙΟΝ. Ὁ τόπος, ὅπου οἱ ἡγεμόνες, τὰ ἀξιωματικά ἢ ποκείμενα, οἱ κριταὶ δίδουν ἀκρόασιν εἰς ὅσους θέλουν γὰ τοῖς ὁμιλήσουν. Salle d'audience.

ΑΛΛΑΞΙΑ. Ἀλλαγμὰ πραγματειῶν, σολιδίων, καί

ἄλλων ὁποιωνδήποτε πραγμάτων μὲ ἄλλο εἶδησμα.
Tros.

ΑΝΑΔΟΧΗ. Ἐγγραφος ὑπόσχεσις ὅπου δίδει της διὰ
νά πληρώσῃ ἐν ἀνταλλαγματικόν. Acceptation.

ΑΝΑΠΛΗΡΩΝ. Εκείνος ὅπου ὀνοματίζεται νά κρατῇ
τὸν τόπον ἐνὸς διοικητοῦ, κριτοῦ ἢ ἄλλου ἀξιωμα-
τικοῦ, ἂν τύχῃ θάνατος, καθαιρέσις, ἢ ἀπου-
σία. Suppléant.

ΑΝΘΙΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΟΛΑΒΟΥΣΑ. Ἡ εἰς τὸ κριτήριον
ἔγγραφος ζήτησις, ὅπου κάμνει ἕνας, ὅσις μὴν
ἔχων μέρος εἰς τινα δεδικασμένην διαφορὰν ἀν-
τιτείνει ὅτι ἢ ἀπόφασις τὸν ἀδικεῖ, καὶ ἀντίστα-
ται εἰς τὴν ἐκτέλεσίν της. Tierce-opposition.

ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ. Δικαίωμα νέου ἀνταλλάγματος ὅπου
πρέπει νά πληρῶνῃ ἐκεῖνος ὅπου ἐτράβησεν ἐν
ἀνταλλαγματικόν, τὸ ὁποῖον μὴ πληρωθῆν διε-
μαρτυρήθη. Rechange.

ΑΝΤΑΛΛΑΓΜΑΤΙΚΟΝ. Ὑπονοεῖται γράμμα. Γραμμα-
τιον καμωμένον ἀπὸ ἕνα τόπον εἰς ἄλλον, διὰ τοῦ
ὁποῖου ἕνας τραπεζίτης ἢ πραγματευτῆς τραβᾷ
ἐπάνω εἰς τὸν ἀνταποκριτὴν του μίαν ποσότητα
χρημάτων διὰ νά τὴν λάβῃ ἕνας τρίτος, ὅσις ἢ ὁ
ἴδιος, ἢ διὰ χειρὸς τρίτου τοῦ ἔδωκε τὸ ἄξιμά
του. Lettre-de-change.

ΑΝΤΑΠΟΔΟΣΕΙΣ. Κακαὶ περιποιήσεις ὅπου κάμνει